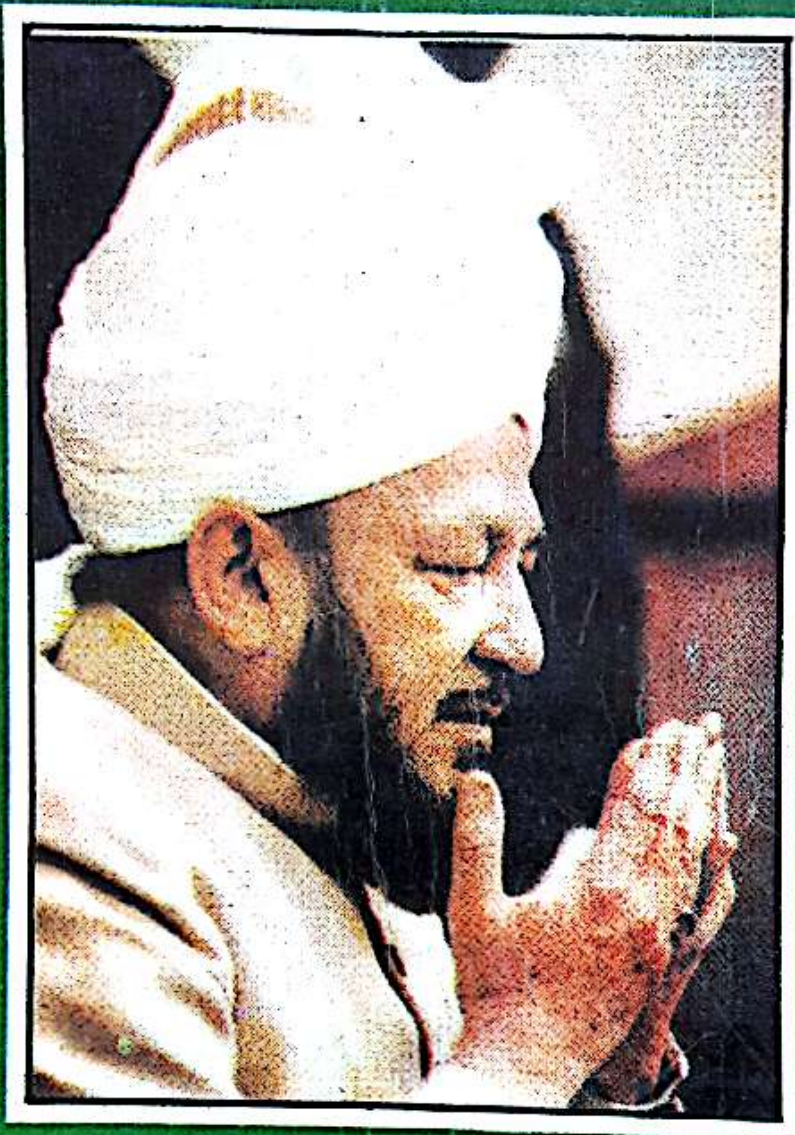

ദുആ സ്വീകാര്യതയുടെ രഹസ്യം

റശീദുദ്ദീൻ ഖാൻ

U. Bashier. Ahmed, Manjeshwar

ദുആ സ്വീകാര്യതയുടെ രഹസ്യം

ഗ്രന്ഥകർത്താവ്:
റശീദുദ്ദീൻ ഖാൻ

വിവർത്തകൻ :
മുഖവി മുഹമ്മദ് ഇസ്മായിൽ, ആലപ്പുഴ

പ്രസാധകൻ:
സി. സഖീം ഓഫ് മദ്
പഴയങ്ങാടി.

വിതരണം:
ഓഫ് മദിയ്താ മുസ്ലീം ജമാഅത്ത്
P. O. പഴയങ്ങാടി - കണ്ണൂർ ജില്ല.

DU'A SWIKARYATHAYUDE RAHASSYAM

Author : **RASHEEDUDHEEN KHAN**

Translated by : **MOULAVI MOHAMMAD ISMAIL,**
Alleppy

Published by : **C. SALEEM AHMED**
(Payangadi, Kannur Dist)

Printed by : **Wisdom Printers, Phone: 64498**
Royal Agency, Kannur - 670 001.

Copies : 2500 March 1993

Distribution : Ahmadiyya Muslim Jama-ath,
Payangadi, Kannur Dist.

Price : Rs. 10/- **Reduced Rate Rs. 5/-**

പ്രസ്താവന

ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം ഏന്റെ ഒരു നേർച്ചയാണ്. ഞാനിതിനെ പരേതാത്മാവായ ഏന്റെ വന്ദ്യപിതാമഹൻ മൗലവി മുസാൻകട്ടി സാഹിബിന്റെ പാവനസ്മരണയ്ക്ക് മുമ്പിൽ അർപ്പിക്കുകയാണ്. വന്ദ്യനായ പിതാമഹൻ, വാഗ്ദത്ത മസ്തിഹായി അവതരിച്ച ഹ: അഹ് മദ് (അ) ന് സത്യം കണ്ടെത്തുകയും അഹ് മദിയ്ക്കു പ്രസ്ഥാനത്തിൽ ഉറച്ചു നില്ക്കുകയും അതിനുവേണ്ടി പോരാടുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടാണ് കാലഗതി പ്രാപിച്ചത്. തൽഫലമായിട്ടാണ് ഞങ്ങളുടെ ഒരു വലിയ കുടുംബത്തിന് ഹ: അഹ് മദ് (അ) ന്റെ അനുയായികളാവാൻ ഭാഗ്യമുണ്ടായത്. അനുവാചക സുഹൃത്തുക്കൾക്ക് അദ്ദേഹത്തെ സ്വല്പമൊന്നു പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത് അനുചിതമായിരിക്കുമായില്ലെന്ന് കരുതുന്നു.

പഴയങ്ങാടിക്കടുത്തുള്ള മടക്കര സ്വദേശിയായ മുസാൻകട്ടി സാഹിബ് കേരളത്തിലെ ത്യാഗധനരായ ആദ്യകാല അഹ് മദികളിൽ ഒരാളായിരുന്നു. ഖാദിരിയ്ക്കു ത്വരീഖത്തിന്റെ പ്രചാരകനായി വർത്തിച്ചിരുന്ന മർഹൂം മുസാൻകട്ടി സാഹിബ്, അഹ് മദിയ്ക്കു സ്വീകരിച്ചതു നിമിത്തം സഹിക്കേണ്ടിവന്ന യാതനകളും കഷ്ടപ്പാടുകളും വർണനാതിതമാണ്. പക്ഷേ, ആ ദുരിതങ്ങളും കഷ്ടപ്പാടുകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സത്യവിശ്വാസത്തിന് മൂർച്ചയും ഭാർവ്യവും കൂട്ടുകയേ ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. 1911-ൽ തന്റെ സീമന്തപുത്രനായ ജനാബ് സി. അഹ് മദ് സാഹിബിനെയും കൂട്ടി ഖാദിയാനിലെത്തിയ മുസാൻകട്ടി സാഹിബ് മകനെ അവിടത്തെ മദ്റസ്സ അഹ് മദിയ്ക്കായിൽ ചേർക്കുകയുണ്ടായി. ഒരു കൊല്ലം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ജാർബായ നിമിത്തം മകൻ കിടപ്പിലായി. രോഗം ചികിത്സിക്കാനും വഴങ്ങാതിരുന്നപ്പോൾ, ഒന്നാം ഖലീഫ ഹസ്രത്ത് അല്ലാമാ ഹക്കീം നൂറദ്ദീൻ സാഹിബ് [റ] സ്വദേശത്തേക്ക് മടങ്ങിപ്പോകുന്നതിനുള്ള അനുവാദം അവർക്ക് നല്കി. അതനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം പുത്രനേയും കൂടി നാട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുകയും ചെയ്തു. നാട്ടിലെത്തി അധികം താമസിയാതെ പഴയങ്ങാടിക്കടുത്ത് മാങ്കടവിലുള്ള മാതൃഗൃഹത്തിൽ വച്ച് മകൻ നിര്യാതനായി.

(i)

പുത്രന്റെ മരണശേഷം ജനാബ് മൂസാൻകട്ടി സാഹിബിന് ബന്ധുചിത്രാദികളുടെ ശത്രുത സഹിക്കാനാവാതെ നാടുംവീടും വിടേണ്ടിവന്നു. പഴയങ്ങാടിയിലും കണ്ണൂരിലുമായി ചില സുഹൃത്തുക്കളുടെ സഹായത്തോടെ കുറച്ച നാൾ അദ്ദേഹം കഴിഞ്ഞുകൂടി. കണ്ണൂരിൽ മർഹൂം ജനാബ് കണ്ടത്തിൽ സയ്യാദകത്ത് ഹസ്സൻ സാഹിബും പഴയങ്ങാടിയിൽ മർഹൂം ജനാബ് സീരെ വീട്ടിൽ കഞ്ഞഹ്‌മദ് സാഹിബും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വലിയ സഹായികളായിരുന്നു.

1914 ൽ പഴയങ്ങാടിയിലെ കളംകര ജമുഅത്ത് പള്ളിയിൽ മദ്റസ്സാധ്യാപകനായി മൂസാൻകട്ടി സാഹിബിന് ജോലി ലഭിച്ചപ്പോൾ, മാങ്കടവിലുണ്ടായിരുന്ന ഭാര്യമാക്കളെ പഴയങ്ങാടിയിൽ കൊണ്ടുവരാനായി അദ്ദേഹം ഒരു ശ്രമം നടത്തി നോക്കിയെങ്കിലും, ഭാര്യവീട്ടുകാരുടേയും നാട്ടുകാരുടേയും അതികാിനമായ എതിർപ്പുമൂലം ശ്രമം വിജയിച്ചില്ല. പക്ഷേ, പഴയങ്ങാടിയിലെ രണ്ടു സാഹസിക സുഹൃത്തുക്കൾ സീരെ വള്ളപ്പിൽ-ഇരുമ്പൻ-അബ്ദുല്ലാഹ് സാഹിബും തായലെ പുരയിൽ-മാമ - ഖാദിർക്കയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്തിനെത്തി. ഇവർ രണ്ടുപേരും അക്കാലത്ത് കച്ചവടച്ചരക്കുമായി വഞ്ചിയിൽ യാത്രചെയ്യാറുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു രാത്രി, അവർ മാങ്കടവ് പുഴയിലൂടെ പഴയങ്ങാടിയിലേക്ക് മടങ്ങവേ, അസാധാരണമായ ധീരത പ്രദർശിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് മൂസാൻകട്ടി സാഹിബിന്റെ ഭാര്യയെയും മക്കളെയും തങ്ങളുടെ വഞ്ചിയിൽ പഴയങ്ങാടിയിലെത്തിക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ മൂസാൻകട്ടി സാഹിബ് പഴയങ്ങാടിയിൽ സത്തുഷ്വ കടംബ ജീവിതം നയിച്ചുപോന്നു. 1921-ൽ പഴയങ്ങാടിയിൽ സ്ഥാപിതമായ അഹ്‌മദിയ്യാ മദ്റസ്സയിലെ ഒന്നാമത്തെ അധ്യാപകനായി നിയമിക്കപ്പെട്ട മൂസാൻകട്ടി സാഹിബ് അനവധി ശിഷ്യ സമ്പത്തിനടമയായിരിക്കെ, 1933-ൽ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു.

മർഹൂം ജനാബ് മൂസാൻകട്ടി സാഹിബിന്, അക്കാലചരമം പ്രാപിച്ച സി. അഹ്‌മദ് സാഹിബടക്കും നാലു പുത്രന്മാരും ഒരു പുത്രിയുമാണുണ്ടായിരുന്നത്. പുത്രി മർഹൂമ സി. റുഖിയ്യാ സാഹിബ വാഗ്ദത്തമസീഹിന്റെ സഹാബിയായിരുന്ന ഹസ്നത്ത് ഡോ. മുഹ്‌തി മുഹമ്മദ് സാദിഖ് സാഹിബിന്റെ ഭാര്യയായിരുന്നു. അവർ 6-1-91 ന്

കൊച്ചിയിൽ നിര്യാതയായി റബ്ബറിലെ ബിഹിൾ തീ മഖ്ബറയിൽ അന്ത്യംവിശ്രമംകൊള്ളുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രന്മാരിൽ, എന്റെ വന്ദ്യപിതാവ് സി. അബ്ദുറഹിം സാഹിബ്. അനുജൻ അബ്ദുൽ ഖദ്ദൂസ് സാഹിബ്. ഈ ലോകത്തില്ല. കനിഷ്ഠപുത്രൻ പഴയങ്ങാടി ജമാഅത്തിന്റെ ഇപ്പോഴത്തെ അമീറും കേരള അഹ്മദിയ്ക്കും സംസ്ഥാന സമിതിയുടെ ധനകാര്യ ഭരിയുമായ ജനാബ് സി. കഞ്ഞബ്ദുല്ലാഹ് സാഹിബാണ്. ഈ സന്താന പരമ്പരയിൽ ഏതാണ്ട് 125 പേർ അഹ്മദികളായി ജീവിച്ചിരിപ്പുണ്ട്.

പരലോകപ്രാപ്തരായ എന്റെ വന്ദ്യപിതാമഹൻ മൗലവി മുസാൻകട്ടി സാഹിബ്, പിതൃസഹോദരന്മാരായ അഹ്മദ് സാഹിബ്, എന്റെ വന്ദ്യപിതാവ് അബ്ദുറഹിം സാഹിബ്, അബ്ദുൽ ഖദ്ദൂസ് സാഹിബ്, പിതൃസഹോദരി റുഖിയ ബീഗം സാഹിബ എന്നിവരുടെ ആത്മശാന്തിക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവരുടെ ആത്മാക്കൾക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ അനുവാചകരോട് ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുകൊള്ളുന്നു.

ഈ പുസ്തകത്തിന്റെ അച്ചടിയും വിതരണവും ഏറ്റെടുത്തിരിക്കുന്നത് എന്റെ വന്ദ്യപിതൃപുത്ര ജ: സി. കഞ്ഞബ്ദുല്ലാഹ് സാഹിബാണ്. ഇത് സൗജന്യമായി വിതരണം ചെയ്യുവാനാണ് ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. പക്ഷേ, ഇതിന്റെ മൊത്തം പ്രസിദ്ധീകരണച്ചെലവിന്റെ പകുതി സംഖ്യ വിലവെച്ചു വിതരണം ചെയ്യാമെന്നും അതിലൂടെ ലഭ്യമാകുന്ന തുക പഴയങ്ങാടി ജമാഅത്തിന്റെ ഇശ്അത്തു ഫണ്ടിലേക്ക് സംഭാവന ചെയ്യാമെന്നുമുള്ള എന്റെ പിതൃപുത്രൻ നല്ല അഭിപ്രായത്തെ ഞാൻ സാദരം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എങ്ങനെയായാലും ഇതൊരു സംഭാവനയായിത്തന്നെ പരിഗണിക്കപ്പെട്ട മല്ലോ. ഈ തർജ്ജമോപഹാരം സത്യവിശ്വാസികൾക്ക് മാർഗ്ഗദീപമായി തീരുമാനമുണ്ട്. ആമീൻ.

ജനാബ് പൗദരി റശീദ്ദീൻ ഖാൻ സാഹിബ് ഉർദുവിൽ എഴുതിയ മൂലകൃതിയുടെ ഈ തർജ്ജമ നിർവഹിച്ചതന്നെ ജ: മൗലവി മുഹമ്മദ് ഇസ്മായീൽ സാഹിബിന് എന്റെ ഹൃദയംനിറഞ്ഞ നന്ദി ഞാനിവിടെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊള്ളട്ടെ.

ദുബായി,
1-1-93.

സി. സലീം അഹ്മദ്

(iii)

വിവർത്തക കുറിപ്പ്

ദൈവസാമീപ്യം കരസ്ഥമാക്കിയ അസംഖ്യം മഹാത്മാക്കൾ ഈ ലോകത്ത് കടന്നു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആത്മീയ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ തങ്ങൾക്ക് അനുഭവവേദ്യമായിട്ടുള്ള കാര്യങ്ങൾ അവർ രേഖപ്പെടുത്തി; മറുത്തവരും ആ പരമാനന്ദം തപിച്ചു റിയുന്നതിനുവേണ്ടി. അവർ തെളിച്ച വഴിയിലൂടെ പ്രയാണം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യന് അതു ലഭിക്കുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. അത്തരം ചില മഹാത്മാക്കളുടെ അനുഭവവേദ്യ കാര്യങ്ങളാണ് ഈ ലഘുകൃതിയിൽ സമാഹരിച്ചിട്ടുള്ളത്.

വന്ദ്യനായ റശീദ്ദീൻ ഖാൻ സാഹിബ് ഫയ്സലാബാദി, ഉർദുവിൽ എഴുതിയ 'ഖബ്ബലിയത്തേ ദുആ കെ റാസ്' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിഭാഷയാണ് ദുആ സ്വീകാര്യതയുടെ രഹസ്യം. ആശയം ചോർന്നു പോവാതിരിക്കാൻ കഴിയുന്നത്ര ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. പരിപൂർണ്ണമായും അതിൽ വിജയിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ അവകാശപ്പെടുന്നില്ല. ഇതിലെന്നെ സഹായിച്ചത് ജനാബുമാർ മൗലവി മുഹമ്മദ് അബ്ദുൽവഹാബ് സാഹിബ്, ബി. എം. കോയ സാഹിബ്, പ്രൊഫ. ബി. മഹ്മൂദ് അഹ്മദ് സാഹിബ്, സി. എച്ച്. അബ്ദുല്ലാജ് സാഹിബ് എന്നിവരാണ്. എന്റെ ആത്മ സഹോദരൻ ജനാബ്. സി. സലീം അഹ്മദ് പഴയങ്ങാടിയാണ് ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണച്ചെലവ് വഹിക്കുന്നത്. ഇവർക്കെല്ലാം ഇരുലോകങ്ങളിലും അല്ലാഹു വിജയം പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ ആമീൻ.

വിനീതൻ,

മുഹമ്മദ് ഇസ്മായിൽ, ആലപ്പി.

ഇത് പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാനുള്ള അനുവാദവും, ആശീർവാദവും ദുആയും ഹ. ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് IV, മിർസാ താഹിർ അഹ്മദ് സാഹിബും, സുബാഇ അമീർ ഡോ: മൻസൂർ അഹ്മദ് സാഹിബും നല്കിയിട്ടുണ്ട്.

പ്രസാധകൻ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ദുആയുടെ സ്വീകാര്യത

നമ്മുടെ പ്രിയങ്കരനായ ഇമാം ഹസറത്ത് ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് [സാലിസ്] ഒരു വുത്ബയിൽ ജമാഅത്തിനെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു.

“പ്രാർത്ഥന കൂടാതെ ജീവിതത്തിന് ഒരു രസവുമില്ല.”

ഈ പ്രസ്താവമാറിത്തപ്പോൾ സർവപ്രവർത്തനങ്ങളേയും ചൂഴ്ന്നുനില്ക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന എന്ന ആ അതിമഹത്തായ വിഷയം സംബന്ധിച്ച് പലേടങ്ങളിലുമായി ചിതറിക്കിടക്കുന്ന ഞ്ഞാരുത്തെ ഒരിടത്ത് ഒരുമിച്ചുകൂട്ടണമെന്ന ആഗ്രഹം എനിക്കുണ്ടായി. അല്ലാഹുവിന്റേയും അവന്റെ റസൂലിന്റേയും മസീഹുമുഹൂദിന്റേയും പിന്നീടുള്ള ഖലീഫമാരുടേയും പ്രാർത്ഥന സംബന്ധിച്ചുള്ള ഉപദേശങ്ങൾ നമ്മുടെ അകക്കാമ്പുകളിൽ അനുഗ്രഹവർഷമായി മാറുന്നതിന് അല്ലാഹു നമ്മെ സഹായിക്കട്ടെ. ആ സർവലോക സ്രഷ്ടാവിന്റെ അപാരമായ സ്നേഹവിശേഷത്തെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തിയിലൂടെ സമ്പൂർണ്ണമായി സ്വരൂപിച്ച് നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ ധന്യമാക്കുന്നതിനും, നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ അത്യുന്നതമായ സിംഹാസനത്തെ പിടിച്ചുകലുക്കുമാറ് അവന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുന്നതിനും, നമുക്ക് നമ്മുടെ നാമനോടുള്ള അനുപമമായ സ്നേഹത്തിന്റെ മുമ്പിൽ മാലാഖമാർപോലും അതുതപ്പെടുമാറാകുന്നതിനും സർവലോക പരിപാലകനായ, സ്നേഹവായ് പിനാൽ സർവരേയും സംരക്ഷിക്കുന്നവനായ നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ രാത്രിയുടെ നിശബ്ദയാമങ്ങളിൽ നമുക്ക് നിരുദ്ധകണ്ഠരായി പ്രാർത്ഥിക്കാം. സർവലോക സ്രഷ്ടാവായ അല്ലാഹു നമുക്കുനേരെ തിരിയുമാറാകട്ടെ. അവന്റെ അപാരമായ സ്നേഹവാത്സല്യത്തിന്റെ മടിത്തട്ടിൽ

നമ്മയേയും നമ്മുടെ സന്താനങ്ങളേയും ഇരുത്തുകയും അവാച്യമായ ആനന്ദം പ്രദാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യട്ടെ. ആ അലൗകികമായ മടിത്തട്ടിൽനിന്ന് നിമിഷാർദ്ധഭാഗംപോലും നമ്മെ അകറ്റാതിരിക്കട്ടെ. അവനെ നമുക്കുപോഴും ആവശ്യമുണ്ട്. അവനില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ സാന്നിധ്യം അതീവഘട്ടമായി നമുക്കുവേണ്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ നാം നഷ്ടപ്പെട്ടവരായിത്തീരും.

ഈ വിഷയത്തിന്റെ വിശദാംശങ്ങളിലേക്ക് ക്രമത്തിൽ കടക്കുന്നതിനുമുമ്പേ നമ്മുടെ ദൈവം ജീവനുള്ളവനാകുന്നുവെന്ന് നമുക്ക് ബോധ്യമുണ്ടാകേണ്ടതാണ്. അഥവാ ദൈവത്തിന്റെ അസ്തിത്വം തെളിയിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. 'പ്രാർത്ഥന കൂടാതെ ജീവിതത്തിന് ഒരു രസവുമില്ല' എന്ന പ്രസ്താവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ നമുക്ക് നമ്മുടെ നാമനോട് പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട ആവശ്യകത സ്ഥാപിതമാകണം. പിന്നീട് പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ട രീതിയും മനുഷ്യപുരോഗതിയുടെ രഹസ്യമായ 'ദൃഢ സ്വീകാരത്തിന്റെ രഹസ്യവും' വിവരിക്കപ്പെടണം.

വിശുദ്ധ ഖർത്തൂനിൽ നിന്നൊരു ദൃശ്യം.

വിശുദ്ധ ഖർത്തൂൻ ഏതോവർജ്ജകമായൊരു ദൃശ്യം വിവരിക്കുന്നു; ഹസ്താത് ഇബ്റാഹീം അലയ്ഹിസ്സലാം തന്റെ നാമനെ അന്വേഷിക്കുന്ന ദൃശ്യം.

ഒരു ദിവസം 'രാത്രി അദ്ദേഹത്തിന്റെ മേൽ ഇരുട്ടുകൂടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം ഒരു നക്ഷത്രം കണ്ടു. അത് കണ്ടിട്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'ഇതെന്റെ നാമനാകാൻ സാധ്യതയുണ്ടോ?' പിന്നീട് അത് അസ്തമിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'അസ്തമിക്കുന്നതിനെ ഞാനിഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല.' പിന്നീടൊരിക്കൽ ചന്ദ്രൻ പ്രകാശത്തോടെ ഉദിച്ചതുകണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'ഇതെന്റെ നാമനാകാൻ സാധ്യതയുണ്ടോ?' പിന്നെ അത് അസ്തമിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'എന്റെ നാമൻ എനിയ്ക്ക് നേർമാർഗ്ഗം കാണിച്ചില്ലെങ്കിൽ ഞാൻ വഴിപിഴച്ചവരുടെ സംഘത്തിൽപ്പെട്ടവനായിപ്പോകുമായിരുന്നു.' മറ്റൊരിയ്ക്കൽ സൂര്യൻ പ്രകാശിച്ചയർന്നതായി കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'ഇതായിരിക്കുമോ എന്റെ നാമൻ? ഇത് എല്ലാറ്റിനേക്കാളും വലുതെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശ

യമിപ്പ.' എന്നാൽ അതും അസ്സമിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. 'എന്റെ ജനമേ, തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ [അല്ലാഹുവിന്] പങ്കു കാറെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിൽനിന്ന് ഞാൻ വിരക്തനാകുന്നു. നിശ്ചയമായും എല്ലാ ദോഷമാർഗങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെട്ട് ഋജുമാനസനായിക്കൊണ്ട് ആകാശങ്ങളേയും ഭൂമിയേയും സൃഷ്ടിച്ചവനായ [അല്ലാഹുവിന്റെ] നേരെ ഞാനെന്റെ മുഖം തിരിച്ചിരിക്കുന്നു. ഞാൻ അല്ലാഹുവിനോട്, അറുന്ന് പങ്കാളികളെ ചേർക്കണവരിൽപ്പെട്ടവനല്ല'. [അൻആം 77-80].

വീണ്ടും പറയുന്നു.

അവരുടെ ദൂതൻമാർ അവരോടു പറഞ്ഞു. "ആകാശങ്ങളേയും ഭൂമിയേയും സൃഷ്ടിച്ചവനായ അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ നിങ്ങൾ സംശയാലുക്കളാണോ? അവൻ നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നത് നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങളിൽ ചിലത് പെറുത്തുതരവാനും ഒരു നിശ്ചിത അവധിവരെ നിങ്ങൾക്ക് അവസരം നീട്ടിത്തരുവാനുമാണ്." [ഇബ്രാഹീം 11]

നിർമിതിയുടെ രഹസ്യം:

ഹസ്റത്തു മിർസാ ഗുലാം അഹ്മദ്, മസീഹ് മൗളുദ് അലയ് ഹിസ്സലാം പറയുന്നു.

"ആകാശങ്ങളേയും ഭൂമിയേയും സൃഷ്ടിച്ചവനായ അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിൽ സംശയിക്കുവാൻ പാടുള്ളതാണോ? നോക്കൂ! നിർമിതത്തെ കണ്ടുകൊണ്ട് നിർമാതാവിനെ അംഗീകരിക്കേണ്ടതായി വരുമെന്നുള്ളതു ലളിതവും സുക്ഷുവമായൊരു കാര്യമല്ലേ? ഭംഗിയുള്ള ചെറിപ്പോ തുകൽപെട്ടിയോ കണ്ടാൽ അത് നിർമിക്കുന്നതിന് നിർമാതാവ് ആവശ്യമുണ്ടെന്ന കാര്യം ഉടനെ സമ്മതിക്കേണ്ടതായിവരും, അതുപോലെ, അതുപോലെ! ഇതാണ് റാസ്തവമെങ്കിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ നിഷേധിക്കുവാൻ എങ്ങനെ സാധിക്കും. ആയിരക്കണക്കിന് വ്യത്യസ്ത വസ്തുക്കളുടെ സമാഹാരങ്ങളെക്കൊണ്ട് നിർമ്മിതിരിക്കുന്ന, ആകാശങ്ങളുടേയും ഭൂമിയുടേയും നിർമാതാവിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ എങ്ങനെ നിഷേധിക്കാൻ കഴിയും?" [മൽഹൂസുൽ വാഖ്യം 1 ഭാ. 52]

ബദ്‌വിയുടെ മൊഴി

ഒരു ബദ്‌വിയുടെ നിഷ്കളങ്കമായ മൊഴി ഹസ്‌റത്ത് മിർസാ ബശീർ അഹ്‌മദ് രജിയല്ലാഹു അൻ‌ഹു ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

“അറേബ്യയിലെ ബദ്‌വിയുടെ ഒരു മൊഴിയുണ്ട്. ആരോ അദ്ദേഹത്തോട് ഒരിയ്ക്കൽ ചോദിച്ചു. ‘ദൈവം ഉണ്ടെന്നുള്ളതിന് നിന്റെ പക്കൽ വല്ല തെളിവുമുണ്ടോ?’ ബദ്‌വി പറഞ്ഞു. ‘ഏതെങ്കിലുമൊരു വ്യക്തി വിജനപ്രദേശത്തു നടന്നുപോകുമ്പോൾ ഒട്ടകത്തിന്റെ വിസർജിതവസ്തു കണ്ടാൽ, ആ സ്ഥലത്തു് ഒരൊട്ടകം കടന്നുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു അയാൾ മനസ്സിലാക്കുന്നു. മണലാരണ്യത്തിൽ ആരുടെയെങ്കിലും കാല്പാടുകൾ കണ്ടാൽ വഴിയാത്രക്കാരൻ അതിലെ കടന്നുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും അയാൾ കരുതുന്നു. അപ്പോൾ വിശാലമായ ജനപദങ്ങളോടുകൂടിയ ഈ ഭൂമിയും സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രാദികൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഈ ആകാശവും കാണുമ്പോൾ ഇതിനേയും നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ശക്തി ഉണ്ടായിരിക്കാമെന്നുള്ള ചിന്ത നിങ്ങളിൽ ജനിക്കുന്നില്ലേ?’ [ഹമാദ ഖദാ പേജ്. 52]

ഇസ്‌ലാമിന്റെ ദൈവം

ഹസ്‌റത്ത് മസിഹ്‌മുഹമ്മദ് അലയ്‌ഹിസ്സലാം പറയുന്നു.

“ആവശ്യങ്ങളെത്തുറങ്ങുകിലും അവനോട് ചോദിക്കണം. അവനൊഴികെ മറ്റുള്ളവയ്ക്കോട് ഏതൊരു കൂട്ടർ തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നുവോ, അവ അവരുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് ഒരുത്തരും നല്ലനില്ല അതിനുള്ള ഒരു ഉദാഹരണമിതാണ്. ആരെങ്കിലും വെള്ളത്തിനുനേരെ കൈനീട്ടി ‘ഓ, വെള്ളമേ, നീ എന്റെ വായിൽ വരൂ’ എന്ന് പറയുകയാണെന്നിരിക്കട്ടെ. ആരുടെയെങ്കിലും ശബ്ദംകേട്ട് അവരുടെ വായിലെത്തിച്ചേരാനുള്ള കഴിവ് വെള്ളത്തിനില്ലായെന്നത് വസ്തുതയാണ്. ബഹുദൈവ വിശ്വാസികൾ ഇപ്രകാരമാണ് തങ്ങളുടെ ദൈവങ്ങളോട് വ്യർത്ഥമായ നിലയിൽ സഹായം തേടുന്നത്. ഇതിന് ഒരു ഫലവുമുണ്ടാകുകയില്ല.” [ബറാഹിന അഹ്‌മദിയ്യാ പേ. 436 അടിക്കറിപ്പിന് അടിക്കറിപ്പ്]

വീണ്ടും പറയുന്നു.

“പ്രാർത്ഥനകൾ കേൾക്കുന്നതും അതിനത്തരം നൽകുന്നതു മായ ദൈവത്തെ അശേഷം അംഗീകരിക്കാത്ത ഏതുകണ്ട് ജന പഞ്ചേര ഉന്ന് ലോകത്തുണ്ട്. ഒരു കല്ലിന്റെ മുന്നിൽ ഇരുന്നോ, എരുത്തിന്റെ മുമ്പിൽ കൈകൂപ്പിയോ, മരത്തിന്റെ മുന്നിൽ നിന്നോ, ‘ഇതാണെന്റെ ദൈവം, ഇതിനോട് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ എന്നിങ്ങിനെ ഉത്തരം നൽകുന്നു’ എന്നു പറയുന്ന ഒരു ഹിന്ദുവിന് സാധിക്കുമോ? ഒരിക്കലും സാധ്യമല്ല. യേശുവിനെ ഞാൻ ദൈവമായി വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്ന് പറയുന്ന ക്രിസ്ത്യാനിക്ക് യേശു എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുകയും അതിനത്തരം നൽകുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് സമർത്ഥിക്കാൻ കഴിയുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. സംസാരിക്കുന്ന ദൈവം ഒന്നേയുള്ളൂ. **‘نَحْنُ الْوَحِيدُ الْبَارِئُ الْخَالِقُ’** ‘നിങ്ങളെന്നെ

വിളിക്കൂ. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വിളിക്കത്തരം നൽകാം.’ വിശുദ്ധ ഖുർആൻ വിഭാവനം ചെയ്യുന്ന ഉസ്ലാമിന്റെ ദൈവമാകുന്നു അത്. നിറഞ്ഞ സത്യമാണിത്. ഉദ്ദേശ്യ ശുദ്ധിയോടും സത്യ ഹൃദയത്തോടും കൂടി അല്ലാഹുവിനെ ഏതാനും നാളെങ്കിലും വിശ്വസിക്കുന്നു. വിഷയേച്ഛകളെ ചെറുത്ത് പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകാനും ആരേങ്കിലും തയ്യാറാണോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ അയാളുടെ പ്രാർത്ഥനയുള്ള ഉത്തരം അയാൾക്ക് തീർച്ചയായും നൽകപ്പെടും.” [മൽഫൂസാത്ത വാഖ്യം 3 പേജ്: 201]

ഹസ്സാത്ത മിർസാ ബശീർ അഹ്മദ് റളിയല്ലാഹു അൻഹു പറയുന്നു.

“ദൈവമില്ലെങ്കിൽ വിശ്വാസിയും നിഷേധിയും തുല്യനാണ്. ആർക്കുമൊരു നഷ്ടവുമില്ല. എന്നാൽ, ദൈവമുണ്ടെങ്കിലോ? ഓർത്തുകൊൾക, നിഷേധികൾക്ക് പിന്നെ ഒരു രക്ഷയുമില്ല.” [ഹമാദഖുദാ പേ. 40]

അല്ലാഹുവിന്റെ അജയ്യമായ ശക്തി

അല്ലാഹു അവന്റെ അജയ്യമായ ശക്തിയെക്കുറിച്ച് പരിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു

“ആകാശങ്ങളുടേയും ഭൂമിയുടേയും നാമനായ അല്ലാഹു സമസ്തലോകത്തിന്റേയും നാമനാകുന്നു. സർവ്വസ്തുതിയും അവ നത്ര. ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള എല്ലാ മാഹാത്മ്യവും അവനുള്ളതാണ്. സർവശക്തനും സർവ തന്ത്രജ്ഞനും അവനത്ര.” [ജാമിയ 37]

“സപ്താകാശങ്ങളും ഭൂമിയും അവയിൽ അധിവസിക്കുന്നവരുമെല്ലാംതന്നെ അവനെ വാഴ്ത്തുന്നു. ഭൂമിയിലെ സർവ വസ്തുക്കളും അവനെ സ്തുതിച്ചുകൊണ്ട് സ്തോത്രം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, [അവയുടെ] സ്തോത്രം നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാകുന്നില്ല. അവർ തീർച്ചയായും [നിങ്ങളുടെ] ദോഷങ്ങൾ മാച്ചുപയ്ക്കുന്നവരും [പാപങ്ങൾ] പൊറുത്തു തരുന്നവനാകുന്നു.” [ബനു ഇസ്രായീൽ 45]

അല്ലയോ എന്റെ ദാസരേ, “നിങ്ങളുടെ നാമൻ നിങ്ങൾക്കായി കടലിൽ കപ്പലുകൾ ചലിപ്പിക്കുന്നു; നിങ്ങൾ അവന്റെ അനുഗ്രഹം തേടിപിടിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി. തീർച്ചയായും അവൻ നിങ്ങളുടെമേൽ തുടരെത്തുടരെ കരുണ ചെയ്യുന്നവനാകുന്നു. കടലിൽ നിങ്ങൾക്ക് ആപത്തണയുമ്പോൾ നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവരൊക്കെയും [നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ നിന്ന്] മാറി മറയുന്നു; അപനൊഴികെ. എന്നാൽ അവൻ നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തി കരയിലേക്ക് കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ നിങ്ങൾ അപനിൽനിന്ന് തിരിഞ്ഞ് കളയുന്നു. മനുഷ്യൻ തീരെ നന്ദികെട്ടവൻ തന്നെ. അവൻ എപ്പോഴെങ്കിലും നിങ്ങളെ കരയിൽത്തന്നെ ആഴ്ത്തിക്കളയുകയോ, അല്ലെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെമേൽ ചാൽ വർഷിക്കുകയോ ഇല്ലെന്നും അതിൽ നിന്നും [നിങ്ങൾ] പൂണ്ണ സമാധാനത്തിലാണെന്നും പിന്നീട് നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഒരു കാര്യനിർവാഹകനെ നിങ്ങൾക്ക് കണ്ടെത്താനില്ലെന്നും നിങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നുവോ? അല്ലെങ്കിൽ, മൊറാറിയ്ക്കൽ നിങ്ങളെ കടലിലേക്ക് അവൻ മടക്കി വിടുകയും നിങ്ങളുടെമേൽ ഒരു ശക്തമായ കാറ്റിനെ അയച്ചു നിങ്ങളുടെ നിഷേധ കാരണത്താൽ നിങ്ങളെ അവൻ മുക്കിക്കൊല്ലുകയില്ലെന്നും നിങ്ങൾ മനസ്സാർപ്പിക്കുകയാണോ? പിന്നീട് നിങ്ങൾക്കൊരു തുണക്കാരനേയും നമുക്കെതിരെ കണ്ടെത്താനാവുകയില്ല.” [ഇത് അസാധ്യമാണെന്ന് കരുതുന്നുണ്ടോ?] [ബനു ഇസ്രായീൽ 67 - 70]

“ആകാശങ്ങളേയും ഭൂമിയേയും സത്യത്തോടെ അല്ലാഹു സൃഷ്ടിച്ചുവെന്ന് നീ കാണുന്നില്ലേ? അവൻ ഇച്ഛിക്കുന്നെങ്കിൽ നിങ്ങളെ നശിപ്പിക്കുകയും [തൽസ്ഥാനത്ത്] പുതിയൊരു സൃഷ്ടിയെ കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും. ഇത് അല്ലാഹുവിന് പ്രയാസമുള്ള കാര്യമല്ല”. [ഇബ്റാഹീം 20, 21]

“നിന്റെ നാഥൻ സ്വാശ്രയനും കാരുണ്യവാനുമാണ്. അവനുദ്ദേശിക്കുന്ന പക്ഷം നിങ്ങളെ അവൻ നശിപ്പിച്ചുകളയുകയും നിങ്ങൾക്കുശേഷം അവനുദ്ദേശിക്കുന്നവരെ [നിങ്ങളുടെ] പ്രതിനിധികളായി കൊണ്ടുവരുകയും ചെയ്യും; മറ്റൊരു ജന വിഭാഗത്തിന്റെ സന്തതികളിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചതു പോലെ” [അൻആം 134]

“ഒരു വസ്തുവുമില്ല; അതിന്റെ ഖജനാവ് നമ്മുടെയടുക്കൽ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാതെ. നാം ഇറക്കിക്കൊടുക്കുന്നതെന്തും ഒരു നിശ്ചിത അളവിൽ മാത്രമാകുന്നു”. [ഹിജ്ർ 22]

“അദ്വൈത [കാര്യങ്ങളുടെ] താക്കോലുകൾ അവന്റെ പക്കലാണുള്ളത്. അവനല്ലാതെ [മറ്റാരും] അതറിയുകയില്ല. കരയിലും കടലിലുമുള്ളതെല്ലാം അവനറിയുന്നു. ഒരു ഇലയും കൊഴിയുന്നില്ല; അവനറിയാതെ. ഭൂമിയുടെ അന്ധകാരങ്ങളിലുള്ള ഒരു ധാന്യമണിയോ, പച്ചയോ ഉണക്കയോ ആയ [വസ്തുക്കൾപോലുമോ] അവന്റെ തുറന്ന സംരക്ഷണത്തിൽ അല്ലാതെയല്ല. രാത്രിയിൽ നിങ്ങളുടെ ജീവനെ പിടിക്കുന്നത് അവനാണ്. പകൽ സമയത്ത് നിങ്ങളെത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നുവോ അതവനറിയുന്നു. പിന്നെ നിങ്ങളെ പകൽസമയത്ത് അപനെടുന്തേപ്പിക്കുന്നു; നിശ്ചിത അവധി പൂർത്തിയാകുന്നതിനുവേണ്ടി. പിന്നീട് അവന്റെയടുക്കലേക്കാണ് നിങ്ങളുടെ മടക്കം. പിന്നെ, നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്റെ വിപരം അവൻ നിങ്ങൾക്ക് പാഞ്ഞു തരും. അവൻ അവന്റെ ദാസന്മാരുടെമേൽ പരമാധികാരിയാകുന്നു. അവൻ നിങ്ങൾക്ക് കാവൽക്കാരെ അയച്ചുതരുന്നു. അങ്ങനെ ഒരാൾക്ക് മരണം വന്നെത്തിയാൽ നാം അയക്കുന്ന ദൂതൻമാർ അയാളുടെ ജീവനെ പിടിക്കുന്നു. അവർ [കല്പന നടപ്പാക്കുന്നതിൽ] വീഴ്ച വരുത്തുകയില്ല. പിന്നെ, അവരുടെ യഥാർത്ഥ രക്ഷാധികാരിയായ

അല്ലാഹുവിലേക്ക് അവർ ടക്കപ്പെടും. അറിയുക! [അന്തിമ] തീരുമാനം അവന്റെ അധികാരത്തിൽ തന്നെയാണ്. അവൻ കണക്കെടുക്കുന്നവരിൽ ഏറ്റവും വേഗതയുള്ളവനാണ്. നീ അവരോട് ചോദിക്കുക. കരയിലേയും കടലിലേയും ആപത്തുകളിൽ നിന്ന് നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതാരാണ്; അവൻ ഈ ആപത്തിൽനിന്ന് ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നതായാൽ തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ നന്ദിയുള്ളവരിൽപ്പെട്ടവരായിരിക്കും. [എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്] വിനയത്തോടും രഹസ്യത്തോടും നിങ്ങൾ അവനെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ. നീ അവരോട് പറയുക. അല്ലാഹുതന്നെയാണ് അതിൽനിന്നും [മറു] എല്ലാവിധ പരിഭ്രമങ്ങളിൽ നിന്നും നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുന്നത്. എന്നിട്ടും നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന് പങ്കുകാരെ നിശ്ചയിക്കുന്നു.

[അൻആം 60 - 65]

അല്ലാഹുവിന്റെ അസക്തിയും

മൽഹൂസാത്ത് വാല്യം 7 പേജ് 268 ൽ ഹസ്രത്ത് മസീഹ് മൗളാദ് അലയ് ഹിസ്സലാം വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ ഒരു സൂക്തം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് പറയുന്നു.

وَإِذَا كُنَّا لِلْآلَةِ قَائِلِينَ قَدْ رَأَىٰ رَبِّيَ أَجِيبُ
 وَأَوَّلُ مَا عَلَّمَنِي إِذَا دَعَا

അല്ലാഹു എവിടെ? അതിന് തെളിവെന്ത്? എന്ന് എന്റെ ഭാസന്മാർ നിന്നോട് ചോദിക്കുമ്പോൾ നീ പറയുക. അവൻ വളരെ അടുത്താകുന്നു. അതിനുള്ള തെളിവ്, പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ എന്നെ വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അതിന് ഞാൻ ഉത്തരം നൽകുന്നു എന്നതാണ്. [2:186] ഈ ഉത്തരം ചിലപ്പോൾ സത്യമായി പുലരുന്ന സ്വപ്നങ്ങളിലൂടെയും ചിലപ്പോൾ ദർശനവും ഇൽഹാമും മുഖേനയും ലഭ്യമാകുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ അപാരമായ ശക്തിയും അജയ്യമായ പ്രതാപവും പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ വെളിപ്പെടുകയും പ്രയാസങ്ങൾ പരിഹരിക്കാൻ അവൻ സർവശക്തനാണെന്ന് അനുഭവപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു."

അതേഗ്രന്ഥത്തിൽ 227-ാം പേജിൽ പറയുന്നു. "യാചകവൃത്തിയിലേർപ്പെട്ട ഒരാൾ ഒരു പിശുക്കന്റെ വീട്ടുപടിക്കൽ

ദിവസവും ചെന്നു യാചിക്കുമ്പോൾ ഒരു ദിവസം ആ പിശുക്കൻ ലജ്ജതോന്നമെന്നത് സ്വാഭാവികമാണ്. ഇത് വാസ്തവമെങ്കിൽ അത്യുദാരനായ അല്ലാഹുവിനോടു ശരണമർത്ഥിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് അല്ലാഹുവിനെ പ്രാപിക്കാൻ കഴിയാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? ശരണാർത്ഥിക്ക് ഒരിയ്ക്കൽ അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരിയ്ക്കൽ അതിന്റെ ഫലം ലഭിക്കുന്നതാണ്..... മനുഷ്യരിൽ ചിലർ അവന്റെ അസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ച് സംശയിക്കുന്നു. 'നിങ്ങളെന്നെ വിളിക്കൂ, എന്നോടു ചോദിക്കൂ. അങ്ങനെ ചെയ്താൽ നിങ്ങളെ ഞാനും വിളിക്കും. നിങ്ങളുടെ വിളിക്കുത്തരം നല്ലതും നിങ്ങളെ സ്മരിക്കുകയും ചെയ്യും.' എന്നതാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിനുള്ള തെളിവ്. 'ഞങ്ങൾ വിളിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, അവൻ ഉത്തരം തരുന്നില്ല' എന്ന് ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞാൽ— നോക്കൂ! നിങ്ങൾ ഒരു സ്ഥലത്ത് നിന്നുകൊണ്ട് അങ്ങകലെ നില്ക്കുന്ന ഒരാളെ വിളിക്കുകയാണ്. നിങ്ങൾക്ക് അല്പം കേൾവിപ്പെടുത്തണം. ആ വ്യക്തി നിങ്ങളുടെ ശബ്ദം കേട്ട് നിങ്ങൾക്ക് മറുപടി തരുന്നു. പക്ഷേ, അയാൾ അകലെനിന്ന് ഉത്തരം തരുന്നതിനാൽ ബധിരൻ കാരണം നിങ്ങൾക്ക് കേൾക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങളിൽവരുടെയുമിടയിലുള്ള മറയും ദൂരതയും ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ നിങ്ങൾ ആ ശബ്ദം കേൾക്കുകതന്നെ ചെയ്യും. തന്റെ പ്രത്യേക ദാസരോട് അല്ലാഹു സംസാരിക്കുന്നുവെന്ന കാര്യം മനുഷ്യാൽ പത്തി മുതൽ നടന്നുവരുന്ന ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ്. ഇല്ലെങ്കിൽ, 'ഉണ്ട്' എന്നുള്ള അവന്റെ അസ്തിത്വം തന്നെ ക്രമേണ നശിച്ചു പോകുമായിരുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്റെ പരമാധികാരം

ഹസ്റത്ത് മിർസാ ബശീർ അഹ്മദ് റളിയല്ലാഹു അൻഹു പറയുന്നു:

'അല്ലാഹു ഉണ്ടെന്നും അവൻ കേൾക്കുന്നവനാണെന്നും തന്റെ ദാസന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥന അവൻ കേൾക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് കാണിച്ചുതരാം. കാരണം, തികച്ചും അസാധ്യമെന്നു പ്രത്യക്ഷത്തിൽ തോന്നിയെക്കാവുന്ന ചില കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹു എന്നിക്കത് സാധ്യമാക്കിത്തരുന്നു. വരൂ, അവനെ ഉൾക്കൊള്ളൂ... .. എല്ലാറ്റിന്റെയും അധിപനായ അല്ലാഹുവിനെ ഞാൻ നിങ്ങൾ

ക്ക് കാണിച്ചുതരാം. അവനെ സർവ്വാധികാരി. ഒരു സൃഷ്ടിയും ആ സർവ്വാധികാരത്തെ ചോദ്യം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഏതു വസ്തുവിന്മേലും അവന്റെ ഇച്ഛക്കനുസരിച്ച് ആ അധികാരം പ്രയോഗിക്കാൻ അവൻ സാധിക്കുന്നു. വരൂ! ആകാശത്തിൽ അവന്റെ പരമാധികാരം നിങ്ങൾക്ക് ഞാൻ ബോധ്യപ്പെടുത്താം. വായുവിലുള്ള അവന്റെ പരമാധികാരം നിങ്ങൾക്ക് അനുഭവവേദ്യമാക്കാം. വെള്ളത്തിൽ അവനുള്ള പരമാധികാരം നിങ്ങൾക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തരാം. പർവതങ്ങളിന്മേൽ അവനുള്ള പരമാധികാരം നിങ്ങൾക്ക് തെളിയിച്ചു തരാം. സമസ്ത ജനതകളുടെയും മേലുള്ള അവന്റെ പരമാധികാരം നിങ്ങൾക്ക് പരിചയപ്പെടുത്തിത്തരാം. ഭരണങ്ങളുടെ മേൽ അവനുള്ള പരമാധികാരം പറഞ്ഞുതരാം. ഹൃദയങ്ങളുടെമേലുള്ള അവന്റെ പരമാധികാരം നിങ്ങൾക്ക് പ്രകടമാക്കിത്തരാം. നിങ്ങൾ വരൂ. അവനെ നന്നായി അറിയൂ. അവനെ പ്രാപിക്കൂ." [ഹമാദുഖ്ദാ പേജ് 282]

80

ഹസ്റത്തു് മസീഹു് മൗളുദ് [അ] പറയുന്നു.

“നോക്കൂ! നിങ്ങളുടെ ദൈവം യഥാർത്ഥമായുമുണ്ടെന്നും ഞാൻ നിങ്ങളെ സുവാർത്ത അറിയിക്കുന്നു. എല്ലാവരും അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളാണ്. അവനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നവരെ അവൻ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു, അവനെ സമീപിക്കുന്നവരെ അവൻ സമീപിക്കുന്നു. അവനെ ആദരിക്കുന്നവരെ അവൻ ആദരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഋജുവാക്കിക്കൊണ്ടും നിങ്ങളുടെ നാവുകളേയും കണ്ണുകളേയും കാതുകളേയും പരിശുദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടും അവനെ സമീപിക്കുക. അവൻ നിങ്ങളെ സ്വീകരിക്കും.”

[ക്രിസ്തിനുഹ് പേജ് 14]

വീണ്ടും പറയുന്നു.

“സർവശക്തനായ ഒരു രക്ഷിതാവ് തനിക്കുണ്ടെന്നുള്ള ബോധം പോലുമില്ലാത്ത ഒരുവൻ എത്രമാത്രം ഭാഗ്യഹീനനാണ്. നമ്മുടെ സ്വർഗം നമ്മുടെ ദൈവമാകുന്നു. നമ്മുടെ ഉയർന്ന ആനന്ദാനുഭൂതികളത്രയും നമ്മുടെ ദൈവത്തിലാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ഞാൻ അവനെ കാണുകയും സകല സൗന്ദര്യങ്ങളും അവനിൽ ദർശിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ജീവൻ കള

ഞ്ഞും കൈവരിക്കേണ്ട നന്മ അണിത്. സകലവും നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടും വിലക്കെടുക്കേണ്ട മാണിക്യക്കല്ലാണിത്. അല്ലയോ നിർഭാഗ്യരേ, ഈ നിരവധിയിലേയ്ക്ക് ഓടിവരിൻ. ഇത് നിങ്ങൾക്ക് ദാഹശമനം വരുത്തും. നിങ്ങളെ രക്ഷപ്പെടുത്തുന്ന ജീവിത സ്രോതസ്സാകുന്നു ഇത്. ഞാനെന്തു ചെയ്യണം! ഞാനി സന്തോഷവാർത്ത എങ്ങനെയാണ് നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലെത്തിക്കേണ്ടത്. 'നിങ്ങളുടെ ദൈവമിതാ' എന്ന് നിങ്ങളെ അറിയിക്കാനുള്ള വിളംബരം ഏത് ചെയ്തുകൊട്ടിയാണ് ഞാൻ നടത്തേണ്ടത്; നിങ്ങൾ കേൾക്കുമാറാകാൻ. നിങ്ങളുടെ കാതുകളിൽ ഏതുതരം ഔഷധം പ്രയോഗിച്ചാണ് ഞാൻ ചികിത്സ നടത്തേണ്ടത്; അവ തുറക്കുമാറാകാൻ. നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റേതായി മാറുമെങ്കിൽ, ഓർത്തുകൊള്ളൂ. നിശ്ചയമായും ദൈവം നിങ്ങളുടേത് തന്നെയായിരിക്കും. നിങ്ങൾ ഉറങ്ങുമ്പോൾ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്കായി ഉണർന്നിരിക്കും. നിങ്ങൾ ശത്രുക്കളെക്കുറിച്ച് അശ്രദ്ധരായിരിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹു അവരുടെ ചലനം വീക്ഷിക്കും. അവരുടെ പദ്ധതികളെയെല്ലാം പരാജയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യും. നിങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്ന ദൈവത്തിൽ എന്തെന്തെല്ലാം കഴിവുകളുണ്ടെന്ന് നിങ്ങൾക്കറിയില്ല. അത് നിങ്ങളറിഞ്ഞിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ഭൗതിക ലോകത്തിനുവേണ്ടി ആകലചിത്തരാവുന്ന ഒരൊറ്റദിവസവും നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിലുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. വൻനിധി കൈവശമുള്ള ഒരാൾ ചില്ലിക്കാശിനുവേണ്ടി വിലവിക്കുകയും മുറവിളികൂട്ടുകയും സ്വയം നശിപ്പിക്കാനൊരുങ്ങുകയും ചെയ്യുമോ? നിങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം നിറവേറ്റിത്തന്ന വൻനിധിയായ അല്ലാഹുവിനെകുറിച്ച് നിങ്ങൾക്കറിവുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ ഈ ഭൗതികലോകത്തിനുവേണ്ടി നിങ്ങളിങ്ങനെ പാവവശ്യപ്പെടുമോ? ദൈവം ഒരു അനർഘ നിധിയാണ്. അവനെ നിങ്ങൾ വിലമതിക്കുക. നിങ്ങളുടെ ഓരോ കാലുവെയ്പ്പിലും അവൻ നിങ്ങളുടെ സഹായിയാണ്. അവന്റെ സഹായം കൂടാതെ നിങ്ങൾക്കൊന്നും ചെയ്യാനാവില്ല. നിങ്ങളുടെ ഭൗതിക സാധനസാമഗ്രികൾക്കും പദ്ധതികൾക്കും ഒരു വിലയുമുണ്ടാകുകയുമില്ല.... ഭൗതികമായ മാർഗ്ഗങ്ങളെ അവലംബമാക്കുന്നതിനെ ഒരു പരിധിവരെ ഞാൻ വിരോധിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ, ഇത്തര സമുദായങ്ങളെപ്പോലെ പൂണ്ണമായും ഭൗതികതയ്ക്ക് അടിമകളായിത്തീര

നന്നിനേയും സകല സാധനസാമഗ്രികളും നമുക്ക് തന്നെ നഗ്രഹി
 ക്കുന്ന ദൈവത്തെ പാടെ വിസ്മരിക്കുന്നതിനേയുമാണ് ഞാൻ
 വിലക്കുന്നത്. എങ്ങും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നവനായ ദൈവം ഒരു
 വൻ മാത്രമെ ഉള്ളെന്നും മറ്റുള്ളതെല്ലാം മിഥ്യയാണെന്നും നി
 ങ്ങൾക്ക് കണ്ണുണ്ടെങ്കിൽ കാണാൻ സാധിക്കുന്നതാണ്. ദൈവ
 വിധിയില്ലെങ്കിൽ കൈ നിവർത്താനോ മടക്കാനോ നിങ്ങൾ
 ക്ക് ഒരിക്കലും സാധിക്കുകയില്ല... .. ഭൗതികമോ ആത്മീയമോ
 ആയ സകല കാര്യങ്ങളിലും ദൈവത്തിൽനിന്ന് നിങ്ങൾ
 ശക്തിയാർജ്ജിക്കുകയും അനുഗ്രഹം തേടുന്ന ശീലം സ്വായത്ത
 മാക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. കേവലം ഉണങ്ങി വരണ്ട ചുണ്ട
 കൾകൊണ്ടുള്ള ഉരുവിടലല്ല ഞാനിത് കൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്.
 മറിച്ച് എല്ലാവിധത്തിലുള്ള അനുഗ്രഹങ്ങളും ദൈവത്തിൽനി
 ന്നാണ് കിട്ടുന്നതെന്ന അവികലവും സംശുദ്ധവും ശക്തവുമായ
 വിശ്വാസം നിങ്ങളിലുണ്ടാവണം. ഓരോ പ്രവർത്തനവേള
 യിലും, കഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോഴും നഷ്ടങ്ങൾ വന്നുവേിക്ക
 ുമ്പോഴും സ്വയം പ്രതിവിധി കാണുന്നതിന് മുമ്പേ, നിങ്ങൾ
 വാതിലുകളടച്ച്, അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ
 വീണ്, അവന്റെ മുമ്പിൽ കഷ്ടങ്ങളും നഷ്ടങ്ങളും ബോധി
 പ്പിച്ച്, അതിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കേണമേയെന്ന് അവനോടു
 അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ മാത്രമെ നിങ്ങൾ സാത്വികരായി
 ഗണിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിങ്ങ
 ളുടെ രക്ഷയ്ക്കായിട്ടെത്തുന്നതും അങ്ങനെ അഗോചരമായ വഴി
 നിങ്ങൾക്കായി തുറക്കപ്പെടുന്നതുമായിരിക്കും. നിങ്ങളുടെ ജീവ
 നോട് കരുണ കാണിക്കുക നിങ്ങളുടെ എല്ലാ പദ്ധതി
 കളുടേയും മോന്തായം നിങ്ങളുടെ ദൈവം മാത്രമാണെന്ന വസ്തുത
 മനസ്സിലാക്കാൻ അവൻ തന്നെ നിങ്ങളുടെ നയനങ്ങൾ തുറ
 ക്കട്ടെ. മോന്തായം തകർന്നാൽ മേൽപുറ നിലനില്ക്കുമോ?
 ഇല്ല. ഒരിക്കലുമില്ല. കെട്ടിടം ഒന്നായി നിലംപതിക്കുന്ന
 താണ്. പലർക്കും ജീവഹാനി സംഭവിക്കുന്നമിടയുണ്ട്.
 അപ്രകാരം ദൈവികസഹായമില്ലാതെ നിങ്ങളുടെ പദ്ധതി
 കൾക്കും നിലനിലുപിറ്റതന്നെ. നിങ്ങൾ അവനോട് സഹാ
 യം തേടുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവനിൽ നിന്ന് ശക്തിയാർജ്ജിക്കുന്ന
 ശീലം നിങ്ങൾക്കില്ലെങ്കിൽ ഒരു വിജയവും നിങ്ങൾക്ക് ലഭി
 ക്കുന്നതല്ല. അവസ്ഥാനം അങ്ങേയറ്റം പരിതാപത്തോടും
 നിരാശയോടുംകൂടി ഈ ലോകത്തെ വിട്ടുപിരിയേണ്ടിയും

വരും . . . ഈ നീരുവിനായി നിങ്ങൾ ഭാഹിച്ച് വലഞ്ഞ
 വരായിത്തീരുക; നിങ്ങൾക്ക് ജലം ലഭിക്കുന്നതായിരിക്കും.
 മുലപ്പാലിനുവേണ്ടി കൈകാലിട്ടിച്ച് നിലവിളിക്കുന്ന
 പൈതങ്ങളെപ്പോലെ നിങ്ങളും നിലവിളിക്കുക; മുലപ്പാൽ
 സ്വയം വെളിപ്പെടുന്നതായിരിക്കും. കാരുണ്യത്തിന്നർഹരാ
 യിത്തീരുക; നിങ്ങൾക്ക് കാരുണ്യം ലഭിക്കും. പാവവശ്യമു
 ള്ക; നിങ്ങൾക്ക് മനുഷാന്തി കൈവരും. മനുസ്സാപപ്പെ
 ടുക; അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് സഹായഹസ്തം ലഭിക്കുന്നതാണ്.
 ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കാൻ വഴി വളരെ ദുഷ്കരമാണ്.
 എന്നാൽ, മരണയെമില്ലാതെ അഗാധമായ ഗർഭത്തിൽ പതി
 ക്കാൻ തയ്യാറുള്ളവർക്ക് ഈ വഴി വളരെ ലളിതമാക്കപ്പെട്ടിരി
 ക്കുന്നു. ദൈവപ്രീതിയ്ക്കുവേണ്ടി തന്റെ നഹ്സുമായി [ശരീ
 രേച്ഛ] യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ. എ
 ന്നാൽ സ്വന്തം നഹ്സിനുവേണ്ടി ദൈവവുമായി പോരാടുന്ന
 വർ നിർഭാഗ്യവാന്മാരാണ്. സ്വന്തം ഇച്ഛയ്ക്കായി ദൈവ
 വിധിയെ ലംഘിക്കുന്ന ആൾ ഒരിക്കലും ആത്മീയലോകത്ത്
 പ്രവേശിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് വിശുദ്ധ ഖർത്തന്റെ വളളി
 യോ പള്ളിയോ നിങ്ങൾക്കെതിരിൽ സാക്ഷ്യം പറയാതിരി
 ക്കാനും അങ്ങനെ നിങ്ങൾ പിടിക്കപ്പെടാതിരിക്കാനും അങ്ങേ
 യററം ശ്രദ്ധയുള്ളവരായിരിക്കുക. കാരണം ഒരു കടുകു മണി
 യോളം കുറവ് ചെയ്യാൻപോലും പിടിക്കപ്പെടുന്നതായിരിക്കും.
 കാലം വളരെ കുറച്ചേയുള്ളൂ. നമ്മുടെ കടമകൾ എണ്ണമറ്റതാണ്.
 ജാഗ്രതയോടെ കാലെടുത്ത് വയ്ക്കുക. ജീവിത സായാഹ്നം
 സമീപസ്ഥമായിരിക്കുന്നുവെന്ന് കരുതി, നാം ദൈവസന്നി
 ധിയിൽ സമർപ്പിക്കേണ്ടവയെക്കുറിച്ച് അടിക്കടി പുനരവ
 ലോകനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക. ഒന്നുംതന്നെ ഒഴിഞ്ഞുപോക
 തത്. നാം, ദൈവത്തിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ കാഴ്ചവയ്ക്കാൻ
 വിലകുറഞ്ഞ ചപ്പും ചവറും കൊണ്ടുപോകുന്നവരായിത്തീര
 തത്." [ക്രിസ്തിനുഹ് പേജ് 31 - 43]

"അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അജ്ഞരായ
 പ്രകൃതിവാദികളെപ്പോലെയാകരുത്. അവർ തങ്ങളുടെ അഭി
 ഷ്ഠമനുസരിച്ച് ചില പ്രകൃതി നിയമങ്ങൾ ആവിഷ്കരിച്ചി
 രിക്കുകയാണ്. ഇതിൽ ദൈവത്തിന്റെ മുദ്രയില്ല. അവർ
 ദൈവസന്നിധിയിൽ നിന്ന് തുരത്തപ്പെട്ടവരാണ്. അവരുടെ
 പ്രാർത്ഥന ഒരിക്കലും സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. അവർ കഠി

ശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ട കരുതനാരാണ്; നിർജീവമായ പ്രേതങ്ങളും. ദൈവത്തിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ സ്വനിർമ്മിത ചട്ടങ്ങളും നിയമങ്ങളും പ്രദർശിപ്പിക്കുകയാണവർ. അങ്ങനെ, അവർ അവന്റെ അതിമഹത്തായ ശക്തികൾക്ക് അതിർ കെട്ടാൻ നോക്കുന്നു; അവനെ ബലഹീനനായി ഗണിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് തന്നെ അവരുടെ നിലപാടനുസരിച്ച് അല്ലാഹു അവരോട് പെരുമാറുന്നു. എന്നാൽ, പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി നിങ്ങൾ നില്ക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ അല്ലാഹു സർവശക്തനാണെന്നുള്ള ഉറച്ച വിശ്വാസം നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരിക്കണം. എങ്കിൽ മാത്രമേ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയുള്ളൂ. അങ്ങനെ ഞാൻ കണ്ടതു പോലുള്ള ദൈവികശക്തിപ്രഭാവത്തിന്റെ അത്ഭുതപ്രതിഭാസങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കും ദർശിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. എന്റെ സാക്ഷ്യം, ഞാൻ സ്വയമനുഭവിച്ചറിഞ്ഞതാണ്. കേവലം കടങ്കഥകളല്ല. അല്ലാഹു സർവശക്തനാണെന്ന ബോധവും വിശ്വാസവുമില്ലാത്തവന്റെ പ്രാർത്ഥന അവനെങ്ങനെയാണ് സ്വീകരിച്ചു-ഗീകരിക്കുക? അതുകൊണ്ട്, നല്ലവനായ മനുഷ്യന്, നീ അത്തരക്കാരെപ്പോലെയാകരുത്. നീ വിശ്വസിക്കുന്ന അല്ലാഹു എണ്ണമറ്റ നക്ഷത്രങ്ങളെ സ്കന്ദങ്ങളാണെന്നും കൂടാതെ [ഭൗതികവും ബാഹ്യവുമായ ഒരു സഹായവുമില്ലാതെ] ശൂന്യതയിൽ തുക്കിയിട്ടവനാണ്. ആകാശങ്ങളേയും ഭൂമിയേയും ശൂന്യതയിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചതും അവൻതന്നെ. അത്തരത്തിലുള്ള സർവശക്തനായ അല്ലാഹു നിന്റെ ആവശ്യം നിറവേറ്റിത്തരാൻ അശക്തനാണെന്ന് നീ തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നുവോ? ഈ തെറ്റായ ധാരണ ദൈവാനുഗ്രഹം ലഭിക്കുന്നതിൽനിന്ന് നിന്നെ തടഞ്ഞു നിറുത്തുന്നു. അസംഖ്യം അത്ഭുതങ്ങളുടെ സമവായമാണ് നമ്മുടെ ദൈവം. സത്യഹൃദയത്തോടും ഭക്തിയോടും കൂടി അല്ലാഹുവുമായി ബന്ധം പുലർത്തുന്നവർക്കു മാത്രമേ പ്രസ്തുത അത്ഭുതങ്ങൾ ദർശിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. അവന്റെ മഹത്തായ ശക്തികളിൽ വിശ്വസിക്കുകയും അവനോടു വിശ്വാസം പുലർത്തുകയും ചെയ്യാത്തവർക്ക് അവൻ തന്റെ അത്ഭുതങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നതല്ല."

[ക്രിസ്തിനുഹ് പേജ്. 19]

ദൈവാസ്തിത്വത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജീവസ്മര തെളിവുകൾ നാം മനസ്സിലാക്കി കഴിഞ്ഞു. ഇനി പ്രാർത്ഥനയുടെ യാഥാർ

മ്യം ഗ്രഹിക്കുന്നതിനുമുമ്പേ ഒരു കാര്യം നാം അറിഞ്ഞിരിക്കണം. അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് സഹായം തേടുന്നതാണ് പ്രാർത്ഥന അല്ലാതെ, മനുഷ്യൻ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കാതെ പ്രാർത്ഥന മാത്രം അവലംബമാക്കി ദൈവത്തെ പരീക്ഷിക്കുകയെന്നതല്ല.

ഹസ്റത്തു് അഹ്മദ് അലയ്ഹിസ്സലാം പറയുന്നു.

“പരിശ്രമവും പ്രാർത്ഥനയുമാകെ” സത്യവിശ്വാസി ഫലമെടുക്കുന്നു. പ്രയത്നം പൂർത്തിയാക്കിയതിനുശേഷം പ്രശ്നം അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേല്പിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പ്രാരംഭ അധ്യായത്തിൽ തന്നെ ഇക്കാര്യം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. **اَلْاِيْمَانُ بِاَللّٰهِ وَرُسُلِهٖ وَبِاَلْاٰخِرَةِ**

തന്നിക്ക് നല്ലപ്പെട്ട ശക്തിയെ ഏതൊരുവൻ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നില്ലയോ അവൻ തന്റെ ശക്തി പാഴാക്കിക്കളയുകയും തന്നെത്താൻ അപമാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് മാത്രമല്ല, അയാൾ ചെയ്യുന്നത് പാപവുമാണ്.”

[മൽഹൂസാത്തു് വാള്യം 6 പേജ് 338]

“തങ്ങളുടെ കൈയ്ക്കിൽ വിശ്വാസമുറപ്പിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനെ കൈവെടിയുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ പര്യവസാനം നല്ലതായിരിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വാസമുറപ്പിക്കുക എന്നതിന്റെ അർത്ഥം കൈകാലുകൾ തല്ലിയൊടിച്ച് ഒഴിഞ്ഞാരിടത്ത് കത്തിയിരിക്കുക എന്നല്ല. മറിച്ച് അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള സാധനസാമഗ്രികളെ അവലംബമാക്കിക്കൊണ്ട് പ്രവർത്തിക്കുകയും അവൻ നല്കിയിട്ടുള്ള ശക്തിയെ ശരിക്കും പ്രയോജനപ്പെടുത്തുകയും, എന്നിട്ട് അതിന്റെ ഫലത്തിനുവേണ്ടി അല്ലാഹുവിൽ എല്ലാം ഭരമേല്പിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ്. ഇതുതന്നെയാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ സ്ഥാനവുമായുമാർഗ്ഗ മാർഗവും. ദൈവദത്തമായ കഴിവ് വിനിയോഗിക്കാതെ, തങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ വിശ്വസിക്കുന്നുവെന്ന് കേവലം നാവുകൊണ്ട് ഉരുവിടുന്നവർ അസത്യവാന്മാരും അല്ലാഹുവിന്റെ സ്ഥാനത്തെ അവമതിക്കുന്നവരുമാണ്. അല്ലാഹുവിനെ പരീക്ഷണവിധേയനാക്കുകയും അവൻ നല്കിയിട്ടുള്ള ആന്തരികവും ബാഹ്യവുമായ കഴിവുകളെ നിരർത്ഥക

മാക്കിത്തള്ളുകയുമാണ് അവർ ചെയ്യുന്നത്. അങ്ങനെ അവർ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ വെച്ചുതന്നെ കാട്ടുന്നു; അപമാനപരമായോടുകൂടി പെരുമാറുന്നു. 'مُتَّخِذِينَ كُنُوزِهِمْ حُرُوفًا' എന്നതിന്റെ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ നിന്ന് വളരെ അകന്നുപോവുകയും അതനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാതെ 'مُتَّخِذِينَ كُنُوزِهِمْ حُرُوفًا'ന്റെ വെളിപ്പെടൽ അവർ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതൊരിക്കലും ശരിയല്ല. തന്റെ ശക്തിയും കഴിവും പ്രയോഗിച്ച് ചെയ്യാവുന്നതെല്ലാം മനുഷ്യൻ ചെയ്യുകതന്നെവേണം. എന്നാൽ, ഈ അവലംബ മാർഗ്ഗങ്ങളെ ആരാധ്യവസ്തുവായോ വിഷമങ്ങൾ പരിഹരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമായോ കരുതാവതല്ല. കാര്യങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി ചെയ്തതിനുശേഷം ബാക്കിയുള്ളവ അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേല്പിക്കുക. അത് പൂർത്തിയാക്കാൻ അല്ലാഹു തന്നിട്ട് ശക്തിയും കഴിവും പ്രദാനം ചെയ്തവെന്ന കാരണത്താൽ അവനോടുള്ള നന്ദിസൂചകമായി അയാൾ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കട്ടെ" [മൽഹൂസാത്ത് വാളം 1 പേജ് 367-368]

"കഴിവുകളെ പ്രയോജനപ്പെടുത്താത്തവൻ, ഭൂമി ചെയ്യുകയല്ല, മറിച്ച് അല്ലാഹുവിനെ പരീക്ഷിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഇതൊരു വസ്തുതയാണ്. അതുകൊണ്ട് ഭൂമി ചെയ്യുന്നതിന് മുമ്പേ കഴിയുന്നതൊക്കെ ചെയ്യേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. ഇതേ അർത്ഥമാണ് ഈ ഭൂമിയുള്ളത്. ആദ്യം തന്റെ വിശ്വാസത്തിലും കർമ്മങ്ങളിലും മനുഷ്യൻ നീർബന്ധമായും നോക്കണം. കാരണം, പരിഷ്കരണമുണ്ടാകുന്നത് മാർഗ്ഗങ്ങളുടെ രൂപത്തിലാണ്. അതാകുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ സ്വഭാവം. പരിഷ്കരണത്തിന് കാരണമാകുന്ന ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള വഴി അവനുണ്ടാകുന്നു."

[മൽഹൂസാത്ത് വാളം 1 പേജ് 124]

"ഏതെങ്കിലും രീതിയിലുള്ള ആസൂത്രണമോ ചികിത്സാക്രമമോ സംബന്ധിച്ച് ചിന്തിക്കുകയോ അന്വേഷിക്കുകയോ ചെയ്യുമ്പോൾ അതിൽ നമുക്ക് നൈപുണ്യമില്ലെങ്കിൽ നാം മറുത്തുവരികിനിന്ന് സഹായം തേടുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന് ചികിത്സാരീതിയെ സംബന്ധിച്ച് നാം അശക്തരാണെങ്കിൽ

അതിനെക്കുറിച്ച് ചിന്തിക്കുന്നതിനും ആലോചിക്കുന്നതിനും
 മായി ഏതെങ്കിലും ഡോക്ടറെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. അദ്ദേഹം
 നമുക്ക് വേണ്ടി നമ്മുടെ അസുഖം സുഖമാകുന്നതിനുവേണ്ടുന്ന
 ഉചിതമായ മാർഗം ആലോചിക്കുന്നു. അപ്പോൾ പ്രകൃതിനി
 യമത്തിന്റെ പരിധിക്കുള്ളിലെ ഏതെങ്കിലും മാർഗം അദ്ദേഹം
 ത്തിന്റെ ചിന്തയിൽ വരുകയും അത് ഒരു പരിധിവരെ
 നമുക്ക് ഗുണപ്രദമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ,
 ഗഹനചിന്തയുടെയും അഗാധ ആലോചനയുടെയും ദത്തശ്രദ്ധ
 യുടെയും ഫലമായാണ് ആ മാർഗം അദ്ദേഹത്തിന്റെ മന
 സ്സിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞുവരുന്നത്. ഇതിനെ മറ്റു വാക്കുകളിൽ
 ഒഴു എന്നു പറയാവതാണ്. കാരണം മറഞ്ഞുകിടക്കുന്ന ഒരു
 കാര്യത്തിന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ ആഴമുള്ള നദിയിലിറങ്ങി
 കൈകാലിട്ടടിക്കുകയും, ആരുടെ മുഖിലാണോ യാതൊന്നും
 മറഞ്ഞിട്ടില്ലാത്തത്, അങ്ങനെയുള്ള അത്യുന്നതമായ ശക്തി
 യോടു പ്രകാശം തേടുകയുമാണ് വാസ്തവത്തിൽ ചിന്തിക്കു
 മ്പോഴും ആലോചിക്കുമ്പോഴും നാം ചെയ്യുന്നത്. ചുരുക്ക
 ത്തിൽ നമ്മുടെ ആത്മാവ് ഒരു കാര്യത്തിന്റെ അന്വേഷണ
 ത്തിൽ അത്യന്തം ചുറ്റുചുറ്റേക്കും അങ്ങേയറ്റം തീക്ഷ്ണത
 യോടുകൂടി ഉദാരതയുടെ ഉൽപത്തിയിലേക്ക് കൈനീട്ടു
 മ്പോൾ, സ്വയം ബലഹീനനാണെന്നു അറിഞ്ഞ് മറെറവിടെ
 നിന്നെങ്കിലും ചിന്തയിലൂടെ പ്രകാശം തിരയുന്ന ആ അവ
 സ്ഥയും യഥാർത്ഥത്തിൽ ഒഴുയുടെ അവസ്ഥതന്നെയാണ്.
 ദുർയാവിലെ ഹിക്മത്തുകളെല്ലാം ആ ഒഴുയിലൂടെയാണ്
 വെളിച്ചം കാണുന്നത്. ഒഴു ജ്ഞാനഗേഹത്തിന്റെ താക്കോ
 ലാണ്. അതുകൂടാതെ ഭൗതികവും ആത്മീയവുമായ ജ്ഞാനം
 അല്പംപോലും വെളിപ്പെടുകയില്ല. നമ്മുടെ ചിന്തയും മറഞ്ഞ
 കാര്യം അറിയാനുള്ള ധീഷണാശക്തിപ്രയോഗവുമെല്ലാം
 തന്നെ ഒഴുയിൽപ്പെട്ടതാണ്. വ്യത്യാസം ഒന്നുമാത്രം. ദൈവ
 ജ്ഞാനികളുടെ ഒഴു ദൈവജ്ഞാനത്തിന്റെ ഭവ്യമായ പെരു
 മാറ്റങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് അവരുടെ ആത്മാവ് ഉദാരത
 യുടെ ഉൽപത്തി തിരിച്ചറിഞ്ഞ് ഉൾക്കാഴ്ചയോടുകൂടി അതി
 ന്റെ നേർക്ക് കൈനീടുന്നു. എന്നാൽ മഹാജൂബുകളുടെ
 [ആത്മീയ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അറിവില്ലാത്തവരുടെ] പ്രാർഥന
 കേവലം ഒരു പരിഭ്രമമാണ്. അത് പ്രകടമാകുന്നത് ഗഹന
 ചിന്തയുടെയും അഗാധ ആലോചനയുടെയും അന്വേഷണ
 തൃഷ്ണയുടെയും രൂപത്തിലാണെന്നു മാത്രം.

അർത്ഥത്തിലൂടെ അല്ലാഹുവുമായി ബന്ധമില്ലാത്തവർ ആഗ്രഹിക്കുന്നത് ചിന്തയിലൂടെയും ആലോചനയിലൂടെയും വിജയപ്രദമായ കാര്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അദൃശ്യത്തിൽനിന്ന് ഉയർന്നുവരട്ടെയെന്നാണ്. ദൈവത്തിൽ അശേഷം വിശ്വാസമില്ലാത്തവരും ഇതു തന്നെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. വിജയത്തിന്റെ മാർഗം തന്നിക്കായി തുറക്കണമെന്ന് തന്നെയാണ് ആരിഫും [ദൈവജ്ഞാനി] ഭൂത മുഖേന തന്റെ അല്ലാഹുവിനോട് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. ആരിഫ് ഉദാരതയുടെ ഉറവിടം അറിയുന്നു. ഏറാൽ, മഹ്ജൂബ് അതറിയുന്നില്ല. എങ്കിലും ഉഴലുന്ന സമയത്ത് ആരിഫിനെപ്പോലെ അയാളുടെ പ്രകൃതിയും മറ്റൊരു സ്ഥലത്ത് നിന്ന് സഹായം ആഗ്രഹിക്കുകയും അത് ലഭിക്കുന്നതിനായി ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ തങ്ങളുടെ ചിന്തയും ആലോചനയും ശേഷം മനസ്സിൽ പൊന്തി വരുന്നതെന്തോ, അത് അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ളതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാതെ അവർ അന്ധകാരത്തിൽ ഉഴലുന്നു. അല്ലാഹു ചിന്തിക്കുന്നവരുടെ ചിന്തയെ ഭൂതയായി പരിഗണിക്കുകയും അത് സ്വീകരിച്ച് അതിനെകുറിച്ചുള്ള അറിവ് അവരുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഇടകയും ചെയ്യുന്നു. [ഇതവർ അറിയുന്നില്ല] ചുരുക്കത്തിൽ, യുക്തിയുടെയും ജ്ഞാനത്തിന്റെയും തുള്ളികൾ ചിന്തകരുടെ ഹൃദയത്തിൽ വന്നു പതിക്കുന്നതും അല്ലാഹുവിൽനിന്നു തന്നെയാണ്. ചിന്തകൻ ഇത് മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെങ്കിലും തന്നോടുതന്നെയാണ് അവൻ ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്ന് അല്ലാഹു അറിയുന്നു. അങ്ങനെ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നും തന്റെ ലക്ഷ്യം അവസാനം ചിന്തകൻ നേടുന്നു.

ഞാനിപ്പോൾ വിവരിച്ചതുപോലെ, ജ്ഞാനപ്രകാശത്തിനായുള്ള ഈ അന്വേഷണമാർഗം ഉറക്കോഴിയോടും സാക്ഷാൽ മാർഗദർശിയെ തിരിച്ചറിഞ്ഞുകൊണ്ടുമാണെങ്കിൽ അതിന് 'ആരിഫാന' ഭൂത എന്നും യഥാർത്ഥ പ്രകാശത്തിന്റെ അസ്തിത്വത്തെ പരിപൂർണ്ണമായും മുന്നിൽ കാണാതെ അജ്ഞാത ഉറവിടമോടാണെങ്കിൽ അതിന് 'മഹ്ജൂബാന' ഭൂത എന്നും പറയുന്നു. ഇതിനും പുറമെ പരിശുദ്ധവും ഭൂതയും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരബന്ധം പ്രകൃതി നിയമത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളാൽതന്നെ സ്ഥാപിതമാകുന്നുമുണ്ട്. പ്രകൃതിവേദ

ത്തിന്റെ സാക്ഷ്യത്താൽ ഇത് തെളിയുകയും ചെയ്യുന്നു. വിപത്തുകളുണ്ടാകുന്ന സമയത്ത് മനുഷ്യപ്രകൃതി ഉപായം തേടുന്നതിലും ചികിത്സ നടത്തുന്നതിലും മുഴുകിക്കാണുന്നത് പോലെതന്നെ പ്രകൃതിസിദ്ധമായ ആവേശത്താൽ അത് ഭൂത യിലേക്കും സദവയിലേക്കും ദാനധർമ്മങ്ങളിലേക്കും തിരിയുകയും ചെയ്യുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ആന്തരികമായ നിയമസംഹിതയും പുരാതനകാലം മുതൽക്കേ എല്ലാ ജനതകൾക്കും നൽകി വന്ന വിധി, അവർ ഭൂതയെ മാർഗങ്ങളിൽ നിന്നും പരിശ്രമങ്ങളിൽനിന്നും വേർപെടുത്തരുതെന്നാണ്. മറിച്ച് ഭൂത മുഖേന മാർഗങ്ങൾ അന്വേഷിക്കുക. ഇക്കാര്യത്തിലുള്ള 'റൂഹാനീ ദലീൽ' ഇതു തന്നെയാണ്. ഭൂതയും മാർഗം അവലംബമാക്കലും മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ രണ്ടാവശ്യങ്ങളാകുന്നു. മനുഷ്യൻ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ആ പുരാതനകാലം മുതൽക്കേ അവ കൂടപ്പിറപ്പുപോലെ മനുഷ്യസൃഷ്ടിയുടെ സേവകരായി നടന്നുവരുന്നു. ഭൂതയുടെ ഫലമുളവാകുന്നതിന് മാർഗം ആവശ്യമെന്നതുപോലെ മാർഗം അവലംബമാക്കുന്നതിനുള്ള പ്രേരകവും ആകർഷകവുമാണ് ഭൂത. മാർഗം തേടുന്നതിന് മുമ്പേ, അനന്തമായ ആ ഉറവിൽ നിന്ന് പ്രകാശം പ്രാപിച്ച് നല്ല മാർഗങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അതിന്റെ ഉൽപത്തിയോടു സഹായം തേടിക്കൊണ്ട് പ്രാർഥിക്കുന്നതിലാണ് മനുഷ്യന്റെ ഭാഗ്യം കടികൊള്ളുന്നത്."

[അയ്യാമുസ്സുൽഹ് പേജ് 2, 3]

യുക്തമായ നിലയിൽ അറിവ് സമ്പാദിക്കുന്നത് അല്ലാഹുവിന് വളരെ ഇഷ്ടമുള്ള കാര്യമാണ്. [മുജാദല: 12]

رَفَعَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُتُوا بِالْإِيمَانِ دَرَجَاتٍ

"നിങ്ങളിൽ സത്യവിശ്വാസികളേയും ജ്ഞാനം നൽകപ്പെട്ടവരേയും അല്ലാഹു പദവികളിൽ ഉയർത്തുന്നതാണ്."

ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു:-

"അറിവ് ആഗ്രഹിക്കുന്ന ഒരുവൻ പകൽ നോമ്പു നോക്കുകയും രാത്രി ഉപാസനാ കർമ്മങ്ങളിൽ മുഴുകുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരുവനെപ്പോലെയാണ്. 'ബുഖുബയ്സ്'* എന്ന പർവത

* പരിശുദ്ധ കഅ്ബയുടെ പരിസരത്ത് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു.

ത്തിന്റെ അത്രയും സ്വർണം അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗത്തിൽ ചെലവഴിക്കുന്ന ഒരുവനെക്കാൾ ഉത്തമനാണ് ഒരു 'അധ്യായം' അറിവ് സമ്പാദിക്കുന്നവൻ."

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് അലയ്ഹിസ്സലാം പറയുന്നു.

"ദീനീനു സേവനം ചെയ്യുക, അല്ലാഹുവിന്റെ കലാമിനെ ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുക, എന്നീ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ആധുനിക അറിവുകൾ സമ്പാദിക്കേണ്ടത് ഇന്ന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. അത്യദ്ധ്വാനം ചെയ്തിട്ടാണെങ്കിലും അത് കരസ്ഥമാക്കുക."

[മൽഹൂസാത് ജിൽദ് 1 പേജ് 69]

പരിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു.

إِنَّمَا لِلدِّينِ إِيْسَانٌ إِلَّا مَا سَاءَ

"മനുഷ്യൻ എന്തിനുവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുന്നുവോ അതാണ് അവൻ ലഭിക്കുന്നത്."

മനുഷ്യൻ ബലഹീനനാണ്. മാനുഷികമായ ആ ബലഹീനത കാരണത്താൽ അവന്റെ പരിശ്രമത്തിൽ നിശ്ചയമായും കുറവുകൾ ഉണ്ടാകും. അവനത് പരാജയത്തിന് കാരണമാകാൻമുടിയുണ്ട്. സഹായത്തിനുവേണ്ടിയുള്ളതാണ് ദുആ. കഴിവിനൊത്ത് പരിശ്രമിച്ചതിനുശേഷം ഏതുത്തോളം ദുആ ചെയ്യുന്നുവോ അത്രത്തോളം അതിലുള്ള കുറവുകളെ അല്ലാഹു അത്ഭുതകരമാംവണ്ണം നികത്തുന്നതാണ്. ഇതാണ് ലോകത്തിലെ സകല പ്രവർത്തനങ്ങളുടേയും യാഥാർത്ഥ്യം.

ഇതിനു പുറമെ മനുഷ്യൻ ഓരോ നിമിഷവും ദുആ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യവുമുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ തന്റെ ബലഹീനതകൊണ്ട് അവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടവരിലായിപ്പോകും. അല്ലാഹു പറയുന്നു.

قُلْ مَا يَنْفَعُكُمْ رَبِّي لَوْ لَا دُعَاءُكُمْ

"ഏ, റസൂൽ നീ അവരോടു പറയുക, 'നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ നാമൻ നിങ്ങളെ എന്ത് വില വെക്കാനാണ്.'" [ഹുർഖാൻ 78]

فَإِنْ كُنْتُمْ فِي شَكٍّ مِنْهُ فِإِنْ كَانَ يُؤْتِيكُمْ مِنْهُ فَإِنَّهُ يَكُونُ لَكُمْ

“എന്നാൽ, നിങ്ങൾ [സത്യത്തെ] നിഷേധിച്ചു കളഞ്ഞു. അതിനാൽ, അത് [ആ നിഷേധത്തിന്റെ ഫലമായുള്ള അത്യാപത്തു] നിങ്ങളെ പിടിക്കുക തന്നെ ചെയ്യും.”

ഹസ്റത്തു അബൂഹുറയ്റാ (റ) യിൽ നിന്ന് നിവേദനം. നബി [സ] തിരുമേനി പറഞ്ഞു. അല്ലാഹു പറയുന്നു: “എന്നോടു ഭൂത ചെയ്യാത്തവരെ ഞാൻ വെറുക്കുന്നു”.

ഭൂത ചെയ്യാൻ പലവരു താക്കീതു ചെയ്തിട്ടുള്ളതായി ഹ: അഹ്മദ് അലയ്ഹിസ്സലാമിന്റെ വെളിപ്പാടുകളിലും കാണാം. അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തോടു പറഞ്ഞു.

أَدْعُوْنِي اسْتَجِبْكُمْ

“എന്നെ വിളിക്കുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വിളി കേൾക്കുന്നു.”
[തദ്ക്രിറ ലാ. 215]

أَجِبْ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَاكَ

“പ്രാർഥിക്കുന്നവന്റെ പ്രാർഥനയ്ക്ക് അവനെന്നോടു പ്രാർഥിക്കുമ്പോൾ ഞാൻ ഉത്തരം നല്കും.” [തദ്ക്രിറ പേ. 81]

إِنَّهُ سَمِيعُ الدُّعَاءِ

“നിശ്ചയമായും അവൻ പ്രാർഥനകൾ വളരെ കേൾക്കുന്നവനാണ്.”
[തദ്ക്രിറ പേജ് 96]

قُلْ مَا يَدْعُوْكُمْ رَبِّيْ لَوْ لَا دَعَاءُكُمْ

“ഏറ്റവും നീ അവരോടു പറയുക, നിങ്ങളുടെ പ്രാർഥനയില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ നാമൻ നിങ്ങളെ എന്ത് വില വെക്കാനാണ്.”
[തദ്ക്രിറ പേ. 18]

وَدَعَا إِلَى اللَّهِ لَا يَسْمَعُ الْاُمُورَاتِ اِلَّا اللَّهُ

“മരിച്ചുപോയവർക്ക് പ്രാർഥനയല്ലാതെ ഒരു വസ്തുവും പ്രയോജനം ചെയ്യുകയില്ല. അങ്ങനെയാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ നന്ദിയായും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.”
[തദ്ക്രിറ പേ. 415]

إِنِّي أَنَا اللَّهُ فَأَعْبُدْنِي وَلَا تُنْسِنِي وَأَجْنِبْ دُخَانَ تَعْصِيَانِي
وَأَسْأَلُ رَبَّكَ وَكَأَنَّ مَسْئُولًا

“നിശ്ചയമായും ഞാൻ തന്നെയാണ് അല്ലാഹു. അതുകൊണ്ട് എന്നെ ആരാധിക്കുകയും, മക്കൊതിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. എന്നെ കണ്ടുമുട്ടുന്നതിനും എന്റെ സാമീപ്യത്തിന് ഭാഗ്യമുണ്ടാകുന്നതിനുംവേണ്ടി പരിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുക. അതിനുള്ള മാർഗം നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ നാമനോടു ആവർത്തിച്ചു വർത്തിച്ചു പ്രാർഥിക്കുക എന്നതാണ്.”

[തദുക്തിറ പേജ് 394]

أَفَمَنْ أَفْهَمَنُ بِجُرْبِ الْمُضْطَرِّ إِذَا دَعَا قُلَّ اللَّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فِي حَوْضِهِمْ يَلْعَبُونَ

“ബുദ്ധിമുട്ടിലകപ്പെട്ടവൻ ദുഃഖം ചെയ്യുമ്പോൾ അവന്റെ ദുഃഖം കേൾക്കുന്നതാരാണ്? നീ പറയുക. അത് അല്ലാഹു മാത്രമാണ്. അത് ജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവരുടെ ജല്പനങ്ങളിൽ നീ അവരെ വിട്ടേക്കുക.”

[തദുക്തിറ പേജ്. 729]

تو منزل ما چو بار بار آئی
خدا رامیر رحمت بیاید یائے

“അല്ലയോ എന്റെ ദാസാ, നീ എന്റെ സന്നിധിയിൽ സദാ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. നിന്റെമേൽ കാരുണ്യത്തിന്റെ വഷം ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടോ ഇല്ലേയെന്നു നീ ഒന്നു നോക്കുക.”

[തദുക്തിറ പേജ്. 661]

أَتَقُطُّ مِنْ رَحْمَةِ اللَّهِ الَّذِي يُرِيكُمْ فِي الْأَرْحَامِ

“എന്ത്! ഗർഭാശയങ്ങളിൽ നിങ്ങളെ പരിപാലിക്കുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ നിരാശരാകുകയോ?”

وَلَا تَيْبَسْ مَنْ رَوَّحَ اللَّهُ إِلَّا بِرَوْحِ اللَّهِ قَرِيبٌ

“അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിൽ നിരാശനാവണ്ട. അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം സമീപസ്ഥമാണ്.”

ഒരു ദർശനം

ദുആ ചെയ്യാനുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ ഈ താക്കീതിനുശേഷവും/ദുആ ചെയ്യാത്തവരെക്കുറിച്ചും, തന്റെ നാമന്റെ അഭീഷ്ടമനുസരിച്ച് ജീവിക്കാത്തവരെക്കുറിച്ചും വാഗ്ദത്ത മസീഹ് അലയ് ഹിസ്സലാമിനുണ്ടായ ഒരു ദർശനമുണ്ട്. ആ പുണ്യാത്മാവ് കണ്ടു.

“മൈലുകളോളം ദൈർഘ്യമുള്ള ഒരു കാന്ത. അതിന്റെ അരികിൽ ആയിരക്കണക്കിന് ചെമ്മരിയാടുകളെ കിടത്തിയിരിക്കുകയാണ്. അവയുടെ കഴുത്ത് കാന്തയുടെ അരികിൽ വരത്തക്കവണ്ണം കിഴക്കു പടിഞ്ഞാറായിട്ടാണ് കിടത്തിയിട്ടുള്ളത്; അതായത് അറുത്താൽ രക്തം കാന്തയിൽ വീഴുകയും ഗരിരം കരയിൽ കിടക്കുകയും വേണം. തല തെക്കോട്ട് ചായ്ച്ചുവച്ചിരിക്കുന്നു. ഓരോ ചെമ്മരിയാടിന്റേയും അരികെ കൈയിൽ കത്തിയുമായി കശാപ്പുകാർ ഇരിപ്പുണ്ട്. എല്ലാവരും ആകാശത്തേക്ക് കണ്ണും നട്ടിരിക്കുന്നു; അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് അനുവാദം ലഭിക്കാൻ. ആ മൈതാനത്തിന്റെ വടക്കു ഭാഗത്ത് ഞാൻ ഉലാത്തുകയാണ്. അനുവാദവും കാത്തിരിക്കുന്ന അവർ യഥാർഥത്തിൽ മലക്കുകളാണെന്ന് ഞാൻ കാണുന്നു. ഞാൻ അവരുടെ സമീപത്ത് ചെന്നു ഈ ഖുർആനിക വചനമോതി.

لَمْ يَنْبَغِ لَكُمْ أَنْ تَدْعُوا لِمَنْ دَعَاكُمْ

“നി അവരോടു പറയുക, നിങ്ങളുടെ പ്രാർഥനയില്ലെങ്കിൽ എന്റെ നാമൻ നിങ്ങളെ എന്ത് വിലവെക്കാനാണ്.” [25:78] ഞാനിത് പറഞ്ഞതേയുള്ളൂ, കശാപ്പുകാരെപ്പോലെ ഇരുന്നിരുന്ന ആ മലക്കുകൾ എന്റെ നാവിൽനിന്നും പുറപ്പെട്ട വാക്കുകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ വാക്കുകളാണെന്ന് മനസ്സിലാക്ക

[തെരിയാപ്പുൽ ഖുലുബ് ഫേജ്. 60]

വീണ്ടും പറയുന്നു:

24

ഒരു പകർച്ചവ്യാധിക്കും ആപത്തിനും ധൈര്യമുണ്ടാവാതിരിക്കാൻ നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഇഷ്ടാസരിൽ ഉൾപ്പെടേണ്ടതാണ്. കാരണം ഒന്നുതന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതി കൂടാതെ ഭൂമിയിൽ നടക്കുന്നില്ല. പരസ്പരമുള്ള ശത്രുവും എടുത്തുപാട്ടവും ശത്രുതാ മനോഭാവവും നിങ്ങളുടെയിടയിൽ നിന്ന് വിപാടനം ചെയ്യുക. കൊച്ചുകൊച്ചു കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും പിന്മാറി സുപ്രധാനവും മഹോത്തമവുമായ പ്രവൃത്തികളിൽ ഏർപ്പെടേണ്ട കാലമാണിത്."

[മൽഹൂസാത്ത് വാല്യം 1 പേജ്: 267]

ആപത്തുകളെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം

വിണ്ടും പറയുന്നു.

"ഓർത്തുകൊള്ളവിൻ. അല്ലാഹു എനിക്ക് ഭൂകമ്പങ്ങളെ കുറിച്ച് അറിവ് നൽകിയിരിക്കുന്നു. പ്രവചനപ്രകാരം അമേരിക്കയിലും യൂറോപ്പിലും ഭൂകമ്പം ഉണ്ടായതുപോലെ ഏഷ്യയിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഭൂകമ്പം ഉണ്ടാകും. അവയിൽ ചിലത് ഖിയാമത്തിന്റെ പ്രതീതി ഉളവാക്കും. രക്തപ്പൂ ഒഴുകമാറ് മരണങ്ങളുണ്ടാകും. പക്ഷിമൃഗാദികളും അതിൽ നിന്ന് വിമുക്തമാകുകയില്ല. മനുഷ്യനുണ്ടായ നാശ തുടങ്ങി നാളിതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ലാത്തവിധം ഭയങ്കരമായ നാശം ഭൂമുഖത്ത് ഉണ്ടാകാൻ പോകുന്നു.....അപ്പോൾ മനുഷ്യർക്കിടയിൽ പരിഭ്രമം ജനിക്കുകയും സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതെന്താണെന്ന് ചോദിച്ചു തുടങ്ങുകയും ചെയ്യും. ആ നാളുകൾ അടുത്തുവരുന്നു. അല്ല. അത് പടിവാതിൽക്കൽ എത്തിയിരിക്കുന്നു. ഒരു മഹാപ്രളയത്തിന്റെ കാഴ്ച ലോകം കാണും. ഭൂകമ്പങ്ങൾ മാത്രമല്ല, ഭയാനകങ്ങളായ മറ്റു പല ആപത്തുകളും പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. ചിലത് ആകാശത്ത് നിന്ന്. ചിലത് ഭൂമിയിൽ നിന്ന്. മനുഷ്യൻ ഭക്തി മാർഗത്തെ ഉപേക്ഷിക്കുകയും പൂർണ്ണമായും ലൗകികതയിൽ നിപതിക്കുകയും ചെയ്തതിനാലത്രെ ഇതെല്ലാം സംഭവിക്കുന്നത്. അമേരിക്കയിലും മറ്റും ഭയാനകമായ ഭൂകമ്പമുണ്ടായെന്നും നിങ്ങളുടെ രാജ്യം അതിൽനിന്ന് രക്ഷപ്പെടുവെന്നും കരുതരുത്. നിങ്ങൾ, അതിനെക്കാളേറെ ആപത്തുകളുടെ മുഖം നോക്കുന്നതായി ഞാൻ കാണുന്നു. അല്ലയോ യൂറോപേ, നീ രക്ഷയിലല്ല. അല്ലയോ ഏഷ്യാ, നീയും

രക്ഷയിലല്ല. ഓ, ദ്വീപുകളിൽ വസിക്കുന്നവരേ, ആ നാളിൽ നിങ്ങളാൽ നിർമ്മിതമായൊരു ദൈവം നിങ്ങളെ രക്ഷിക്കുകയില്ല. മഹാനഗരങ്ങൾ മറിഞ്ഞു വീഴുന്നത് ഞാൻ കാണുന്നു. ജനബാഹുല്യമുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ ശൂന്യമായി ഭവിക്കുന്നതും ഞാൻ കാണുന്നു. "

[ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്യ് പേജ് 256-257]

അല്ലാഹുവിന്റെ ഖജനാവിൽ കുറവില്ല

ഹസ്റത്തു് അബൂസർ (റ) നിവേദനം ചെയ്ത ഖുദ്സിയാ യൊരു ഹദീസിൽ നബി (സ) തിരുമേനി പറയുന്നു.

"അല്ലാഹു പറയുന്നു, അല്ലയോ എന്റെ ദാസന്മാരേ, നിങ്ങൾക്ക് മുമ്പേയുള്ളവരും പിമ്പേയുള്ളവരുമായ ജിന്നും ഇൻസുമെല്ലാം ഒരു മൈതാനത്ത് സമ്മേളിക്കുകയും എന്നോട് തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുകയും അങ്ങനെ ഞാൻ എല്ലാവരുടേയും ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുകയും ചെയ്തവെന്ന് സങ്കല്പിക്കുക. എന്നാൽ, സമുദ്രത്തിൽ സൂചിമുക്കി വെളിയിലെടുത്താൽ എത്രമാത്രം വെള്ളം അതിൽ കുറവു വരുമോ അത്രപോലും എന്റെ ഖജനാവിൽ കുറവു വരുകയില്ല. എന്റെ ദാസന്മാരേ, നിങ്ങളുടെ ഓരോ കർമ്മങ്ങളും കണക്കുകൂട്ടി അതിനുള്ള പ്രതിഫലം അശേഷം കറക്കാതെ ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു തരും. നല്ല പ്രതിഫലം ആർക്കാണോ ലഭിക്കുന്നത്, അതിനെക്കാൾ കൂടുതൽ കിട്ടുന്നതിനായി അയാളെന്നോടു നന്ദികാണിക്കട്ടെ. പരാജയത്തിന്റെ മുഖം കാണുന്നതാരോ, അതയാളുടെ ദുഷ്കർമ്മത്തിന്റെ ഫലമായതിനാൽ അയാൾ സ്വയം നിന്ദിക്കട്ടെ." [മുസ്ലിം കിതാബുൽ ബിർറി വ സ്സില:]

ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ ജീവൽസത്തയുള്ള ജീവത്തായ തെളിവുകൾക്കുശേഷം ദുആ എന്നത് അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് സഹായം തേടുന്നതിനുവേണ്ടിയുള്ളതാണ്, അവനെ പരീക്ഷിക്കുന്നതിന് വേണ്ടിയുള്ളതല്ലായെന്ന് നാം തെളിയിച്ചിരിക്കുന്നു. അതായത്, പരിശ്രമമൊന്നും ചെയ്യാതെ മാർഗ്ഗങ്ങളൊന്നും അവലംബമാക്കാതെ ദുആയിൽമാത്രം മുഴുകിയാൽ അതൊരു പരിഹാസമായി ഭവിക്കുകയും ദൈവശിക്ഷയ്ക്കുതീരുന്നതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്. 'പ്രാർഥന കൂടാതെ ജീവിതത്തിന് ഒരു രസവുമില്ല.' അങ്ങനെ, നമ്മുടെ നാഥ

നോട്ടു ഭൂതാ ഇരകളെന്ത് അനിവാര്യമാണെന്ന് നാം സ്ഥാപിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനി നമുക്ക് ഭൂതാ ചെയ്യേണ്ട വിധത്തെക്കുറിച്ചും അതിന്റെ രഹസ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചും അല്പം നോക്കാം. തദ്ദർക്കിറ 495ാം പേജിൽ മസിഹു മൗളാദിന്റെ കാലത്തുണ്ടായ ഒരു സംഭവം ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

മരിച്ചയാൾ ജീവിച്ചു

“നമ്മുടെ ബഹുമാന്യനായ ഖാൻസാഹിബ് മുഹമ്മദലി ഖാൻസാഹിബിന്റെ ചെറിയ മകൻ അബ്ദുർറഹീമിന് കാഠിന്യമായ രോഗം ബാധിച്ചു. 14 ദിവസം പനിവിടാതെ ഒരേ നിലയിൽനിന്നു. ഇതിനുപുറമെ ബോധക്ഷയവും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അത്യാസന്ന നിലയിലെത്തി.....ഹസ്റത്ത് വലീഹത്തുല്ലാ അലയ്ഹിസ്സലാമിനോട് നിത്യവും ഭൂതാ ചെയ്യാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഹസ്റത്ത് സാഹിബ് ഭൂതാ ഇരക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. രക്ഷപ്പെടുമെന്നുള്ള ലക്ഷണങ്ങളൊന്നും അബ്ദുർറഹീമിൽ കാണുന്നില്ലായെന്ന് വളരെ വേദനയോടെ ഹസ്റത്ത് അഖ്ദുസ്സിനെ ഒക്ടോബർ ഇരുപത്തഞ്ചാം തീയതി അറിയിച്ചു. ദയാലുവും കരുണാർദ്രനുമായ അദ്ദേഹം അബ്ദുർറഹീമിനുവേണ്ടി തഹജ്ജുദ് നമസ്കാരത്തിൽ ഭൂതാ ചെയ്യുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് വഹ്യ് മുഖേന അദ്ദേഹത്തിന് വെളിപ്പാടുണ്ടായി. ‘തഖ്ദീർ മുബ്റം ഹെ. ഓർ ഹലാക്കത്ത് മുഖദ്ദർ ഹെ.’ [അചഞ്ചലമായ വിധിയാകുന്നു. മരണം സുനിശ്ചിതമാണ്]ഹസ്റത്ത് പറഞ്ഞു. അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് ഭീതിജനകമായ ഈ വഹ്യ് ഇറങ്ങിയപ്പോൾ എനിക്കു വളരെ സങ്കടമുണ്ടായി. എന്റെ നാവിൽനിന്നും അവിചാരിതമായി പുറത്തുവന്നു. യാ ഇലാഹീ, ഈ അവസരം ഭൂതായുടേതല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നു; അതിനുള്ള അവസരമാണല്ലോ ഇത്. ഉടനെ വഹ്യുണ്ടായി.

يُـحْيِيْ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْاَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي

يُـحْيِيْ عِندَهُ الْاِلٰهِيَّةُ

“ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള എല്ലാ സൃഷ്ടികളും അവൻ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. അവന്റെ അനന്തത കൂടാതെ അവന്റെ സന്നിധിയിൽ ശുപാർശ ചെയ്യുന്നതാരാണ്?” പ്രതാപഭോഗ്യമായ ഈ വഹ്യം നിമിത്തം എന്റെ ശരീരം വിറച്ചു. അനന്തതകൂടാതെ ശുപാർശ ചെയ്തതിനാൽ അതിയായ ഭയവും പരിഭ്രമവുമുണ്ടായി. ഒന്നരണ്ടു നിമിഷങ്ങൾക്കു ശേഷം വീണ്ടും വഹ്യമുണ്ടായി. **‘بَارِكْ لَهُ يَا رَبِّ اَللّٰهُمَّ**

നിശ്ചയമായും നിനക്ക് അനുവാദമുണ്ട്. അതിനുശേഷം അബൂർറഹ്മീമിന്റെ ആരോഗ്യനില മെച്ചപ്പെടുവാൻ തുടങ്ങി. ഇപ്പോൾ അബൂർറഹ്മീമിനെ കാണുന്നവരെല്ലാം അറിയുന്നവരെല്ലാം ‘മരിച്ചയാൾ ജീവിച്ചു, ഒരു സംശയവുമില്ല’ എന്നു പറയുന്നു. നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തോടെ അവർ അല്ലാഹുവിനോട് നന്ദികാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.”

[അൽബദർ 1903 ഒക്ടോ 29, നവ: 18 ഫ: മൗലാന അബ്ദുൽ കരീം സാഹിബ് (റ) രേഖപ്പെടുത്തിയത്.]

ദുആയുടെ ഫലം

ഹസ്റത്തു മസീഹ് മൗളാദ് [അ] ഒരു സംഭവം ഇങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു.

“1905 ലെ വസന്തകാലം. ഞങ്ങൾ തോട്ടത്തിലായിരുന്നു. അപ്പോൾ എന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്ന നമ്മുടെ ജമാഅത്തിലെ ഒരാളെ സംബന്ധിച്ച് ഇപ്രകാരം ഇൽഹാമുണ്ടായി.

‘ഖുദാ ക ഇറാദ: ഹി ന: മാ കെ: ഉസ്കൊ അച്ഛാ കരെ മഗർ ഫസ്ൽസെ അപ്നെ ഇറാദ: കൊ ബദൽദിയാ.’ അവളെ സുഖപ്പെടുത്തണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതേയല്ല. എന്നാൽ അനുഗ്രഹംകൊണ്ട് അവൻ തന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മാറ്റുകയാണുണ്ടായത്.

ഇതിനുശേഷം നമ്മുടെ കൂടെയുണ്ടായിരുന്ന, നമ്മുടെ ജമാഅത്തിലെ സയ്യിദ് മഹ്ദീ ഹുസയ്ൻ സാഹിബിന്റെ ഭാര്യക്ക് കഠിനമായ രോഗം ബാധിച്ചു. മുമ്പേ അവർക്ക് പനിയും, മുഖത്തും കാലിലും ശരീരത്തിന്റെ മറ്റു ചില ഭാഗത്തും

നീർവീക്വമുണ്ടായിരുന്നു. അവർ അങ്ങേയറ്റം അവശയായിരുന്നു; ഒപ്പം ഗർഭിണിയുമായിരുന്നു. പ്രസവം കഴിഞ്ഞതോടെ അവരുടെ നില കൂടുതൽ വഷളായി. നിരാശയുടെ ലക്ഷണങ്ങൾ കണ്ടുതുടങ്ങി. ഞാൻ അവർക്കുവേണ്ടി ദുഃഖം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അങ്ങനെ അല്ലാഹുവിന്റെ കൃപയാൽ രണ്ടാമതൊരു ജീവിതം അവർക്കു ലഭിച്ചു... .. പിറേറ്റിവസം സയ്യിദ് മഹ്ദീ ഹുസൈൻ സാഹിബിന്റെ ഭാര്യയുടെ നാവിൽനിന്നും ഈ ഇൽഹാം പുറത്തുവന്നു.

‘തു അച്ഛനീ ഞാൻ നീ ഹോത്തീ. മഗർ ഹസൻത് സാഹിബ് കീ ദുഃഖം ക സബബ് ഹെ കെ: അബ് തു അച്ഛനീ ഹോ ജായേഗീ.’

നീ സുഖപ്പെട്ടുമായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ, ഹസൻത് സാഹിബിന്റെ ദുഃഖയുടെ ഫലമായി ഇനി നീ സുഖം പ്രാപിക്കും. [ഹഖീഖത്തുൽ വഹ്യ് പേ: 364, 365]

അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന അനിവാര്യം

ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് മൂന്നാമൻ ഹസൻത് മിർസാനാസിർ അഹ്മദ് സാഹിബ് [റഹ്] ഒരു ജൂമഅുഖ്ബ്യിൽ പറയുന്നു.

“മനുഷ്യൻ തന്റെ അശ്രദ്ധമൂലം പ്രകൃതിനിയമത്തെ ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് സ്വയം ദുരിതങ്ങളിലകപ്പെട്ടാൽ അവൻ അവനോടു തന്നെയാണ് പരാതിപ്പെടേണ്ടത്; അല്ലാഹുവിനോടല്ല. അല്ലാഹു പറയുന്നു. മനുഷ്യന്റെ അശ്രദ്ധമൂലം അവൻ രോഗഗ്രസ്തനാകുന്നു. എന്നാൽ, അവന്റെ പരിശ്രമം കൊണ്ടുമാത്രം അവൻ അതിൽനിന്ന് സുഖം ലഭിക്കുകയില്ല. കാരണം **مِنْ أَفْئِدَتِهِ** രോഗം സുഖപ്പെടുത്തുന്നവൻ അല്ലാഹു തന്നെയാണ്. അവൻ രോഗശാന്തി നല്കുന്നത് രണ്ടു മാർഗങ്ങളിലൂടെയാകുന്നു. ഒന്ന്, അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള മരുന്നു ശരിയായ നിലയിൽ ഉപയോഗിക്കുക. മരുന്നിനോട് ‘ഫലദായകമായിത്തീരുക’ എന്ന് അവന്റെ കല്പനയുണ്ടാവണം. അതിനോടൊപ്പം ആ മരുന്നിനെ സ്വീകരിക്കാൻ ശരീരത്തിലെ അണുക്കൾക്കും കല്പനയുണ്ടാവേണ്ടതാണ്. ഇതൊരു നിയമമാകുന്നു. രണ്ടാമത്തേത് ആത്മാർത്ഥമായ ദുഃഖമാണ്. ഭൗതി

കമായി എന്തെങ്കിലും ഇതിൽ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതൊരു ഉപാധി എന്ന നിലയിൽ മാത്രമായിരിക്കും. അതില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും കാര്യങ്ങൾ മുറുപ്പോലെ നടക്കുന്നതാണ്.

കുറച്ചു മുൻപ് ഒരു സംഭവമുണ്ടായി. ഹസ്റത്ത് മിർസാ ശരീഫ് അഹ്മദ് സാഹിബിന്റെ വീടിനടുത്തുള്ള ഒരു ചെറു പ്ലക്കാരന് അദ്ധ്വാനത്തിൽ അസഹ്യമായ വയറുവേദനയുണ്ടായി. അയാൾ ചേദനകൊണ്ട് മത്സ്യത്തെപ്പോലെ പിടഞ്ഞു. അയാളുടെ ശബ്ദം പരിസരവാസികളെ ഉണർത്തി. യുവാവായിരുന്നു. ശബ്ദവും ഉച്ചത്തിലായിരുന്നു. മുറവിളികേട്ട് ഹസ്റത്ത് മിർസാ ശരീഫ് അഹ്മദ് സാഹിബ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തെത്തി. ഡോക്ടറെ വിളിക്കാൻ ആളയച്ചു. അദ്ദേഹം [മിർസാ ശരീഫ് അഹ്മദ് സാഹിബ്] ഒരു കടലാസുകഷണം ഗുളികയുടെ രൂപത്തിൽ ചുരുട്ടി. വെള്ളം കൊണ്ടുചരാൻ പറഞ്ഞു. താൻ കടലാസ്സാണ് തിന്നുന്നതെന്ന് അയാളറിയാത്ത നിലയിൽ അത് വായിലിട്ട് വെള്ളം കുടിപ്പിച്ചു. ഡോക്ടർ വരുന്നതിനു മുമ്പേ അയാൾക്ക് ആശ്വാസം ലഭിച്ചു. അസുഖം അതോടെ മാറുകയും ചെയ്തു. ഇത് ഭർത്താവിന്റെ ഫലമാണ്. ഭൗതിക വസ്തുവായ കടലാസുകഷണം ഇവിടെ ഒരു ഉപാധിമാത്രം. [അൽഫസ്ൽ 1980 ജൂൺ 7]

മലക്ക് മകനെ കാക്കുന്നു

മറൈറിയ്ക്കൽ ഹസ്റത്ത് ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് സാലിസ് [റഹ്] പറഞ്ഞു.

“നമ്മുടെ അഹ്മദ് കടുബത്തിലെ ഒരു മാനുഷിയുടെ മകൻ സിയാൽക്കോട്ട് യുദ്ധരംഗത്ത് പട്ടാളത്തിൽ മേജർ ആയിരുന്നു. ആ മഹതി ഇശാഅ് നമസ്കാരത്തിനുശേഷം സൂജൂദിൽ വീണ് അപേക്ഷിച്ചു ‘അല്ലാഹുവേ, എന്റെ മകനെ രക്ഷിക്കണം.’ അപ്പോൾ അവർക്ക് ഇൽഹാമുണ്ടായി. ‘പാക്കിസ്ഥാന്റെ സംരക്ഷണത്തിനുള്ള ഏർപ്പാട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു’. അപ്പോൾ അവർ പറയാൻ തുടങ്ങി: ‘ഇതു നല്ലതുതന്നെ. പക്ഷേ, ജീവത്യാഗം ഉണ്ടാകുകയില്ലെന്ന് ഈ വാക്കിന് അർത്ഥമില്ലല്ലോ. എന്റെ മകനെപ്പറ്റി ഇതിൽ പറഞ്ഞിട്ടു

മില്ല.' അല്പം കഴിഞ്ഞു അവർ ഒരുശരീരി കേട്ടു: 'നാം സിയാൽക്കോട്ട് സൈന്യത്തെ സംരക്ഷിക്കാനുള്ള ഏർപാട് ചെയ്തിരിക്കുന്നു.' അപ്പോൾ അവർ വീണ്ടും പറഞ്ഞു: 'എന്റെ മകനെകുറിച്ച് ഇതിലും പരാമർശമില്ലല്ലോ.' അപ്പോൾ ശബ്ദം കേട്ടു: 'നിന്റെ മകനെ രക്ഷിക്കുന്നതിന് മലക്കുകളെ കാവൽ നിറുത്തിയിരിക്കുന്നു.' അപ്പോൾ അവർക്ക് സമാധാനമായി."

ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദ് അലയ്ഹിസ്സലാം പറയുന്നു: "നിങ്ങൾ സുഖത്തിലായിരിക്കണമെന്നും നിങ്ങളുടെ വീട്ടിൽ സുരക്ഷിതത്വം വേണമെന്നും നിങ്ങളാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ വളരെയധികം ഭൂതാ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. സ്വപ്നങ്ങളെ ഭൂതകൾകൊണ്ട് നിറയ്ക്കുക. എപ്പോഴും ഭൂതാ നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വീടുകളെ അല്ലാഹു നശിപ്പിക്കുകയില്ല." [മൽഹൂസാത്ത് വാള്യം 7 പേ: 309] ആ മഹാത്മാവ് വീണ്ടും പറയുന്നു.

"എല്ലാ ഓരോ വസ്തുവിനും ഒരു ഉറവിടസ്ഥാനമുണ്ടായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ഉറവിട സ്ഥാനമെന്തായിരിക്കാം എന്നതിനെകുറിച്ച് ഞാൻ ചിന്തിച്ചു. അത് 'أَوَّلُ وَزْنِي أَوَّلُ جِبِّ الْمَكَّةِ' (എന്നെ വിളിക്കുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വിളി കേൾക്കുന്നു) എന്നതാണെന്ന് അല്ലാഹു എന്റെ ഹൃദയത്തിലിട്ടുതന്നു. അവന്റെ അനുഗ്രഹമുണ്ടെങ്കിലല്ലാതെ മനുഷ്യന് തിൻമയിൽനിന്ന് മുകുതി നേടാനാവുകയില്ല ചുരുക്കത്തിൽ 'أَوَّلُ وَزْنِي أَوَّلُ جِبِّ الْمَكَّةِ' എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, അവനിലേക്ക് തിരിയുന്നവർ തന്നെ ചാണ് സുരക്ഷിതർ എന്ന് മനസ്സിലാക്കി തന്നിരിക്കുകയാണ്. [മൽഹൂസാത്ത് വാള്യം 6 പേജ് 3]

തൗബയും ഇസ്തിത്ഫാറും

വീണ്ടും പറയുന്നു:

"സാധാരണയുണ്ടാകാറുള്ള സമാധാനാവസ്ഥയിൽ മനുഷ്യൻ ചിലപ്പോൾ നിർഭയനായിത്തീരുന്നു. പൂർണ്ണമായും സമാധാനപരമാണ് തന്റെ ജീവിതമെന്ന് അവൻ കരുതുന്നു.

ഇതു ശരിയല്ല. കാരണം, കഴിച്ചുകൂട്ടിയ ജീവിതത്തിൽ എന്തെല്ലാം ദുഷ്കൃത്യങ്ങളും തെറ്റുകാരങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്ന് അവനറിയുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് സത്യവിശ്വാസി ഒരിക്കലും നിർഭയനായിത്തീരരുത്. എപ്പോഴും തൗബയും ഇസ്തിഗ്ഫാറും ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. ഇസ്തിഗ്ഫാർ മുഖേന കുറ്റകൃത്യങ്ങളുടെ ദോഷഫലത്തിൽ നിന്നും അല്ലാഹു തന്റെ അനുഗ്രഹംമൂലം മനുഷ്യനെ രക്ഷിക്കുന്നു. തൗബയും ഇസ്തിഗ്ഫാറും മുഖേന പാപം പൊറുക്കപ്പെടുകയും പശ്ചാത്താപിക്കുന്ന ആളെ അല്ലാഹു സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നതാണ് സത്യം.” [മൽഫൂസാത്ത് വാല്യം 6 പേ: 374]

പരിശ്രമവും ദുആ ആകുന്നു

ഹസറത്ത് അഹ്മദ് അലയ്ഹിസ്സലാം വീണ്ടും പറയുന്നു:

“കേൾക്കുക. **لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ** [എന്നെ വിളിക്കുവിൻ. ഞാൻ നിങ്ങളുടെ വിളി കേൾക്കുന്നു.] എന്ന വചനം

യഥാർത്ഥ ചൈതന്യത്തെ തേടുന്നവർക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാണ്. ആ വിനയത്തിലും ഭയഭക്തിയിലും ആത്മീയ ചൈതന്യമില്ലെങ്കിൽ അത് തത്തയുടെ ഉരുവിടലിന് സമമായിരിക്കും. അപ്പോൾ പരിശ്രമം ആവശ്യമില്ലെന്ന് ആരെങ്കിലും പറയാനിടയുണ്ട്. ഇതൊരു തെറ്റായ ധാരണയാണ്. പരിശ്രമിക്കുന്നത് ശരീഅത്ത് നിരോധിച്ചിട്ടില്ല. വാസ്തവത്തിൽ ദുആതന്നെ ഒരു പരിശ്രമമല്ലേ? അല്ലെങ്കിൽ പരിശ്രമം ദുആ അല്ലേ? പരിശ്രമത്തെ തേടുന്നതുതന്നെ ദുആയാണ്. മഹത്തായ പരിശ്രമങ്ങളുടെ ഉറവിടമാണ് ദുആ. അതെ! ഞാൻ പറയുന്നത് പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ പരിശ്രമിക്കുകയെന്നാണ്. പരിശ്രമങ്ങളെ പ്രകടമാക്കുവാനായി അല്ലാഹു നബിമാരുടെ പരമ്പരതന്നെ ലോകത്ത് സ്ഥാപിച്ചു. അവനിച്ഛിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ, യാതൊരു തരത്തിലുള്ള സഹായത്തിന്റെയും ആവശ്യകത ആ നബിമാർക്കുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല. കാരണം, അവൻ സർവശക്തനാണ്. എന്നിട്ടും അവരിൽ ഒരു കാലം വരുന്നു.

അപ്പോൾ **يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ** [അല്ലാഹുവിലേക്ക് എന്ന് സഹായിക്കുന്നവൻ ആരുണ്ട്?] എന്ന് ചോദിക്കാൻ അവർ നിർബന്ധിതരായിത്തീരുന്നു. തെണ്ടിത്തീരിഞ്ഞു നടക്കുന്ന ഒരു ഭിക്ഷക്കാരന്റെ യാചനപോലെയാണോ അത്?

അല്ല. **نَنْ اِيْ اِيْ** എന്നു ചോദിക്കുന്നതിനും ഒരു അന്തസ്സുണ്ട്. പരിശ്രമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ജനങ്ങളെ പഠിപ്പിക്കാൻ അവരുദ്ദേശിക്കുന്നു; അത് ഭൂതയുടെ ഒരു ഭാഗമാകുന്നു.
[മൽഫൂസാത്തു വാല്യം 1 പേജ് 168]

കാലേകുട്ടി ദുആ ചെയ്യുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ

മസീഹുമുഹമ്മദു [അ] വീണ്ടും പറയുന്നു:

“വിഷമങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയിലും മനുഷ്യൻ ദുആ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണ്. കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്താണെന്നും നാളെ ഏന്താണ് സംഭവിക്കുന്നതെന്നും അവനറിയുന്നില്ല. അതിനാൽ ഭക്ഷപ്പെടുവാനായി കാലേകുട്ടി ദുആ ചെയ്യുവിൻ. ദുആ ചെയ്യാൻ ഇട ലഭിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ ചിലപ്പോൾ വിപത്തിനുണ്ടാകും. ദുആ മുൻകൂറായി ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ ആ സമയത്ത് അത് ഫലം ചെയ്യും.
[മൽഫൂസാത്തു വാല്യം 10 പേജ് 122, 123]

“ഏതെത്തിൽ നോവു. ഉൾക്കവുമുണ്ടാകുമ്പോഴാണ് ആപത്തുകളും ദൈവകോപവുമകരുന്നതിനായി പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നത്. തലയ്ക്കമീതെ ആപത്തു വരുമ്പോഴും ഒരു വേദനയുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. എന്നാൽ, അത് ദുആ സ്വീകാരത്തിന്റെ ആകർഷണശക്തി ഉൾക്കൊള്ളുന്നതല്ല. ... ദൈവിക ശിക്ഷയുടെ വിധി വരികയും അത് കണ്ട് പശ്ചാത്തപിക്കുകയും പാപപ്പെറ്റാതിരുന്നേടുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ള ഫലം ... ചുരുക്കത്തിൽ മുൻകൂറായി ചെയ്യുന്നതാണ് പണ്യം. പീന്നീടായാൽ ഒരു ഫലവുമുണ്ടാവുകയില്ല. പ്രകൃതിയുടെ ആവേശത്താൽ മാത്രം ചെയ്യുന്ന പണ്യകർമം അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. വഞ്ചിമുങ്ങാറാകുമ്പോൾ എല്ലാവരും നിലവിളിക്കുന്നു. ആ കരച്ചിലും നിലവിളിയും പ്രകൃതിയുടെ പ്രേരണയുടെ ഫലമാണ്. അപ്പോൾ അത് പ്രയോജനപ്പെടുകയില്ല. സമാധാനാവസ്ഥയിലായിരിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ അത് ഫലപ്രദമാകുകയുള്ളൂ അല്ലാഹുവിനെ പ്രാപിക്കാനുള്ള മാർഗം തീർച്ചയായും ഇതാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളുക. അതായത് ആദ്യമേ തന്നെ, ഇടിത്തീ വീഴാൻ പോകുമ്പോൾ ജാഗ്രതയോടെ നിലനിൽക്കുന്നതുപോലെ ഉണർന്നും ജാഗ്രതയോടെ ഇരിക്കുന്നതാണോ അവരുടെമേൽ അത് വീഴില്ല. എന്നാൽ,

ആരാണ് വീഴുന്നത് കണ്ടുകൊണ്ട് നിലവിളിക്കുന്നത് അത് അവന്റെ മേൽവീഴുകയും അവനെ നശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് അത്തരക്കാർ ഭയപ്പെടുന്നത് ഇടിത്തീയെയാണ്. അല്ലാഹുവിനെയല്ല."

[മൽഫൂസാത്ത് വാല്യം 3 പേജ് 261, 262]

"ആപത്തുകൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ ഭയപ്പെടുന്നതുപോലെ അതില്ലാത്ത അവസ്ഥയിലും ഭയപ്പെടുകയും അല്ലാഹുവിനെ വിസ്മരിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ആളുടെമേൽ അവന്റെ കാരുണ്യമുണ്ടാകുന്നു. സമാധാന സന്ദർഭങ്ങളിൽ സുഖലോലുപതയിൽ ജീവിതം കഴിക്കുകയും ആപത്തുവരുമ്പോൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകുകയും ചെയ്യുന്നാളുടെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. ദൈവശിക്ഷയിറങ്ങുമ്പോൾ പശ്ചാത്താപത്തിന്റെ കവാടം അടഞ്ഞുപോകുന്നു. അതിറങ്ങുന്നതിന് മുമ്പേ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിമഗ്നരാവുകയും ദാനധർമ്മങ്ങൾ കൊടുക്കുകയും ദൈവകല്പനയെ ബഹുമാനിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ സൃഷ്ടികളോടു കരുണ കാണിക്കുകയും തങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ നല്ലവിധത്തിൽ അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എത്ര ഭാഗ്യവാൻ! അതുതന്നെയാണ് സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ ലക്ഷണം."

[മൽഫൂസാത്ത് വാല്യം 2 പേജ് 229, 230]

ആ മഹാത്മാവ് പറയുന്നു.

"പ്രബലമായ ശക്തിയാണ് ദുആ. അത്യന്തം സങ്കീർണ്ണമായ പ്രശ്നങ്ങൾ ഇതു മുഖേന പരിഹരിക്കപ്പെടുകയും ദുർഘട ഘട്ടങ്ങൾ മനുഷ്യൻ അനായാസം തരണം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിൽനിന്നു ലഭ്യമാകുന്ന അനുഗ്രഹശക്തിയെ വലിച്ചെടുക്കുന്ന നീരുറവയാണ് ദുആ അധികമധികമായി ദുആയിൽ മുഴുകുന്ന വ്യക്തി അവസാനം ഈ അനുഗ്രഹത്തെ വലിച്ചെടുക്കുന്നു. അങ്ങനെ അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്താൽ തന്റെ ലക്ഷ്യം നേടുകയും ചെയ്യുന്നു. കേവലമായ ദുആ അല്ല അല്ലാഹു ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. സർവവിധ പ്രയത്നത്തോടും കഠിനാധ്വാനത്തോടും കൂടിയുള്ള പ്രവർത്തനവും ഒപ്പം ദുആയും ആവശ്യമാണ്. മാർഗങ്ങൾ ഉപയുക്തമാക്കണം. അതില്ലാതെ ദുആകൊണ്ടുമാത്രം അടങ്ങിയിരിക്കുകയെന്നത് ദുആയുടെ ചട്ടത്തിനെതിരാണ്. അത് അല്ലാഹുവിനെ പരീക്ഷിക്കലായിരിക്കും. ദുആയ്ക്ക് ഒരു വിലയും കല്പിക്കാതെ മാർഗങ്ങളെ

മാത്രം അവലംബമാക്കുന്നത് നിരീശ്വാസവുമാണ്. ഭൂത വലിയ സമ്പത്താണെന്ന്. തീർച്ചയായും നിങ്ങൾ മനസ്സി ലാക്കിക്കൊള്ളുക. ഭൂതയിൽ വ്യാപൃതനായ വ്യക്തിക്ക് ഇഹ ലോകത്തും പരലോകത്തും ഒരാപത്തും വരുകയില്ല. ചുറ്റും ആയുധധാരികളായ കാവൽക്കാർ നിലകൊള്ളുന്ന കോട്ടയ്ക്കുള്ളിൽ അയാൾ സൂക്ഷിതനാണ്. ഭൂതയെ അവഗണിക്കുന്നവൻ ബലഹീനനായ നിരായുധനെപ്പോലെയാണ്. ഹിംസ്ര ജന്തുക്കളും ക്രൂരമൃഗങ്ങളുമുള്ള ഘോരവനത്തിലാണവൻ. അവന്റെ അന്ത്യം ശുഭമായിരിക്കയില്ലെന്ന് അവനറിയാം. ഏതു നിമിഷത്തിലും അവൻ ഹിംസ്രജന്തുക്കളുടെ വേട്ടയായിത്തീരാം. അപ്പോൾ അവന്റെ അസ്ഥിയും മാംസവുംപോലും കാണുകയില്ല. അതിനാൽ, മനുഷ്യന്റെ സൗഭാഗ്യത്തിനും സംരക്ഷണത്തിനുമുള്ള യഥാർത്ഥ മാർഗ്ഗം ഭൂത ഒന്നുമാത്രമാണെന്ന് ഓർക്കുക. അവൻ സഭാ ഭൂതയിൽ മുഴുകുകയാണെങ്കിൽ അത്വന് അഭയ സങ്കേതമായിത്തീരും."

[മൽഫുസാത്ത് വാല്യം 7 പേജ് 192, 193]

"മിന്നൽ പ്രകാശംപോലെ അന്ധകാര ഗർഭത്തിൽ നിന്ന് പ്രകാശത്തിന്റെ വിശാലാന്തരീക്ഷത്തിലേക്ക് മനുഷ്യനെ വലിച്ചുകൊണ്ടുവരികയും അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ എഴുന്നേല്പിച്ചു നിറുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത് ഭൂത തന്നെയാണ്. ആയിരക്കണക്കിന് ദർമാർഗ്ഗികൾ ഭൂത നിമിത്തം സന്മാർഗ്ഗികളായിത്തീരുന്നു. ആയിരക്കണക്കിന് വഴിപിഴച്ചവർ [അതു മുഖേന] നേർമാർഗ്ഗത്തിലേക്ക് വരികയും ചെയ്യുന്നു."

[അയ്യാമുസ്സൽഹ് പേജ് 31]

"ജലത്തിന്റേയും അഗ്നിയുടേയും പ്രതിഫലനത്തേക്കാൾ ശക്തിയുള്ളതാണ് ഭൂതയുടെ പ്രതിഫലനമെന്നത് എന്റെ ജീവിതാനുഭവത്തിൽ ഞാൻ കണ്ടറിഞ്ഞതാണ്. ഭൂതയ്ക്കുള്ളതു പോലുള്ള മഹത്തായ പ്രതിഫലന ശക്തി ഭൗതിക മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ മറ്റൊരു വസ്തുവിനുമില്ല." [ബർക്കാത്തുദ്ദുആ പേ: 11]

"യഥാർത്ഥത്തിൽ ഭൂത മഹോന്നതമാകുന്നു. ഭൂത ചെയ്യുന്ന ആൾ ഒടുവിൽ വിജയം വരിക്കുന്നു."

[മൽഫുസാത്ത് വാല്യം 3 പേജ് 203]

“ഉണങ്ങിയ മരക്കഷണത്തെപ്പോലും പച്ചപ്പുള്ളതാക്കുകയും നിർജീവമായതിനെ ജീവസ്സുള്ളതാക്കുകയും ചെയ്യുവാൻ പര്യാപ്തമാണ് ദുആ.” [മൽഹൂസാത്ത് വാള്യം 5 പേ:121]

“വൈദ്യന്മാരും ഡോക്ടർമാരും ചികിത്സയില്ലാതെന്ന് വിധിയെഴുതി തള്ളുന്ന രോഗങ്ങൾപോലും ദുആ നിമിത്തം സുഖപ്പെടുക സാധ്യമാണ്”. [അൽബദർ 1905 ഏപ്രിൽ 20]

“ദുആയുടെ ഫലമായി ആയുസ്സ് വർധിക്കുന്നു”
[മൽഹൂസാത്ത് വാള്യം 7 പേജ് 395]

“താനോന്നിയാലായി ജീവിക്കുന്നവനെ അല്ലാഹു അവഗണിക്കുന്നു. നോക്കുക. ഈ ഭൗതികലോകത്ത് ഒരു അടിമ തന്റെ യജമാനനെ അല്പം ചില നാളുകൾപോലും വന്ദിക്കാതിരുന്നാൽ അവന് ദയാ കടാക്ഷം നഷ്ടപ്പെടുന്നു. എന്നിരിക്കെ അല്ലാഹുവുമായി ബന്ധം വിച്ഛേദിക്കുന്ന ഒരാളെ അല്ലാഹു എന്തിന് ഗൗനിക്കണം? അവരുടെ സന്താനങ്ങളെപ്പോലും പരിഗണിക്കാതെ, അവരെ അല്ലാഹു നശിപ്പിച്ചുകളയുമെന്നാണ് അത്തരക്കാരെപ്പറ്റിയുള്ള അല്ലാഹുവിന്റെ തീരുമാനം. ഇതിൽനിന്ന് മനസ്സിലാകുന്നത് സദ് വൃത്തനായ ഒരു ദൈവഭക്തൻ മരണമടഞ്ഞാൽ അവരുടെ സന്താനങ്ങളെയും അവൻ പരിഗണിക്കുമെന്നാണ് وَكَانَ الْغَافِلِينَ

[വ കാന അബൂഹുമാ സ്വാലിഹൻ] എന്ന ആയത്തിൽനിന്ന് വ്യക്തമാകുന്നതുപോലെ, ആ പിതാവ് ചെയ്ത നന്മയും സൽകർമവും നിമിത്തം ഹിസ്റ, മുസാ എന്നീ ദുഃഖചിത്തരായ പ്രവാചകന്മാരെ ഭിത്തി ശരിപ്പെടുത്തുന്ന പ്രവർത്തകരാക്കി. ഇതിൽനിന്ന് ആ വ്യക്തിയുടെ പദവി എത്രയായിരിക്കുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. കട്ടികളെ സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു പറഞ്ഞില്ല. കാരണം, അവൻ ന്യൂനതകൾ മറച്ചുവെക്കുന്നവനാണ്. അതിനാൽ, ദോഷങ്ങൾ മറയ്ക്കുക എന്നതിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിലും പിതാവിന്റെ സ്ഥാനം വെളിപ്പെടുത്തുക എന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തിലും അവരെക്കുറിച്ച് ഒന്നും പ്രതിപാദിച്ചില്ല. ഇതുപോലുള്ള വിഷയങ്ങൾ, അതായത് ഏഴ് തലമുറവരെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്ന് മുൻഗ്രന്ഥങ്ങളിലും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഹസ്റത്ത് ഓവൂദ് അലയ്ഹിസ്സലാം പറയുന്നു.

മുത്തവിളയുടെ മക്കൾ ഭിക്ഷയാചിച്ചു നടക്കുന്നത് ഞാനൊരിക്കലും കണ്ടിട്ടില്ല". [അൽഹഖം 1903 ആഗസ്റ്റ് 27 പേ: 7]

“സ്വന്തം അനുഭവത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഞാൻ പറയുകയാണ്. ഓരോ സ്വീകരണം മുഖേന ലഭിക്കുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തേയും കാരണത്തേയും എന്നിലേക്ക് വലിച്ചെടുക്കുന്നത് ഞാൻ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അത്രയേ മല്ല, അതനുഭവിക്കാനോ കാണാനോ ഇക്കാലത്തെ ആത്മീയായ സരായ തത്ത്വചിന്തകർക്ക് സാധിച്ചില്ലെന്ന് വന്നാലും ഈ പരമാർത്ഥം ലോകത്ത് നിന്ന് തുഞ്ഞറിയപ്പെടുകയില്ലെന്ന് ഞാൻ പറയും; പ്രത്യേകിച്ച് എപ്പോഴും ഓരോ സ്വീകാരത്തിന്റെ മാതൃക കാണിക്കാൻ ഞാൻ തയ്യാറായിരിക്കുന്ന ഈ അവസ്ഥയിൽ”. [മൽഫൂസാത്ത് വാല്യം 1 പേജ് 198]

വരൂ, ഓരോരുടെ ആ ആകർഷണ നിർഭരവും പ്രിയങ്കരവും സുന്ദരവുമായ താഴ്വരയിൽ ഇറങ്ങൂ. അവിടെ സ്നേഹം മാത്രമേയുള്ളൂ. സ്നേഹത്തിന്റെ ഊഷ്മളമായ ആ വാദ്യമേളങ്ങൾ കിടയിൽ

لا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

എന്ന ധ്വനി അവിടെ നമുക്കു കേൾക്കാം. ‘അറിയുക. അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു മാത്രമെ ഹൃദയം സമാധാനമടയുകയുള്ളൂ.’ അതിലേക്കുള്ള വഴി ഹസ്റത്ത് ഇമാം മഹ്ദീ അലയ്ഹിസ്സലാം നമുക്കിങ്ങനെ പറഞ്ഞു തന്നിരിക്കുന്നു.

“ഞങ്ങളും എല്ലാ ദിവസവും ഓരോ ചെയ്യുന്നവരാണെന്നും എല്ലാ നമസ്കാരവും ഓരോ തന്നെയാണല്ലോ എന്നും വിചാരിച്ച് സമാധാനിക്കാതിരിക്കുക. എന്തെന്നാൽ, ദൈവജ്ഞാന സിദ്ധിക്കശേഷവും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം നിമിത്തവും ലഭ്യമാകുന്ന ഓരോ മറ്റൊരു നിരവും നിലയുറപ്പുള്ളതായിരിക്കും. അത് ലയിപ്പിക്കുന്ന വസ്തുവും അലിയിക്കുന്ന അഗ്നിയും ദൈവ കാരണത്തോടെ വലിച്ചെടുക്കുന്ന കാന്തിക ശക്തിയുമാണ്. അതു മരണമാണ്; എന്നാൽ, [അത്] അവസാനം ജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. അത് ഉഗ്ര ജലപ്രവാഹമാണ്; എന്നാൽ അവസാനം കപ്പലായിത്തീരുന്നു. തകരാറിലായ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അതു മുഖേന നേരെയാകുന്നു. അതു മുഖേന ഓരോ വിഷയവും സിദ്ധതയായി മാറുന്നു.

തളരാതെ ഭൂത ചെയ്യുന്ന തടവുകാർ അനുഗൃഹീതരാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ഒരുനാൾ അവർ സ്വതന്ത്രരാകും. ഭൂതയിൽ അലസത കാണിക്കാത്ത അസ്വർ അനുഗൃഹീതരാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ഒരു നാൾ അവർക്ക് കാഴ്ച ലഭിക്കും. വബ്ദുകളിൽ കിടന്ന് ഭൂത മുഖേന അല്ലാഹുവിനോട് സഹായം തേടുന്നവർ അനുഗൃഹീതരാകുന്നു. എന്തെന്നാൽ, ഒരുനാൾ അവർ അതിൽ നിന്ന് പുറത്തുകൊണ്ടുവരപ്പെടും. ഭൂത ചെയ്യുന്നതിൽ ഒരിക്കലും തളരാത്ത നിങ്ങൾ അനുഗൃഹീതരാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ ആത്മാവ് ഭൂത ചെയ്യാൻ ഉരുക്കുകയും നിങ്ങളുടെ നയനം കണ്ണീരൊഴുക്കുകയും [അത്] നിങ്ങളുടെ മനസ്സിൽ ഒരു അഗ്നി ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഏകാന്തതയുടെ ആനന്ദം സ്വായത്തമാക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അന്ധകാര നിബിഡമായ ചെറിയ മുറിയിലേക്കും, വിജനമായ വനങ്ങളിലേക്കും അത് നിങ്ങളെ കൊണ്ടുപോകുന്നു. നിങ്ങളെ അസ്വസ്ഥതും ദ്രാന്തതും സ്വയം നഷ്ടപ്പെട്ടവരുമാക്കുന്നു; എന്നാൽ അവസാനം നിങ്ങൾക്ക് അനുഗ്രഹം ചെയ്യപ്പെടും. നാം ഏതൊരു അല്ലാഹുവിലേക്കാണ് നിങ്ങളെ വിളിക്കുന്നത്, അവൻ അളവറ്റ ദയാപരനും പരമകരുണികനും ലജ്ജാശീലനും സത്യസന്ധനും വിശ്വസ്തനും വിനയം കാണിക്കുന്നവരുടെമേൽ കരുണ ചെയ്യുന്നവനുമാണ്. അതിനാൽ നിങ്ങളും വിശ്വസ്തരായിത്തീരുക. സത്യഹൃദയത്തോടും അത്യന്തം വിശ്വസ്തതയോടും നിങ്ങൾ ഭൂത ചെയ്യുക; അവൻ നിങ്ങളിൽ കരുണചൊരിയും. പ്രാർഥിക്കുന്നവർക്ക് അസാധാരണമായ അനുഗ്രഹം നല്കുകയും ചെയ്യും. ഭൂത അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് വരുന്നു. അവനിലേക്കു മടങ്ങുന്നു. നിങ്ങളുടെ ജീവൻ നിങ്ങളോട് അടുത്തിരിക്കുന്നപോലെ ഭൂത നിമിത്തം അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ അടുത്തായിത്തീരുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ മണ്ണിനെ പൊന്നാക്കി തീർക്കുന്ന രാസപ്രവർത്തനമാണ് ഭൂത. ആന്തരിക മാലിന്യങ്ങളെ കഴുകി വൃത്തിയാക്കുന്ന ജലമാണ് ഭൂത. ആ ഭൂത നിമിത്തം ആത്മാവ് ഉരുക്കുകയും വെള്ളംപോലെ പ്രവഹിച്ച് ദൈവസന്നിധിയിൽ പതിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു".

[ലക്ചർ സിയാൽക്കോട്ട് പേജ് 26, 27]

“കുഞ്ഞു വിശ്വസ്ത നിലവിളിക്കുമ്പോൾ, മാതാവിന്റെ മാറിടത്തിൽ പാലു തിരത്ലുന്നു. ഭൂതയുടെ പേരുപോലും

ആ കഞ്ഞിന് അറിയില്ല. എന്നാൽ, എങ്ങനെയാണ് ആ നിലവിളി പാലിനെ വലിച്ചുകൊണ്ടു വരുന്നത്. ഇതെല്ലാ വർക്കും അനുഭവമുള്ള കാര്യമാണ്. ചിലപ്പോൾ മാതാക്കൾക്ക് പാലിനെകുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മ തന്നെയുണ്ടാവില്ല. അപ്പോൾ കഞ്ഞിന്റെ കരച്ചിൽ പാല് വലിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നതായി കാണുന്നു. യാഥാർത്ഥ്യം ഇതായിരിക്കെ, അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നാം നിലവിളിക്കുമ്പോൾ അത് ഒന്നുംതന്നെ ആകർഷിച്ചുകൊണ്ടുവരുകയില്ലെന്നോ? കൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. തീർച്ചയായും എല്ലാംകൊണ്ടുവരുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, അന്ധരായുംകൊണ്ട് പണ്ഡിതൻമാരും തത്ത്വചിന്തകൻമാരുമായി ചമയുന്നവർക്ക് അത് കാണുക സാധ്യമല്ല. കഞ്ഞിന് മാതാവുമായി ഒരു പ്രത്യേക ബന്ധമുണ്ട്. ആ പരസ്പരബന്ധം മുന്നിൽ കണ്ടുകൊണ്ട് ദുആയുടെ തത്ത്വത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചാൽ അത് വളരെ സരളവും ലളിതവുമാണെന്നു മനസ്സിലാകുന്നതാണ്.” (മൽഹൂസാത്ത് വാള്യം 1 പേജ് 129)

“സൗഭാഗ്യവാനായ ദാസനും അവന്റെ രക്ഷിതാവും തമ്മിൽ ഒരു ആകർഷണ ബന്ധമുണ്ട്. അതാണ് ദുആയുടെ മർമം. അതായത് ആദ്യം അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം ദാസനെ തന്നിലേക്ക് വലിച്ചടുപ്പിക്കുന്നു. പിന്നീട് ദാസന്റെ നിഷ്ഠ ഉങ്കതയുടെ ആകർഷണംമൂലം അല്ലാഹു അവന്റെ അടുത്തായിത്തീരുന്നു. അങ്ങനെ ദുആയുടെ അവസ്ഥയിൽ ആ ബന്ധം ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനത്തെത്തി അതിന്റെ അത്ഭുതകരമായ സവിശേഷതകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ കഠിനമായ ബുദ്ധിമുട്ടുകളിൽ അകപ്പെടുമ്പോഴും, പൂണ്ണവിശ്വാസത്തോടും നിറഞ്ഞ പ്രതീക്ഷയോടും അളവറ്റ സ്നേഹത്തോടും തികഞ്ഞ വിശ്വസ്തതയോടും വലിയ മനക്കരുത്തോടും അല്ലാഹുവിലേക്ക് കനിയുകയും അത്യന്തം ജാഗ്രതയോടെ അശ്രുധയുടെ പർവ്വതം കോടിച്ച് സർവവും ത്യജിക്കുന്ന രംഗത്തേയ്ക്ക് മുന്നേറുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മുന്നിൽ ദൃശ്യമാകുന്നത് കൂട്ടുകാരായാരുമില്ലാത്ത അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയായിരിക്കും. അപ്പോൾ ആ പടിവാതിൽക്കൽ അവന്റെ ആത്മാവ് തലവയ്ക്കുന്നു. അവന്റെ ഉള്ളിൽ കടികൊള്ളുന്ന കാന്തികശക്തി അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാര്യങ്ങളെ ആകർഷിച്ച് തന്നിലേക്ക് വലിച്ചെടുക്കുന്നു. അപ്പോഴാണ് അവന്റെ പ്രവൃത്തി പൂർത്തിയാക്കുന്നതിലേക്ക് പ്രതാപവാനായ അല്ലാഹു

ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നത്. ആ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായിവേണ്ടുന്ന പ്രധാന മാർഗങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തീരാൻ അവയുടെ തുടക്കത്തിൽതന്നെ ആ ദൃഢത്വം ഫലമുളവാക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി മഴയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന. പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിച്ചതിനുശേഷം മഴപെയ്യാനാവശ്യമുള്ള പ്രകൃതിപരമായ മാർഗങ്ങൾ അല്ലാഹു ഉണ്ടാക്കുന്നു. വരച്ചയ്ക്കുവേണ്ടിയുള്ള ശാപ പ്രാർത്ഥനയാണെങ്കിൽ ശത്രുതാപരമായ മാർഗങ്ങൾ സർവശക്തൻ സൃഷ്ടിക്കുന്നു. പൂർണ്ണത പ്രാപിച്ച മനുഷ്യന്റെ ദൃഢതയിൽ അഥവാ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഒരു പ്രത്യേക ശക്തിയുണ്ടാകുമെന്ന കാര്യം അതിമഹത്തായ ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ മുഖേന ദിവ്യാത്മാക്കൾക്ക് അനുഭവഗോചരമായിട്ടുള്ളതാണ്. അതായത് ആ ദൃഢ അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയാൽ അധോലോകത്തും ഉപരിലോകത്തും നിയന്ത്രണമുണ്ടാക്കുന്നു. ആകാശ മണ്ഡലങ്ങളേയും പഞ്ചഭൂതങ്ങളേയും മനുഷ്യഹൃദയങ്ങളേയും ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യത്തെ പിന്തുണക്കുന്നതാക്കിത്തീർക്കുന്നു. അതിനുള്ള ഉദാഹരണങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ ഒട്ടും കുറവല്ല. ചിലതരം അൽഭുതപ്രവർത്തികളുടെ യാഥാർത്ഥ്യവും ദൃഢ സ്വീകരണം തന്നെയാണ്. നബിമാർ നിമിത്തം പ്രകടമായിട്ടുള്ള ആയിരക്കണക്കിന് അതുത ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളുടേയും വലിമാർ കാണിച്ച അതുത സിദ്ധികളുടേയുമെല്ലാം ഉറവിടം ഈ ദൃഢത തന്നെയാണ്. ദൃഢതയുടെ സ്വാധീനംകൊണ്ടുതന്നെ മിക്കപ്പോഴും വിവിധ രീതിയിലുള്ള അൽഭുതങ്ങൾ സർവശക്തനായ അല്ലാഹു പ്രകടമാക്കുന്നു. അറേബ്യൻ മരുഭൂമിയിൽ ഒരു അൽഭുത സംഭവം നടന്നു. മൃതപ്രായരായ ലക്ഷക്കണക്കിനാളുകൾ അല്പദിവസംകൊണ്ട് ജീവനുള്ളവരായി. തലമുറയായി കളങ്കം ചാർത്തപ്പെട്ടവന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ നിറം വീണ്ടും വിളങ്ങി. കണ്ണുള്ള കുരുടൻ മാർക്ക് കാഴ്ച ലഭിച്ചു. മുകൾക്കു നാവിൽ നിന്ന് ദൈവിക ജ്ഞാനം പുറപ്പെടാൻ തുടങ്ങി. മുബാരികലും ഒരു കണ്ണും കണ്ടിട്ടില്ലാത്തതും ഒരു കാതും കേട്ടിട്ടില്ലാത്തതുമായ രീതിയിൽ ലോകത്ത് ഒരു പ്രാവശ്യം മഹാവിപ്ലവമുണ്ടായി. അതെന്താണെന്ന് അറിയുമോ? അല്ലാഹുവിൽ വിലയം പ്രാപിച്ച ഒരു മനുഷ്യന്റെ ഇരടമുറിയ രാത്രികളിലെ ദൃഢ ആയിരുന്നു അത്. അദ്ദേഹം ലോകത്ത് ഒരു മഹാവിപ്ലവം സൃഷ്ടിച്ചു. നിരക്ഷരനും അശക്തനുമായ മനുഷ്യന് ഒരിക്കലും

ചെയ്യാൻ സാധിക്കാത്ത, അത്യുൽഭൂതകരമായ കാര്യമാണ് അവിടന്ന് ചെയ്ത കാണിച്ചത്.”

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى رَسُولِهِ وَآلِهِ بِعَدَدِ مَا
 وَغَمِّمْ وَحُزْنِهِ بِهَذِهِ الْأُمَّةِ وَآزِلْ لِعَدَدِ
 أَنْوَاعِ رَحْمَتِكَ
 [ബർക്കത്തുദ്ദാത്ത് പേജ് 9-11]

(അല്ലാഹുവേ, മുഹമ്മദ് (സ) നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആത്മീയ ബന്ധുക്കൾക്കും, അദ്ദേഹത്തിന്ന് ഈ സമുദായത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വിഷമവും വിമ്മിഷ്ടവുമെത്രമാത്രമാണോ ആ അളവിൽ അനുഗ്രഹവും രക്ഷയും ബർക്കത്തും നീ നല്കേണമേ. അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ പ്രകാശം ചൊരിയേണമേ.)

“അവൻ പത്തുപട്ടവും പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുകയും ഉത്തരം നല്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്ന് ഞാൻ ദൃഢമായും വിശ്വസിക്കുന്നു. ഞാനത് അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ്. പക്ഷേ, ഏതു രീതിയിലാണോ വിളിക്കേണ്ടത് ആ രീതിയിൽ വിളിക്കണമെന്നു മാത്രം.” [മൽഹൂസാത്ത് വാദ്യം 6 പേജ് 220, 221]

“ഒരു നിരർത്ഥകവും അയുക്തികവുമായ കാര്യമാണെന്ന് ഹോഷൻമാർ കരുതുന്നു. എന്നാൽ, ഒരു ഒന്നുകൊണ്ടു മാത്രമാണ് പ്രതാപവാനായ അല്ലാഹു, തന്നെ അന്വേഷിക്കുന്നവരുടെമേൽ തന്റെ ശ്രോതസ്സ് പെട്ടിപ്പെടുത്തുന്നതെന്നും ‘അനൽഖാദിർ’ എന്ന ബോധനം അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലിടുന്നതെന്നും അവർ റിയൂനിലു. ഈ ജീവിതത്തിൽ ആത്മീയ പ്രകാശത്തിന്റെ ആവശ്യക്കാർക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിൽ വിശ്വാസം പ്രദാനം ചെയ്യാനും എല്ലാ സംശയങ്ങളും സന്ദേഹങ്ങളും ഭൂരികരിച്ചുകൊടുക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം ഒരു ഒന്നു മാത്രമാണെന്ന്, ദൃഢവിശ്വാസത്തിന്റെ വിശുദ്ധ ഭാഹവുമുള്ള ഓരോരുത്തരും ഓർത്തുകൊള്ളട്ടെ.” [അയ്യൂമുസ്സൽഹ് പേജ് 16]

“മനസ്സ് ഉരുക്കുകയും ആത്മാവ് അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ വെള്ളംപോലെ വീഴുകയും സങ്കടവും സന്താപവും അതിലുണ്ടാകുകയും അതോടൊപ്പം മനുഷ്യൻ അക്ഷമനും

ക്ഷിപ്രകാരിയുമാകാതെ സഹനത്തോടും സ്ഥിരചിത്തതയോടും കൂടി ഭൂതയിൽ മുഴുകുകയും ചെയ്താൽ ആ ഭൂത സ്വീകരിക്കപ്പെടുമെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്."

[മൽഹൂസാത്ത വാല്യം 9 പേജ് 109]

"ആജ്ഞാ ലംഘനാകാതിരിക്കേണ്ടതും ഭൂതയിൽ കൂടുതൽ ശക്തി ചെലുത്തേണ്ടതും ഭൂത സ്വീകരിക്കപ്പെടാൻ അനിവാര്യമാണ്. കാരണം, പാരയുടെമേൽ പാറ ശക്തിയായി പതിക്കുമ്പോൾ തീയുണ്ടാകുന്നു."

[മൽഹൂസാത്ത വാല്യം 7 പേജ് 70]

"ഭൂതയിൽ വേദനകൊണ്ട് ഹൃദയം നിറയുകയും എല്ലാ മറകളേയും പൊട്ടിച്ചെറിയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അത് സ്വീകരിക്കപ്പെടുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. ഇത് മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണതയാണ്. ഇതിന്റെ മുമ്പിൽ അസംഭവ്യമായതൊന്നുമില്ല." [മൽഹൂസാത്ത വാല്യം 5 പേജ് 121]

"അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടി ക്രമമനുസരിച്ച്, ഭൂത അതിന്റെ പരമകാഷ്ഠയിലെത്തുമ്പോൾ പ്രകാശത്തിന്റെ ഒരു ജ്വാല ഭൂത ചെയ്യുന്ന ആളിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വീഴുന്നു. അത് അവനിലുള്ള മാലിന്യങ്ങളെ നിർമാർജ്ജനം ചെയ്ത് അന്ധകാരം അകറ്റുകയും അവന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു പ്രകാശമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുന്നു." [മൽഹൂസാത്ത വാല്യം 5 പേജ് 122]

"പൂർണ്ണ മനസാന്നിദ്ധ്യത്തോടും മനോവ്യുമയോടുംകൂടി പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ആത്മാവ് ഉരുക്കി ദൈവ സവിധത്തിൽ വീഴുന്നു. അതിന്റെ പേരാണ് ഭൂത. അങ്ങനെയുള്ള പ്രാർത്ഥനയുണ്ടാകുമ്പോൾ അതിനെ സ്വീകരിക്കുകയോ, അതിന് ഉത്തരം നൽകുകയോ ചെയ്യുക എന്നതാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ നടപടി ക്രമം." [മൽഹൂസാത്ത വാല്യം 4 പേജ് 340]

"അനുഗ്രഹം ലഭിക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും അടുത്ത മാർഗ്ഗം ഭൂതയാണ്. ഭൂത സമ്പൂർണ്ണമാകണമെങ്കിൽ അതിൽ വിനയവും അസ്വസ്ഥതയും യാചനയുമെല്ലാം ഉണ്ടാവണം. വിനയത്തോടും അസ്വസ്ഥതയോടും തകർന്ന ഹൃദയത്തോടുംകൂടി ചെയ്യുക

പ്പെടുന്ന ഒരു അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ അകർഷിക്കുകയും അത് സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടുകൊണ്ട് യഥാർത്ഥ ലക്ഷ്യസ്ഥാനത്തെത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം കൂടാതെ ലഭ്യമാകുകയില്ല എന്നതാണ് പ്രയാസകരം. ഇതിനുള്ള ചികിത്സ, ശുദ്ധ ചെലുത്താൻ കഴിയുന്നില്ലെങ്കിലും അനുഭവത്തിലൂടെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും ഒരേ ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുക എന്നതാണ്. പക്ഷേ, അതിൽ മാത്രം തൃപ്തിപ്പെടരുത്. ശുദ്ധവും യഥാർത്ഥവുമായ ഒരു ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ അതിനും ഒരേ അനുപേക്ഷണീയമാണ്. അതുകൊണ്ട് ക്രിത്രിമമായിട്ടാണെങ്കിലും ഒരേ ചെയ്തുകൊണ്ടേയിരിക്കുക. ധാരാളമാളുകൾ ഒരേ ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ ഹൃദയം അതിൽ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. 'ഒന്നും സാധിക്കുന്നില്ലെന്ന്' അവർ പറയാനും തുടങ്ങുന്നു. എന്നാൽ, അനുഗ്രഹം അതിൽതന്നെയാണെന്നാണ് നമുക്ക് ഉപദേശിക്കാനുള്ളത്. കാരണം ഉദ്ദിഷ്ടലക്ഷ്യം അതിൽനിന്ന് വെളിയിൽ വരുകയും ഒന്നാൾ അവന്റെ ഹൃദയം നാവിനോടു ചേരുകയും പിന്നീട് ഒരേ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളായ വിനയവും വിങ്ങലും സ്വയമേവ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. മനസ്സാന്നിദ്ധ്യമില്ലെങ്കിലും അക്ഷമയോടെയാണെങ്കിലും അവൻ രാത്രിയിൽ എഴുന്നല്പുന്നു. ആ അവസ്ഥയിലും അവൻ ഒരേ ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവേ, മനസ്സ് നിന്റെ പിടിയ്ക്കലും നിയന്ത്രണത്തിലുമാണ്. അതുകൊണ്ട് നീ അതിനെ ശുദ്ധമാക്കിയാലും, ഈ ബന്ധിതാവസ്ഥയിൽ ഹൃദയവിശാലതയാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ ആ ബന്ധനസ്ഥിതിയിൽ നിന്ന് ഹൃദയവിശാലത പുറത്തുവരുകയും ആർദ്രത ലഭ്യമാവുകയും ചെയ്യും. ഈ സമയം തന്നെയാണ് ഒരേ സ്വീകാര്യത്തിന്റെ നിമിഷം എന്ന് പറയുന്നത്. ആ സമയത്ത് ആത്മാവ് ദൈവസന്നിധിയിൽ വെള്ളം പോലെ ഒഴുകുന്നത് അവൻ കാണും; മുകളിൽ നിന്ന് താഴേയ്ക്കു വീഴുന്ന ജലത്തുള്ളിപോലെ.

ഒരേ ചെയ്യാൻ മനസ്സുവരുന്നില്ലെങ്കിലും പൂർണ്ണമായ കേതിയും വിനയവും ഒരേയിൽ ഉണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിലും അത് ലഭിക്കാനായും ഒരേ ചെയ്യേണ്ടതാകുന്നു. 'എന്റെ ഒരേ നാവിൽ മാത്രമേയുള്ളൂ ഹൃദയത്തിൽനിന്ന് അത് വരുന്നില്ല.' തുടങ്ങിയ

കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞ് പരീക്ഷണത്തിൽ അകപ്പെടരുത്. ഭൂതയിലെ വാക്കുകൾ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുക. ദ്രവനിശ്ചയവും ക്ഷമയുംകൊണ്ട് വാക്കുകളോടൊപ്പം തന്റെ ഹൃദയവും അവസാനം യോജിച്ചിരിക്കുന്നതായി ഒന്നാം അവൻ കാണുകയും വിനയം തുടങ്ങിയ മാർഗങ്ങൾ ഭൂതയിലുണ്ടാകുകയും ചെയ്യുന്നു.” [മൽഫൂസാത്ത് വാല്യം 5 പേജ് 93, 94]

“ഭൂതയിൽ നിന്ന് പിന്തിരിയാതെ അതിൽ തന്നെ മുഴുകിയിരിക്കുമ്പോൾ ഭൂത സ്വീകാര്യമാകുന്നുവെന്ന തത്ത്വം ഓർമ്മിച്ചുകൊള്ളുക. പക്ഷേ, യഥാർത്ഥമായ ഭൂത അല്ലാത്ത വിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുന്നതിനായുള്ളതാവണം. ബാക്കിയുള്ള എല്ലാ ഭൂതകളും അതിനെ ആശ്രയിച്ചാണ് പരിഗണിക്കപ്പെടുക. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ മറ്റു ഭൂതകളും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. കാരണം, പാപങ്ങൾ അകലുമ്പോൾ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ആഗതമാവുന്നു. കേവലം ഭൗതിക കാര്യങ്ങൾക്കായി ചെയ്യുന്ന ഭൂത അപ്പടി സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല.”

[മൽഫൂസാത്ത് വാല്യം 6 പേജ് 385, 387]

“ഭൂത ചെയ്യുന്നതിനും അത് സ്വീകരിക്കുന്നതിനുമിടയിലുള്ള സമയത്ത് ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ പരീക്ഷണത്തിനുമേൽ പരീക്ഷണമുണ്ടാകാറുണ്ട്. ധൈര്യം കെടുത്തുന്ന രീതിയിലുള്ള പരീക്ഷണവും അതിലുൾപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ദ്രവചിത്തനായ ഭാഗ്യവാൻ ആ പരീക്ഷണങ്ങളിലും കഷ്ടാരിഷ്ടകളിലും തന്റെ നാമന്റെ ഉദാരതയുടെ സൗരഭ്യം ആസ്വദിക്കുകയും അതിനു ശേഷം സഹായം വരുമെന്ന് സൂക്ഷ്മദൃഷ്ടികൊണ്ട് നോക്കിക്കാണുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭൂത ചെയ്യുന്നതിനുള്ള ആവേശം വർധിക്കുന്നുവെന്നതാണ് ഈ പരീക്ഷണങ്ങൾ വരുന്നതിന്റെ ഒരു രഹസ്യം. കാരണം ആവശ്യവും അസ്വസ്ഥതയും വർധിക്കുന്നതനുസരിച്ച് ആത്മാവിൽ ഒരു തിളപ്പ് ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇത് ഭൂത സ്വീകാര്യത്തിന്റെ മാർഗങ്ങളിൽപ്പെട്ടതാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ, ഒരിക്കലും പരിശ്രമിക്കാൻ പാടില്ല. അക്ഷമയും അസ്ഥിരതയും കൊണ്ട് നമ്മുടെ അല്ലാഹുവിനെ തെറ്റിദ്ധരിക്കരുത്. എന്റെ ഭൂത സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടില്ലെന്നോ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നോ ഒരിക്കലും വിചാരിക്കുകയുമരുത്.”

[മൽഫൂസാത്ത് വാല്യം 4 പേജ് 338]

“ചില നന്മയങ്ങളിൽ മനുഷ്യൻ ഉള്ളിതനാകുന്നു. ദീർഘനാൾവരെ ഉദ്ദേശ്യലബ്ധിയിക്കായി ഭൂതചെയ്തിട്ടും അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യം പൂർത്തിയാകുന്നില്ല. അപ്പോൾ അവൻ പരിഭ്രാന്തനായിത്തീരുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അവൻ പരിഭ്രമിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതാണ്. പ്രത്യുത വളരെ ക്ഷമിച്ചും സഹിച്ചും കൂടുതൽ കാര്യസിദ്ധി കാംക്ഷിക്കുന്നവനാകണം; ഭൂത സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. പക്ഷേ, ചില നന്മകളിൽ മനുഷ്യന് അതിരായാൻ കഴിയുന്നില്ല. കാരണം, അവൻ തന്റെ ഭൂതയുടെ പര്യവസാനവും അതിന്റെ ഫലവും അറിയുന്നവനല്ല. അദ്ദേശ്യ കാര്യങ്ങൾ അറിയുന്നവനായ അല്ലാഹു, ആ ഭൂത ചെയ്യുന്ന ആൾക്ക് എന്താണോ ഗുണപ്രദമായിട്ടുള്ളത് അത് ചെയ്യുന്നു. തൽഫലമായി, അജ്ഞനായ മനുഷ്യൻ തന്റെ ഭൂത സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്ന് വിചാരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ അവൻ ചെയ്ത ഭൂത അപ്പടി സ്വീകരിക്കാതെ മറ്റേതെങ്കിലും വിധത്തിൽ സ്വീകരിക്കുന്നതായിരിക്കും അല്ലാഹുവിന്റെ അറിവിൽ ഗുണപ്രദമായിട്ടുള്ളത്. ഉദാഹരണത്തിന് തീക്കനൽ കണ്ടിട്ട് ഒരു പൈതൽ അത് തന്റെ മാതാവിനോട് ചോദിച്ചാൽ ബുദ്ധിയുള്ള മാതാവ് അത് കൊടുക്കാൻ തയ്യാറാകുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. ഇതുതന്നെയാണ് ഭൂതയെ സംബന്ധിച്ചുള്ളത്. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, ഭൂത ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് ഒരിക്കലും ആരും ക്ഷീണിതരാവാൻ പാടില്ല.”

[മൽഫൂസാത്തു വാഖ്യം 3 പേജ് 353]

“മനുഷ്യൻ തന്റെ അറിവില്ലായ്മയും അജ്ഞതയ്ക്കൊണ്ട് ഒരു കാര്യത്തിനായി ചിലപ്പോൾ ഭൂത ചെയ്യുന്നു. അതായത് തനിക്കു് ഒരു വിധത്തിലും ഗുണപ്രദവും പ്രയോജനകരവുമല്ലാത്ത കാര്യം അവൻ അല്ലാഹുവിൽ നിന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നു. എങ്കിൽപോലും അല്ലാഹു അവന്റെ ഭൂത നിഷ്ഫലമാക്കുകയില്ല. മറ്റേതെങ്കിലും വിധത്തിൽ അവന് അത് പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുന്നു/ ഉദാഹരണത്തിന്, നിലം ഉഴുന്നതിന് എരുതിനെ ആവശ്യമുള്ള കർഷകൻ രാജാവിനോട് ഒട്ടകത്തെ ചോദിക്കുന്നു. അയാൾക്ക് അപ്പോൾ എരുതിനെ കൊടുക്കുന്നതാണ് ഗുണപ്രദമെന്ന് രാജാവിന്നറിയാം. അയാൾക്ക് എരുതിനെ കൊടുക്കാൻ രാജാവ് കല്പിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, തന്റെ

മുഖ്യതകൊണ്ട് 'ഏന്റെ അപേക്ഷ സ്വീകരിച്ചില്ല' എന്ന ആ കർഷകൻ പറഞ്ഞാൽ അതയാളുടെ മായത്തരവും അറിവില്ലായ്മയുമാണ്. അതാണ് തനിക്ക് ഉത്തമമെന്ന് ചിന്തിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അയാൾക്ക് കാര്യം മനസ്സിലാകുമായിരുന്നു. ഇതുപോലെ തീക്കനൽ കണ്ടിട്ട് ഒരു പൈതൽ തന്റെ മാതാവിനോട് അത് ചോദിച്ചാൽ ഭയാലുവും വാൽസല്യനിധിയുമായ മാതാവ് അത് കൊടുക്കാനിഷ്ടപ്പെടുമോ?

പുരുക്കത്തിൽ ഭൂത സ്വീകാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഇങ്ങനെയുള്ള കാര്യങ്ങളും ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ സംഭവിക്കുന്നുണ്ട്. അക്ഷമയോടും ദുർധാരണയോടും കൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ വാസ്തവത്തിൽ തങ്ങളുടെ ഭൂതയെ സ്വയം നിഷ്ഫലമാക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ചിലപ്പോൾ ഭൂത സ്വീകാര്യത്തിന് കാലവിളംബം സംഭവിക്കാറുണ്ട്. ബന്ധു ഇസ്റാഇൽ നാല്പത് വർഷംവരെ വിശുദ്ധ ഭൂമിയിൽ [ഫലസ്തീനിൽ] പ്രവേശിക്കുന്നതിൽനിന്ന് പിന്തള്ളപ്പെട്ടതിന്റെ കാരണം അതാണ്."

[മൽഫൂസാത്തു വാല്യം 4 പേജ് 335, 336]

"ഇനി മറ്റൊരു സംശയം ദുരീകരിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമായി ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. മുത്തവികളുടെ ചില ഭൂതകളും അവരുടെ ഇഷ്ടാനുസൃതം പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പൂർത്തിയാകുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് അത്. ഇതെന്തുകൊണ്ടാണ്? വാസ്തവത്തിൽ അവരുടെ ഭൂതകളൊന്നുംതന്നെ നഷ്ടത്തിലായിപ്പോകുന്നില്ലെന്ന കാര്യം നാം ഓർമ്മിക്കണം. പക്ഷേ, മനുഷ്യൻ അഭ്യഗൃഹകാര്യങ്ങളറിയുന്നവനല്ല. അവനിൽ ഏത് നിലക്കാണ് ആ ഭൂതയുടെ ഫലം പ്രതിഫലിക്കാൻ പോകുന്നതെന്ന് അവനറിയില്ല. അല്ലാഹു, അങ്ങേയറ്റം കാരുണ്യത്തോടും ദൂർബ്ബലത്തോടും കൂടി തന്റെ ദാസന് സൽഫലമുള്ളവാക്കെന്ന നിലയിലേക്ക് അവൻ ചെയ്യുന്ന ഭൂതയെ മാറ്റുന്നതാണ്. ഏതുപോലെയെന്നാൽ, അറിവില്ലാത്ത കട്ടി പാമ്പിനെ ഭംഗിയുള്ളതും മിനുസമുള്ളതുമായൊരു വസ്തുവായി മനസ്സിലാക്കി പിടിക്കാൻ തയ്യാറാവുകയോ, അഗ്നി ജ്വലിക്കുന്നതുകണ്ടിട്ട് തന്റെ മാതാവിനോട് അത് ചോദിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതുപോലെ. ആ മാതാവ് ഏതു അറിവില്ലാത്തവളാണെന്ന്

കിലും തന്റെ കണ്ണത് പാമ്പിനെ പിടിക്കുന്നതോ അവന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം തീർന്നെന്ന് അവന്റെ കൈയിൽ വെച്ചുകൊടുക്കുന്നതോ ഇഷ്ടപ്പെടുമോ? ഒരിക്കലുമില്ല. കാരണം അത് അവന്റെ ജീവിതത്തിന് ഹാനി വരുത്തുമെന്ന് അവർക്കറിയാം. അപ്പോൾ, അദ്ദേഹം കാര്യങ്ങളായിരുന്നവനും സർവ്വജ്ഞനും വാത്സല്യനിധിയായ മാതാവിനെക്കൊണ്ട് കൂടുതൽ ദയാലുവും ഉദാരമതിയുമായ അല്ലാഹു— ഈ അലിവും സ്നേഹവും മാതാവിന്റെ ഹൃദയത്തിലിട്ടതും അവൻ തന്നെയാണ്— അവന്റെ ഇഷ്ടാസൻ തന്റെ ബലഹീനതയും വീഴ്ചയും അജ്ഞതയും നിമിത്തം തന്നിട്ടു ആഘാതമുണ്ടാക്കുന്ന എന്തെങ്കിലും കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ഭയപ്പെട്ടു ചെയ്യാൻ അനുസരണമെടുത്ത് സ്വീകരിക്കുന്നതെങ്ങനെ? സ്വീകരിക്കുകയില്ല. പ്രത്യുത അതിനെ തടയുകയും തന്റെ ഇന്നു ഭയപ്പെടുന്ന ഫലമാണിതെന്ന് അവൻ മനസ്സിലാക്കും വിധം അതിനെക്കൊണ്ട് ഉത്തമമായത് അതിനു പകരമായി അവൻ നല്ലതും ചെയ്യുന്നു... .. അതുകൊണ്ട് മുത്തവികളുടെ ചില ഭയങ്ങളും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ലായെന്ന് പറയുന്നത് ഭീമമായ അബദ്ധമാണ്. അപരം എല്ലാ ഭയങ്ങളും സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതെ, അവർ തങ്ങളുടെ വീഴ്ചയും അജ്ഞതയും നിമിത്തം തങ്ങളുടെ പ്രയോജനകരമായ എന്തിനെയെങ്കിലും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണെന്നാൽ, ആ ഭയങ്ങളെ പകരമായി അവർക്ക് അവരുടെ ഇഷ്ടപൂർത്തിയാകുമാറുള്ള കാര്യം അല്ലാഹു ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതാണ്.”

[മൽഹൂസാത്ത് വാഖ്യം 1 പേജ്. 418, 419]

“എന്താണ് കാര്യം? സത്യവിശ്വാസിയുടെ ഭയം സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയാണ് അങ്ങനെയൊരു ഭയം കാര്യം ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഉടലെടുത്തിട്ടില്ലാത്തതായ പ്രവൃത്തിയെ പൂർത്തീകരിക്കുകയും അങ്ങനെ സൃഷ്ടികളെയെല്ലാം അത്ഭുതത്തിലാഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു തന്നെ. പലവേദങ്ങളെയാണ് ഭയം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നില്ലായെന്ന് പറയുവാൻ കഴിയുക. അങ്ങനെ കരുതുന്നവൻ അജ്ഞാനാണ്. അങ്ങനെ മനസ്സിലാക്കുന്ന തത്ത്വചിന്തകനും അവിവേകിയായവനും.”

[ബർക്കത്തു ഭയം പേജ് 9]

“ഭയം ചെയ്യുമ്പോൾ നിരാശയോടും പരിഭ്രമത്തോടും പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കേണ്ടതാണ്. പൊട്ടുന്ന തളിർപ്പോകാനും

പാടില്ല. എന്നല്ല, ഭൂത അതിന്റെ പൂർണ്ണമായ കാന്തി കശകതി കാണിക്കാത്തതിടത്തോളം അതിൽനിന്ന് പിൻമാറുകയും അരുത്. തളരുകയും പരിഭ്രമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ അബദ്ധമാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. കാരണം, ഇത് പിന്തള്ളപ്പെടുന്നുവെന്നതിന്റെ ലക്ഷണമാണ്. എന്റെ പക്കൽ, ഭൂത എത്രയും ഉദാത്തമാണ്. ഭാവനയിലല്ല; ഞാനെന്റെ അനുഭവത്തിന്റെ വെളിച്ചത്തിലാണ് പായുന്നത്. പരിശ്രമങ്ങളൊന്നുകൊണ്ടും പരിഹരിക്കപ്പെടാത്ത കാര്യംപോലും ഭൂത നിമിത്തം അല്ലാത്ത സരളമാക്കിത്തരുന്നു. ഞാൻ സത്യമായും പറയുന്നു. ഭൂത ശക്തിമത്തായ സ്വാധീനമുള്ളവരെന്നു കണക്കാക്കുന്നു. ഭൂതത്തിൽനിന്ന് അതു മുഖേന മോചനം ലഭിക്കുന്നു. ജീവിതത്തിലെ കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾ അകലുന്നു. ശത്രുക്കളുടെ കരുത്തുങ്ങളിൽനിന്ന് അതു രക്ഷിക്കുന്നു. ഭൂത മൂലം ലഭ്യമല്ലാത്ത ഒരു വസ്തുവുമില്ല. ഭൂതയിൽ വിശ്വാസമുള്ളവർ വലിയ ഭാഗ്യവാന്മാകുന്നു. കാരണം, അവർ അല്ലാത്തവന്റെ അത്യുത്തമമായ കഴിവുകൾ ദർശിക്കുകയും അല്ലാത്ത സർവശക്തനും അത് ദാരണമാണെന്നു മനസ്സിലാക്കി വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. 3

[മൽഫൂസാത്ത് വാല്യം 7 പേജ്. 365, 366]

“ഭൂത വലിയ അത്യുത്തമമായ സംഗതിയാണ്. എന്നാൽ, ഭൂത ചെയ്യുന്ന ആരും ഭൂതയുടെ മര്യാദകളറിയാനില്ലയെന്നതാണ് ദുഃഖകരമായ വസ്തുത. ഭൂത സ്വീകാര്യത്തിന്റെ രീതികളും ഭൂത ചെയ്യുന്നവർക്ക് ഇക്കാലത്ത് അറിയില്ല ഭൂത ചെയ്യുന്നയാൾ ഒരിക്കലും തളർന്ന് നിരാശനാവാൻ പാടില്ലെന്ന കാര്യം ഒന്നാമതായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഇനിയൊന്നും നടക്കില്ലെന്ന ദുഷ്ടചിന്തയും അല്ലാഹുവിനെ സംബന്ധിച്ച് ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ല. അധികമായി ഭൂത ചെയ്ത്, ഉദ്ദേശ്യലബ്ധിയുടെ തളിരുകൾ പച്ചപ്പാകാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ഭൂത ചെയ്യുന്നയാൾ തളർന്നുപോകുന്നത് ചിലപ്പോൾ കാണാറുണ്ട്. തൽഫലമായി പരാജയപ്പെടുകയും ഉദ്ദിഷ്ടകാര്യം സാധിക്കാതെ വരികയും ചെയ്യും ഭൂതയുടെ സ്ഥിതി കർഷകൻ തന്റെ വയലിൽ ചിത്ത് വിതയ്ക്കുന്നതുപോലെയാണ്. പ്രത്യക്ഷത്തിൽ അയാൾ നല്ല ധാന്യമാണ് മണ്ണിലാഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഈ ധാന്യം നല്ല വൃക്ഷമായി വളർന്ന് ഫലംകൊണ്ടുവരുമെന്ന് അപ്പോൾ ആർക്കെങ്കിലും പറയാൻ കഴിയുമോ? ആർക്കും തന്നെ, കർഷകനുപോലും.

ആ ധാന്യം ഭൂമിയുടെ ഉള്ളിൽ ചെടിയാായി രൂപംകൊള്ളുന്നു
 വെന്ന സംഗതി കാണാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ, അല്പ
 ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ആ ധാന്യം മുളച്ച് ഉള്ളിൽ ചെടിയാകാൻ
 തുടങ്ങുന്നുവെന്നതാണ് യാഥാർത്ഥ്യം. അത് തയ്യാറായി അവ
 സാനം മുള വെളിയിൽ വരുന്നു. അപ്പോൾ സകലരും അതു
 കാണുന്നു. ആ ധാന്യം മണ്ണിൽ കഴിച്ചിട്ടപ്പോൾ തന്നെ അത്
 ചെടിയാവാൻള്ള തയ്യാറെടുപ്പ് നടത്താൻ തുടങ്ങിയിരുന്നു.
 എന്നാൽ, ഭൗതിക കണ്ണുള്ള ആർക്കും അതിനെ സംബന്ധിച്ച്
 ഒരറിവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതിന്റെ മുള പുറത്തു വന്നപ്പോൾ
 എല്ലാവർക്കും അത് ദൃശ്യമായി. എല്ലാവരും അതുകണ്ടു.
 എന്നാൽ, അതിന്റെ കാലമാകുമ്പോൾ അതിൽ ഫലമുണ്ടാക
 മെന്ന് അറിവില്ലാത്ത ബാലൻ മനസ്സിലാക്കുകയില്ല.
 അപ്പോൾ എന്തുകൊണ്ട് ഫലമുണ്ടാകുന്നില്ല എന്നായിരിക്കും
 അവൻ ചോദിക്കുന്നത്. എന്നാൽ, അത് കായ്ക്കുന്നതെപ്പോ
 ളാണെന്ന് ബുദ്ധിമാനായ കർഷകൻ നല്ലവണ്ണം അറിയുന്നു.
 അവൻ അക്ഷമനാവാതെ അതിനെ നോക്കുകയും പരിപാലി
 ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ അത് കായ്ക്കുന്ന സമയം
 വന്നെത്തുന്നു. അത് പക്വമാകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതേ അവസ്ഥ
 തന്നെയാണ് ദുഃശ്ശയ്യമുള്ളത്. ഇതേ രീതിയിൽ ദുഃശ്ശ തഴച്ചു
 വളരുകയും ഫലമുള്ളതായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു. ക്ഷിപ്രകാരി
 മുമ്പേ തളരുന്നു. ക്ഷമാവാൻ ദ്രവചിത്തതയോടെ തന്റെ പ്രവൃ
 ത്തിയിൽ മുഴുകുകയും ലക്ഷ്യം നേടുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയിൽ വലിയ വലിയ ഘട്ടങ്ങളും സ്ഥാനങ്ങളും
 മുണ്ടെന്നത് വാസ്തവമാണ്. ഇതറിയാത്ത കാരണത്താൽ ദുഃശ്ശ
 ചെയ്യുന്നയാൾ തന്റെ കൈകൊണ്ട് സ്വയം പിന്തള്ളപ്പെടുന്നു.
 അവർക്കു ധൃതിയാണ്. സഹനം പാലിക്കാൻ അവർക്ക്
 സാധിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ, കൂടുകയും കുറയുകയും ചെയ്യുന്ന
 രേഖസ്ഥ അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവൃത്തികളിലുണ്ട്. നോക്കുക,
 ഇന്ന് ഒരൊ വിവാഹിതനായാൽ നാളെതന്നെ അയാളുടെ
 വീട്ടിൽ ഒരിക്കലും കട്ടി ജനിക്കുന്നില്ല. അല്ലാഹു സർവ
 ശക്തനാണ്. അവൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതെന്തും ചെയ്യാൻ അവൻ
 കഴിവുണ്ട്. എന്നാൽ, നിയമവും വ്യവസ്ഥയും അവൻ നിശ്ച
 യിച്ചിരിക്കുന്നു.....ഇനി നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുക. സന്താനം

ജനിക്കുവാനായി മാതാവിന് ഒരു മരണം തന്നെ സ്വയം വരിക്കേണ്ടിവരുന്നു. അപ്പോഴാണ് എന്നെങ്കിലും അവൾ ആ സന്തോഷത്തെ കാണുന്നത്. ഇപ്രകാരം ദുഃഖം ചെയ്യുന്ന വ്യക്തി, തന്റെ സ്ഥിതിയിൽ മാറ്റം വരുത്തുകയും യുതിപ്പെടാതെ എല്ലാ പ്രയാസങ്ങളേയും സഹിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ദുഃഖം സ്വീകരിച്ചില്ലെന്ന് ഒരിക്കലും സംശയിക്കാൻ പാടില്ല. അവസാനം വരേണ്ടകാലം വരുന്നു. ദുഃഖയുടെ ഫലം ഉണ്ടാവേണ്ട സമയമെത്തുന്നു; മനോരമത്തിലെ കട്ടി പിറക്കുന്നതുപോലെ. എവിടെ ചെന്നിട്ടാണോ ദുഃഖം ഫലപ്രദമായിത്തീരുന്നത് ആ സ്ഥാനംവരെ ആദ്യം അതിനെ എത്തിക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്. ആഗ്നേയ സ്പടികത്തിന് താഴെ തുണിവയ്ക്കുന്നതുപോലെ. സൂര്യശ്ശികൾ ആ സ്പടികത്തിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കുകയും അങ്ങനെ ആ തുണികത്തുന്നതുവരെ അതിന്റെ ഊഷ്മാവ് എത്തുകയും ചെയ്യുന്നു ഇതേപ്രകാരം നിർഭാഗ്യാവസ്ഥകളെ എരിച്ചുകളയുന്നതും ലക്ഷ്യത്തെ സാക്ഷാൽക്കരിച്ച് കാണിക്കുന്നതുമായ ശക്തിയുണ്ടാകുന്ന സ്ഥാനം എവിടെയാണോ അവിടംവരെ ദുഃഖയെ എത്തിക്കേണ്ടത് നിർബന്ധമാണ്..... ഭീർഘകാലംവരെ മനുഷ്യന് ദുഃഖയിൽ മുഴുകേണ്ടതായി വരുന്നു. അവസാനം അല്ലാഹു [അതിന്റെ ഫലം] വെളിപ്പെടുത്തിത്തരുന്നു. ഭീർഘനാലംവരെ ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ മൗനമവലംബിച്ചാൽ വിജയത്തിന്റെ പ്രതീക്ഷ അതിലുണ്ടാകുമെന്നുള്ള കാര്യം ഞാൻ അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞതാണ്. കൂഴിഞ്ഞു കടന്ന സാത്താവികരുടെ അനുഭവവും ഇതിന് സാക്ഷിയാണ്. എന്നാൽ, ഏതൊരു കാര്യത്തിനാണോ ക്ഷണത്തിൽ ഉത്തരം കിട്ടുന്നത് അത് സംഭവിക്കാൻ പോകുന്നതായിരിക്കുകയില്ല. ഒരു യാചകൻ ഒരാളുടെ വീടുപടിക്കൽ നിത്യവും ഭിക്ഷ യാചിക്കാൻ പോകുന്നു. അങ്ങേയറ്റം വേദനയോടും വിനയത്തോടും അയാൾ ചോദിക്കുന്നു. കറെസമയം ശകാരം കേൾക്കേണ്ടിവന്നാലും അയാൾ തന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് അനങ്ങുന്നില്ല. ചോദിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. വീട്ടുകാരൻ എത്ര പിശുക്കനായാലും അവസാനം ലജ്ജതോന്നി എന്തെങ്കിലും ആ യാചകന് ഭാഗം ചെയ്യുന്നു. ഈ ലോകത്ത് നാം സാധാരണ ഇങ്ങനെ കാണുന്നുവെന്നുവരികിൽ, ദുഃഖം ചെയ്യുന്ന ആൾക്ക് കുറഞ്ഞ പക്ഷം ആ യാചകന്റെ അത്രയെങ്കിലും ദ്രവനിശ്ചയമുണ്ടാവേ

ണ്ടതല്ലേ? ഉഭാരനും ലജ്ജാവാൻമായ അല്ലാഹു, ദീർഘകാലമായി അവന്റെ വിനീത ഭാസൻ തന്റെ സന്നിധിയിൽ വീഴുന്നതു കാണുമ്പോൾ ഒരിക്കലും അവന്റെ അന്ത്യം ദുർഘടമാക്കുകയില്ല.

നാലഞ്ചുമാസം ഗർഭിണിയായ ഒരു സ്ത്രീ ഇപ്പോൾ എന്തു കൊണ്ട് കട്ടി പിറക്കുന്നില്ലെന്ന് ചോദിക്കണമെന്നിരിക്കട്ടെ. അവളുടെ ആഗ്രഹമനുസരിച്ച് അപ്പോൾ എന്തെങ്കിലും മരുന്ന് കഴിച്ചാൽ കട്ടിയുണ്ടാകുകയാണോ ചെയ്യുക അതോ അബദ്ധത്തിൽ ശ്വകപ്പെടുകയോ? ഇപ്രകാരം, നിശ്ചിത സമയത്തിനു മുമ്പേ ധൃതി കൂട്ടുന്നവൻ നഷ്ടമാണ് വഹിക്കേണ്ടി വരിക. അതു മാത്രമല്ല, അയാളുടെ വിശ്വാസത്തിനു തന്നെയും ക്ഷതമേല്ക്കുന്നതാണ്. ചിലർ ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ദൈവനിഷേധികളായിത്തീരും. നമ്മുടെ ഗ്രാമത്തിൽ ഒരു മരാശാരിയുണ്ടായിരുന്നു. അയാളുടെ ഭാര്യയ്ക്ക് സുഖമില്ലാതെയായി. അവസാനം അവൾ മരിച്ചു. അയാൾ പറഞ്ഞു: "ദൈവമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ പ്രാർത്ഥനയെല്ലാം സ്വീകരിക്കുമായിരുന്നു. എന്റെ ഭാര്യ മരിക്കുമായിരുന്നില്ല." അങ്ങനെ അയാൾ ദൈവ നിഷേധിയായി. എന്നാൽ, സൗഭാഗ്യവാൻ സത്യ സന്ധതയോടും ആത്മാർത്ഥതയോടും കൂടി പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ അയാളുടെ വിശ്വാസം ദൃഢീകരിക്കുകയും എല്ലാ പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ ഭൂമിയിലെ സമ്പത്തിന് എന്ത് പ്രസക്തിയാണുള്ളത്? ഒരു നിമിഷംകൊണ്ട് എല്ലാം ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ളവനാണ് അവൻ. ആരാലും അറിയപ്പെടാതിരുന്ന ആ ജനതയെ അവൻ ഭരണകർത്താക്കളാക്കിത്തീർത്തത് നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടില്ലേ? വലിയ വലിയ ഭരണകൂടങ്ങളെ അവൻ അവരുടെ കീഴിൽകൊണ്ടുവന്നു. അടിമകളെ രാജാക്കൻമാരാക്കി ഉയർത്തി. മനുഷ്യൻ തഖ്വ അവലംബിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റേതായിത്തീരുകയും ചെയ്താൽ ലോകത്ത് ഉന്നതനിലയിലുള്ള ജീവിതം നല്ലി [അല്ലാഹു അവനെ അനുഗ്രഹിക്കും]..... നോക്കൂ, തന്റെ സന്തതികളിൽ നിന്ന് അറേബ്യയിൽ ഒരു നബിയുണ്ടാകുന്നതിനായി ഇബ്റാഹീം [അ] ദുആ ചെയ്തു. അതുടനെ സ്വീകരിച്ചുവോ? ഇബ്റാഹീം നബിക്കുശേഷം ദീർഘകാലംവരെ ആ ദുആയുടെ

ഫലമെന്നായി എന്നുള്ള വിചാരംപോലും ആർക്കുണ്ടായില്ല. എന്നാൽ, നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ ആവിർഭാവത്തോടെ ആ ഭൂത പുർത്തിയായി. അതത്രെ മാഹാത്മ്യത്തോടെയാണ് പിന്നീട് പ്രാവർത്തികമായത്."

[മൽഹൂസാത്ത് വാല്യം 4 പേജ് 415 - 420]

"അങ്ങേയറ്റം മനഃസ്സാപത്തോടും വേദനയോടുംകൂടി ഭൂത ചെയ്യുന്ന സന്ദർഭം ഭൂത ചെയ്യുന്ന ആരക്കുണ്ടാകാറുണ്ട്. പക്ഷേ, ആ ഭൂതയ്ക്ക് പ്രതിഫലം കിട്ടുന്നതിൽ താമസമുണ്ടാകുന്നതായി അവൻ കാണുന്നു. ആ കാലവിളംബത്തിന്റെ രഹസ്യമെന്താണ്? അതിലടങ്ങിയിരിക്കുന്ന രഹസ്യം ഓർമ്മ വയ്ക്കേണ്ടതാണ്."

ഒന്നാമത്തേത്, ലോകത്തുള്ള വസ്തുക്കളിലെല്ലാം മാറ്റത്തിന്റെ ഒരവസ്ഥയുണ്ട് എന്നതാണ്. ഒരു കഞ്ഞു വളർന്നു മനുഷ്യനായിത്തീരാൻ ഏതായെത്ര ഘട്ടങ്ങളും സ്ഥാനങ്ങളും തരണം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നു. വിത്ത് വൃക്ഷമായിത്തീരാൻ എത്രമാത്രം താമസമുണ്ട്. ഇപ്രകാരം അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ ഫലവും ക്രമേണ ക്രമേണയായിട്ടാണുണ്ടാകുന്നത്. രണ്ടാമതായി ആ കാലവിളംബത്തിലുള്ള ദൈവികയുക്തി, തന്റെ തീരുമാനവും പ്രതിജ്ഞ നിറവേറ്റാനുള്ള തന്റേടവും മനുഷ്യന് അവന്റെ മനസ്സിൽ ദൃഢമായി പതിയണമെന്നും ദൈവജ്ഞാനത്തിൽ ശക്തിയും ദൃഢതയുണ്ടാകണമെന്നുമുള്ളതാണ്. മനുഷ്യൻ എത്രത്തോളം സഞ്ചിത സ്ഥാനങ്ങളും ഉയർന്ന പദവികളും കരസ്ഥമാക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ അത്രത്തോളം കഠിന പ്രയത്നവും സമയത്തിന്റെ ആവശ്യകതയും അതിനു വേണ്ടി വരുമെന്നുള്ളത് പ്രകൃതിപരമായ സമ്പ്രദായമാണ്. ദൃഢനിശ്ചയവും ധൈര്യവുമില്ലെങ്കിൽ മനുഷ്യന് പുരോഗതിയുടെ പാത തരണം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ട് ആദ്യം കഷ്ടാരിഷ്ടതകളിലൂടെ കടക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. لَا يَسْتَوِي السَّاجِدُ وَالْمُكَذِّبُ [പ്രയാസത്തോടൊപ്പം നിശ്ചയമായും ആശ്വാസമുണ്ട്] എന്ന് പറയാൻ കാരണം അതാണ്. [മൽഹൂസാത്ത് വാല്യം 3 പേജ് 202, 203]

"പ്രയാസത്തിന്റേയും വിപത്തിന്റേയും നേരത്ത് അല്ലാഹുവിനോടു ഭൂത ചെയ്യുകയും പരിഹാരം തേടുകയും

ചെയ്യുന്നയാൾ ഭൂതയെ അതിന്റെ പരമകാഷ്ഠയിലെത്തിച്ചാൽ അവനിൽ നിന്ന് സമാധാനവും സന്തുഷ്ടിയും പ്രാപിക്കുന്നതാണ്. ഉദ്ദിഷ്ട കാര്യം സാധിച്ചില്ലെന്ന് വന്നാലും വേറൊരു തരത്തിലുള്ള ആശ്വാസവും ശാന്തിയും അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് അയാൾക്ക് ലഭിക്കുന്നു. അയാൾ ഒരിക്കലും തന്നെ പരാജിതനാവുകയില്ല. വിജയത്തിനു പുറമേ വിശ്വാസപരമായ ശാന്തിയും പുരോഗതി പ്രാപിക്കുന്നു. വിശ്വാസം ദൃഢീകരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, ഭൂതയോടൊപ്പം അല്ലാഹുവിലേക്ക് മുഖമുയർത്തി നോക്കാത്തവൻ സഭാ അന്ധനായിത്തന്നെയിരിക്കും. അവൻ അന്ധനായിത്തന്നെ മരിക്കുകയും ചെയ്യും.... ആത്മാർത്ഥതയോടുകൂടി ഭൂത ചെയ്യുന്നവൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ പരാജിതനായിരിക്കാവതല്ല. ആ സന്തോഷാവസ്ഥ കേവലം സമ്പത്തുകൊണ്ട് ലഭ്യമല്ല. പരിപൂർണ്ണമായ ഭൂതകൊണ്ടാണ് അത് നൽകപ്പെടുന്നത്. സിംഹാസനം ലഭിച്ച രാജാവിനുണ്ടാകുന്നതിനെക്കാളധികം സന്തോഷം, വിപത്തിന്റെ നേരത്ത് ഭൂതയ്ക്കുശേഷം ഒരു സാത്താപികനുണ്ടാകണമെന്ന് അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചാൽ അവനതുണ്ടാകുന്നു. അതിന്റെ പേരാണ് ഉദ്ദിഷ്ട വിജയം. അത് ഭൂത ചെയ്യുന്നവർക്ക് അവസാനം ലഭിക്കുന്നു.”

[അയ്യൂമുസ്സൽഹ് പേജ് 8, 9]

ധർമ്മനിഷ്ഠരുടെ തസ്ബീഹിനേക്കാളും നമസ്താരസ്ഥലത്തേക്കാളും അല്ലാഹുവിന് പ്രിയങ്കരം പാപികളുടെ നിലവിളിയും കേഴലുമാണെന്ന് ഖുദ്സിയായ ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ലോക ന്യായ കോടതിയുടെ മുൻപ്രസിദ്ധനായിരുന്ന ചൗധരി സർ സഫറുല്ലാഹ് ഖാൻ സാഹിബ് “ഒരു സ്നേഹിതനുള്ള കത്ത്” എന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിലെ 29ാം പേജിൽ എഴുതുന്നു.

“വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ഈ വിശേഷ ഗുണത്തിന്റെ പ്രകടനത്തെ ദൈവാസ്തികൃത്തിനുള്ള തെളിവെന്നാണ് അവരൂഹിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

أَمَّنْ يُجِيبُ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَا، وَ يُكَشِّفُ الْكُوفَءَ
وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ

[പീഡിതൻ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഉത്തരം നൽകുകയും വ്യഥ ഓർമ്മിക്കുകയും നിങ്ങളെ ഭ്രമിയുടെ അനന്തരാവകാശികളാ ക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണു്. 27:63] പീഡിതാവസ്ഥയിൽ നിങ്ങൾ ദൈവസന്നിധിയിൽ വീഴുകയും അവന്റെ കരുണയെ ആവേശം കൊള്ളിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ദുരിതങ്ങളുടേയും അസ്വസ്ഥതകളുടേയും നിസ്സഹായാവസ്ഥകളുടേയും മേൽ കരുണ ചെ് രിഞ്ഞു് നിങ്ങളുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ അവൻ അകറ്റുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെയാണു് അവനെ നിഷേധിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതെന്നു് പറഞ്ഞു തരിക. പീഡിതന്റെ ദുരൂഹ സ്വീകാര്യമാകണമെങ്കിൽ തവ്വ വേണമെന്നോ സല്ലർമങ്ങളുറപ്പിക്കണമെന്നോ ഉള്ള നിബന്ധനപോലും അല്ലാത്ത വെച്ചില്ല. അതായതു് മനുഷ്യൻ പീഡിതാവസ്ഥയിൽ ആത്മാർത്ഥമായ വിനയത്തോടും ദൈവഭയത്തോടും കൂടെ അവന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ വീഴുകയും ഉരുകിയ ഹൃദയത്തോടെ അവന്റെ കരുണ തേടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിശ്ചയമായും അവന്റെ കരുണാകടാക്ഷമുണ്ടാവുന്നു. തന്റെ ദാസന്റെ വിളി അവൻ കേൾക്കുന്നു. ആ മനുഷ്യൻ പൊതുവേ എത്രമാത്രം നന്ദികെട്ടവനും അക്രമിയുമാണെന്നു് ആ അവസ്ഥയിൽ അല്ലാത്ത നോക്കുകയില്ല. അതെ, അവനുമായി ആത്മാർത്ഥബന്ധം നിലനിറുത്തുകയും, അവന്റെ തൃപ്തിയിൽ സംതൃപ്തരാവുകയും അവന്റെ സന്തോഷത്തിനെതിരിൽ മറുത്തുതെല്ലാം ഒന്നുമല്ലെന്നു് മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്ന, അവനെ അനുസരിക്കുന്നവരും നിരാലംബരും വിനയാന്വിതരുമായവരോട് വളരെ അടുത്ത നിലയിൽ അവൻ പെരുമാറുന്നു.”

ഹസ്റത്തു് മുസ്ലിഹ് മൗളാദു് (റ) ‘ദുരൂഹ സ്വീകാരത്തിന്റെ രീതി’ എന്ന തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു.

“ഒരു മഹാത്മാവിനെക്കുറിച്ച് എഴുതിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം എല്ലാ ദിവസവും ദുരൂഹ ചെയ്യുന്ന പതിവുള്ള ആളായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അദ്ദേഹം ദുരൂഹ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു ശിഷ്യൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അടുത്തു് വന്നിരുന്നു. അപ്പോൾ ആ മഹാത്മാവിനു് ഇൽഹാമുണ്ടായി. അതു് ആ ശിഷ്യനും കേട്ടു. പക്ഷേ മര്യാദ പാലിച്ച് നിശബ്ദനായിരുന്നു. അതു്

സംബന്ധിച്ച് ഒന്നുതന്നെ പറഞ്ഞില്ല. രണ്ടാം ദിവസവും ആ മഹാത്മാവ് ട്രൗ ചെയാൻ തുടങ്ങിയപ്പോൾ അതേ ഇൽ ഹാമുണ്ടായി. അത് ശ്രവിച്ച ശിഷ്യൻ അന്നും നിശബ്ദത പാലിച്ചു. മൂന്നാം ദിവസവും അതേ ഇൽ ഹാമുണ്ടായി. അന്ന് ശിഷ്യന് ക്ഷമിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അയാൾ ആ മഹാത്മാവിനോട് ചോദിച്ചു. “നിന്റെ ട്രൗ സ്വീകരിക്കുകയില്ല” യെന്നു് മൂന്നു ദിവസമായി അല്ലാഹു പറയുന്നത് ഞാൻ കേൾക്കുന്നു. അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ പറയുമ്പോൾ പിന്നെന്തിന് താങ്കൾ ട്രൗ ചെയ്യുന്നു. അത് ഉപേക്ഷിച്ചുകൂടേ! അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു. മായാ! വെറും മൂന്നുദിവസം അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള ഈ ഇൽ ഹാം കേട്ട് നീ നിരാശനായിപ്പോയി. ട്രൗ ചെയ്യേണ്ടതില്ലെന്നും അത് ഉപേക്ഷിക്കണമെന്നുമാണ് നീ പറയുന്നത്. കഴിഞ്ഞ 30 വർഷമായി ഞാൻ ഈ ഇൽ ഹാം കേൾക്കുന്നു. പക്ഷേ, ഞാൻ പരിഭ്രമിച്ചില്ല. നിരാശനായതുമില്ല. സ്വീകരിക്കുക എന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്. എന്റെ ജോലി ചോദിക്കുകയെന്നു മാത്രം. അനാവശ്യമായി ഇതിനിടയ്ക്കുവരാൻ നീയാരു? അവൻ (അല്ലാഹു) അവന്റെ ജോലി ചെയ്യുന്നു. ഞാനെന്റെ ജോലിയും നോക്കുന്നു. പിറേദിവസം തന്നെ അദ്ദേഹത്തിന് ഇൽ ഹാമുണ്ടായി. ‘നീ 30 വർഷമായി ചെയ്തുപോരുന്ന എല്ലാ ട്രൗയും നാം സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു.’ അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ കാര്യത്തിൽ ഒരിക്കലും നിരാശപ്പെടാൻ പാടില്ല. നിരാശപ്പെടുന്നവരുടെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ കോപമുണ്ടാകുന്നു.”

ട്രൗ ചെയ്യുന്നതിനുള്ള മറ്റൊരു രീതിയിതാണ്. മനുഷ്യൻ തന്റെ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ശരീരത്തനുസരിച്ച് ചെയ്യുക. എന്തിനാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്? തങ്ങളെ പൂർണ്ണമായും അനുസരിക്കുന്ന മക്കളുടെ കാര്യങ്ങളാണ് മാതാപിതാക്കന്മാർ ആദ്യം പരിഗണിക്കാറുള്ളത്. മാതാപിതാക്കന്മാരെ വക വെക്കാതെ നടക്കുന്ന കുട്ടികളെ അവരും വകവെക്കാറില്ല. നല്ല പോലെ പഠിക്കുകയും അത്യധ്വാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്ന വിദ്യാർത്ഥിയെ അധ്യാപകനും അംഗീകരിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം തന്നെയനുസരിക്കുന്ന ഭാസൻമാർക്ക് അല്ലാഹുവും, അനുസരണംകെട്ടവരേക്കാളധികം സ്ഥാനം നല്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, പ്രണാമമായി നിങ്ങളും നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തിയെ ശരീരത്തി

നന്നസ്വതമാക്കിത്തീർക്കുക. രണ്ടാമതായി, അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിലും കാരണ്യത്തിലും ഒരിക്കലും നിരാശരാവാതെ അല്ലാഹു നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുകതന്നെ ചെയ്യുമെന്ന് ഭക്ത ചെയ്യുമ്പോൾ ദൃഢമായും വിശ്വസിക്കുക. നിന്റെ ഭക്ത ഞാൻ സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു പറയുകയാണെങ്കിൽപോലും അതിൽനിന്ന് ഒരിക്കലും (നിങ്ങൾ) പിൻമാറരുത്. കാരണം, ഞാൻ നിന്റെ ഭക്ത സ്വീകരിക്കുകയില്ലെന്ന് അല്ലാഹു പറയുന്നതിന്റെ സൂചന, 'എന്റെ ദാസാ, നീ ചോദിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുക, ഇപ്പോൾ ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ മറ്റൊരു സമയത്ത് തീർച്ചയായും സ്വീകരിക്കും' എന്നാണ്.

നബി (സ) തിരുമനീ പങ്കെടുത്ത ഒരു യുദ്ധാവസരത്തിൽ, നിഷേധികൾ തോറ്റു പിൻവാങ്ങിയശേഷം സഹാബത്ത് തടവുകാരുടെ സാധനസാമഗ്രികൾ ഒരുമിച്ച കൂട്ടുകയായിരുന്നു. ഒരു സ്ത്രീ ചുറ്റിക്കറങ്ങി നടക്കുന്നതായി കണ്ടു. കാണുന്ന കട്ടികളെയെല്ലാം വാരിപ്പുണർന്നുകൊണ്ട് ഭ്രാന്തിയെപ്പോലെ അവർ മുന്നോട്ടു നീങ്ങുന്നു. നടന്ന് നടന്ന് അവസാനം അവർക്ക് തന്റെ കട്ടിയെ കിട്ടി. അവനെ അവർ നെഞ്ചോടമർത്തി. പിന്നെ സംതൃപ്തിയോടെ ഇരുന്നു. നബി (സ) തിരുമനീ സഹാബിമാരോടു പറഞ്ഞു, നിങ്ങൾ ആ സ്ത്രീയെ കണ്ടുവോ? തന്റെ കട്ടിയെ അവർ എത്രമാത്രം സ്നേഹിക്കുന്നു. അല്ലാഹു തന്റെ ദാസൻമാരെ ഇതിനേക്കാളേറെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ട്."

ഒരൊരു മറ്റൊരാളെ സ്നേഹിക്കുമ്പോൾ ആ സ്നേഹിതന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്നേഹിക്കുന്ന ആളോടു സ്നേഹവും പ്രേമവുമുണ്ടാകുന്നതുപോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസരുടെമേൽ ആരെങ്കിലും ഉപകാരപ്രദമായ സ്നേഹമോ കാരണ്യമോ കാണിച്ചാൽ അല്ലാഹുവും അവന്റെമേൽ കരുണചെയ്യുന്നതാണ്.

ഭക്തകൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന് മറ്റൊരു മാർഗമുണ്ട്. എന്തെങ്കിലും സുപ്രധാന പ്രശ്നമുണ്ടാകുമ്പോൾ അതിന്റെ പരിഹാരത്തിനായി സ്വയം ഭക്ത ചെയ്യുന്നതിനോടൊപ്പം ദുഃഖത്തിലോ ദുരിതത്തിലോ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന മറ്റൊരാളുടെ ദുഃഖത്തെ അകറ്റുകയോ അകറ്റാൻ ശ്രമിക്കുകയോ

ചെയ്യുക. ഒരാൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഏതെങ്കിലും ദാസനോട് അങ്ങനെ പെരുമാറുമ്പോൾ അക്കാരണംകൊണ്ട് അല്ലാഹു അയാളുടെ ദുഃഖവും ദുരിതവും അകറ്റുന്നതായിരിക്കും. കാരണം, അയാൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു ദാസന്റെ ദുഃഖത്തെയാണ് അകറ്റിയത്. ഈ രീതി വളരെ ഉന്നതമായതാണ്. ദുആ ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പേ ആപത്തിലും കഷ്ടാരിഷ്ടതയിലും അകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയെ അന്വേഷിക്കേണ്ടതാണ്; ആ ബുദ്ധിമുട്ട് ജീവൻ സംബന്ധമായതോ സാമ്പത്തികമായതോ ആകാം. ഏതു തരത്തിലുള്ളതായാലും അതിനെ അകറ്റാൻ ശ്രമിക്കുക. അതകുന്നാലും ഇല്ലെങ്കിലും നിങ്ങൾ കുറക്കാരാവുകയില്ല. നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ കഴിവനുസരിച്ച് പരിശ്രമിക്കുക. അതിനുശേഷം അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ പോവുകയും നിങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യപ്രാപ്തിക്കായി ദുആയിരിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇങ്ങനെയായാൽ ദുആ അതിവേഗം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഏതെങ്കിലും ദാസന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അകറ്റുന്നതിൽ എത്രത്തോളം നിങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുമോ അതിനെക്കാളേറെ നിങ്ങളുടെ കഷ്ടാരിഷ്ടതകൾ അകറ്റുന്നതിന് അല്ലാഹു ശ്രദ്ധിക്കുന്നതായിരിക്കും. അല്ലാഹുവിന്റെ ശ്രദ്ധ നിഷ്ഫലമായിപ്പോകുമെന്ന് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ! ഒരിക്കലുമില്ല. ആരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ അകറ്റാനാണോ നിങ്ങൾ പരിശ്രമിക്കുന്നത് അതിൽ നിങ്ങൾക്ക് പരാജയം സംഭവിക്കുകയും കാരണം നിങ്ങൾ അടിമകളാണ്. ചെയ്യുന്ന കാര്യങ്ങളിലെല്ലാം വിജയം വരിക്കുകയെന്നത് അടിമയുടെ കഴിവിൽപ്പെട്ടതല്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹുവിന്റെ അനൂതിയും അങ്ങനെയല്ല. അവനെത്തന്നെ ചെയാനാഗ്രഹിക്കുന്നത് അതുണ്ടാകുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ പരിശ്രമം വിജയിച്ചില്ലെന്ന് നിങ്ങളൊരിക്കലും ധരിക്കരുത്. അങ്ങനെയായാൽ അല്ലാഹുവും നിങ്ങളുടെ ദുആ സ്വീകരിക്കുകയില്ല. നിങ്ങൾക്കായി പ്രവർത്തിക്കാൻ അല്ലാഹു തീരുമാനിച്ചാൽ, നിങ്ങളുടെ പ്രവർത്തി സഫലമാകുകതന്നെ ചെയ്യും. സകല കാര്യങ്ങളുടേയും സ്രഷ്ടാവും ഉടമസ്ഥനുമാണവൻ. അവൻ ഇച്ഛിക്കുന്നതുപോലെ അതിനെ ഫലപ്രദമാക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളും ഈ രീതിയെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവിൻ."

മസീഹ് മൗളദ് (അ) പറയുന്നു.

“അല്ലാഹുവിനെ തിരിച്ചറിയാൻ കഴിയുന്നതും, ആയിരക്കണക്കിന് പർവ്വതങ്ങളിലിരിക്കുന്ന ആ പ്രതാപവാനെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുന്നതും ഈ ദൂതൻ ഒന്നുകൊണ്ട് മാത്രമാണ്.” [അയ്യോമുസ്സൽഹ് പേജ്: 11]

“നമസ്കാരം, ദൂത സ്വീകാരത്തിന്റെ താക്കോലാണ്. നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ അതിൽ ദൂതൻ ചെയ്യുക. അശ്രദ്ധരായവർ.” [മൽഹൂസാത്ത് വാല്യം 5 പേജ് 303]

“ആത്മാർത്ഥതയോടെ ചെയ്യപ്പെടുന്ന ദൂതകൾ അല്ലാഹു നിശ്ചയമായും കേൾക്കുന്നു. സഹായം തേടുന്നവരെ ഉചിതമായ നിലയിൽ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ, സഹായം തേടലിലും പ്രാർത്ഥനയിലും ആത്മാർത്ഥത ഉണ്ടാവാത്ത സന്ദർഭങ്ങളും മനുഷ്യന് ഉണ്ടാവാറുണ്ട്. അവൻ ഹൃദയം ഗമമായ നിലയിൽ ദൈവിക സഹായം ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. അവന്റെ ആത്മീയസ്ഥിതി ശരിയായിരിക്കുകയുമില്ല. അവന്റെ അധരങ്ങളിൽ ദൂതയും ഹൃദയത്തിൽ അശ്രദ്ധയുമായിരിക്കും.” [ബറാഹീനെ അഹ് മദിയ്യാ ഹാശിയ: നമ്പർ 11 പേജ് 360, 361]

ഹൃദയാവേശത്തിന് രണ്ടു രണ്ട് കാര്യം

“ദൂതൻ ചെയ്യുമ്പോൾ ഒരു ഉത്സാഹം ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് ദൂത സ്വീകാര്യത്തിന് അത്യാവശ്യമാണ്. കാരണം, ദൂതയിൽ ഉത്സാഹമില്ലെങ്കിൽ അത് യാഥാർത്ഥ്യ ബോധമില്ലാത്ത വാചകമടി മാത്രമായിരിക്കും. ദൂതൻ ചെയ്യുമ്പോഴെല്ലാം ഉത്സാഹമുണ്ടായിരിക്കുകയെന്നത് മനുഷ്യകഴിവിൽപ്പെട്ടതല്ല. എന്നാൽ ദൂതൻ ചെയ്യുന്ന ആളിന്റെ ചിന്തയിൽ ദൂതൻ ചെയ്യുമ്പോൾ ഹൃദയാവേശം ജനിപ്പിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾ വരേണ്ടത് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഹൃദയാവേശമുണ്ടാകുന്നതിന് രണ്ടു രണ്ട് കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേയുള്ളൂവെന്ന് ഓരോ ധീഷണാശാലിയും സമ്മതിക്കും. ഒന്ന്, അല്ലാഹുവിനെ സമ്പൂർണ്ണരും സർവശക്തരും സകല ഉൽകൃഷ്ട ഗുണങ്ങളുടേയും സമ്മേളന കേന്ദ്രവുമായിക്കരുതുകയും അവന്റെ കാരുണ്യത്തേയും കൃപയേയും ആദ്യനും തന്റെ അസ്തിത്വത്തിനും അനശ്വരതയ്ക്കും അത്യാവശ്യമായി കാണുകയും എല്ലാ അനുഗ്രഹത്തിന്റേയും ഉറവിടം

അവനാണെന്ന് വിചാരിക്കുകയും ചെയ്യുക. രണ്ട്, താനും തന്റെ വർഗത്തിലുള്ള മറ്റൊരാളാണെന്ന കഴിവറ്റത്തും സ്വാശ്രയമില്ലാത്തതും അല്ലാഹുവിന്റെ സഹായത്തെ ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്നതാണ് എന്ന് ദൃഢമായി വിശ്വസിക്കുക. ഈ രണ്ടു സംഗതികൾ മുഖേനയാണ് ദുആയിൽ ആവേശമുണ്ടാകുന്നത്. ദുആ ചെയ്യുമ്പോൾ ഈ രണ്ടു ഭാവനകളും ഹൃദയത്തിൽ സമ്മേളിച്ചാൽ പെട്ടെന്ന് മനുഷ്യന്റെ അവസ്ഥയ്ക്ക് മാറ്റമുണ്ടാകുമെന്ന കാര്യത്തിൽ സംശയമില്ല. എത്രത്തോളമെന്നാൽ, അതിന്റെ സ്വാധീനംകൊണ്ട് അഹങ്കാരിപോലും കരഞ്ഞു കരഞ്ഞ് നിലത്തു വീഴുമാറാകുന്നു. പൊങ്ങച്ചക്കാരന്റേയും കഠിനഹൃദയന്റേയും കണ്ണീരൊഴുകാൻ തുടങ്ങുന്നു. അശ്രദ്ധ കൊണ്ട് നിർജീവമായിത്തീർന്ന ശരീരത്തിൽ ജീവൻ വീഴുന്ന പുനരുത്ഥാന ദിനമാണിത്. ഓരോ ഹൃദയവും ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളുടെ ഭാവനയാൽ ദുആ ചെയ്യുന്നവിലേക്ക് ആകർഷിക്കുമാറാകുന്നു..... ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും ഹൃദയത്തിൽ വരാത്തതിടത്തോളം ദുആയിൽ ആവേശമുണ്ടാവുകയെന്നത് അസാധ്യമാണ്." [ബറാഹീനെ അഹ് മദിയ്യാ, ഹാശിയുന്നമ്പർ 11 പേജ് 483, 484]

ശത്രുക്കളെ ഒഴിച്ചു നിറുത്തരുത്

"ദുആ ചെയ്യുമ്പോൾ ശത്രുക്കളേയും ഒഴിച്ചുനിറുത്താൻ പാടില്ലയെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ മതം. ദുആ വിശാലമാകുന്ന തന്മൂലം ദുആ ചെയ്യുന്നയാൾക്ക് പ്രയോജനമുണ്ട്. ദുആ ചെയ്യുമ്പോൾ പിശുക്കു കാണിച്ചാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യത്തിൽ നിന്ന് അകന്നുപോകും. അല്ലാഹുവിന്റെ വിശാലമായ ദാനത്തെ ആരാണ് പരിമിതപ്പെടുത്തുന്നത് അവന്റെ ഈമാൻ ബലഹീനമായിരിക്കുമെന്നതാണ് വാസ്തവം."

[മൽഫൂസാത്ത് വാള്യം 2 പേജ് 74]

നമസ്കാരത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യം

"നമസ്കാരത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യവും അതിന്റെ മർമവും ദുആ തന്നെയാകുന്നു. പ്രാർഥിക്കുകയെന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകൃതി നിയമമനുസരിച്ചുള്ളതാണ്. ഉദാഹരണത്തിന്, കട്ടി കരയുകയും വിഷമം പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യു

സ്വേദം മാതാവ് വളരെ അസ്വസ്ഥയായി മുലകൊടുക്കുന്നത് നാം സാധാരണ കണ്ടുവരുന്നു. സ്രഷ്ടാവും സൃഷ്ടിയും തമ്മിൽ ഈ രീതിയിലുള്ള ഒരു ബന്ധമുണ്ട്. അത് മനസ്സിലാക്കാൻ എല്ലാവർക്കും സാധ്യമല്ല. മനുഷ്യൻ, അല്ലാഹുവിന്റെ പടിവാതിൽക്കൽ വീഴുകയും വളരെ വിനയത്തോടും ഭയഭക്തിയോടുംകൂടെ അവന്റെ തിരുമുമ്പിൽ തന്റെ അവസ്ഥ സമർപ്പിക്കുകയും അവനിൽ നിന്ന് തന്റെ ആവശ്യം തേടുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദയാബോധം വിജ്ഞാപിക്കുകയും ഭക്തദാസന്റെമേൽ കരുണചൊരിയുകയും ചെയ്യുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹാശീസ്സാകുന്ന പാൽ (ദാസനിൽ നിന്ന്) ഒരു കരച്ചിൽ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവന്റെ തിരുമുമ്പിൽ കണ്ണീർ വാർക്കുന്ന നയനം സമർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.”

[മൽഹൂസാത്ത് വാള്യം 1 പേജ് 382]

ആംഖ് കേ പാനി സേ യാരോ കഹ് കരോ ഉസ്കാ ഇലാജ് ആസ്മാൻ ഏ ഗാഫിലോ അബ് ആഗ് ബർസാനേ കൊ ഹെ

പ്രിയമുള്ളവരേ, കണ്ണുനീരുവാർത്തുകൊണ്ട് അതിന് (സ്വന്തം ആത്മാവിന്) ശുശ്രൂഷ എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുക. അശ്രുധാരായവരേ, ആകാശം ഇതാ അഗ്നി വർഷിക്കാൻ പോകുകയാണ്. [ദുർരെ സമീൻ]

“അല്ലാഹുവുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്താൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനും അവന്റെ സന്നിധിയിലെത്തിച്ചേരാൻ മോഹിക്കുന്നവനുമുള്ള ഒരു വാഹനമാണ് നമസ്കാരം. ഇതിലൂടെ യാത്ര ചെയ്ത് അതിദൂരം അവർക്ക് ലക്ഷ്യത്തിലെത്താൻ കഴിയും. നമസ്കാരം ഉപേക്ഷിച്ചവൻ അതെങ്ങനെ പ്രാപിക്കാനാണ്.”

[മൽഹൂസാത്ത് വാള്യം 5 പേജ് 255]

ഖുദ്സിയായ ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. “മനുഷ്യൻ തന്റെ നാമനോട് ഏറ്റവും അധികം അടുക്കുന്നത് സൂജൂദ് ചെയ്യുന്ന സമയത്താണ്. അതുകൊണ്ട് സൂജൂദിൽ ധാരാളം ദുആ ചെയ്യുക.” [മുസ്ലിം.]

പെട്ടെന്ന് ദുആ സ്വീകരിക്കുന്നു.

ഹസ്റത്ത് അഹ്മദ് (അ) പറയുന്നു.

“വേദന തിങ്ങുന്ന ഹൃദയത്തോടെ അനുഷ്ഠിക്കുന്ന നമസ്കാരമൊന്നു മാത്രമാണ് സകല വിഷമങ്ങളിൽ നിന്നും മനു

ഷ്യന് മോചനം നൽകുന്നത്. ഇത് പലപ്രാവശ്യവും നമുക്ക് അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതായത് വിഷമസമയത്ത് ഒത്തുചെയ്യുകയും നമസ്കാരത്തിൽ നിന്ന് സലാം വീട്ടുന്നതിനുമുമ്പേ അല്ലാഹു ആ കാര്യം പരിഹരിച്ചു തരികയും ചെയ്യുന്നു. എന്താണ് നമസ്കാരത്തിലുള്ളത്? അപേക്ഷയും കൈനീട്ടിയുള്ള യാചനയും. (സാധാരണ ജീവിതത്തിൽ നാം കാണാറുണ്ട്) അപേക്ഷയും യാചനയും കേൾക്കപ്പെടുന്നു. കേട്ടിരുന്നവർ അപേക്ഷകന്റെ ഉദ്ദേശ്യം മനസ്സിലാക്കി മറുപടികൊടുക്കുന്ന അവസരവും വന്നെത്തുന്നു. ഇതു തന്നെയാണ് നമസ്കരിക്കുന്നവന്റെയും അവസ്ഥ. അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ കമ്പിടുന്നു. തനിക്കു നേരിട്ടിരിക്കുന്ന ആപത്തുകളും തന്റെ അഭിലാഷങ്ങളും അവൻ അല്ലാഹുവിനെ കേൾപ്പിക്കുന്നു. യഥാർത്ഥവും സത്യാധിഷ്ഠിതവുമായ നമസ്കാരത്തിന്റെ ഫലമായി അല്ലാഹു അതിന് മറുപടികൊടുത്തുകൊണ്ട് സംസാരിക്കുകയും സമാധാനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമയം പെട്ടെന്ന് വന്നുവേിക്കുന്നു. എന്ത്! ഇത് യഥാർത്ഥമായ നമസ്കാരം കൂടാതെ സാധ്യമാണോ? സാധ്യമല്ല, ഔക്കല്യം.

[മൽഹൂസാത്ത് വാള്യം 5 പേജ് 225]

ചൈതന്യമറ നമസ്കാരം

“നമസ്കരിക്കുന്നവരായിരുന്നിട്ടും ചിലയാളുകൾ തിൻമകൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. അവർ നമസ്കരിക്കുന്നു എന്നത് ശരിതന്നെ. പക്ഷേ, അത് യഥാർത്ഥ ചൈതന്യത്തോടും സത്യസന്ധതയോടും കൂടിയുള്ള നമസ്കാരമല്ലെന്നതാണ് വാസ്തവം. അവരുടെ കമ്പിടൽ കേവലം ആചാരവും സമ്പ്രദായവുമാണ് അവരുടെ ആത്മാവ് ജീവനില്ലാത്തതായിരിക്കുന്നു. സത്യതയുടെ ആത്മാവ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നതും പ്രകാശത്തിന്റെ പ്രതികരണമുള്ളതുമായിരിക്കും തിൻമകളെ അകറ്റുന്ന നമസ്കാരം. അത്തരം നമസ്കാരം തീർച്ചയായും തിന്മകളെ ദൂരീകരിക്കുന്നു.”

[റിവ്യൂ ഓഫ് റിലീജിയൻസ് വാള്യം 3 നമ്പർ 1 പേജ് 5]

വിനയവും വിലാപവും വേണം

“സുറത്തുൽ ഫാത്തിഹാ ആവർത്തിച്ചാവർത്തിച്ച് ഓതേണ്ടതും പ്രസ്തുത ദുആയെപ്പറ്റി ആഴത്തിൽ ചിന്തിക്കേണ്ടതും

അനിവാര്യമാണ്. കാരണം താൻ തികച്ചും ആവശ്യക്കാരനും പൂർണ്ണമായും ആശ്രിതനാണെന്ന ചിന്താഗതി ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കുകയാണ് മനുഷ്യന്റെ കർത്തവ്യം. യാചകൻ, അങ്ങേയറ്റം വിനയം പ്രകടിപ്പിച്ചും ചിലപ്പോൾ തന്റെ രൂപം കാണിച്ചും ചിലപ്പോൾ ശബ്ദം വെളിപ്പെടുത്തിയും മറ്റുള്ളവരിൽ അലിവുണ്ടാക്കുന്നതുപോലെ തികഞ്ഞ വണക്കത്തോടും വിലാപത്തോടും അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ തന്റെ അവസ്ഥ സമർപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. നമസ്കാരത്തിൽ വിനയം പ്രകടമാക്കാതെയും ഭരതിൽ പ്രാർത്ഥന നിർവഹിക്കാതെയും ആനന്ദം എങ്ങനെയുണ്ടാകാനാണ്?

ഒരു അറബി ഭാഷയിൽതന്നെ ചെയ്യണമെന്ന് നിർബന്ധമില്ല. കാരണം, വിനയം കാണിക്കുകയും കേഴുകയുമാണ് നമസ്കാരത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഉദ്ദേശ്യം. അതുകൊണ്ട് (നമസ്കാരത്തിൽ നിശ്ചിത കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിനു പുറമെ) മാതൃഭാഷയിലും ഒരതു ചെയ്യേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യൻ അവന്റെ മാതൃഭാഷയോട് പ്രത്യേക പ്രതിപത്തിയുണ്ടാകുന്നു. അതിൽ തന്റെ കഴിവ് പൂർണ്ണമായും പ്രകടിപ്പിക്കാൻ അവൻ കഴിയുന്നു. ഇതരഭാഷയിൽ എത്ര അഗ്രഗണ്യനായാലും ഒരുതരം അറിവില്ലായ്മ നിലനില്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, മാതൃഭാഷയിൽ തന്നെ ഒരതു ചെയ്യേണ്ടതാണ്."

[മൽഹുസാത്തു വാഖ്യം 2 പേജ് 145, 146]

"നമസ്കാരത്തേക്കാളുപരി അല്ലാഹുവിലോളമെത്തിക്കുന്ന മറ്റൊരു മാർഗവുമില്ലെന്നുള്ളത് നമുടേയും, മുമ്പേ കഴിഞ്ഞു കടന്ന മഹാത്മാക്കളുടേയും അനുഭവമാണ്. മനുഷ്യൻ നമസ്കാരത്തിനായി നില്ക്കുമ്പോൾ വിനയത്തിന്റെ ഒരു രീതി കൈക്കൊള്ളുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഒരു അടിമ തന്റെ യജമാനന്റെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ കൈകെട്ടിയാണല്ലോ നില്ക്കുക. നില്ക്കുന്നതിനെക്കാൾ അധികം വിനയം റുക്നുള്ളത് (കുനിയൽ) ഉണ്ടാകുന്നു. സുജൂദ് (സാഷ്യാംഗ പ്രണാമം) എന്നത് വിനയത്തിന്റെ അങ്ങേയറ്റത്തെ അവസ്ഥയാണ്. മനുഷ്യൻ സ്വയം (അല്ലാഹുവിൽ) അർപ്പിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലെത്തുമ്പോൾ സുജൂദിൽ വീഴുകയായി."

[മൽഹുസാത്തു വാഖ്യം 9 പേജ് 110]

“യഥാർത്ഥത്തിൽ നമസ്കാരമെന്നത് ഓരോ ഘട്ടത്തിലും ടൂ ആ ചെയ്യാൻ വേണ്ടിയുള്ളതാകുന്നു. അശ്രദ്ധനായി ഉറക്കം തുങ്ങിക്കൊണ്ടുള്ള നമസ്കാരം ശരിയായ നമസ്കാരമല്ല. ചിലർ അമ്പതിലേറെ വർഷംവരെ നമസ്കരിക്കുന്നതായി (നാം) കണ്ടുവരുന്നു. പക്ഷേ, അവർക്ക് ഒരു പ്രയോജനവും അതു കൊണ്ടുണ്ടാകുന്നില്ല. സത്യത്തിൽ അഞ്ചുദിവസംകൊണ്ട് ആത്മീയത നേടിത്തരുന്ന മാർഗമാണ് നമസ്കാരം. ചില നമസ്കാരക്കാരുടെ മേൽ അല്ലാഹു ശാപം വർഷിച്ചിരിക്കുന്നു. പറയുന്നു: ‘‘ഫവയ്ലല്ലിൽ മുസല്ലീൻ’’ (നമസ്കാരക്കാർക്ക് വലിയ നാശം). ‘വയല’ എന്നതിന് ശാപമെന്നും അർത്ഥമുണ്ട്. പുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ നമസ്കാരത്തിൽ അശ്രദ്ധയും അലസതയും കാണിക്കാതിരിക്കേണ്ടതാണ്. നമ്മുടെ ജമാഅത്തത്, ജമാഅത്തായിത്തീരാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ, അവർ ഒരു മരണം വരിക്കേണ്ടതാകുന്നു; ശാരീരികമായ ഇച്ഛകളിൽ നിന്നും ഭൗതികമായ താൽപര്യങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷപ്പെടുകയും എല്ലാറ്റിനേക്കാളും അല്ലാഹുവിന് മുൻഗണന നൽകുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്.’’ [മൽഹൂസാത്ത് വാല്യം 6 പേജ് 177]

“നമസ്കാരമെന്താണ്? എല്ലാ മാനുഷ്യരുടേയും ഉറവിടമായ റബ്ബിനോടുള്ള അർത്ഥനയാണ് നമസ്കാരം. അവനെ കൂടാതെ മനുഷ്യന് ജീവിക്കാൻ സാധ്യമല്ല; ആരോഗ്യത്തിനും സന്തോഷത്തിനുമുള്ള സാമഗ്രികളും ലഭിക്കുന്നതല്ല മനുഷ്യന്റെ മേൽ അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹമുണ്ടാകുമ്പോഴാണ് യഥാർത്ഥ ആനന്ദവും സുഖവും ലഭ്യമാവുക. അപ്പോൾ അവന് നമസ്കാരങ്ങളിൽ അനുഭൂതിയും ആസക്തിയും ലഭിച്ചു തുടങ്ങുന്നു. വിഭവസമൃദ്ധമായ ക്ഷണത്തിലുണ്ടാകുന്ന അഭിരുചി പോലെ കറച്ചിലിലും വിലാപത്തിലും അനുഭൂതിയുണ്ടാകുന്നു. ഇത്തരത്തിൽ നമസ്കാരത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അവസ്ഥ സംജാതമാകുന്നു. രോഗം മാറാൻ കയ്പുള്ള മരുന്നു കഴിക്കുന്നതു പോലെ ആ അവസ്ഥ സംജാതമാകുന്നതിനു മുമ്പേയും മനസ്സാന്നിദ്ധ്യമുണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിലും നമസ്കാരം അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതും ടൂ ആ ചെയ്യേണ്ടതും നിർബന്ധമാകുന്നു. ഈ താൽപര്യമില്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ ആ നമസ്കാരം മുഖേന ആനന്ദവും അഭിരുചിയും ലഭിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥി

കേക. 'അല്ലാഹുവേ, ഞാൻ എത്രത്തോളം അന്ധനും കൂടെ നമാണെന്ന് നീ കാണുന്നു. ഞാനിപ്പോൾ തികച്ചും നിർജീവാവസ്ഥയിലാണ്. അല്ല സമയത്തിനുശേഷം എനിക്കു വിളി വരുമെന്നും, അപ്പോൾ നിന്റെയടുത്തേക്ക് ഞാൻ വരുമെന്നും എനിക്കറിയാം. അതിൽനിന്ന് എന്നെ തടയാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല. എന്റെ ഹൃദയം ഇരുളടഞ്ഞതും വെളിച്ചമില്ലാത്തതുമാകുന്നു. നിന്നോടുള്ള സ്നേഹവും പ്രതിപത്തിയും ഉണ്ടാകുംവിധമുള്ള പ്രകാശം നീ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഇറക്കിയാലും. ഞാൻ അന്ധനായി എഴുന്നേൽക്കാതിരിക്കുന്നതിനും, അന്ധന്മാരിൽ ചെന്നു ചേരാതിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി നീ എന്നിൽ അനുഗ്രഹം ചൊരിഞ്ഞാലും.' ഇങ്ങനെ തുടർച്ചയായി ഒരേ ചെയ്യുമ്പോൾ രചികരമല്ലാത്ത ആ നമസ്കാരത്തിൽ കരച്ചിലുണ്ടാക്കുന്ന വസ്തു ആകാശത്തുനിന്ന് ഇറങ്ങുന്നതായി അവൻ കാണുമാറാകും."

[മൽഫുസാത്തു വാള്യം 4 പേജ് 321]

"തനിക്കു സംതൃപ്തിയാകുന്നതുവരെ മദ്യപാനി തുടരെ തുടരെ കുടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതായി നാം കാണുന്നു. അവസാനം അയാൾക്ക് ഒരുതരം ലഹരിയുണ്ടാകുന്നു. ബുദ്ധിമാനം സാത്താപിതനായ ഒരാൾക്ക് ഇതിൽനിന്ന് പാമുറം കൊള്ളാവുന്നതാണ്. നമസ്കാരം തുടർച്ചയായി അനുഷ്ഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക. മദ്യപാനി തുടരെതുടരെ കുടിക്കുന്നതിന്റെ മുഖ്യോദ്ദേശ്യം അതുവേണ്ടി അയാൾക്കൊരു ആനന്ദമുണ്ടാകുകയെന്നതാണ്. അതുപോലെ നമസ്കാരത്തിന്റെ മുഖ്യോദ്ദേശ്യമായ പരമാനന്ദമുണ്ടാകുന്നതിന് അതിൽ സകല കഴിവും പ്രയോഗിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പിന്നീട് ആത്മാർത്ഥതയോടും ആവേശത്തോടുംകൂടെ—കുറഞ്ഞപക്ഷം ആ മദ്യപാനിയുടെ വ്യാകുലതയും ഉൽക്കണ്ഠയും മനോവേദനയുംപോലുള്ള അവസ്ഥ സംജാതമാകുകയും ഒരു ഒരേ ഉടലെടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ സത്യമായും പറയുന്നു. രീർച്ചയായും ആ ആനന്ദം ലഭ്യമാകും. അതിനുശേഷം നമസ്കരിക്കുമ്പോൾ അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന ഫലം സ്വായത്തമാക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാര്യത്തെ ഓർക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്."

[മൽഫുസാത്തു വാള്യം 1 പേജ് 163, 164]

യഥാർത്ഥ നമസ്കാരം:

“അമ്മയുടെ മടിത്തട്ടിലിരുന്ന് കഞ്ഞി നിലവിളിക്കുന്ന വെങ്കിലും മാതാവിന്റെ സ്നേഹവും വാത്സല്യവും അതനുഭവിക്കുന്നുണ്ട്. ഇതുപോലെ നമസ്കാരത്തിൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആരു സമാധാനത്തിലാണിരിക്കുന്നത്. നമസ്കാരത്തിൽ ഇങ്ങനെ വിനയത്തോടെ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ താണുകേൾക്കുന്ന ആരു സ്വയം ദൈവിക സംരക്ഷണത്തിന്റെ കൃപാവലയത്തിൽ തന്നെയിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. ഓർമ്മിക്കുക! നമസ്കാരത്തിൽ ആനന്ദം പ്രാപിക്കാത്തവൻ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ അംശം ലഭിക്കാത്തവനാണ്. നമസ്കാരം കേവലം ആംഗ്യങ്ങളുടെ പേരല്ല. ചിലയാളുകൾ കോഴി കൊത്തിപെറുക്കുന്നതുപോലെ രണ്ടുമുൻവട്ടം ചുണ്ടുമുട്ടിച്ച് നമസ്കാരം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. പിന്നീട് ദീർഘമായി ദുആ ഇരക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയായി. അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ അപേക്ഷിക്കാൻ കിട്ടിയ ആ സന്ദർഭം വെറും ആചാരവും സമ്പ്രദായവുമെന്ന നിലയിൽ അതിവേഗം കഴിച്ചു വിടുകയാണ് സത്യത്തിൽ അവർ ചെയ്യുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്ന് പുറത്തുവന്ന ശേഷമാണ് അവരുടെ ദുആ. നിങ്ങൾ നമസ്കാരത്തിൽ ദുആ ചെയ്യുക. നമസ്കാരത്തെ ദുആയുടെ ഒരു മാർഗ്ഗമായി മനസ്സിലാക്കുക.” [മൽഹൂസാത്തു വാഖ്യം 2 പേജ് 145]

“നമസ്കാരം അതർഹിക്കും വിധം അനുഷ്ഠിക്കുക. നില്ലമ്പോൾ അല്ലാഹുവിനോടുള്ള ആജ്ഞാപാലനത്തോടും അനുസരണയോടുംകൂടി കൈകെട്ടി നില്ക്കുക. കനിയമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും കനിയുന്നവെന്ന് വ്യക്തമാകുംവിധം കനിയുക. ഹൃദയത്തിൽ യേശുവിന്റെ സാക്ഷാംഗം പ്രണമിക്കുന്നവനെപ്പോലെ സാക്ഷാംഗം പ്രണമിക്കുക. നമസ്കാരങ്ങളിൽ ആത്മീയവും ഭൗതികവുമായ അഭിവൃദ്ധിയ്ക്കായി ദുആ ചെയ്യുക.”

[മൽഹൂസാത്തു വാഖ്യം 3 പേജ് 248]

“എന്താണ് നമസ്കാരം? നമ്മുടെ ദുർബലതയും ബലഹീനതയും അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കുക. അവനോടു നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ചോദിക്കുക. അവന്റെ മഹത്വത്തിനും

കല്പനകളുടെ അനുസരണത്തിനും വേണ്ടി തയ്യാറായി നില്ക്കുക. നിന്ദിതയും അരിഷ്ടതയും വന്നെത്തുമ്പോൾ അവന്റെ മുമ്പിൽ സാക്ഷാംഗം പ്രണമിക്കുകയും തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അവനോടു ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഇതാണ് നമസ്കാരം. അതായത് ഭിക്ഷ കൊടുക്കുന്ന ആളെ ഭിക്ഷക്കാരൻ പുകഴ്ത്തുന്നതുപോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ മാഹാത്മ്യവും പ്രതാപവും പാടിപുകഴ്ത്തി അവന്റെ കാരുണ്യത്തെ പ്രകമ്പനം കൊള്ളിക്കുക. എന്നിട്ട് അവനോടു ദുആ ഇരക്കുക. ഇതില്ലാത്ത മതം യഥാർത്ഥ മതമാണോ? മനുഷ്യൻ സദാ ആശ്രിതനാണ്. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ രൂപീയുടെ മാർഗം അവനോടുതന്നെ ചോദിക്കുകയും അനുഗ്രഹം തേടുകയും ചെയ്യുക. കാരണം അവൻ തരുന്ന തൗഫീഖ് കൊണ്ടു മാത്രമേ എന്തും ചെയ്യാൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.” [അൽഹക്കം വാല്യം 5 പേജ് 254, 255]

അല്ലാഹു വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ പറയുന്നു.

“സൂര്യൻ [മധ്യാഹ്നം] വിട്ടു തിരിയുന്നതുമുതൽ കൂരിരുട്ടാകും വരെ വിവിധ സമയങ്ങളിൽ നമസ്കാരം നല്ലവണ്ണം അനുഷ്ഠിക്കുക. പ്രഭാത നേരത്ത് വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നത് നിർബന്ധമാക്കുക. പ്രഭാത നേരത്ത് ഖുർആൻ ഓതുുന്നത് നിശ്ചയമായും അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ സ്വീകാര്യമായ പ്രവർത്തിയാകുന്നു. ഉറങ്ങിയതിനുശേഷം രാത്രിയിലും നീ ഖുർആനുമായി ഉണർന്നിരിക്കുക. അതായത് തഹജ്ജുദ് നമസ്കാരം അനുഷ്ഠിക്കുക. നിനക്കു കൂടുതലായുള്ള പാരിതോഷികമാണത്. ഇപ്രകാരമായാൽ നിന്റെ നാഥൻ സ്തുത്യർഹമായ സ്ഥാനത്ത് നിന്നെ നിറുത്തിയേക്കുമെന്ന് നിനക്കു പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്.” [17:79-81]

ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദ് (അ) പറയുന്നു.

“നമുക്കു ജമാഅത്ത് തഹജ്ജുദ് നമസ്കാരം നിത്യ ശീലമാക്കേണ്ടതാണ്. അധികം സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ കുറഞ്ഞത് രണ്ട് റക്കഅത്തേങ്കിലും നമസ്കരിക്കുക. കാരണം അങ്ങനെയുള്ള ആരാധക് ദുആ ചെയ്യാനുള്ള അവസരം എന്തായാലും ലഭിക്കുന്നതാണ്. ആ നേരത്ത് ചെയ്യുന്ന ദുആകൾക്ക് ഒരു സ്വാധീന ശക്തിയുണ്ടായിരിക്കും. കാരണം, ആ ദുആ ഉദ്ഭവിക്കുന്നത് യഥാർത്ഥമായ വേദനയും അത്യുത്സാഹവും മുഖേനയാണ്.

ഏകദേശത്തിൽ സവിശേഷമായ ചൂടും വേദനയുമുണ്ടാകാതെ സുഖസുഷുപ്തി വിട്ട് ഒരാൾക്ക് ഉണരാൻ സാധിക്കുമോ? ചുരുക്കത്തിൽ ആ നേരത്തെ ഉണരൽതന്നെ ഒരു മനോവ്യഥ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. ഇതിൽനിന്ന് ഭൂതയിൽ വിങ്ങലിന്റേയും കണ്ണുനീരിന്റേയും അവസ്ഥ സംജാതമാകുന്നു. ഇതേ കണ്ണുനീരും അസ്വാസ്ഥ്യവുമാണ് ഭൂത സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിന് ഹേതുവായിത്തീരുന്നത്." [മൽഹൂസാത്ത് വാല്യം 3 പേജ് 245] ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു.

"രാത്രിയുടെ അവസാന യാമത്തിൽ സർവ്വലോകപരിപാലകനായ അല്ലാഹു ഭൂമിയിൽ ഇറങ്ങിവന്ന് വിളിച്ചു പറയും, "ഞാൻ രാജാവാകുന്നു. എന്നോട് ചോദിക്കാൻ ആരെങ്കിലുമുണ്ടോ? ഉണ്ടെങ്കിൽ ഞാനവന് കൊടുക്കും." ഹസറത്ത് മസീഹ് മൗളദ് (അ) പറയുന്നു.

നമസ്കാരത്തിൽ ആനന്ദം:

"വിശുദ്ധ പൂർത്തുനിൽ രണ്ടു സ്വർഗ്ഗത്തെക്കുറിച്ച് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിലൊന്ന് ഈ ഭൂതയാവിലെ സ്വർഗ്ഗമാണ്. അത് നമസ്കാരത്തിലുണ്ടാകുന്ന ആനന്ദമാകുന്നു. നമസ്കാരം കേവലമൊരു നികുതിയല്ല. സൃഷ്ടിയായ മനുഷ്യന് സൃഷ്ടികർത്താവായ അല്ലാഹുവിനോട് അനുഗ്രഹമായ ബന്ധവും ആകർഷണവുമാണുള്ളത്. ഈ ബന്ധം നിലനിറുത്തുന്നതിനായിട്ട് അല്ലാഹു നമസ്കാരം നിശ്ചയിക്കുകയും അതിൽ ഒരാളും ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. പ്രസ്തുത ആനന്ദത്തിലൂടെയാണ് ആ ബന്ധം നിലനില്ക്കുന്നത്. ഏതുപോലെയെന്നാൽ, സൂര്യം പുരുഷനും വിവാഹിതനാകുന്നു. അവരുടെ സംഗമത്തിൽ അനുഭൂതിയുണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അത് കലഹത്തിന് കാരണമായിത്തീരും. ഇതുപോലെ നമസ്കാരത്തിൽ ആനന്ദമുണ്ടാകുന്നില്ലെങ്കിൽ അല്ലാഹുവും ദാസനും തമ്മിലുള്ള ബന്ധവും വേർപ്പെട്ടുപോകും. ആ ബന്ധം നിലനില്ക്കുന്നതിനും ആനന്ദാനുഭൂതി ഉണ്ടാകുന്നതിനുംവേണ്ടി കരുതപ്പെടുന്നത് പ്രാർഥിക്കേണ്ടതാണ്. ദാസത്വവും ദൈവത്വവുമായുള്ള ബന്ധം വളരെ അഗാധവും പ്രകാശ നിർഭരവുമാണ്; അത് വിവരണാതീതവുമാണ്. ആ ബന്ധം ഇല്ലാത്തതിടത്തോളം മനുഷ്യൻ നാൽക്കാലി വർഗ്ഗത്തിൽ തന്നെയായി

രിക്കും. രണ്ടോ നാലോ പ്രാവശ്യമെങ്കിലും ദിവ്യാനുഭൂതി ആസ്വദിച്ചുവെങ്കിൽ ആ സമ്പ്രദായത്തിന്റെ ഓഹരി ലഭ്യമായി. എന്നാൽ, അത്രപോലും കിട്ടിയിട്ടില്ലാത്തവൻ അന്ധനാണ്.

مَنْ كَانَ فِي ذَنْبٍ عَظِيمٍ وَفِي الْآخِرَةِ عَمَلٌ

(ഈ ലോകത്ത് അന്ധനായവൻ പരലോകത്തും അന്ധനായിരിക്കും)
[മൽഫൂസാത്ത് വാല്യം 6 പേജ് 371]

“കേൾക്കുക, നിങ്ങൾ അത്തരം നമസ്കാരം തേടുകയും നിങ്ങളുടെ നമസ്കാരം അങ്ങനെയുള്ളതാക്കി തീർക്കുകയും ചെയ്യാൻ പരിശ്രമിക്കുക. നമസ്കാരം അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ ജീവനാണ്. അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രകാശം പ്രതിഫലിക്കുന്നത് അത്തരം നമസ്കാരം മുഖേനയാണ്. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹത്തിന് അവകാശികളാകാൻ നമസ്കാരത്തെ നിഷ്ഠയോടെ നിർവഹിക്കുക.”

[മൽഫൂസാത്ത് വാല്യം 5 പേജ് 126]

“നമസ്കാരത്തിൽ താൽപര്യവും പ്രതിപത്തിയും ഉണ്ടാകുന്ന അവസ്ഥ കൈവിട്ട പോയെങ്കിൽ ക്ഷീണിക്കാനോ നിരാശരാവാനോ പാടില്ല. സ്വയം സന്നദ്ധനായി ആ കളഞ്ഞുപോയ ജീവിതവിഭവം കൈവരിക്കാനുള്ള മാർഗം ആരായുകയാണ് വേണ്ടത്. അതിനുള്ള പ്രതിവിധി തൗബയും ഇസ്തിഗ്ഫാറുമാകുന്നു. താൽപര്യമില്ലാത്തതിനാൽ നമസ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കരുത്. മറിച്ച് നമസ്കാരം അധികമധികമായി അനുഷ്ഠിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. മദ്യപാനിയ്ക്ക് ലഹരി ഉണ്ടാകുന്നില്ലെന്നുവെച്ചു അയാൾ അത് ഉപേക്ഷിക്കുന്നില്ലല്ലോ. ആനന്ദവും സംതൃപ്തിയുമുണ്ടാകുന്നതുവരെ അയാൾ കുടിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. ഇതുപോലെ ആർക്കെങ്കിലും നമസ്കാരത്തോടു താൽപര്യം കുറഞ്ഞുപോയെങ്കിൽ അയാൾ അധികമധികമായി നമസ്കരിക്കേണ്ടതാണ്. തളരുന്നതു ശരിയല്ല. അവസാനം ആ താൽപര്യമില്ലായ്മയിൽ നിന്ന് ഒരു താൽപര്യം ജന്മമെടുക്കും. നോക്കൂ! വെള്ളത്തിനുവേണ്ടി ഭൂമി ഏത്ര ആഴത്തിൽ കുഴിക്കേണ്ടിവരുന്നു. ആരാണോ തളർന്നു പോകുന്നത് അവർ പിന്തള്ളപ്പെടുന്നു. തളരാതെ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ അവസാനം ജലം പുറത്തുകൊണ്ടു വരിക തന്നെ

ചെയ്യും. അതിനാൽ ആ പ്രതിപത്തി കൈവരിക്കുന്നതിനുള്ള സാധ്യതയും നമസ്കാരത്തിന്റെ ആധിക്യവും ഭൂതയും സ്ഥിരചിത്തതയും സഹനവും ആവശ്യമുണ്ട്.”

[മൽഫൂസാത്ത് വാല്യം 5 പേജ് 432]

“നാവിൽനിന്നു വരുന്ന കേവലമായ വാക്കുകൾ ഭൂത ആകുന്നില്ല. പ്രത്യുത, അതിനോടൊപ്പം ഉൾക്കടെമായ ആവേശവും താപവും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. ‘സ്വപലാത്ത്’ എന്ന പദം ഭോതിപ്പിക്കുന്നു മനുഷ്യൻ ഈ ജീവിതത്തിൽ തന്നെ ഒരു മരണാവസ്ഥ പ്രാപിക്കാത്തതിനേക്കാൾ അല്ലാഹു അവന്റെ ഭൂത സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല..... നമസ്കാരം സർവ്വോന്നതമായ ഭൂതയാണ്. എന്നാൽ, ജനങ്ങൾ അതിനെ ഗൗനിക്കുന്നില്ല. പ്രയാസങ്ങൾ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ നബി (സ) തിരുമേനി വ്യസ്യ ചെയ്ത് നമസ്കരിക്കുകയും, ഭൂത ചെയ്യുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം കരസ്ഥമാക്കുന്നതിന് നമസ്കാരത്തെക്കാളുപരിയായ ഒരു മാർഗ്ഗവുമില്ലെന്ന് നാം അനുഭവിച്ചറിഞ്ഞതാണ്.”

[തഖ്വീരിന്റെ ജൽസ സാലാത്ത് 1906 പേജ് 6-8]

“നമസ്കാരം സ്വന്തം ഭാഷയിൽ അനുഷ്ഠിക്കാൻ പാടില്ല. അല്ലാഹു ഏതു ഭാഷയിൽ ഖുർആൻ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നുവോ ആ ഭാഷയെ കൈയൊഴിക്കരുത്. സുന്നത്താക്കപ്പെട്ട കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞതിനുശേഷം തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ മാത്രമാണ് യിൽ, ദൈവസ്മരണയോടെ അല്ലാഹുവിനോട് ചോദിക്കുന്നതിൽ വിരോധമില്ല. എന്നാൽ, വേദഭാഷയെ ഒരിക്കലും ഉപേക്ഷിക്കരുത്. വേദഭാഷ ഉപേക്ഷിച്ച ക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്തു നേടി? ഒന്നുംതന്നെ ബാക്കിയാവാത്ത സ്ഥിതിയാണ് അവർക്കുണ്ടായത്.” [മൽഫൂസാത്ത് വാല്യം 3 പേജ് 288]

“അഞ്ചുനേര നമസ്കാരങ്ങളിൽ നിങ്ങൾ ഭൂത ചെയ്യുക. മാത്രമാണ് ഭൂത ചെയ്യുന്നതും നിഷിദ്ധമല്ല. മനസ്സാന്നിധ്യം ലഭിക്കാത്ത നമസ്കാരത്തിന് രചിയുണ്ടാകാത്തപോലെതന്നെ വിനയമില്ലാത്തതിനേക്കാൾ മനസ്സാന്നിധ്യവും ലഭ്യമാകുന്നില്ല. ഉരുവിടുന്നത് എന്താണെന്ന ബോധമുണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമേ വിന

യഭാവം സംജാതമാവൂ അതിലൂടെയാണ് സ്വന്തം ഭാഷയിൽ തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കാനുള്ള ഉത്സാഹവും അഭിനിവേശവും ഉണ്ടാകുന്നത്. എന്നാൽ, നമസ്കാരം സ്വന്തം ഭാഷയിൽ അനുഷ്ഠിക്കാമെന്ന് ഇപ്പറഞ്ഞതിൽനിന്ന് ആരും മനസ്സിലാക്കരുത്. സുന്നത്താക്കപ്പെട്ട ഭക്തകൾക്കും ദൈവസ്മരണകൾക്കും ശേഷം മാതൃഭാഷയിൽ ഭക്ത ചെയ്യുക എന്നതാണ് എന്റെ വിവരണത്തിന്റെ താൽപര്യം. നമസ്കാരത്തിലെ നിശ്ചിതവചനങ്ങളിൽ അല്ലാഹു പ്രത്യേക ബർക്കത്ത് വെച്ചിരിക്കുന്നു. നമസ്കാരം എന്നത് ഭക്തയുടെ തന്നെ പേരാണ്. അതുകൊണ്ട് ഇഹത്തിലേയും പരത്തിലേയും ആപത്തുകളിൽനിന്ന് രക്ഷ ലഭിക്കുന്നതിനും പര്യവസാനം ഭദ്രമായിരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി നമസ്കാരത്തിൽ ഭക്ത ചെയ്യുവിൻ. തന്റെ ഭാര്യമാക്കുകവേണ്ടിയും ഭക്ത ചെയ്യുക. സന്മാർഗിയായിത്തീരുകയും സകലതരം തിന്മയിൽ നിന്നും സുരക്ഷിതനായിരിക്കുകയും ചെയ്യുക."

[മൽഹൂസാത്ത് വാള്യം 6 പേജ് 146]

അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: 'എന്റെ ദർബാറിൽ ഹാജരായി സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കാൻ നിങ്ങളാഗ്രഹിക്കുന്നെങ്കിൽ നമസ്കാരം തന്നെയാണ് എന്റെ ദർബാർ.' ഈ വാക്കുകൾ, ആകാശങ്ങളുടേയും ഭൂമിയുടേയും സർവ്വലോകങ്ങളുടേയും നാഥനും ഉടമസ്ഥനുമായ അല്ലാഹുവിനെ അന്വേഷിക്കുന്ന അസ്വസ്ഥരായ ആത്മാക്കൾക്ക് ഒരു സുവിശേഷമാണ്. വരിക, ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളൂദ് [അ]ന്റെ അനുഗ്രഹിത വചനങ്ങളിലേക്ക് വീണ്ടും ശ്രദ്ധ തിരിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ ദർബാറിൽ ഹാജരായി നമുക്ക് നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാൻ വേദന തിങ്ങിയ ഹൃദയത്തോടെ ഉയരുന്ന കൈകളെ അവനൊരിക്കലും ശൂന്യമായി മടക്കുകയില്ല.

ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളൂദ് [അ] പറയുന്നു:

'നഫ്ഈ' (ഐച്ഛികകർമ്മം) മുഖേന ഉൽകൃഷ്ടമായ പദവിയും സാമീപ്യവും മനുഷ്യൻ കരസ്ഥമാക്കുന്നു. എത്രത്തോളമെന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ വലിമാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവർ

പ്രവേശിക്കുമാറാകുന്നു. അപ്പോൾ അല്ലാഹു പറയും.

مَنْ دَانَ لِي وَلِيًّا فَقَدْ آذَنَنِي بِكَ

ആരാണ് എന്റെ വലിയുടെ ശത്രുവായിരിക്കുന്നത് അയാളോടു ഞാൻ പറയും, ഇനി ഞാനുമായി യുദ്ധത്തിന് തയ്യാറായിരിക്കാമല്ലോ. കൂടി നഷ്ടപ്പെട്ട സിംഹിയെ പോലെ അല്ലാഹു അയാളുടെ മേൽ ചാടി വീഴ്ത്തുമെന്ന് ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.

ചുരുക്കത്തിൽ ആ പദവി കരസ്ഥമാക്കുന്നതിനു മനുഷ്യൻ സഭാ പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം. മരണം വന്നെത്തുന്നത് എപ്പോഴാണെന്ന് ഒരു നിശ്ചയവുമില്ല. അശ്രദ്ധനായിരിക്കുന്നത് സത്യവിശ്വാസിക്ക് ഭ്രഷ്ടനല്ല; അല്ലാഹുവിന്റെ (തൊട്ട) യേറുള്ളവനായിരിക്കേണ്ടതാണ്."

[മൽഹൂസാത്ത വാല്യം 2 പേജ് 200]

ഹസ്നത്ത് നാഫ്ലയെ മുഹൂദ് (വാഗ്ദത്തപത്രം) - നച്ചാറല്ലാഹു മർഖൂഫ് - ഒരു പുത്ത്ബായിൽ പറഞ്ഞു:

“അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി കൈവരിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അവന്റെ ദാസൻ നമസ്കാരവും ദുആയും മുറുകെ പിടിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ... വാസ്തവത്തിൽ അഞ്ചുനേരത്തെ നമസ്കാരം ഓരോ നേരത്തേയും ദുആയുള്ള ഒരു താങ്ങായി പ്രയോജനപ്പെടുന്നു വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ ഓരോ കല്പനയുമനുസരിച്ച് ജീവിക്കുക. കേവലം നമസ്കാരം മാത്രം അനുഷ്ഠിക്കുകയും പള്ളികളിൽ വന്ന് നമസ്കാരം നിട്ടി നമസ്കരിച്ച് ജനശ്രദ്ധ ആകർഷിക്കുകയും അതോടൊപ്പം റമസാനിലെ നോമ്പുനോല്ലകയും ഹജ്ജ് കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കുകയും സകാത്തത് നല്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ധനം ചെലവഴിക്കുകയും ചെയ്യാൽ മാത്രം പോര. വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ എഴുന്ത് കല്പനകളുണ്ട്. അവയെല്ലാം അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. എന്തെന്നാൽ അല്ലാഹു, ഒന്നോ പകുതിയോ കാര്യങ്ങളെ കുറിച്ചല്ല മനുഷ്യനോട് ചോദിക്കുക. പ്രത്യുത, വിശുദ്ധ ഖുർആനനുസരിച്ച് ജീവിക്കുക ഇല്ലയോ എന്നാണ് ചോദിക്കുന്നത്. ഈ പരമ്പരയിൽ ഓരോ സൽക്കർമവും അതിന്റെ അവസരത്തിനൊത്ത് ചെയ്യേണ്ടതായുണ്ട്.

ഏതെങ്കിലും രോഗിയുടേയോ വിദ്യാർത്ഥിയുടേയോ ഉറക്കത്തിനു ഭംഗമുണ്ടാക്കുന്ന വിധത്തിൽ വിശുദ്ധ ഖർജ്ജൻ പാരായണം ചെയ്യുന്നത് പുണ്യമല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അതു പാപവും കൂടിയാണ് ബലിയാടിനെപ്പോലെ സ്വന്തം കഴുത്തു അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കുക; ആട് അതിന്റെ കഴുത്ത് കശാപ്പുകാരന്റെ മുമ്പിൽവയ്ക്കുന്നതുപോലെതന്നെ, എന്നാൽ ബലപ്രയോഗത്താലല്ല; തികഞ്ഞ സംതൃപ്തിയോടെ അപ്രകാരം ചെയ്യുക/..... മനുഷ്യന്, ധനവും സമ്പത്തും പ്രതാപവും അന്തസ്സും അറിവും സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയും ജീവിതവും സന്താനവുമൊക്കെ അല്ലാഹു പ്രദാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിലെ ഓരോ വസ്തുവിനേയും അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പന അനുസരിച്ച് വിനിയോഗിക്കുക അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. [തഹജ്ജുദ് നമസ്കാരം.] സ്വന്തംപോലും കേൾക്കാത്ത നിലയിൽ റഹീരെ പതുക്കെയും മറുത്തവർ കേൾക്കുന്നത്ര ഉറക്കെയും നമസ്കരിക്കരുത്.”

[അൽഫസ്ൽ 1981 മാർച്ച് 7 ഖത്ബ: ജുമാ.]

എല്ലാം അല്ലാഹുവിന് വണങ്ങുന്നു:

ഹസ്റത്ത് ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് സാലിസ് (റഹ്) വീണ്ടും പറയുന്നു:

“ഓരോ നിമിഷവും അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിലും തസ്ബീഹും തഹ്മീദും ചെയ്യുന്നതിലും സർവ്വ വസ്തുക്കളും മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്. നിങ്ങളൊന്നു കണക്കുകൂട്ടി നോക്കുക. നമ്മുടെ ശരീരത്തിൽതന്നെ കോടിക്കണക്കിന് ജീവാണുക്കളുണ്ട്. ഖർജ്ജനിക വചനമനുസരിച്ച് സദാസമയവും അതായത് ഇരുപത്തിനാല് മണിക്കൂറും, രാപ്പകൽ അല്ലാഹുവിനെ വണങ്ങുന്നതിലും അവനെ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതിലും സ്തുതിപാടുന്നതിലും അവയെല്ലാം മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ശരീരത്തിനുള്ളിലിരിക്കുന്ന കോടിക്കണക്കിന് ജീവാണുക്കളുടെ ആരാധനയ്ക്കുതിരിൽ നമ്മുടെ സ്വന്തം ആരാധനയ്ക്ക് എന്തു പ്രസക്തിയാണുള്ളത്? നമ്മുടെ ഇബാദത്ത് ആ ജീവാണുക്കളുടെ ഇബാദത്തിന്റെ ആയിരത്തിലൊരു ഭാഗംപോലും എത്തുന്നില്ല. ഇക്കാര്യം നിരവധി ആയത്തുകളിലൂടെ അല്ലാഹു നമ്മുടെ ശ്രദ്ധയിൽപ്പെടുത്തുന്നു: ‘ജീവനുള്ളതും ഇല്ലാത്തതുമായി

ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ള ഓരോ വസ്തുവും എന്നെ ആരാധിക്കുന്നതിൽ മുഴുകിയിരിക്കുകയാണ്. അവ എന്നെ പ്രകീർത്തിക്കുകയും പ്രശംസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവ എന്റെ ഗരിമയും മഹിമയും വിളംബരം ചെയ്യുന്നു. അവ ഓരോന്നും എന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. എന്റെ ആജ്ഞാനുസരണം അവ പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഞാൻ പറയുന്നത് അവ ചെയ്യുന്നു. ഞാൻ വിലക്കുന്നത് അവ ഉപേക്ഷിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, ജലത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെടുക്കരുതെന്ന് അല്ലാഹു അഗ്നിയോട് കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. അഗ്നി എപ്പോഴെങ്കിലും ജലത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്നത് നിങ്ങൾ കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? അഗ്നി അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ പ്രണമിച്ചുകൊണ്ട് അവനോടുള്ള അനുസരണത്തിൽ 'കത്തുക' എന്ന പ്രവൃത്തി ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതും അല്ലാഹുവിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽതന്നെയാണെന്ന് അറിയിക്കാൻവേണ്ടി ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ജലത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയുമെടുക്കാൻ അവൻ അതിനോട് കല്പിക്കുന്നു. ഉദാഹരണത്തിന്, ഹസ്റത്ത് ഇബ്റാഹീം [അ]നെ ശത്രുക്കൾ അഗ്നികുണ്ഡത്തിലേക്കെറിഞ്ഞ സന്ദർഭം. അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് 'ബർദൻവസലാമൻ' ആയിത്തീരാൻ ആ അഗ്നിയ്ക്ക് കല്പന ലഭിച്ചു.* അതായത്, അഗ്നിയിൽ അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ളത് 'കത്തുക' എന്ന ഗുണമാണ്. ജലത്തിന്റെ ഗുണം അതിലില്ല. പക്ഷേ, 'കത്തുക' എന്ന പ്രവൃത്തി അഗ്നിയെടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽതന്നെ അത് തന്നെയനുസരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണെന്നും അല്ലാതെ അതിന് സ്വയം കത്താനുള്ള ഒരു കഴിവുമില്ലെന്നും ജനങ്ങൾക്ക് ബോധ്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കാൻ അല്ലാഹു ആഗ്രഹിച്ചു. അല്ലാഹു എന്താണോ അതിനോട് കല്പിക്കുന്നത് അത് ചെയ്യുന്നു. ഇതുപോലെ മറ്റു വസ്തുക്കളും അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനയനുസരിക്കുന്നു. അല്ലാതെ സ്വയം എന്തെങ്കിലും ഗുണമോ കഴിവോ അതിനില്ലതന്നെ.

ഇതുവെറും വാദമാണെന്നും ഇതിന് തെളിവൊന്നുമില്ലെന്നും ഒരു ഭൗതിക തത്ത്വജ്ഞാനിക്ക് പറയാൻ സാധിക്ക

* 'إِنِّي بَرَأْدًا رَّحِيمًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ' - 'ഹേ തിയേ, ഇബ്റാഹീമിന് നീ തണുപ്പും സമാധാനവും ആയിക്കൊള്ളൂ'. [21 : 70 വിവ]

മായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഈ രീതിയിലുള്ള പ്രായോഗികവും അതുതകരവുമായ തെളിവുകൾ നൽകിയിരിക്കുന്നത്. 'കത്തുക' എന്ന ഗുണമുള്ള അഗ്നിയോടു ചിലപ്പോൾ 'ബർദൻവസലാമൻ' ആയിത്തീരാൻ കല്പിക്കുന്നത് അതിനുദാഹരണമാണ്, അതായത് ജലത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെടുക്കുകയാണ്. അഗ്നി മുസ്താരികളും ജലത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെടുത്തിട്ടുണ്ടാവുകയില്ല. അതിനുശേഷവും ഈ പ്രവൃത്തി അഗ്നിയുടേതാവുന്നില്ല. പക്ഷേ, അല്ലാഹു ചില പ്രത്യേക സന്ദർഭങ്ങളിൽ ജലം ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തിയും അഗ്നിയെക്കൊണ്ട് എടുപ്പിക്കുന്നു. താനുദ്ദേശിക്കുന്നത് ചെയ്യാൻ തനിക്കു കഴിവുണ്ടെന്ന് കാണിക്കുവാനാണ് അല്ലാഹു ഇങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. കാരണം സകല വസ്തുക്കളും അവന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. അവയൊന്നും അവന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് വിരുദ്ധം പ്രവർത്തിക്കുകയില്ല. ഹസ്റത്ത് ഇബ്റാഹീം [അ] അഗ്നികുണ്ഡത്തിലെറിയപ്പെട്ടപ്പോൾ അഗ്നിയുടെ 'കത്തുക' എന്ന ഗുണവിശേഷത്തെ അല്ലാഹു വലിച്ചെടുക്കുകയും ജലത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെടുക്കാൻ അതിനോടു കല്പിക്കുകയും ചെയ്തതുതന്നെ ഇതിനുദാഹരണമാണ്. ഈ പ്രക്രിയയിലൂടെ, ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറും 'കത്തുക' എന്ന പ്രവൃത്തിയെടുക്കുന്ന അഗ്നി, അല്ലാഹുവിന്റെ കല്പനകൊണ്ടു മാത്രമാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതെന്നും അല്ലാതെ അതിന് സ്വയം ഒരു കഴിവുമില്ലെന്നും മറ്റു വസ്തുക്കളും ഇപ്രകാരംതന്നെയാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്നും അവൻ പറഞ്ഞുതന്നു.

ആരാധനയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, അല്ലാഹുവിന്റെ വജനാവ് നിറഞ്ഞു കിടക്കുകയാണ്. അല്ലാഹുവിന് നമ്മുടെ ആരാധനയുടെ ആഗ്രഹമോ ആവശ്യമോ ഉണ്ടാകുന്നില്ല. കാരണം, കോടിക്കണക്കിന് സൃഷ്ടികൾ സദാസമയവും അവനെ ആരാധിക്കുകയും കീർത്തനം ചെയ്യുകയും സ്തുതിപാടുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ വ്യാപൃതരാണെന്ന് അവൻ നമ്മോടു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവന്റെ ഓരോ സൃഷ്ടിയും അവന്റെ കല്പനയനുസരിച്ച് അവനെ ആരാധിക്കുന്നതിലും അനുസരിക്കുന്നതിലും തങ്ങളുടെ ജീവിതനാളുകൾ കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നു. അതുകൊണ്ട് അവന് നിങ്ങളുടെ ഇബാദത്ത് ഒരു പ്രശ്നമേയല്ല; അവന് അതിന്റെ

ആവശ്യവുമുണ്ടാകുന്നില്ല. പക്ഷേ, നമുക്ക് നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ ശാരീരികവും ആത്മീയവുമായ അഭിവൃദ്ധിക്ക് അവനെ അനുസരിക്കുകയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടത് നിർബന്ധമാകുന്നു.

നമ്മുടെ സാഹിത്യങ്ങളിൽ ഹസ്റത്ത് അബൂയസീദ് ബിസ്മ്താമീ (റ)നെ കുറിച്ചുള്ള ഒരു സംഭവം കാണാം. അതിൽ നമുക്ക് വലിയ പാഠമുണ്ട്.

ഹസ്റത്ത് അബൂയസീദ് ബിസ്മ്താമീ(റ) പറയുന്നു: ഞാൻ എന്റെ ശരീരത്തെ ഓരോ വിഷമങ്ങളിലും അകപ്പെടുത്തി. രാപ്പകൽ അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ പരമ്പര മുപ്പത് വർഷം വരെ തുടന്നു. അതായത് മുപ്പത് വർഷം രാപ്പകൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ആരാധനയിൽ ഞാൻ മുഴുകി. അങ്ങനെ ഞാൻ എന്റെ ശരീരത്തിന് എല്ലാ പ്രയാസങ്ങളും ഏല്പിച്ചു. ഞാൻ ഉറക്കം വളരെ കുറയ്ക്കുകയും ഭക്ഷണം അല്പം മാത്രം കഴിക്കുകയും എല്ലാതരം കഠിനപ്രയത്നങ്ങളും നിർവ്വഹിക്കുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ മുപ്പത് വർഷം പിന്നിട്ടപ്പോൾ ഒരു ദിവസം ഒരു രൂപം എന്റെ മുമ്പിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു പറഞ്ഞു: 'അബൂയസീദേ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഖജനാവ് ഇബാദത്ത് മുഖേന നിറഞ്ഞുകിടക്കുകയാണ്. നിന്റെ ഇബാദത്ത് ഇല്ലെങ്കിലും അതിനൊരു കറവും വരികയില്ല. ഈ ഇബാദത്തുകളുടെ ഫലമായിമാത്രം നിനക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യവും അവന്റെ സംരൂപ്തിയും ലഭിക്കുകയില്ല.

فَإِنْ ارَادْتَ التَّوَلَّى مَوْلَايَ
فَإِنَّكَ بِكَ الْبَلَاءِ وَلَا خَنْقَارٍ وَلَا خِلَاصٍ فِي

مَوْلَايَ നീ നിന്റെ ഉള്ളിൽ വിനയവും എളിമയും സ്വയം നിസ്സാരനാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാനുള്ള ബോധവും വളർത്തിയെടുക്കേണ്ടതാണ്. നീ അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യവും അവന്റെ രൂപിയും കൈവരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും ഈ മാർഗ്ഗം അംഗീകരിച്ചേ പറ്റൂ. കൂടാതെ നിന്റെ കർമ്മങ്ങളിൽ ഇഖ്ലാസ് (ആത്മാർഥത) ഉണ്ടാവുകയും വേണം.

നമ്മുടെ ഇബാദത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണെങ്കിലും അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാര്യമുണ്ടെങ്കിലേ അവന്റെ സമ്പ്രീതിയുടേയും

സംഗ്രഹിച്ചുടേയും സ്വർഗം നമുക്ക് സമ്പാദിക്കാനാവുമെന്നു മനസ്സിലാക്കുകയാണ് 'ഇഖ് ലാസ്' എന്ന പദത്തിന്റെ ഇസ്ലാമികമായ സാങ്കേതികാർത്ഥം. കേവലം സ്വന്തമായ ഉപാസനകളുടേയും പ്രയത്നങ്ങളുടേയും ഫലമായി മാത്രം അല്ലാഹുവിന്റെ സമ്പ്രീതിയോ അവന്റെ സംഗ്രഹിച്ചുടേ സ്വർഗമോ നമുക്ക് പ്രാപിക്കാനാവുകയില്ല; അവന്റെ സാമീപ്യത്തിനുള്ള മാർഗവും നമുക്കായി തുറക്കപ്പെടുകയില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ, ഹസ്റത്ത് അബൂയസീദ് ബിസ്തമി (റ) നമുക്ക് പറഞ്ഞുതന്നതും, അദ്ദേഹം മുപ്പതുവർഷം ഇബാദത്ത് ചെയ്ത ശേഷവും അദ്ദേഹത്തോട് അല്ലാഹുവിന്റെ ഇച്ഛയനുസരിച്ച് പറയപ്പെട്ടതുമായ കാര്യമിതാണ്. അതായത് നീ മുപ്പത് വർഷം രാപ്പകൽ ആരാധന നടത്തി. ഇതൊരു സ്തുത്യർഹമായ പ്രവർത്തിതന്നെ. പക്ഷേ, ഈ ഇബാദത്തുകൊണ്ടുമാത്രം അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യവും അവന്റെ സമ്പ്രീതിയും കൈവരിക്കാൻ കഴിയുമെന്ന് നീ ഒരിക്കലും വിചാരിക്കണം. നീ അല്ലാഹുവിന്റെ സാമീപ്യവും അവന്റെ നായുജ്യവും കൈവരിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ നീ നിന്റെ കർമ്മങ്ങളെ സർവസ്വമായി കണക്കാക്കരുത്. മറിച്ച് സ്വയം ഒന്നിനും കൊള്ളാത്തവനും നിസ്സാരനുമായി നിന്നെ കരുതുക. നിന്റെ കർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ അടുക്കൽ അനിഷ്ടകരമാകുമോ എന്നും അവന്റെ സന്നിധിയിൽ അത് സ്വീകരിക്കാതെ വരുമോ എന്നുമുള്ള ആശങ്ക എപ്പോഴും നിന്നിലുണ്ടായിരിക്കണം.

ഇപ്രകാരം, ജീവിതം മുഴുവനും ആത്മാർത്ഥതയോടെ ആരാധന നടത്തിയതിനുശേഷവും അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു നിഷ്പക്ഷ ഭാസന് തന്റെ മോക്ഷത്തെ സംബന്ധിച്ച് സംഗ്രഹനാകാൻ സാധിക്കുന്നില്ലെന്നു വരുമ്പോൾ ഒരു ദിവസത്തെ ആരാധന കൊണ്ട് നമുക്ക് എങ്ങനെ സംഗ്രഹിച്ചടയാൻ കഴിയും?

'ജുമാത്തുൽവിദാ*' യുടെ ഇബാദത്തിൽ ആളുകൾ കൂടുതൽ ഉത്സാഹത്തോടെ പങ്കെടുക്കരുതെന്ന് ഞാൻ പറയുകയില്ല. കാരണം, അല്ലാഹുവിനെ ആരാധിക്കുന്നതിന് ഒരു ദിവസമെങ്കിലും ഉത്സാഹത്തോടെ വരുന്ന ആളുടെ വഴിയിൽ തടസ്സം സൃഷ്ടിക്കുക എന്നത് എന്റെ ജോലിയല്ല. പക്ഷേ, ഇതുകൊണ്ടുമാത്രം നിങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുപ്തിയോ

* റമസാൻ മാസത്തിലെ അവസാനത്തെ വെള്ളിയാഴ്ച.
(വിടപറയൽ ജുമാ)

അവന്റെ സാമീപ്യമോ കൈവരിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് ഞാൻ പറയുകതന്നെ ചെയ്യും. നിങ്ങൾ ഒരു ദിവസം അതായത് 'ജുരുത്തുൽവിദാ' നാളിൽ അല്ലാഹുവിന് ഇബാദത്ത് ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ജീവിതത്തിന്റെ ഒരംശം അവന്റെ ആരാധനാകർമ്മങ്ങളിലും അനുസരണത്തിലും കഴിച്ചു കൂട്ടിയെന്നുമാത്രം. അതായത് നിങ്ങളുടെ കടമയുടെ ഒരംശം നിങ്ങൾ നിറവേറ്റി. ഇത് നല്ലകാര്യം തന്നെ. പക്ഷേ, 'ജുരുത്തുൽവിദാ'യോ റമസാനിലെ അവസാനത്തെ രാത്രികളിലെ നമസ്കാരമോ, അല്ലാഹുവിനോടും അവന്റെ ദാസൻമാരോടുമുള്ള നിങ്ങളിലർപ്പിതമായ കടമകളിൽനിന്ന് നിങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുന്നുവെന്ന് നിങ്ങളോരിക്കലും വിചാരിക്കരുത്. അങ്ങനെ ഒരിക്കലുമില്ല. പ്രത്യുത ജീവിതം മുഴുവനുമുള്ള കഠിന പ്രയത്നങ്ങൾക്കും ഇബാദത്തുകൾക്കും ശേഷവും നിങ്ങളെപ്പോഴും ഇങ്ങനെ പ്രാർഥിച്ചുകാണിരിക്കുക, 'അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളുടെ നിസ്സാരമായ പരിശ്രമങ്ങൾ നിന്റെ തൃപ്താഭങ്ങളിലർപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. നീ ഇത് തള്ളിക്കളയാനാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്കിൽ നിന്റെ കല്പകൾ കൊണ്ട് തട്ടിയെറിയു പക്ഷേ, നീ അനുഗ്രഹദാതാവാണ്; പരമകാരുണികനും കരുണാമയനുമായ അല്ലാഹുവാണ്. നീ അങ്ങനെ ചെയ്യുകയില്ലെന്നും പ്രത്യുത നിന്റെ അനുഗ്രഹം ഒന്നുകൊണ്ടുമാത്രം ഞങ്ങളുടെ ഈ നിസ്സാര പരിശ്രമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും നിന്റെ സാമീപ്യത്തിന്റേയും സംതുപ്പിയുടേയും വഴികൾ ഞങ്ങൾക്കായി തുറക്കുകയും ചെയ്യുമെന്നാണ് ഞങ്ങളുടെ പ്രതീക്ഷ."

"ഹസ്റത്ത് നബി (സ) തിരുമേനി ഹസ്റത്ത് മുആദ് (റ) നോടു ചെയ്ത ഒരു വസിയുത്ത് അവസാനമായി ഞാൻ കേൾപ്പിക്കാനാഗ്രഹിക്കുന്നു. സഹോദരങ്ങൾ ഇത് സശ്രദ്ധം കേൾക്കുക. ഈ വസിയുത്ത് കേട്ടതിനുശേഷം മരണംവരെ ഒരു മനുഷ്യനും തന്റെ ഒരു സൽകർമ്മത്തിലും തൃപ്തിയടയാൻ ഒരു വിധേനയും സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കുന്നു. ദീർഘമായൊരു വസിയുത്താണിത്. അതിലെ വാക്കുകൾ അപ്പടി ഞാൻ വായിക്കുന്നില്ല. തർജ്ജമ മാത്രം.

കേരപിക്കുന്നതാണ്. നബി (സ) തിരുമേനി ഒരുദിവസം ഹസ്റത്തു മുആദു (റ) നോട്ടു പറഞ്ഞു.

مَا أَذُنُكَ إِلَّا بِكَلِمَاتٍ أَنْ أَنْتَ فَخْرُكَ
كَفَرُكَ

മുആദേ, ഞാൻ നിന്നോടു ഒരു കാര്യം പറയുകയാണ്. അത്. നീ ഓർമവെച്ചാൽ നിനക്ക് ഫലം ചെയ്യും. നീ അതു മറന്നു കളഞ്ഞാൽ **مَا أَذُنُكَ إِلَّا بِكَلِمَاتٍ أَنْ أَنْتَ فَخْرُكَ** അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം നിനക്ക് കരസ്ഥമാക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല; മോക്ഷം പ്രാപിക്കുന്നതിനായി തൃപ്തികരമായ ഒരു തെളിവു നിന്റെയടുക്കൽ അവശേഷിക്കുകയുമില്ല.

لَا مَعَادُ أَنْ اللَّهَ زَبَّارُكَ وَنَالِي خَلَاكَ سُبْحَانِي
قَبْلَ أَنْ يَخْلُقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ

മുആദേ, അല്ലാഹു ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ കാവൽക്കാരായ ഏഴു മലക്കുകളെ സൃഷ്ടിച്ചു. (ആകാശങ്ങൾ എന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷിതം ആത്മീയമായി ഉയർന്ന ആളുകൾ താമസിക്കുന്ന ആത്മീയാകാശങ്ങളാണെന്നും ഈ ഹദീസിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽനിന്നും മനസ്സിലാകുന്നു.) ആ മലക്കുകളെ ഓരോ ആകാശത്തിന്റേയും കാവൽക്കാരായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു തങ്ങളുടെ സ്ഥാനത്ത് നില്ക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയുള്ള ആളുകളുടെ കർമങ്ങൾ അതുവഴി മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാനനുവദിക്കുകയുമായിരുന്നു അവരുടെ ജോലി. നബി കരീം (സ) പറഞ്ഞു. മനുഷ്യന്റെ കർമങ്ങൾ സൂക്ഷിക്കുകയും നിത്യേനയുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങൾ ഏഴുതിവണ്ണുകയും ചെയ്യുന്ന മലക്കുകൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരു ദാസൻ രാവിലെ മുതൽ വൈകുന്നേരംവരെ ചെയ്ത കർമങ്ങളുമായി ആകാശത്തേയ്ക്കുയർന്നു. ആ കർമങ്ങൾ പരിശുദ്ധമാണെന്നും അത് വളരെയധികമുണ്ടെന്നും ആ മലക്കുകൾ ധരിച്ചു. അവർ ഒന്നാം ആകാശത്തെത്തി. അവിടെ കാവൽ നില്ക്കുന്ന മലക്കിനോടു പറഞ്ഞു: 'അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ അവന്റെ

ഒരു ഭാസന്റെ കർമ്മങ്ങൾ സമർപ്പിക്കാനാണ് ഞങ്ങൾ വന്നിട്ടുള്ളത്. അത് വളരെ പരിശുദ്ധമാണ്.' അപ്പോൾ കാവൽക്കാരനായ മലക്കു പറഞ്ഞു: 'നിൽക്കൂ! നിങ്ങൾക്ക് മുന്നോട്ടു പോകാൻ അനുവാദമില്ല. നിങ്ങൾ മടങ്ങിപ്പോകുക. ഈ കർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടുപോയി ഇതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ മുഖത്തേറിയുക. പരദൂഷണം പറയുന്നവന്റെ കർമ്മങ്ങൾ ഇതുവഴി മുന്നോട്ടു കൊണ്ടുപോകാനനുവദിക്കരുതെന്ന നിർദ്ദേശത്തോടെയാണ് അല്ലാഹു എന്നെ ഇവിടെ നിറുത്തിയിരിക്കുന്നത്. നിങ്ങൾ ഏതൊരുത്തന്റെ കർമ്മങ്ങളുമായിട്ടാണോ വന്നിട്ടുള്ളത് അവൻ സദാ പരദൂഷണം പറയുന്നവനാകുന്നു

റസൂലുകരീം (സ) പറഞ്ഞു: മറ്റൊരു ഭാസന്റെ കർമ്മങ്ങളുമായി വേറെ ചില മലക്കുകൾ ആകാശത്തേയ്ക്കുയർന്നു. 'ഈ കർമ്മങ്ങൾ വളരെ ശുദ്ധമാണ്. ഇയാൾ ഇത് ധാരാളമായി അനുഷ്ഠിക്കുകയും ചെയ്തു' എന്നൊക്കെ അവർ അന്വേഷം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. കാരണം അവയിൽ പരദൂഷണത്തിന്റെ കലർപ്പില്ലായിരുന്നു. അതുകൊണ്ടുതന്നെ ഒന്നാം ആകാശത്തിന്റെ കാവൽക്കാരൻ അവരെ കടന്നുപോകാൻ അനുവദിച്ചു. പക്ഷേ, അവർ രണ്ടാമതാകാശത്തേയ്ക്കുയർന്നുപോയി അവിടെ കാവൽനിന്നിരുന്ന മലക്ക് അവരെ വിളിച്ചു. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: 'നിൽക്കൂ! തിരിച്ചുപോവൂ. ഈ കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ടുപോയി അവയുടെ ഉടമസ്ഥന്റെ മുഖത്തേറിയുക. ഞാൻ അന്തസ്സിന്റേയും ആത്മാഭിമാനത്തിന്റേയും കാര്യങ്ങൾ നോക്കുന്ന മലക്കാകുന്നു. പൊങ്ങച്ചവും, ആത്മാഭിമാനവും കലർന്ന കർമ്മങ്ങൾ ഇതുവഴി മുന്നോട്ടു പോകാതിരിക്കാനാണ് ഞാനിവിടെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതായിട്ടുള്ളത്. ഈ കർമ്മങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥൻ ജനങ്ങളുടെ സദസ്സുകളിലിരുന്നു തന്റെ കർമ്മങ്ങളിൽ അന്തസ്സും ആത്മാഭിമാനവും പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നു.'

നബിതിരുമേനി (സ) പറഞ്ഞു: മലക്കുകളുടെ ഒരു കൂട്ടം വേറൊരാളുടെ കർമ്മങ്ങളുമായി ആകാശത്തേയ്ക്കുയർന്നു. ആ മലക്കുകളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അയാളുടെ കർമ്മങ്ങൾ പ്രകാശപൂരിതമായിരുന്നു. ആ കർമ്മങ്ങളിൽ ദാനധർമ്മങ്ങളും അടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. നോമ്പും നമസ്കാരവും അതിലുണ്ടായിരുന്നു. തന്റെ

നാഥനായ അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിക്കുവേണ്ടി ആ ദാസൻ ചെയ്ത കഠിനപ്രയത്നംകണ്ട് ആ മലക്കുകൾ അത്ഭുതപ്പെട്ടു. ആ കർമ്മങ്ങളിൽ പരദൂഷണത്തിന്റേയോ ആത്മാഭിമാനത്തിന്റേയോ കലർപ്പുണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്നിമിത്തം ഒന്നും രണ്ടും ആകാശങ്ങളിലെ മലക്കുകൾ കടന്നുപോകാൻ അവരെ അനുവദിച്ചു. എന്നാൽ, മൂന്നാം ആകാശത്തിന്റെ പ്രവേശന കവാടത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവിടെ കാവൽ നില്ക്കുന്ന മലക്ക് പറഞ്ഞു: 'നില്ക്കൂ! ഈ കർമ്മങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥന്റെ അടുത്തേക്ക് മടങ്ങി ചെല്ലുക. അവ അയാളുടെ മുഖത്തെറിയുക. അഹങ്കാരത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കുന്ന മലക്കാണ് ഞാൻ. അഹങ്കാരത്തിന്റെ ചുവ കലർന്നിട്ടുള്ള ഒരു കർമവും ഇതുവഴി കടന്നുപോകാനനുവദിക്കരുതെന്ന നിർദ്ദേശത്തോടെയാണ് എന്നെ നിറുത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഈ കർമ്മങ്ങളുടെ ഉടമസ്ഥൻ മഹാ അഹങ്കാരിയാണ്. എല്ലാം താൻതന്നെയാണ് അയാൾ കരുതി മറുളളവരെ അയാൾ നിസ്സാരരായി കണ്ടു. അവരോട് അഹങ്കാരത്തോടും ഗർവ്വോടുംകൂടി അയാൾ പെരുമാറി. സദസ്സുകളിൽ തന്റെ വ്യക്തിത്വം അയാൾ പ്രകടിപ്പിച്ചു. അയാളുടെ കർമ്മങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നല്ലതാണെന്നു തോന്നുന്നുവെങ്കിലും അത് അല്ലാഹുവിന്റെയടുക്കൽ സ്വീകാര്യമല്ല.

നബി(സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: 'മലക്കുകളുടെ ഒരു സംഘം പിന്നൊരാളുടെ കർമ്മങ്ങളുമായി ആകാശത്തേയ്ക്കുയർന്നു.

وَرَأَوْا الْكُوكِبَ الدِّيَّ ആ കർമ്മങ്ങൾ മലക്കുകൾക്ക് തിളക്കമാർന്ന വലിയ നക്ഷത്രരൂപംപോലെ ഭംഗിയുള്ളതായി തോന്നി. അവയിൽ നമസ്കാരവും തസബീഹും ഹജ്ജും ഉറയുമെല്ലാമുണ്ടായിരുന്നു. മൂന്നാകാശവും പിന്നിട്ട് അവർ നാലാനാകാശത്തിന്റെ കവാടത്തിലെത്തി അപ്പോൾ അവിടെ കാവൽ നില്ക്കുന്ന മലക്ക് പറഞ്ഞു: നിൽക്കൂ! ഈ കർമ്മങ്ങളുമായി ഇതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ അടുത്തേക്കു തന്നെ ചെല്ലുക. അത് അവന്റെ മുഖത്തെറിയുക. ഞാൻ, തന്നിഷ്ടക്കാരന്റെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കുന്ന മലക്കാണ്. തന്നിഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുന്നതാരാണോ, തന്റെ പ്രവൃത്തി മുഖേനതന്നെ അല്ലാഹുവിനു പങ്കാളിയായി കരുതുന്നതാരാണോ അയാളുടെ

കർമ്മങ്ങൾ ഈ നാലാം ആകാശത്തിന്റെ കവാടത്തിലൂടെ കടന്നുപോകാൻ വിടരുതെന്ന് അല്ലാഹു കല്പിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വ്യക്തിയുടെ എല്ലാ പ്രവൃത്തിയിലും തന്നിഷ്ടം പ്രകടമായിരുന്നു. അയാളുടെ കർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ സ്വീകാര്യമല്ല.

റസൂൽകരീം (സ) പറഞ്ഞു: മലക്കുകളുടെ അഞ്ചാമത്തൊരു വിഭാഗം മറ്റൊരാളുടെ കർമ്മങ്ങളുമായി ആകാശത്തേയ്ക്കുയർന്ന് വിവാഹ രാത്രിയിൽ സർവാലങ്കാരങ്ങളോടെ അണിഞ്ഞൊരുങ്ങി മണവാളന്റെ മണിയറയിലേക്ക് പൂമണം ചൊരിഞ്ഞ് വന്നെത്തിയ ഒരു മണവാട്ടിയെപ്പോലെയാണ് ആ കർമ്മങ്ങളുടെ സ്ഥിതിയെന്ന് പ്രസ്തുത മലക്കുകൾ ധരിച്ചു. എന്നാൽ, നാലാകാശവും കടന്ന് അഞ്ചാമകാശത്തെത്തിയപ്പോൾ അവിടെ കാവൽനിന്ന മലക്കു പറഞ്ഞു: 'നിൽക്കൂ! ഈ കർമ്മങ്ങൾ തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോയി ഇതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ മുഖത്തൊഴുക. ഇതു സ്വീകരിക്കാൻ നിന്റെ ദൈവം തയ്യാറല്ലെന്ന് അയാളോടു പറയുക. وَاللّٰهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ ഞാൻ അസൂയയുടെ കാര്യങ്ങൾ നോക്കുന്ന മലക്കാകുന്നു. അസൂയ കലർന്ന കർമ്മങ്ങൾ ഈ അഞ്ചാം ആകാശവാതിലിലൂടെ കടന്നു പോകാൻ അനുവദിക്കരുതെന്ന് എന്റെ രക്ഷിതാവ് എന്നോടു ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വ്യക്തി അറിവു സമ്പാദിക്കുന്നവരോടും സൽകർമ്മങ്ങളനുഷ്ഠിക്കുന്നവരോടും അസൂയപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇയാളുടെ കർമ്മങ്ങൾ ഇതുവഴി കൊണ്ടുപോകാൻ ഞാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല.'

നബി തിരുമേനി (സ) പറഞ്ഞു: 'മലക്കുകളുടെ ആറാമത്തൊരു സംഘം അടുത്തൊരാളുടെ കർമ്മങ്ങളുമായി ആകാശത്തേയ്ക്കുയർന്നു. അഞ്ച് ആകാശവും താണ്ടി അവർ ആറാം ആകാശത്തെത്തി ആ കർമ്മങ്ങളിൽ നോമ്പും നമസ്താരവും സക്കാത്തും ഹജ്ജും ഉറപ്പുവരുത്തുകയുണ്ടായിരുന്നു. ഇവയെല്ലാം അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ സ്വീകാര്യമായതാണെന്നാണ് മലക്കുകൾ കരുതിയത്. പക്ഷേ, ആറാമത്തെ ആകാശത്തെത്തിയപ്പോൾ അവിടെ കാവൽനില്ക്കുന്ന മലക്ക് പറഞ്ഞു: 'നിൽക്കൂ!

മുന്നോട്ടുപോകരുത്. **لَا يَرْحَمُ الْإِنْسَانُ** **عَدُوَّهُ** അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസന്മാരോട് ഒരിക്കലും കരുണ കാണിക്കാത്തയാളാണ് ഈ വ്യക്തി. കരുണ കാണിക്കാത്തവരുടെ കർമ്മങ്ങൾ ഈ വാതിലിലൂടെ വിടാതിരിക്കാനാണ് എന്നെ നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. നിങ്ങൾ മടങ്ങി പോയ്ക്കൊള്ളുക. അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസന്മാരോട് കരുണ കാണിക്കുന്നതിനുപകരം അവരോട് അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു നീ ചെയ്തതെന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഈ കർമ്മങ്ങൾ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ മുഖത്തുറിയുകയും അങ്ങനെയുള്ള നിനക്ക് കാരണവും ചെയ്ത് നിന്റെ കർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹു എങ്ങനെ സ്വീകരിക്കാനാണെന്ന് അവനോട് ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുക. കാണിക്കുന്നതിനു പകരം അവരോട് അക്രമം പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നു നീ ചെയ്തതെന്ന് പറഞ്ഞാൽ ഈ കർമ്മങ്ങൾ അതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ മുഖത്തുറിയുകയും അങ്ങനെയുള്ള നിനക്ക് കാരണവും ചെയ്ത് നിന്റെ കർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹു എങ്ങനെ സ്വീകരിക്കാനാണെന്ന് അവനോട് ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുക.

നബി അക്രം (സ) പറഞ്ഞു. മറ്റു ചില മലക്കുകൾ ഒരു ദാസന്റെ കർമ്മങ്ങളുമായി ആകാശത്തിനുശേഷം ആകാശവും വിവിധ കവാടങ്ങളും പിന്നിട്ട് ഏഴാം ആകാശത്തെത്തി. നമസ്കാരവും നോമ്പും ഇസ്ലാമിക കർമ്മശാസ്ത്രവും അവയിലടങ്ങിയിരുന്നു. തേനീച്ചയുടെ മുളൽപോലുള്ള ശബ്ദം ആ കർമ്മങ്ങളിൽ നിന്ന് കേൾക്കാമായിരുന്നു. മലക്കുകൾ അയാളുടെ കർമ്മങ്ങളെപ്പറ്റി അഭിമാനത്തോടെ അന്വേഷം സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നതായിരുന്നു ആ ശബ്ദം. അതായത്, നാം അത്യുത്തമ കർമ്മങ്ങളാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ സമർപ്പിക്കാൻ കൊണ്ടുപോകുന്നത്, ഈ കർമ്മങ്ങൾ സൂര്യ പ്രകാശംപോലെ തിളങ്ങുന്നുണ്ട് എന്നൊക്കെ പറഞ്ഞാൽ അവർ മുന്നോട്ടുപോകുകയാണ്. അത് വളരെ ഭാരമേറിയതായിരുന്നു. എത്രത്തോളമെന്നാൽ മൂവായിരം മലക്കുകളാണ് അവ ചുമന്നിരുന്നത്. അവർ ഏഴാം ആകാശത്തിന്റെ വാതിൽക്കലെത്തി. അപ്പോൾ അവിടെ കാവൽനിന്ന മലക്ക് അവരോടു പറഞ്ഞു: നിൽക്കൂ! നിങ്ങൾക്ക് മുന്നോട്ടു പോകാനാവ

കയ്യില്ല. നിങ്ങൾ തിരിച്ചുപോവുക. ഈ കർമ്മങ്ങൾ ഇതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ മുഖത്തേറിയുക. കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തി മാത്രം കാംക്ഷിച്ചുകൊണ്ടുള്ള നിഷ്കലംബമായ കർമ്മങ്ങളല്ലാതെ ഇതുവഴി കടത്തിവിടരുതെന്ന് എനിക്ക് കല്പന ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹു അല്ലാത്തവർക്കുവേണ്ടിയാണ് അയാൾ ഈ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. “അറാബ് ബിഹീ റഹ് അത്തൻ ഇൻദൽഫുഖഹായി” ഈ വ്യക്തി കർമ്മശാസ്ത്രപണ്ഡിതൻമാരുടെ സദസ്സിലിരുന്നു പൊങ്ങച്ചത്തോടെ കഴുത്തുയർത്തി തന്റെ പാണ്ഡിത്യത്തെപ്പറ്റിയും ഗവേഷണപാടവത്തെപ്പറ്റിയും വീമ്പിളക്കുമായിരുന്നു. അതുമൂലം തന്റെ തായ ഉന്നതപദവിയും മഹത്വവും വെളിപ്പെടുത്തുകയാണ് അയാളുടെ ലക്ഷ്യം. അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിക്കുവേണ്ടിയല്ല അയാൾ ഈ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്തത്. പ്രത്യുത പ്രകടനത്തിനുവേണ്ടിയായിരുന്നു. “വദീക് റൻ ഇൻദൽഉലമാഇ വ സ്വീത്തൻ ഫിൽമ ദാ ഇനി” ഈ ലോകത്ത് ഒരു മഹാത്മാവായി അറിയപ്പെടണമെന്നും ആലിംകളുടെ ഇടയിൽ താനൊരു ചർച്ചാവിഷയമാകണമെന്നും അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു.

“അമാനീ റബ്ബീ അൻ അദ്ദഅ അമലഹു യുജാവിസ് നീ ഇലാ ഗയ് റി വ കല്ല അമലിൻ ലം യകനില്ലാഇത്തആലാ ഖാലി സ്വൻ ഫഹുവരിയാഉൻ” അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി പ്രത്യേകപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലാത്തതും, ലോകമാന്യത കലർന്നിട്ടുള്ളതുമായ ആ കർമ്മങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. അങ്ങനെയുള്ള കർമ്മങ്ങൾ മുന്നോട്ടുകൊണ്ടുപോകാനനുവദിക്കരുതെന്ന് ഞാൻ കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ തിരിച്ചുചെന്ന് ഈ കർമ്മങ്ങൾ ഇതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ മുഖത്തേറിയുക.

നബീകരീം (സ) പറഞ്ഞു. വേറെ ചില മലക്കുകൾ പിന്നൊരാളുടെ കർമ്മങ്ങളുമായി ആകാശങ്ങളിലേയ്ക്കുയർന്നു. ഏഴ് ആകാശങ്ങളുടേയും കാവൽക്കാരായ മലക്കുകൾ അവരെ പോകാനനുവദിച്ചു. ആ കർമ്മങ്ങളോട് മലക്കുകൾക്ക് അവമതിപ്പൊന്നുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ആ കർമ്മങ്ങളിൽ സകാത്തും നോമ്പും നമസ്താരവും ഹജ്ജും ഉറയും സൽസ്വഭാവവും ദൈവ

സ്മരണയുണ്ടായിരുന്നു. അവ അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ സമർപ്പിക്കാനായി മലക്കകൾ മുന്നോട്ടു നീങ്ങി. ആകാശങ്ങളിലെ മലക്കുകളും അവരോടൊപ്പം ചേർന്നു. കവാടങ്ങളെല്ലാം പിന്നിട്ട് അവർ, അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിലെത്തി. ആ മലക്കകൾ അല്ലാഹുവിന്റെ സവിധത്തിൽ ഇപ്രകാരം ബോധിപ്പിച്ചു. “ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, നിന്റെ ഈ ദാസൻ എപ്പോഴും നിന്റെ ആരാധനയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വലിയ സൽക്കർമ്മിയാണ്. തന്റെ വിലപ്പെട്ട സമയം മുഴുവനും നിന്റെ അനുസരണത്തിൽ ചെലവഴിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം വളരെ ആത്മാർത്ഥതയുള്ള ദാസനാണ്. അദ്ദേഹത്തിൽ ന്യൂനതകളൊന്നും തന്നെയില്ല.” ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ, അവർ അദ്ദേഹത്തെ മുക്തകണ്ഠം പ്രശംസിച്ചു. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: “കർമ്മങ്ങളെഴുതി ഭദ്രമായി സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണ് ഞാൻ നിങ്ങളെ നിയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യന്റെ പ്രത്യക്ഷമായ കാര്യങ്ങൾ കാണുകയും അവ നിങ്ങൾ എഴുതിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ‘വ അനർ റഖീബ് അലാ ഖൽബിഹീ’ ഞാനവന്റെ ഹൃദയത്തെ കാണുന്നു. ‘ഇന്നഹു ലം യറവ് നീ ലിഹാ ദൽഅമലി’ ഈ കർമ്മങ്ങൾകൊണ്ട് അവൻ എന്റെ തൃപ്തിയല്ല കാംക്ഷിച്ചത്. യഥാർത്ഥത്തിൽ അയാളുടെ ഉദ്ദേശ്യവും ലക്ഷ്യവും മററാന്നായിരുന്നു. ‘അറാദബിഹീ ഗയ് രീ’ എന്നിങ്ങനെ പുറമെ മാറാറെയോ സംതൃപ്തനാക്കാൻ അയാൾ ആഗ്രഹിച്ചു. ‘ഫഅലയ് ഹി ലഅ് നത്തീ’ അയാളുടെമേൽ എന്റെ ശാപമുണ്ട്.” അപ്പോൾ എല്ലാ മലക്കുകളും വിളിച്ചു പറയും. ‘ഞങ്ങളുടെ നാഥാ, അയാളുടെ മേൽ നിന്റെയും ഞങ്ങളുടെയും ശാപമുണ്ടാവട്ടെ.’ അയാളുടെമേൽ ഏഴാകാശങ്ങളും അതിലുള്ള മുഴുവൻ സൃഷ്ടിജാലങ്ങളും ശാപം ചൊരിയാൻ തുടങ്ങും.

ഹസ്റത്തു മുആദ് (റ) നബി (സ) യുടെ ഈ വസിയുത്ത് കേട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം വിറകൊണ്ടു. അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു: അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരേ, ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങളുടെ അവസ്ഥ ഇതാണെങ്കിൽ, എനിക്ക് എങ്ങനെയാണ് മോക്ഷം ലഭിക്കുക. അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: ‘ഇഖ് തദിബീ’ നീ എന്റെ സുന്നത്തനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കുക. അല്ലാഹുവിന്റെ ദാസൻ

എത്ര നല്ല പ്രവൃത്തി ചെയ്താലും അതിൽ ചില വീഴ്ചകൾ ഉണ്ടാകുമെന്ന് വിശ്വസിക്കുക. തന്മൂലം നീ നിന്റെ കർമ്മങ്ങളിൽ ഊഹം കൊള്ളരുത്. രക്ഷിതാവായ അല്ലാഹു തന്റെ ദാസന്റെ പ്രവൃത്തികളിലുള്ള ന്യൂനതകളെ മാപ്പ് ചെയ്യുന്നവനാണെന്ന് ഉറച്ചു വിശ്വസിക്കുകയാണ് വേണ്ടത്. 'വ ഹാഫിദ്' അലാ ലിസാനിക്ക' നിന്റെ നാവിനെ നീ നിയന്ത്രിക്കുക. ആരേയും അതുമുഖേന വിഷമിപ്പിക്കരുത്. തെറ്റായ കാര്യങ്ങൾ നിന്റെ നാവിലൂടെ പുറത്തു വരരുത്. നീ സ്വയം മറുത്തുവരെക്കാൾ ഭേതനും സാത്താപിതനാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കാതിരിക്കുക. നിന്റെ മേന്മയെ നീ വിളംബരം ചെയ്യരുത്. 'വലാ തുദ്'വിൽ അമലദ്യുൽയാ ബിഅമലിൽ ആഖിറത്തി' അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനും പരലോകജീവിതം ഗുണകരമാകുന്നതിനുമായി നീ ചെയ്യുന്ന പ്രവൃത്തികളിൽ ലൗകിക സുഖം കൂട്ടിക്കലർത്താതിരിക്കുക. ജനങ്ങളിൽ കഴപ്പും ലഹളയും ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും അവരെ ഭിന്നിപ്പിക്കുന്നതിനും ശ്രമിക്കരുത്. അങ്ങനെ നീ ചെയ്താൽ പുനരുത്ഥാനനാളിൽ നരകത്തിലെ നായ നിന്നെ കടിച്ചുകീറുന്നതാണ്. ജനങ്ങളുടെ മുന്നിൽ അവരെ കാണിക്കാനായി നീ ഒന്നും പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുക."

(റൂഹുൽബയാൻ വാല്യം 1 പേജ്. 76, 77)

ഈ പറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളെല്ലാം 'ഇഖ്തദബീ' എന്നതിന്റെ വിശദീകരണവും വ്യാഖ്യാനവുമാകുന്നു. ചുരുക്കമിതാണ്: ഭൗതികമായ സുഖലോലുപതയിൽ നിന്നെല്ലാം പൂർണ്ണമായും വിട്ടുകന്ന് വിനയാന്വിതനായി തന്റെ നാഥന്റെ തിരുസന്നിധിയെ പരമലക്ഷ്യമാക്കി, മനുഷ്യകലത്തിനു കാരണ്യവും അനുഗ്രഹവുമായ നബി (സ) ജീവിച്ചു കാണിച്ചതുപോലെ നാം ജീവിതം നയിക്കാൻ പ്രയത്നിക്കുകയാണെങ്കിൽ, അതായത് നാം അല്ലാഹുവിനോടുള്ള കടപ്പാട് നിറവേറാൻ ശ്രമിക്കുന്നതോടൊപ്പം അവന്റെ ദാസരോടുള്ള കടപ്പാടും നിറവേറാൻ ശ്രമിക്കുകയും മനുഷ്യകലത്തോടു കരുണയും കൃപയുമുള്ളവരായിരിക്കുകയും അവർക്ക് സേവനം ചെയ്യുന്നവരായിത്തീരുകയും സ്വന്തം പ്രാർത്ഥനയും പ്രവൃത്തിയുംമൂലം അവരുടെ ദുഃഖം ദൂരീകരിക്കുന്നവരാവുകയും അവർ നമുക്ക്

നമ്മുടെ സ്വന്തം സഹോദരന്മാരേക്കാളധികം പ്രിയങ്കരനും നാം അവർക്ക് നമ്മുടെ സഹോദരന്മാരേക്കാളുപരി ഉപകാരം ചെയ്യുന്നവരുമായിത്തീരുകയുമാണെങ്കിൽ അല്ലാഹു തന്റെ മഹത്തായ അനുഗ്രഹംമുഖേന നമ്മെ അവന്റെ മടിത്തട്ടിൽ ഏടുത്തിരുത്തുന്നതാണ്. കാരണം അവന്റെ അനുഗ്രഹം മുഖേനയല്ലാതെ നമുക്ക് മോക്ഷം കരസ്ഥമാക്കാനാവുകയില്ല. നബി (സ) തിരുമേനിയേക്കാളധികം പ്രിയങ്കരനായി അല്ലാഹുവിന് മററാരുണ്ടാകാനാണ്?

ഹസ്റത്ത് അബൂഹുറൈറ (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. സഹാബിമാർ നബി (സ) തിരുമേനിയോടു ചോദിച്ചു: 'അങ്ങയ്ക്കും അങ്ങയുടെ പ്രവർത്തനഫലമായിട്ടാണോ അതല്ല അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാര്യം മുഖേനയാണോ മോക്ഷം ലഭിക്കുക.' അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: 'എനിക്കും എന്റെ പ്രവർത്തനഫലമായിട്ടല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാര്യം മുഖേന മാത്രമാണ് മോക്ഷം ലഭ്യമാകുന്നത്.' (ബുഖാരി കിതാബുൽ മർളാ)

നാം നമ്മുടെ കർമ്മങ്ങളെല്ലാം നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ തിരുസുന്നത്തനുസരിച്ച് അനുഷ്ഠിക്കാത്തതിടത്തോളം, അങ്ങയെ അനുസരിക്കാത്തതിടത്തോളം നമുക്ക് സമാധാനവും സംതൃപ്തിയും ഉണ്ടാകുക അസാധ്യമാണ്. നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ സുന്നത്തനുസരിച്ച് നാം ജീവിക്കുന്നുണ്ടോ ഇല്ലയോ എന്ന് അല്ലാഹുവിന് മാത്രമേ അറിയൂ. അതുകൊണ്ട് അന്ത്യശ്വാസം വരെ അല്ലാഹുവിനോടു ദൃഢ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക: അല്ലാഹുവേ, ഞങ്ങളെന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിച്ചോ ഇല്ലയോ എന്ന കാര്യം ഞങ്ങൾക്കറിയില്ല. ഞങ്ങൾ എല്ലാം ചെയ്താൽ തന്നെയും അപ്പോഴും ധാരാളം ബലഹീനതകൾ ഞങ്ങളുടെ പ്രവർത്തികളിൽ ഉണ്ടാകുമെന്നും നിന്റെ സന്നിധിയിൽ അത് സ്വീകാര്യ യോഗ്യമാവുകയില്ലെന്നും ഞങ്ങൾക്കറിയാം. അതിനാൽ, ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾക്ക് അംഗീകാരം നല്കണമെന്ന് ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല. മറിച്ച്, നീ നിന്റെ ഔദാര്യം കൊണ്ട് ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും നിന്റെ സാമീപ്യത്തിന്റേയും സംതൃപ്തിയുടേയും മാർഗങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കായി തുറന്നു തരുകയും ഈ ലോകത്തും പരലോകത്തും ഞങ്ങളെ നിന്റെ

സ്വർഗത്തിന്റെ അവകാശികളാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്യുവാ
നാണ് ഞങ്ങൾ അപേക്ഷിക്കുന്നത്. അല്ലാഹു ആമീൻ." (അൽഫസ്ൽ 1966 ജനുവരി 9)

ഇനി പരദൂഷണത്തെയും അഹങ്കാരത്തെയും സംബന്ധി
ച്ച് അല്പം ചില കാര്യങ്ങൾ വിവരിക്കാം. പരദൂഷണത്തെ
സംബന്ധിച്ച് അല്ലാഹു പറയുന്നു:

"വിശ്വസിച്ചവരേ, അധിക ഊഹങ്ങളും നിങ്ങൾ ഉപേ
ക്ഷിക്കവിൻ. നിശ്ചയം, ചില ഊഹങ്ങൾ കുറുകരമാണ്. അന്യന്റെ രഹസ്യങ്ങളിലേക്ക് ചൂഴ്ന്നു നോക്കരുത്. നിങ്ങൾ
ഉൽ ചിലർ മറ്റു ചിലരെ കുറിച്ച് പരദൂഷണം പറയുകയു
മരുത്. മരിച്ചുകിടക്കുന്ന സ്വസഹോദരന്റെ മാംസം ഭക്ഷി
ക്കുവാൻ നിങ്ങളിലാരെങ്കിലും ഇഷ്ടപ്പെടുമോ? നിങ്ങളത്
വെറുക്കുന്നുവല്ലോ. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ ഭയപ്പെടുവിൻ.
തീർച്ചയായും അല്ലാഹു പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കുന്നവനും
കരുണാമയനുമായവനാണ്." (വി: ഖുർആൻ 49:13)

ഖുദ്സിയായ ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. ഹസ്രത്ത്
അബൂഹുറയ്ക് (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. നബി (സ) തിരു
മേനി പറഞ്ഞു: 'പരദൂഷണം ഏതാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കറി
യാമോ? സഹാബത്ത് മറുപടി പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവും അവ
ന്റെ റസൂലും നന്നായി അറിയുന്നു. അവിടന്ന് പറഞ്ഞു:
തന്റെ സഹോദരന്റെ അസാന്നിധ്യത്തിൽ അയാൾ ഇഷ്ടപ്പെ
ടാത്ത കാര്യം പറയുക. ചോദിക്കപ്പെട്ടു: അക്കാര്യം സത്യവും
എന്റെ സഹോദരനിൽ ഉള്ളതുമാണെങ്കിലും അത് പരദൂഷണം
മാകുമോ? അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: അവന്റെ അഭാവത്തിൽ നീ
പറഞ്ഞ ന്യൂനത അവനിലുണ്ടെങ്കിൽ അതാണ് പരദൂഷണം.
നീ പറഞ്ഞ അക്കാര്യം അവനിൽ ഉള്ളതേയല്ലെങ്കിൽ അത്
അവന്റെമേൽ കുറുകെട്ടി പറയലായിരിക്കും.'

(ഹദീഖത്തുസ്സാലിഹീൻ പേജ് 357)

ഹസ്രത്ത് അഖ്ദസ് മസീഹ് മൗളുദ് (അ) പറയുന്നു.
"പരദൂഷണം പറയുന്നവൻ തന്റെ മരിച്ച സഹോദരന്റെ
ഇറച്ചി തിന്നുകയാണ് ചെയ്യുന്നതെന്ന് ഖുർആനിൽ പറയുന്നു.
സ്രീകളിലാണ് ഈ രോഗം അധികവും കാണുന്നത്. അർധ

രാത്രിവരെ ഇരുന്ന് അവർ അന്യരുടെ കുറങ്ങളും കുറവുകളും ചർച്ചചെയ്യും. രാവിലെ എഴുന്നേറ്റ് വീണ്ടും ഇതേ പ്രവർത്തി ആരംഭിക്കുകയായി. ഇതിൽനിന്ന് രക്ഷനേടേണ്ടത് അനിവാര്യമാണ്. സ്രീകളുടെ ഒരു പ്രത്യേക അധ്യായംതന്നെ ഖർജ്ജനിലുണ്ട്. നബി (സ) തിരുമേനി അരുളിയതായി ഹദീസിൽ ഇപ്രകാരം വന്നിരിക്കുന്നു. 'ഞാൻ സ്വർഗത്തിൽ സാധുക്കളെ ധാരാളമായി കണ്ടു. നരകത്തിലാകട്ടെ അധികവും സ്രീകളെയാണ് കണ്ടത്.'

(മൽഫൂസാത്ത് വാല്യം 8 പേജ് 441)

അല്ലാഹുവിന്റെ വെറുപ്പിനും മനുഷ്യന്റെ നാശത്തിനും ഹേതുക്കമായ രണ്ടു ദൃശ്യലക്ഷണമാണ് പരദൂഷണവും അഹങ്കാരവുമെന്ന് മുകളിൽ ഉദ്ധരിച്ച ഖുദ്സിയായ ഹദീസിൽ നിന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ടല്ലോ.

'ബറാഹീനെ അഹ് മദിയ്യ' നാലാം ഭാഗം പേജ് 520, 521-ൽ സയ്യിദുനാ ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദ് (അ) തന്നിരിക്കുണ്ടായിട്ടുള്ള ഒരു ഇൽഹാമിനെ സംബന്ധിച്ച് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.

"ഒരു കാലത്ത് ഈ വിനീതന്റെ സഹപാഠിയായിരുന്ന മൗലവി അബൂസഇദ് മുഹമ്മദ് ഹുസയ്ൻ ബട്ടാലവി തന്റെ പഠനം പൂർത്തീകരിച്ച് ബട്ടാലയിൽവന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്തൻ ചിന്താഗതികൾ ബട്ടാലാനിവാസികൾക്ക് ദഹിക്കാതിരുന്നപ്പോൾ അഭിപ്രായ ഭിന്നതയുള്ള പ്രശ്നത്തിൽ ബഹുമാനപ്പെട്ട മൗലവി സാഹിബുമായി വാദപ്രതിവാദം നടത്തുന്നതിന് ഒരു വ്യക്തി ഈ വിനീതനെ നിർബന്ധിക്കുകയുണ്ടായി. അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം വൈകുന്നേരം ആ വ്യക്തിയോടൊപ്പം ഞാൻ മൗലവി സാഹിബിന്റെ വീട്ടിൽ പോയി. മൗലവി സാഹിബിനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിതാവിനോടൊപ്പം പള്ളിയിൽവെച്ച് ഞാൻ കണ്ടു. പിന്നീടുണ്ടായ സംഭവത്തിന്റെ ചുരുക്കമിതാണ്. മൗലവി സാഹിബ് അപ്പോൾ ചെറു പ്രസംഗത്തിൽനിന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചിന്താഗതിയിൽ ആക്ഷേപാർഹമായതോ അധികപററായതോ ആയ ഒന്നുമില്ലെന്ന് മനസ്സിലായി. അതുകൊണ്ട് അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി ആ വാദപ്രതിവാദം ഞാൻ ഉപേക്ഷിച്ചു.

ആ വാദപ്രതിവാദം വേണ്ടെന്നുവെച്ചതിനെ സംബന്ധിച്ച് സൂചന നല്കിക്കൊണ്ട് ഔദാര്യവാനായ അല്ലാഹു രാത്രിയിൽ എന്തെ അഭിസംബോധനം ചെയ്തുകൊണ്ട് പറഞ്ഞു:

'അല്ലാഹു നിന്റെ ഈ പ്രവർത്തിയിൽ സംതൃപ്തനായിരിക്കുന്നു. അവൻ നിനക്ക് അനുഗ്രഹം നല്കും; എത്രത്തോളമെന്നാൽ, രാജാക്കന്മാർ നിന്റെ വസ്ത്രങ്ങളിൽനിന്ന് അനുഗ്രഹം തേടും.' ഇതിനുശേഷം കുതിരസ്സുവാരി ചെയ്യുന്ന രണ്ടു രാജാക്കന്മാരെ ദർശനത്തിൽ ഞാൻ കണ്ടു.

അവിടെവെച്ച് അല്ലാഹുവിനും അവന്റെ റസൂലിനും വേണ്ടി സവിശേഷമായ വിനയവും താഴ്മയും ഞാൻ അവലംബിച്ചതു നിമിത്തം എന്റെ പ്രവർത്തിയെ നിഷ്പഫലമാക്കാൻ ഉദാരമതിയായ അല്ലാഹു ആഗ്രഹിച്ചില്ല."

ഒന്നാമത്തെ കുററം

ഹസ്റത്തു മസീഹു മൗളുദ് (അ) പറയുന്നു:

"പുനരുത്ഥാനനാളിൽ ശിർക്ക് കഴിഞ്ഞാൽ ഏറ്റവും വലിയ വിപത്ത് അഹങ്കാരം ആയിരിക്കും. ഇരുലോകത്തും മനുഷ്യനെ നിന്ദിതനാക്കുന്ന വിപത്താണത്. ഓരോ ഏകദൈവവിശ്വാസിയെയും അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം പിന്തുണയ്ക്കുന്നു. എന്നാൽ, അഹങ്കാരിയെ പിന്തുണയ്ക്കുന്നില്ല. ഏകദൈവവിശ്വാസിയാണെന്ന് ശയ്ത്താനും വീരവാദം മുഴക്കിയിരുന്നു. പക്ഷേ, അവന്റെ തലയിൽ അഹങ്കാരമുണ്ടായിരുന്നു അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട ദാസനായ ആദമിനെ നിന്ദിതനായിക്കാണുകയും അധിഷ്ഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്ത കാരണത്താൽ അവൻ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ശാപവളയം അവന്റെ കഴുത്തിൽ വീഴുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ എന്തെന്നേക്കുമായി ഒരു വ്യക്തി നശിക്കാനിടയായ ഒന്നാമത്തെ കുറുകൃത്യം അഹങ്കാരം തന്നെയാണിത്." (ആയിനയെ കമാലാത്തെ ഇസ്സാം പേജ് 598) വീണ്ടും പറയുന്നു:

"മനുഷ്യന്റെ പിന്നിൽനിന്ന് വിട്ടുമാറാത്ത അനർഥകാരിയാണ് അഹങ്കാരം. അഹങ്കാരം ശയ്ത്താനിൽനിന്ന് വരു

നവെന്നും അത് അഹങ്കാരിയെ ശയ്ത്താനാക്കി മാറ്റുന്നു
 വെന്നും അറിഞ്ഞു കൊള്ളുക. മനുഷ്യൻ ആ വഴിയിൽ നിന്ന്
 പൂർണ്ണമായും ഭരകലാത്തിടത്തോളം സത്യം സ്വീകരിക്കാനും
 അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം കരസ്ഥമാക്കാനും അവൻ ഒരി
 ക്കലും സാധിക്കുകയില്ല. കാരണം, ഈ അഹങ്കാരം അവന്റെ
 മാർഗത്തിൽ ഒരു തടസ്സമായിത്തീരുന്നു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ,
 അഹങ്കാരം ലവലേശം ഉണ്ടാകുവാൻ പാടില്ല. പാണ്ഡിത്യ
 ത്തിലും സമ്പത്തിലും പ്രൗഢിയിലും വ്യക്തിത്വത്തിലും
 കടുംബമഹിമയിലും മാതാവിന്റേയും പിതാവിന്റേയും തറ
 വാട്ടുപാരമ്പര്യത്തിലുമൊന്നും തന്നെ അഹങ്കാരം കൊള്ളരുത്.
 അധികവും അഹങ്കാരം ഉടലെടുക്കുന്നത് ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ
 നിന്നാണ്. പൊങ്ങച്ചത്തിൽ നിന്ന് മനുഷ്യൻ മോചിതനാ
 കാത്തിടത്തോളം പ്രതാപവാനായ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടി
 യിൽ പ്രിയങ്കരനും പരിശുദ്ധനാകുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.
 ശാരീരിക ദുരാവേശങ്ങളുടെ പ്രോകശകതിയെ കത്തിച്ചുകള
 യുന്ന ദിവ്യമായ ജ്ഞാനദീപ്തി അവൻ ലഭ്യമാവുകയുമില്ല.
 കാരണം ഈ പൊങ്ങച്ചം ശയ്ത്താന്റെ അംശമാകുന്നു. ആദ
 മിനെക്കാൾ താൻ വലിയവനാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുകയും
 “അന ഖയ്റുമ്മിൻഹു ഖലഖ്ത്തനീ മിൻനാറിൻ വു ഖലഖ്
 ത്തഹു മിൻതപീനിൻ”— അവനെക്കാൾ ഉത്തമനാണെന്ന് ഞാൻ
 നീ എന്നെ തീയിൽനിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു; അവനെ കളിമണ്ണിൽ
 നിന്ന് സൃഷ്ടിച്ചു— എന്നു പറയുകയും ചെയ്തവനാണ്
 ശയ്ത്താൻ. (പ്രഭാഷണങ്ങൾ പേജ് 9)

“അഹങ്കാരവും ദ്രോഹപ്രവൃത്തിയും നിന്ദാർഹമാണ്.
 അത് ഒരഞ്ചവോളമായാൽപോലും സുദീർഘകാലത്തെ സൽ
 കർമ്മങ്ങളെ നിഷ്ഫലമാക്കുന്നു. പർവതത്തിൽ താമസമാ
 ക്കിയിരുന്ന ഒരു ഭക്തന്റെ സംഭവം ചരിത്രത്തിൽ വന്നിരി
 ക്കുന്നു. കുറേക്കാലം മഴ പെയ്യാതിരുന്ന ആ പ്രദേശത്ത് ഒരു
 ദിവസം പാറക്കെട്ടുകളുടേയും കല്ലുകളുടേയും മേൽമാത്രം മഴ
 വർഷിച്ചതിൽ പരിഭവം തോന്നിയ പ്രസ്തുത ഭക്തൻ അല്ലാഹു
 വിനെ ആക്ഷേപിക്കുകയുണ്ടായി. യഥാർഥത്തിൽ വയലുക
 ളിലും തോട്ടങ്ങളിലുമായിരുന്നുവല്ലോ ഈ മഴ പെയ്യേണ്ടിയി
 രുന്നത്? എന്നിട്ട് എന്തുകൊണ്ടാണ് പാറക്കെട്ടുകളിൽമാത്രം

മഴ വർഷിച്ചത്? ഇത് വയലുകളിൽ വർഷിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായിരുന്നു? ഇതായിരുന്നു ആ ഭക്തന്റെ ആക്ഷേപം. എന്നാൽ, ഇക്കാരണത്താൽ അല്ലാഹു ആ ഭക്തന്റെ വിലായത്തിനെതന്നെ എടുത്തുകളഞ്ഞു. അദ്ദേഹമാകട്ടെ ആകെ സ്വസ്ഥത നശിച്ചവനായി, അദ്ദേഹം മരൊരാളുപയോഗിച്ച് ശുപാർശ തേടിയെങ്കിലും, പറയപ്പെട്ട: നീ ആക്ഷേപമുന്നയിച്ച കാരണംകൊണ്ടാണ് നിനക്ക് വിനാശമുണ്ടായത്.' (മതീഹൂസാത്ത് വാഹ്യം 6 പേജ് 57)

വീണ്ടും പറയുന്നു:

→ “അഹങ്കാരം ഉപേക്ഷിക്കുവാൻ ഞാനെന്റെ ജമാഅത്തിനെ ഉപദേശിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഗർവ്വ പ്രതാപവാനായ നമ്മുടെ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അങ്ങേയറ്റം അനിഷ്ടകരമായിട്ടുള്ളതത്രെ. എന്നാൽ, ഗർവ്വ എന്താണെന്ന് നിങ്ങൾ പക്ഷേ, പൂർണ്ണമായും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലായിരിക്കാം. അതുകൊണ്ട് എന്നിങ്ങനെ 'അതറിഞ്ഞുകൊള്ളുക, എന്തെന്നാൽ ഞാൻ അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവു മുഖേനയാണ് സംസാരിക്കുന്നത്. തന്റെ സഹോദരനെക്കാൾ കൂടുതൽ പണ്ഡിതനും ബുദ്ധിമാനും സമർത്ഥനമാണെന്ന് കരുതിക്കൊണ്ട് അവയെ താഴ്ത്തിക്കാണുന്നവൻ അഹങ്കാരിയാകുന്നു. ബുദ്ധിയുടേയും ജ്ഞാനത്തിന്റേയും ഊവിടം അല്ലാഹുവാണെന്ന് കരുതുന്നതിനുപകരം താൻതന്നെ എന്തോ ആണെന്നാണ് അയാൾ കരുതുന്നത്. | അയാളെ മാനസികമായി നിലതെറിയവനാക്കുകയും താൻ താഴ്ന്നവനായിക്കരുതിയ തന്റെ സഹോദരന് ഏറെ ഉയർന്ന ബുദ്ധിയും ജ്ഞാനവും സാമർത്ഥ്യവും നല്കുകയും ചെയ്യുവാൻ അല്ലാഹു കഴിവുള്ളവനല്ലേ? ഇപ്രകാരം ഏതെങ്കിലും സമ്പത്തിന്റേയോ ഉത്തുംഗസ്ഥാനത്തിന്റേയോ പേരിൽ തന്റെ സഹോദരനെ ഇകഴ്ത്തിക്കാണുന്നവനും ഗർവ്വിഷ്ണനാകുന്നു. കാരണം ഈ സ്ഥാനമാനങ്ങളെല്ലാം അല്ലാഹുവാണ് തനിക്ക് നല്കിയതെന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്തെ അയാൾ വിസ്മരിച്ചുകളഞ്ഞു. താൻ ഞാടിയിട്ടുകൊണ്ട് നീചരിൽ നീചനായിത്തീർന്നെക്കമാറ് തനിക്ക് ദുർഭാഗ്യം വരുത്തി വയ്ക്കുവാനും താൻ ചെറിയവനായിക്കരുതുന്ന തന്റെ

സഹോദരന് ധാരാളം സമ്പത്തും ഐശ്വര്യവും നല്കുവാനും അല്ലാഹുവിന് ശക്തിയുണ്ടെന്ന വസ്തുത മനസ്സിലാക്കാത്തവനും അന്ധനാണവൻ. ശരീരാഭോഗ്യത്തിലോ സൗന്ദര്യത്തിലോ ആകാരസൗഷ്ഠവത്തിലോ ഉള്ളതുകിലോ താൻ കേമനാണെന്നു കരുതിക്കൊണ്ട് സ്വസഹോദരനെ നിന്ദിച്ചു പറയുകയും പരിഹസിക്കുകയും അവനാമങ്ങൾ വിളിച്ച് അപഹാസ്യനാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനും അഹങ്കാരിയാകുന്നു. തന്റെമേൽ ക്ഷണനേരംകൊണ്ട് വൈകല്യങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുകയും താൻ നിന്ദിതനായിക്കരുതിയ തന്റെ സഹോദരനെക്കാരും നിന്ദൃതനാക്കി വരുത്തിവയ്ക്കുകയും താൻ ഇഷ്ടത്തിക്കണ്ട സഹോദരന് കുറഞ്ഞുപോകാത്തതും നിഷ്ഫലമാകാത്തതുമായ സമ്പൽശക്തി ഒരു ദീർഘകാലംവരെ നല്കുകയും ചെയ്യാൻ കഴിവുള്ളവനായ അല്ലാഹുവിന്റെ ഉണയെക്കുറിച്ച് അറിവില്ലാത്തവനും അഹങ്കാരിയത്രെ. കാരണം, അവൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നത് ചെയ്യുന്നവനാണ്. സ്വന്തം ശക്തിയിൽ ആശ്രയമേറിച്ചുകൊണ്ട് ഭൂമി ചെയ്യുന്നതിൽ അലസത കാണിക്കുന്നവനും അഹങ്കാരിതന്നെ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അയാൾ ശക്തിപ്രഭാവത്തിന്റേയും മഹത്വത്തിന്റേയും ഉറവിടത്തെ തിരിച്ചറിഞ്ഞില്ല. താൻതന്നെ ചിലതൊക്കെയൊന്നെന്ന് അയാൾ മനസ്സിലാക്കി.

അല്ലയോ എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരേ, ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഓർമ്മവെച്ചുകൊള്ളുക. ഏതെങ്കിലും വശത്തുണ്ടെ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ, നിങ്ങളറിയാതെ അഹങ്കാരികളായിത്തീരാനിടവരാതിരിക്കട്ടെ. തന്റെ ഒരു സഹോദരന്റെ തെറ്റായ വാക്കിനെ ഗർവ്വോടെ തിരുത്തുന്നവനും അഹങ്കാരത്തിന്റെ അംഗമുള്ളവനാണ്. തന്റെ സഹോദരന്റെ സംസാരത്തെ മര്യാദയോടെ കേൾക്കാനാഗ്രഹിക്കാതെ മുഖം തിരിക്കുന്നവനും അഹങ്കാരത്തിൽ പങ്കുകാരനാണ്. തന്റെ അടുത്തിരിക്കുന്ന സാധു സഹോദരനെ അവഗണിക്കുന്നവനും അഹങ്കാരത്തിൽ ഭാഗഭാക്കാണ്. ഭൂമി ചെയ്യുന്നവനെ പരിഹാസിച്ചുറിയോടെ നോക്കുകയും ദൈവനിയുക്തനായ വരിഷ്ഠാത്മാവിനെയും റസൂലിനെയും പൂർണ്ണമായും അനുസരിക്കാൻ സന്നദ്ധമാവാതിരിക്കുകയും ദൈവ നിയോഗിതന്റെയും റസൂലിന്റെയും വാക്കുകളെ സശ്രദ്ധം കേൾക്കാതിരിക്കുകയും അവരുടെ

ലിഖിതങ്ങളെ മനസ്സിൽ വായിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനും അഹങ്കാരത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നവനാണ്. നിങ്ങൾ നാശമടയാതിരിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ബന്ധുമിത്രാദികളോടൊപ്പം മോക്ഷപ്രാപ്തിക്കർഹരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നതിന് അഹങ്കാരത്തിന്റെ കണികപോലും നിങ്ങളിലുണ്ടാവാതിരിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുക. അല്ലാഹുവിലേക്ക് മുഖം തിരിക്കുക. ഈ ലോകത്തെ നിങ്ങളുടെ സ്നേഹപസ്തുക്കളിലെല്ലാത്തിനേക്കാളുമധികം സ്നേഹം നിങ്ങൾ അവനോടുകാണിക്കുക. ഈ ലോകത്ത് യേശുപ്പടാവുന്നതിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും ഉപദേശം അവിടെനിന്നു വരുന്നതിൽ വെച്ച് നിങ്ങളുടെ മേൽ കരുണ ചൊരിയുന്നതിനുവേണ്ടി നിങ്ങൾ ഹൃദയശുദ്ധിയും ഉദ്ദേശശുദ്ധിയും ഉള്ളവരായിത്തീരുകയും ലളിതവും സുദരിദ്രവും നിരപദ്രവകരവുമായ ജീവിതം നയിക്കുകയും ചെയ്യുക. (നസുലുൽ മസീഹ് പേജ് 24, 25)

“മനുഷ്യൻ വലിയ വലിയ തിന്മകൾ നിഷ്പ്രയാസം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതായി കാണാം. എന്നാൽ, അവനതന്നെ അറിയാൻ കഴിയാത്തതും മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുമായ ചില തിന്മകളുണ്ട്. ഇനി തിരിച്ചറിയാൻ കഴിഞ്ഞെങ്കിൽതന്നെ അത് വർജിക്കുക അതിനെക്കാൾ ഭയ്യമാണ്. ഉദാഹരണത്തിന് പെട്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കാനും ക്ഷണത്തിൽ ചികിത്സിച്ചു ഭേദമാക്കാനും സാധിക്കുന്ന രോഗമാണ് ശീതജ്വരം. എന്നാൽ, ശരീരത്തിന്റെ അന്തർഭാഗത്ത് നാശമുണ്ടാക്കുന്ന ക്ഷയജ്വരത്തിനുള്ള ചികിത്സയാകട്ടെ വളരെ പ്രയാസകരമാണ്..... പരസ്പരമുള്ള കൂടിച്ചേരലുകളിൽ നിന്നും ഇടപാടുകളിൽനിന്നുമാണ് ഈ സ്വഭാവദുഷ്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നത്. ചെറിയ ചെറിയ കാര്യത്തിലുള്ള അഭിപ്രായ ഭിന്നത നിമിത്തം ഹൃദയത്തിൽ വെറുപ്പ് വിദ്വേഷം അസൂയ ലോകമാന്യത അഹങ്കാരം എന്നിവ ഉടലെടുക്കുകയും തന്റെ സഹോദരനെ താഴ്ന്നവനായി മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു അല്ലെങ്കിൽ അല്ലനാളത്തെ ചിട്ടയോടെയുള്ള നമസ്കാരം കണ്ട് ആളുകൾ പ്രശംസിക്കാനാരംഭിക്കുമ്പോൾ ലോകമാന്യതയും പൊങ്ങച്ചവും അഹംഭാവവും ഗർവ്വം ഉണ്ടായിത്തീരുകയും ആത്മാർത്ഥത എന്ന തനതായ ലക്ഷ്യം ഇല്ലാതാവുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രതാപവാനായ അല്ലാഹു അവൻ സമ്പത്തും ജ്ഞാനവും നല്ലകയോ കടംബപരമായ

ഏതെങ്കിലും മേന്മയും ബഹുമതിയും അവൻ ലഭിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതില്ലാത്ത സഹോദരനെ അവൻ താഴ്ന്നവനായി മനസ്സിലാക്കുന്നു. തന്റെ ഏതെങ്കിലും സഹോദരനോട് അവൻ പകയോ വിദ്വേഷമോ ഉണ്ടായാൽ പ്രസ്തുത സഹോദരന്റെ ന്യൂനതകളിൽ അവൻ തൽപരനാവുകയും പിന്നെ രാവും പകലും അയാളുടെ കുറ്റവും കുറ്റവും പറഞ്ഞു നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ ഏതെങ്കിലും വ്യക്തിയുടെ പ്രീതിയാർജ്ജിക്കുന്നതിനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതനെ പുറന്തള്ളി ആ സ്ഥാനം നേടിയെടുക്കുന്നതിനുമായി, ആ സ്നേഹിതന്റെ ന്യൂനതകൾ- പറയുന്ന ആളിൽ ആ ന്യൂനതകൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടുകൂടി- അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെ വിവരിക്കുന്നു. അതിസൂക്ഷ്മമാണ് ഈ തീരു, ഇതിനെ ഉപേക്ഷിക്കുക പ്രയാസമത്രെ.

അപ്രകാരംതന്നെയാണ് അഹങ്കാരവും. അത് വിവിധ വർണ്ണങ്ങളിലാണുണ്ടാകുന്നത്. ആലിംകൾ ഇൽമിന്റെ വർണ്ണത്തിൽ അഹങ്കാരത്തെ പ്രകടമാക്കുന്നു. വൈജ്ഞാനികരംഗത്ത് ഇതര പണ്ഡിതനെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ട് അയാളെ ക്ഷതപ്പെടുത്തുകയും അയാളെ നിന്ദിക്കാനും ജനദൃഷ്ടിയിൽ തരംതാഴ്ത്താനും ആഗ്രഹിക്കുകയും രാപ്പകൽ അയാളുടെ ന്യൂനതകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിൽ മുഴുകുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇത്തരം ഒളിഞ്ഞു കിടക്കുന്ന ദോഷങ്ങൾ അകറ്റുക വളരെയേറെ വിഷമമാണ്. എങ്കിലും, ഈ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ശരീരത്ത് അനുവാദം നൽകുന്നില്ല. സാധാരണക്കാർ മാത്രമല്ല, അറിവാളന്മാരും വലിയ വലിയ ദോഷങ്ങൾ ചെയ്യാത്തവരും ഈ തിന്മകളിലകപ്പെടുന്നുണ്ട്. മഹാപണ്ഡിതന്മാരും മഹോന്നത സ്ഥാനികളെന്ന് കരുതപ്പെടുന്നവരുമായ വ്യക്തികൾപോലും ഈ തിന്മകളിൽനിന്ന് മോചിതരാകുന്നില്ല. ഇതിൽനിന്നുള്ള മോചനം മരണതുല്യമാണ്. ഈ ദോഷങ്ങളുടെ അന്ധകാരത്തിൽനിന്ന് മോചനം നേടാതെ മനസ്സിന്റെ ശുദ്ധീകരണം പരിപൂർണ്ണമാകുന്നില്ല. ആത്മശുദ്ധീകരണത്തിനുശേഷം ലഭ്യമാകുന്ന അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളുടേയും പൂർണ്ണതകളുടേയും അവകാശിയാകാനും മനുഷ്യന് സാധിക്കുന്നില്ല.

ഈ വിധത്തിലുള്ള സ്വഭാവദൃഷ്ടിയിൽ നിന്നെല്ലാം മോചനം നേടിയെന്നു ധരിക്കുന്ന ചിലരുണ്ട്. പക്ഷേ, ഏതെങ്കിലുമൊരാളുമായി ഏറ്റുമുട്ടുന്ന ഘട്ടം വരുമ്പോൾ അയാൾ കപിതനാവുകയും അയാളുടെ കോപവും അഹങ്കാരവും അയാൾക്ക് നിയന്ത്രിക്കാനാവാതിരിക്കുകയും തുടർന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാനാവാത്ത വിധത്തിലുള്ള അസഭ്യങ്ങൾ അയാളിൽ നിന്നു പുറത്തുവരുകയും ചെയ്യുകയായി. യഥാർത്ഥത്തിൽ അയാൾ മോചിതനായിട്ടില്ലെന്നും ഒന്നുംതന്നെ അയാൾ സമ്പാദിച്ചിട്ടില്ലെന്നും പരിപൂർണ്ണതയുടെ യഥാർത്ഥമായൊരു സാലിഹുകൾക്ക് ലഭ്യമാകുന്നതുമായ പരിശുദ്ധ ജീവിതം അയാൾക്ക് കരഗതമായിട്ടില്ലെന്നും അപ്പോഴാണ് വെളിവാകുന്നത്. ഇതിൽനിന്ന് സ്വഭാവപരമായ പരിശുദ്ധി കൈവരിക്കാൻ വളരെ പ്രയാസമുണ്ടെന്നും പ്രതാപവാനായ അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാര്യം കൂടാതെ അതു ലഭിക്കുക സാധ്യമല്ലെന്നും മനസ്സിലാകുന്നു. ഈ അനുഗ്രഹത്തെ ആർജ്ജിക്കുന്നതിന് മുമ്പ് വശങ്ങളുണ്ട്. ഒന്നാമത്തേത് മുജാഹദയും തദ് ബീറും (അങ്ങേയറ്റത്തെ പ്രയത്നവും യുക്തിബോധവും) രണ്ട്, ദുആ (പ്രാർത്ഥന) മൂന്ന്, സത്യാത്മാക്കളുമായുള്ള സഹവാസം.” (പ്രഭാഷണങ്ങൾ പേജ് 17, 18)

“അഹങ്കാരം പല രീതിയിലുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ അത് കണ്ണിലൂടെ നിർഗമിക്കുന്നു. ഒരാളെ തുറിച്ചുനോക്കുമ്പോൾ അതിനർത്ഥം അയാളെ നിസ്സാരനായും തന്നെ ഉന്നതനായും കരുതുന്നുവെന്നാണ്. ചിലപ്പോൾ ആ അഹങ്കാരം നാവിലൂടെ വെളിയിൽ വരുന്നു. ചിലപ്പോൾ അത് തലയിലൂടെ പ്രകടമാകുന്നു. ചിലപ്പോൾ കൈകാലുകളിലൂടെ അത് വെളിവാകുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ അഹങ്കാരത്തിന് അനവധി ഉറവകളുണ്ട്. സത്യവിശ്വാസി അവയിൽനിന്നെല്ലാം അകന്നിരിക്കേണ്ടതാണ്. അഹങ്കാരത്തിന്റെ ദുർഗന്ധം വമിക്കുന്നതും ഗർവ്വ് പ്രകടമാകുന്നതുമായ ഒരു അവയവവും അവനിലുണ്ടാകരുത്.

സൂഫികൾ പറയുന്നു: മനുഷ്യനിൽ ദുഷ്ട സ്വഭാവങ്ങളുടെ നിരവധി ജീനുകളുണ്ട്. അവ ആവിർഭവിക്കാൻ തുട

ങ്ങിയാൽ തുടച്ചയായി വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ, ഏറ്റവും ഒടുവിലായി അഹങ്കാരത്തിന്റെ ജിന്നായിരിക്കും മനുഷ്യഹൃദയത്തിൽ കടിയിരിക്കുക. അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരുഭാവവും സത്യമായ മുജാഹദയും ദുആകളും മുഖേന മാത്രമേ ആ ജിന്നു പുറത്തുപോവുകയുള്ളൂ.

തങ്ങൾ വിനയാന്വിതരാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്ന ഒട്ടേറെ ആളുകളുണ്ട്. പക്ഷേ, അവരിലും ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള അഹങ്കാരമുണ്ടായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട് അഹങ്കാരത്തിന്റെ അതിസൂക്ഷ്മമായ ചെറുകണികയിൽ നിന്നുപോലും മോചനം നേടേണ്ടതാണ്. ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഈ അഹങ്കാരം സമ്പന്നമുലമുണ്ടാകുന്നു. സമ്പന്നൻ മറ്റുള്ളവനെ ദരിദ്രനായി മനസ്സിലാക്കുകയും തനിക്കെതിരിൽ ഇവനാരാണെന്ന് ചോദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.....അഹങ്കാരം ചിലപ്പോൾ അറിവ് കൊണ്ടും ഉണ്ടായിത്തീരുന്നു. ഏതെങ്കിലും തെറ്റുപറയുന്നതു കേട്ടാൽ പെട്ടെന്ന് പറയുന്നവന്റെ ന്യൂനത കണ്ടുപിടിക്കുകയും 'ഇവൻ ഒരു വാക്കുപോലും ശരിയായി ഉച്ചരിക്കാൻ അറിയുകയില്ലെന്ന് പറഞ്ഞ് ബഹളം കൂട്ടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്രകാരം അഹങ്കാരം വിവിധ തരത്തിലാണുള്ളത്. അത്, മനുഷ്യനെ നന്മയിൽനിന്ന് അകറ്റിക്കളയുകയും പ്രയോജനപ്രദമായ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതിന് തടസ്സമായി ഭവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിൽ നിന്നൊക്കെയും രക്ഷപ്രാപിക്കണം. പക്ഷേ, ഇതിൽ നിന്നെല്ലാമുള്ള മോചനം ഒരു മരണത്തെ ആവശ്യപ്പെടുന്നു. ആ മരണം വരികാത്തിടത്തോളം അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹം അവനിൽ ഇറങ്ങുകയോ അല്ലാഹു, അവന്റെ ജാമ്യക്കാരനായിരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നതല്ല."

(മൽഫൂസാത്ത് വാള്യം 6 പേജ് 401, 403)

സുഷ്ടികൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ഒരുപദേശം

"നീ അവർക്ക് രണ്ടാളുകളുടെ സ്ഥിതി ഒരുപമയായി വിവരിച്ചുകൊടുക്കുക അവരിലൊരാൾക്ക് നാം മുന്തിരിയുടെ രണ്ടു തോട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. ഈ തപ്പനത്തോട്ടങ്ങൾ കൊണ്ട് നാം അവ രണ്ടിനേയും ചുറ്റിവളയ്ക്കുകയും രണ്ടിനുമിടയിൽ ഒരു ധാന്യവയൽ ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തു. ആ രണ്ടു തോട്ടങ്ങളും അവയുടെ ഫലം നല്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അത് അതിനു ഒരു കറവും വരുത്തിയിട്ടില്ല. അവ രണ്ടിനുമിടയിലൂടെ

നാം ഒരു അരുവി ഒഴുകുകയും ചെയ്തു. അങ്ങനെ അവൻ ധാരാളം ഫലങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. അപ്പോൾ തന്റെ കൂട്ടുകാരനോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അവൻ പറഞ്ഞു: ഞാൻ നിന്നേക്കാൾ അധികം സമ്പത്തുള്ളവനാണ്; ആൾ ബലത്തിൽ ഏറ്റവും ശക്തനാണ്. തന്റെ ആത്മാവിനോടു തന്നെ അക്രമം പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അവൻ തന്റെ തോട്ടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവൻ പറഞ്ഞു: ഇത് എപ്പോഴെങ്കിലും നശിച്ചുപോകുമെന്ന് ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. നിശ്ചിത (നാശത്തിന്റെ) സമയം വരുമെന്നും ഞാൻ കരുതുന്നില്ല. ഇനി എന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കലേക്ക് തിരിച്ചയക്കപ്പെട്ടാൽ തന്നെയും ഇതിനേക്കാൾ നല്ലൊരു രക്ഷാസങ്കേതം ഞാൻ കണ്ടെത്തുന്നതുമാണ്. അവന്റെ കൂട്ടുകാരൻ അവനോടു സംഭാഷണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കെ അവനോടു പറഞ്ഞു: നിന്നെ മണ്ണിൽനിന്നും പിന്നീട് രേതസ്കണത്തിൽനിന്നും സൃഷ്ടിക്കുകയും എന്നിട്ട് നിന്നെ ഒരുത്തമ പുരുഷനായി രൂപപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നവനെ നീ നിഷേധിക്കുന്നുവോ? എന്നാൽ അല്ലാഹു മാത്രമാണ് എന്റെ നാഥൻ. എന്റെ നാഥനോടൊപ്പം ഒരാളെയും ഞാൻ പങ്കാളിയാക്കുകയുമില്ല. നിന്റെ തോട്ടത്തിൽ നീ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ 'അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതാണ്' (സംഭവിക്കുക) എന്നും അല്ലാഹുവിൽനിന്നല്ലാതെ ഒരു ശക്തിയും ലഭിക്കുകയില്ല എന്നും ഏതുകൊണ്ട് നീ പറഞ്ഞില്ല. നിന്നേക്കാൾ സമ്പത്തും സന്തതിയും കുറഞ്ഞവനായി നീ എന്നെ കാണുന്നുണ്ടെങ്കിൽ നിന്റെ തോട്ടത്തേക്കാൾ നല്ലത് എന്റെ നാഥൻ എനിക്ക് തന്നേക്കാം. നിന്റെ തോട്ടത്തിൽ മേൽ ആകാശത്തുനിന്ന് അവൻ ഒരു ഇടിത്തി അയക്കുകയും അങ്ങനെ അത് വഴുവഴുപ്പുള്ള തരിശുഭൂമി ആവുകയും ചെയ്തേക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ അതിലെ വെള്ളം വറ്റിപ്പോയേക്കാം. അപ്പോൾ നിനക്ക് അതിനെ അന്വേഷിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. അങ്ങനെ അവന്റെ ഫലങ്ങൾ നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. തോട്ടം പന്തലുകളോടെ നിലം പതിച്ചതായിരിക്കെ താൻ അതിൽ ചെലവഴിച്ചതിനെക്കുറിച്ച് സങ്കടപ്പെട്ടുകൊണ്ട് അവൻ തന്റെ രണ്ടു കൈപടങ്ങൾ മലർത്തുകയായി. അവൻ പറയുന്നുണ്ടായിരുന്നു: ഹാ! ഞാൻ എന്റെ നാഥനോടു മറ്റൊരേയും പങ്കു ചേർക്കാതിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനെ! അല്ലാ

ഹുവിനു പുറമെ അവനെ സഹായിക്കുവാൻ ഒരു കൂട്ടരുമുണ്ടായിരുന്നു. സ്വയം സഹായിക്കാൻ അവൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ യഥാർത്ഥ സഹായം അല്ലാഹുവിന്റേതാണത്രെ മാത്രമാണ്. പ്രതിഫലം നൽകുന്നതിൽ ഏറ്റവും ഉത്തമൻ അവനാണ്. പരിണിതഫലം നൽകുന്നതിലും ഏറ്റവും ഉത്തമൻ അവൻതന്നെ." (18: 33 - 45)

മനുഷ്യനെ നൈരാശ്യത്തിന്റേയും പരാജയത്തിന്റേയും നാശത്തിന്റേയും അന്ധകാര നിബിഡമായ അഗാധഗർഭത്തിലേക്ക് വലിച്ചെറിയുന്ന സാത്താനിക വിചാരങ്ങളും ദുർബോധനങ്ങളും ദുഷ്ട ചെയ്യുമ്പോൾ സമൃദ്ധിപഥത്തിൽ ഓടിയെത്തുന്നു. ഇതിൽനിന്ന് മോചനം നേടുകയെന്നത് മനുഷ്യന്റെ കഴിവിൽപ്പെട്ടതല്ല. വരിക, ദുഷ്ട സ്വീകാര്യതയുടെ രഹസ്യമായി ഭവിക്കുന്ന ദുഷ്ടയുടെ സൂക്ഷ്മസ്ഥാനത്തെ സംബന്ധിച്ച് നമുക്ക് പര്യാലോചിക്കാം. നാം അല്ലാഹുവിനെ കാണുന്നു, അല്ലെങ്കിൽ കുറഞ്ഞപക്ഷം അല്ലാഹു നമ്മെ കാണുന്നു എന്ന നിലയിൽ നമസ്കരിക്കണമെന്ന് ഹദീസിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്. നമ്മിൽ സ്വയം ഒരു മരണാവസ്ഥ ഉണ്ടാകാത്തതിടത്തോളം നമുക്ക് അല്ലാഹുവിനെ ദർശിക്കാനാവുകയില്ലെന്നുള്ള കാര്യം ഓർമ്മിക്കുക. ഹസ്റത്തു് മസീഹു് മുഹമ്മദു് (അ) പറയുന്നു.

"ദുഷ്ട ചെയ്യുന്ന ആൾ മരിക്കുന്നതുപോലുള്ള അവസ്ഥ പ്രാപിക്കാത്തതിടത്തോളം അല്ലാഹു അയാളുടെ ഒരു ദുഷ്ടയും സ്വീകരിക്കുന്നതല്ല." (മൽഹൂസാത്തു് വാള്യം 9 പേജ് 109)

വരുവിൻ, മരണാവസ്ഥ സംജാതമാക്കുന്നതിനായി നമുക്ക് 'ഫനാ'യുടെ മൈതാനത്തിൽ കാൽവയ്ക്കാം. അങ്ങനെ നമുക്ക് അവിടെ, ആകാശങ്ങളുടേയും ഭൂമിയുടേയും സകല ലോകത്തിന്റേയും നാമനായ അല്ലാഹുവിന്റെ ആകർഷണ നിർഭരവും സൗന്ദര്യപൂരിതവുമായ മുഖം ദർശിച്ച് എന്നെന്നേക്കുമായി അവന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ സാഷ്ടാംഗം പ്രണമിക്കുന്നവരായിത്തീരാം. പിന്നീട് നമ്മുടെ സകല പ്രവൃത്തികളും അല്ലാഹു സ്വയം ചെയ്തതെന്നതാണ്. ഈ മരണാവസ്ഥ

സംജാതമാകുവാൻ ചില യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നമ്മുടെ ഭാവനയിൽ വരേണ്ടതുണ്ട്. അതായത് ഉപര്യുക്ത ഹദീസ് അനുസരിച്ച് ഭൂമി ചെയ്യുമ്പോൾ മുഴുലോകത്തിന്റേയും നാമനായ അല്ലാഹുവിന്റെ രാജകീയ സന്നിധി നമ്മുടെ മുമ്പിൽ കാണുമാറാകണം. അവന്റെ അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധാനത്തിൽ അസംഖ്യം മലക്കുകൾ അണിയണിയായി, സംഘംസംഘമായി നില്ക്കുന്നു. അല്ലാഹുവിന്റെ 'കുൻ' (ഉണ്ടാവുക) എന്ന കല്പന പ്രതിഷ്ഠിച്ചത് അത് നടപ്പിലാക്കാനുള്ള സന്നദ്ധതയോടെ നിലകൊള്ളുകയാണ് അവർ. 'കരയിലും കടലിലുമുള്ളതെല്ലാം അവൻ അറിയുന്നു. അവൻ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടല്ലാതെ ഒരിലയും കൊഴിഞ്ഞുപോകുന്നില്ല. ഭൂമിയുടെ അന്ധകാരങ്ങളിലുള്ള ഒരു ധാന്യമണിയോ പച്ചയോ ഉണങ്ങിയതോ ആയ വസ്തുക്കളോ സ്പഷ്ടമായ ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്താതെ ഇല്ല' എന്ന് വിശുദ്ധ ഖുർആനിലെ 6:60 ൽ പറഞ്ഞതനുസരിച്ച് നാം അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഭൂമി ചെയ്യുന്നുവെന്നു കാര്യം അല്ലാഹുവിനറിയാം.

പക്ഷേ, ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദ് (അ) പറഞ്ഞതുപോലെ തന്നെത്താൻ ഒരു മരണംവരെ ചെന്നെത്താത്തതിടത്തോളം അല്ലാഹു ആരുടേയും ഭൂമി സ്വീകരിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹുവാകട്ടെ അവന്റെ നിയമം നടപ്പിൽ വരുത്തുന്നവനായും അന്യാശ്രയരഹിതനായും തന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഉപവിഷ്ഠനായിരിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി അവന്റെ 'റഹീമിയ്യത്തു' എന്ന ഗുണം. ഇത് പരിശ്രമത്തിന്റെ അളവനുസരിച്ച് പ്രതിഫലം നല്കുന്ന ഗുണമാകുന്നു. എന്നാൽ, ഉപാധിയില്ലാതെ നല്കുന്നത് അവന്റെ 'റഹ്മാനിയ്യത്തു' എന്ന ഗുണമനുസരിച്ചാണ്. ഇതേപോലെ മറ്റു ഗുണങ്ങളനുസരിച്ചുള്ള കല്പനകളും 'കുൻ' എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് അല്ലാഹു നടപ്പിലാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പക്ഷേ, നമ്മുടെ ഓരോ പ്രവൃത്തിയിലും ഒരു മരണാവസ്ഥ സംജാതമാകാത്തതിടത്തോളം അല്ലാഹു നമ്മിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല- അവൻ തന്റെ നിയമപാലനത്തിൽ നമ്മുടെ ഭൂമിയുടെ സ്ഥിതി അറിഞ്ഞിട്ടു കൂടി പരാശ്രയരഹിതനായിരുന്നുവെന്നുകൊണ്ട്-നമ്മുടെ ഭൂമികളും നമ്മുടെ കർമ്മങ്ങളും നമ്മുടെ മുഖത്തേക്ക് വലിച്ചെറിയുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്.

ഹാസിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ പറയുകയാണെങ്കിൽ മുകളിൽ വിവരിച്ച ദൈവികനിയമപ്രകാരം, നാം രാപ്പകൽ ചെയ്യുന്ന കർമ്മങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നമുക്ക് ദൈവസന്നിധിയിലെത്തിച്ചേരവാൻ ഏകാകാശങ്ങളിലൂടെ കടന്നു പോകേണ്ടിവരുന്നതാണ്. നബി (സ) പറയുകയുണ്ടായി: അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യം കൂടാതെ ആ ഏകാകാശവും കടന്നു പോകാൻ എനിക്കും കഴിയുകയില്ല. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ സഹാബത്ത് വിറച്ചുപോയി.

മുസ്ലിം മൗളാദ് ഫസ്ത്ത് മിർസാ ബശീറുദ്ദീൻ മഹ്മൂദ് അഹ്മദ് (റ) സേരൂഹാനീ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു: ഒരാരം തന്റെ സുഹൃത്തിനെ കാണാൻ പുറപ്പെടുന്നു. അയാൾ സുഹൃത്തിന്റെ വസതിയ്ക്കു മുമ്പിൽച്ചെന്നു. പക്ഷേ, അവിടെ കാവലിനായി നില്ക്കുന്ന നായ അയാളെ മുന്നോട്ടു പോകാൻ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ഓരോ കാൽവെച്ചിലും നായ അയാളുടെനേരെ ചീറി അടക്കുകയാണ്. അവസാനം അയാൾ പൊറുതിമുട്ടി യേവിഹ്വലനായി മുറവിളി കൂട്ടുകയും അത്യുച്ചത്തിൽ വിളിച്ചു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളുടെ ഈ നായയെ തടഞ്ഞുവെക്കൂ. നിങ്ങളുമായി കൂടിക്കാഴ്ച നടത്താൻ ഇതെന്നെ അനുവദിക്കുന്നില്ല. ആ സന്ദർഭത്തിൽ വീട്ടുകാരൻ നായയെ തടഞ്ഞു നിറുത്തുകയും കൂടിക്കാഴ്ച സാധ്യമാവുകയും ചെയ്യുന്നു. അല്ലാതെ തന്റെ കൈയ്യുക്കിനാൽ കൂട്ടുകാരനെ അഭിമുഖീകരിക്കാൻ അയാൾക്ക് സാധിക്കുന്നില്ല.

ഇതേപോലെ ശയ്ത്താനിൽനിന്നു രക്ഷപ്രാപിക്കുന്നതിന് ഓരോ ചെയ്യുമ്പോൾ-മരണവെപ്രാളത്തിന്റേയും പേറു നോവിന്റേയും അവസ്ഥപോലെയും മൺപാത്രത്തിലെ തിളച്ചു മറിയുന്ന വെള്ളം പോലെയും-നമ്മുടെ ഹൃദയാന്തരത്തിൽ നിന്ന് സകല മറകളേയും തട്ടിമാറ്റുന്ന ഈ മുറവിളി ഉയരട്ടെ.

നിന്റെ തെരുവീഥിയിൽ ബഹളമെന്താണ്.

വേഗം നീ കാരണമന്വേഷിക്കൂ.

പ്രേമലഹരി ബാധിച്ചവൻ

തന്റെ ജീവൻ വെടിയാതിരിക്കാൻ

നിന്റെ തെരുവീഥിയിൽ നിന്നുയരുന്ന വിലാപം

ആരുടേതെന്ന് നീ ഒന്നന്വേഷിക്കൂ.

നീ സ്നേഹിതനായി വരുന്നില്ലെങ്കിൽ
ഞാൻ മരിച്ചുപോകാനിടവരും.

ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദിന്റെ സദുപദേശത്താൽ
ആവേശഭരിതരായി ഒരേ സ്വരത്തിൽ നമുക്ക് ഭക്ത ചെയാം.
പരാശ്രയരഹിതനായ അല്ലാഹുവേ, ഞാൻ ആശ്രയമില്ലാത്ത
വനാണ്. എന്റെ വിലാപം നീ ചെവിക്കൊണ്ടാലും. എന്റെ
അഭയസ്ഥാനമേ, എന്റെ ഉടയവനേ, ഞാൻ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെ
ട്ടവനാണ്. ഹേ എന്റെ പ്രിയനേ, എന്റെ പ്രിയവല്ലഭനേ,
എന്നെ ആശ്രയമില്ലാത്തവനായി ഉപേക്ഷിക്കരുതേ. ഞാൻ
നിന്നോടൊപ്പമാണ്. നിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ എന്റെ
ആത്മാവിതാ പ്രണാമം ചെയ്യുന്നു.

‘അല്ലാഹുമ്മ സജ്ജത്ത് ലക്ക റുഹീ വ ജനാനി’
അല്ലാഹുവേ, എന്റെ ശരീരം മാത്രമല്ല എന്റെ ആത്മാവും
നിന്റെ സന്നിധിയിൽ കമ്പിടുന്നു.

വാഗ്ദത്തപത്രൻ ഹസ്രത്ത് ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് മൂന്നാ
മന്റെ ഉപദേശപ്രകാരം, എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ചെയ്തുതീർത്തതി
നുശേഷം നാം ഇങ്ങനെ ഭക്ത ചെച്ചേണ്ടതാണ്. അല്ലാഹുവേ,
സൽകർമ്മങ്ങൾ എത്രതന്നെ ഞങ്ങൾ ചെയ്താലും ഞങ്ങളുടെ
ബലഹീനത നിമിത്തം നിനക്കതെല്ലാം തട്ടിത്തെറിപ്പിക്കാൻ
സാധിക്കും. അതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ കർമ്മങ്ങൾ സ്വീകരിക്കേ
ണമേ എന്നു ഞങ്ങൾ പറയുന്നില്ല, നിന്റെ ഔദാര്യംകൊണ്ട്
നീ ഞങ്ങളെ സ്വീകരിക്കേണമേ എന്നാണ് ഞങ്ങൾ പറയു
ന്നത്. ശക്തമായ നിന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ കോന്തലയെ
ദൃഢമായി പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ ബലഹീന കരങ്ങളെ
നീ തട്ടിമാറ്റാതെ നിന്റെ സ്നേഹനിർഭരമായ മടിത്തട്ടിൽ
എന്നെന്നേക്കുമായി ഞങ്ങളെ ഇരുത്തുകയും ഞങ്ങളുടെ സകല
പ്രവൃത്തികളും നീ തന്നെ നിർവഹിക്കുകയും ചെയ്താലും.
ആമീൻ.

വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ സൂറത്തുൽ ഹജ്ജിൽ അല്ലാഹു പറ
യുന്നു: “ബലിമുഗത്തിന്റെ മാംസമോ രക്തമോ അല്ലാഹുവി
ങ്കൽ എത്തിച്ചേരുകയില്ല. എന്നാൽ, നിങ്ങളിൽനിന്നുള്ള

ഭക്തി അവനിലെത്തുന്നു." അതുകൊണ്ട് ഓർമ്മിച്ചുകൊള്ളുക. വേദന തിങ്ങുന്ന ഹൃദയത്തിൽനിന്നും പുറത്തുവരുന്ന ഈ നില വിളി, മരണംപോലെ എല്ലാ മറകളേയും ചേർത്തിട്ട്, നമ്മുടേയും നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന്റെയുമിടയിൽ തടസ്സമായി നില്ക്കുന്ന ആ ഏഴാകാശങ്ങളുടെ ഉന്നതവും അനന്തവുമായ മഹാ പർവതങ്ങളെ തരണം ചെയ്ത് നൂറ് ലോകനാഥന്റെ രാജകീയ ദർബാറിലെ സർവ്വോന്നത സിംഹാസനത്തിന്റെ കാലിൽ പെന്തിടിക്കുകയും അത്യുഗ്രമായ പ്രകമ്പനത്താൽ അതിന് ഇളക്കമേല്പിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ പരാശ്രയരഹിതനായ അല്ലാഹു ഈ ഭൂത ചെയ്യുന്ന ദാസന്റെ മരണാവസ്ഥയിലേക്ക് ശ്രദ്ധിക്കുകയും, അവൻ 'കൻ' എന്ന കല്പന പുറപ്പെടുവിച്ചുകൊണ്ട് എന്താണോ ആ ദാസൻ ചോദിച്ചത് അത് നിവൃത്തിയാക്കി കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ അവൻ ചോദിച്ചതോ അതിനെക്കാൾ ഉത്തമമായതോ അവന് ലഭ്യമാകുന്നു. ഹസ്റത്തു മസീഹ് മൗളൂദ് (അ) പറയുന്നു:

"ഭൂത ചെയ്യുമ്പോൾ, അല്ലാഹുവിന്റെ ശ്രദ്ധ തിളച്ചു പൊന്തിവരികയും ശാന്തിയും സമാധാനവും യഥാർത്ഥമായ ആനന്ദവും കരഗതമാവുകയും ചെയ്യുന്നുവെന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ പണ്ടുതലേയുള്ള ആത്മീയമായ ഒരു പ്രകൃതിനിയമമാണ് ഇത് തൃപ്തികരമായ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമല്ലേ? നാം ഗുണപ്രദമായിട്ടുള്ള കാര്യമാണ് ചോദിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതുതന്നെ നമുക്ക് കിട്ടുന്നു. എന്നാൽ, അറിവില്ലാത്ത പൈതൽ തന്റെ മാതാവിനോട് തീക്കനൽ ചോദിക്കുന്നതുപോലെ, അല്ലെങ്കിൽ മിനുസം കണ്ട് പാമ്പിനെ ആവശ്യപ്പെടുന്നതുപോലെ [നമ്മുടെ ഭൂതയിൽ നമുക്ക് ഹാനികരമായ കാര്യമാണ് നാം ചോദിക്കുന്നതെങ്കിൽ അല്ലാഹു അത് നല്ലതെ നമുക്ക് ഗുണപ്രദമായിട്ടുള്ളത് നല്കുന്നതാണ്"]

(അയ്യൂമുസ്സുൽഹ് പേജ് 9, 10)

"ഭൂത സ്വീകരിക്കുകയെന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെയടുത്ത് ശബ്ദമെത്തുകയും, ഭൂത ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന് അല്ലാഹു അറിയുകയും ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായമാണെന്നും അതല്ലാതെ മറ്റൊന്നുമല്ലെന്നും ആരാണോ പറയുന്നത് യഥാർത്ഥത്തിൽ അയാൾ അല്ലാഹുവിനെ പരിഹസിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അയാൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തെക്കുറിച്ചോ അവന്റെ മതത്തെ

ക്കുറിച്ചോ ഒരു വിവരവുമില്ല. ഏതു കേൾക്കുന്നത്, സ്വീകരിക്കുന്നതിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണെങ്കിൽ അതിനേക്കാൾ അബദ്ധം മറ്റൊന്നുമില്ല. അങ്ങനെ വരുമ്പോൾ തന്റെ ഏതു സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടവെന്ന് ഓരോരുത്തർക്കും പറയാം. കാരണം, ഏതു സ്വീകരിക്കുകയെന്നത് ഏതു ചെയ്യുവെന്ന അറിവാണെങ്കിൽ ആരുടെ ഏതുയാണ് അല്ലാത്ത അറിയാത്തത്. പ്രതാപവാനായ അല്ലാഹു തന്റെ അലീം, ഖബീർ, സമീഅ എന്നീ ഗുണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ഓരോ കാര്യവും കേൾക്കുന്നു, ഓരോ വ്യക്തിയുടേയും ശബ്ദം അവനോളം എത്തുന്നു. ഇങ്ങനെ എല്ലാ കാര്യവും കേൾക്കുന്ന സ്ഥിതിക്ക് സത്യവിശ്വാസിയുടേയും സത്യനിഷേധിയുടേയും ഏതായിലുള്ള വ്യത്യാസമെന്താണ്?"

(ആയിനയെ കമാലാത്തെ ഇസ്ലാം പേജ് 240, 241)

"ഏതു ചെയ്യുന്നതിൽ വിനയം മാത്രം പോരുന്നത് ഓർമ്മിക്കുക. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും നന്മ ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയെങ്കേതിയും പരിശുദ്ധിയും ചൊവ്വായ സംസാരവും പൂർണ്ണമായ ദ്രവ്യതയും സമ്പൂർണ്ണ സ്നേഹവും തികഞ്ഞ ശ്രദ്ധയും ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതാണ്. ആരാണോ ഏതു ചെയ്യുന്നത് ആ ഏതു ചെയ്യുന്ന കാര്യം ദൈവികോദ്ദേശ്യത്തിന് വിരുദ്ധമാകാൻ പാടുള്ളതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഏതായിൽ മറുത്തു എല്ലാ നിബന്ധനകളും പാലിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാകാമെങ്കിലും ചോദ്യകർത്താവ് ആവശ്യപ്പെട്ട കാര്യം നല്ലതെന്നത് അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കൽ അവന്റെ ഉദ്ദേശ്യത്തിനെ തിരായിത്തീരുന്നു. അത് അയാൾക്ക് പൂർത്തിയാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതിൽ നന്മയുണ്ടാവുന്നില്ല. ഉദാഹരണത്തിന് തീക്കനലോ പാമ്പോ കണ്ടിട്ട് അത് വേണമെന്ന് പറഞ്ഞ് വാശി പിടിച്ചു കരയുന്ന കുഞ്ഞിന് അതു നല്ലപാൻ ഏതെങ്കിലും മാതാവ് തയ്യാറാകുമോ? അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഭംഗിയുള്ളതായി തോന്നുന്ന വിഷം അവർ കുഞ്ഞിനെ കുടിപ്പിക്കുമോ? കുട്ടിയുടെ ഈ ഇംഗിതം നിറവേറ്റാൻ മാതാവ് ഒരിക്കലും ഒരുമ്പെടുന്നില്ല. അഥവാ അവർ അതിന് തയ്യാറായെങ്കിൽതന്നെ തൽക്കാലം ജീവൻ ബാക്കിയായി കുട്ടി

രക്ഷപ്പെട്ടാലും, ഏതെങ്കിലും അവയവത്തിന് കേട് സംഭവിക്കുകയും പ്രായപൂർത്തിയെത്തുമ്പോൾ ആ കട്ടി മൂലമായ തന്റെ മാതാവിന്റെ ബലവിരോധിയായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഇതിനുപുറമേ ദുര്യയുടേതായി മറ്റു പല നിബന്ധനകളുണ്ട്. അവയെല്ലാം പാലിക്കാത്തതിടത്തോളം ദുര്യയെ ദുര്യ എന്നു പറയാനാവുകയില്ല. ദുര്യ ചെയ്യുന്നവരായാലും ദുര്യക്കു വേണ്ടി ആവശ്യപ്പെടുന്നവരായാലും അവരിൽ പൂർണ്ണമായ യൗക്കേതിയും ദൈവസാമീപ്യത്തിനുള്ള യോഗ്യതയും ഉണ്ടാകാത്തതിടത്തോളം ദുര്യയുടെ ഫലപ്രതീക്ഷ ശങ്കനീയമായിരിക്കും. ദുര്യയുടെ അംഗീകാരത്തിന് അല്ലാഹുവിന്റെ ഇച്ഛ ഉണ്ടാകാത്തതിടത്തോളം ദുര്യയുടേതായ നിബന്ധനകളൊന്നും ഒത്തു വരുകയുമില്ല. പൂർണ്ണമായ ശ്രദ്ധയിൽനിന്ന് നമ്മുടെ നിശ്ചയ ദാർശ്യം അകന്നുപോവുകയും ചെയ്യും."

(ബറക്കാത്തുദ്ദുആ പേജ് 13)

"അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ കരയുന്നതുകൊണ്ടോ നിലവിളിക്കുന്നതുകൊണ്ടോ ഒന്നുംകിട്ടാൻ പോകുന്നില്ലെന്ന ചിലരുടെ ധാരണ തികച്ചും അബദ്ധവും നിരർത്ഥകവുമാണ്. അങ്ങനെയുള്ളവർ അല്ലാഹുവിന്റെ അസ്തിത്വത്തിലോ അവന്റെ ശക്തിമത്തായ ഗുണവിശേഷങ്ങളിലോ അവന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലോ വിശ്വാസിക്കാത്തവരാണ്. അവരിൽ യഥാർത്ഥ വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ അങ്ങനെ പറയാൻ അവർക്ക് തന്റേടമുണ്ടാകുകയില്ല....ഞാൻ നിങ്ങളോട് സത്യമായും പറയുന്നു. അല്ലാഹുവിൽ അത്യുത്തമമായ കഴിവുകളും പരിധിയില്ലാത്ത അനുഗ്രഹവും ഐശ്വര്യവുമുണ്ട്. അത് ദർശിക്കുന്നതിനും പ്രാപിക്കുന്നതിനും സ്നേഹത്തിന്റെ നയനം ഉണ്ടാക്കുവിൻ. നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹമുണ്ടെങ്കിൽ അല്ലാഹു അധികമായി ദുര്യ കേൾക്കുകയും സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ്."

(മൽഹൂസാത്ത വാള്യം 1 പേജ് 252, 253)

"പൂർണ്ണമായ നിലയിൽ പരിശുദ്ധിയാർജ്ജിക്കുന്നതിന് ജ്ഞാനം മാത്രം മതിയാകുന്നതല്ല. അതിനോടൊപ്പം വേദനാ നിർഭരമായ ദുര്യകളുടെ പരമ്പര തുടർന്നു കൊണ്ടുപോകേണ്ടതും നിർബന്ധമാണ്. കാരണം അല്ലാഹു ഐശ്വര്യവാൻ. പരാ

ശ്രുയ രഹിതനാകുന്നു. അവന്റെ അനുഗ്രഹത്തെ ആകർഷിക്കുന്നതിന് കരച്ചിലും വിലാപവും നിഷ്കളങ്കതയും പരിശുദ്ധിയും വേദനയും നിറഞ്ഞ ദുഃഖം അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. നിങ്ങൾക്കറിയാം സിംഹക്കുട്ടി തന്റെ അമ്മയെ നല്ലവണ്ണം തിരിച്ചറിയുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അമ്മയും അതിനെ സ്നേഹിക്കുന്നു. എങ്കിലും അമ്മയുടെ അകിടിൽ പാലു നിർഗമിക്കുന്നതുമായി കട്ടിയുടെ കരച്ചിലിന് വളരെ ബന്ധമുണ്ട്. ഒരു വശത്ത് കട്ടി വിശപ്പിന്റെ കാഠിന്യത്താൽ വേദനയോടെ നിലവിളിക്കുമ്പോൾ മറുവശത്ത് ആ നിലവിളി തള്ളയുടെ ഹൃദയത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും അങ്ങനെ അകിടിൽ നിന്ന് പാലു പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതേ പോലെ ആത്മീയക്ഷീരം നിർഗമിക്കുന്നതിനും തൻമൂലം തന്റെ ദാഹം ശമിപ്പിക്കുന്നതിനുമായി ഓരോ അപേക്ഷകനും അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുമുമ്പിൽ കരഞ്ഞ് കരഞ്ഞ് തന്റെ ആത്മീയ വിശപ്പും ദാഹവും പ്രകടിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ പരിശുദ്ധിയാർജ്ജിക്കുന്നതിന് ജ്ഞാനം മാത്രം മതിയാകുന്നില്ല. കട്ടികളെപ്പോലെ സങ്കടപ്പെട്ടുള്ള നിലവിളിയും അനിവാര്യമാകുന്നു.

നമ്മുടെ ആത്മാവ് പാപപങ്കിലമാണെന്നും, നമ്മുടെ ദുഃഖം ഒരു ഫലവുമില്ലെന്നും നമ്മുടെ ദുഃഖം സ്വാധീനശക്തിയില്ലെന്നുമാകെ വിചാരിച്ച് നിരാശരാവരുത്. കാരണം അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹത്തിനുവേണ്ടിയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ മനുഷ്യമനസ്സ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത്. മനുഷ്യമനസ്സ് പാപത്തിന്റെ അഗ്നിമുഖേന ജ്വലിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽതന്നെയും ആ അഗ്നിയെ അണയ്ക്കാൻ കഴിയുന്ന ഒരു പശ്ചാത്താപശക്തി അവനിലുണ്ട്. വെള്ളം എത്രതന്നെ തിളപ്പിച്ചാലും ആ തിളച്ചവെള്ളം അഗ്നിയുടെമേൽ വീണാൽ അത് ആ അഗ്നിയെ അണച്ചുകളയുന്നത് നിങ്ങൾ കാണുന്നില്ലേ?

(ബറാഹിനെ അഹ് മദിയു വാഖ്യം 5 പേജ് 33, 34)

“കേവലമായ വാക്കുകൾ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടുള്ള പ്രാർത്ഥന മാത്രം പോര. പ്രത്യുത അതിനോടൊപ്പം ഒരു താപവും നോവും നൊമ്പരവും ഉണ്ടാകേണ്ടത് ആവശ്യമാണ്. ദുഃഖം ചെയ്യുന്ന ആൾ സ്വയം മരണംപോലുള്ള ഒരുവസ്ഥ പ്രാപിക്കാത്തതിടത്തോളം അല്ലാഹു ദുഃഖം സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. ദുഃഖയുടെ

അഭ്യർത്ഥന വിഷമം പിടിച്ച ഒരു കാര്യമാണ്. ജനങ്ങൾ അതിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ അറിയുന്നവരല്ല ഇന്ന സമയത്ത് ഇന്ന കാര്യത്തിനുവേണ്ടി ഭൂത ചെൽക്കുന്നുവെന്നും പക്ഷേ, ഗുണമൊന്നുമുണ്ടായില്ലെന്നും ധാരാളമാളുകൾ എന്തിനെയെങ്കിലും ഉണ്ടു്) ഇങ്ങനെ അവർ അല്ലാഹുവിനെ തെറ്റു ധരിക്കുകയും നിരാശരായി നാശമടയുകയും ചെയ്യുന്നു. ഭൂതയുടെ നിബന്ധന പാലിക്കാതെ ഭൂത ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അത് ഫലമുള്ള വാക്കുകയില്ലെന്നു അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലേ. മനസ്സുകകയും ആത്മാവ് വെള്ളംപോലെ അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ വീഴുകയും നോവം നൊമ്പരവും ഉണ്ടാവുകയും അതിനോടൊപ്പം അക്ഷമനും എടുത്തു ചാട്ടക്കാരനും ആകാതിരിക്കുകയും സഹനത്തോടും സ്ഥിരനിഷ്ഠയോടുംകൂടി ഭൂതയിൽ മുഴുകുകയും ചെയ്യേണ്ടത് ഭൂതയുടെ നിബന്ധനകളിൽ ഉൾപ്പെട്ടതാണ്. ഇത്തരം ഭൂതകൾ സ്വീകരിക്കപ്പെടുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാം. (മൽഹുസാത്ത വാല്യം 9 പേജ് 109)

അൽമുസ്ലിഹ് മുഹമ്മദ് (റ) പറയുന്നു:

യഥാർത്ഥത്തിൽ, മതത്തിന് ജീവനും സത്തയും ആത്മാവും എന്നൊന്നുണ്ടെങ്കിൽ അത് ഭൂത ഒന്നു മാത്രമാകുന്നു. എന്തെങ്കിലും ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടു് ഭൂത ചെയ്യുകഴിഞ്ഞുവെന്നു് ധരിക്കുന്നതിനു ഭൂത എന്നു പായാവുന്നതല്ല. ഭൂത അല്ലാഹുവിന്റെ തിരുസന്നിധിയിൽ ഉരുകുന്നതിന്റെ പേരാണ്. വിധേയത്വത്തിന്റേയും വിനയത്തിന്റേയും പ്രതീകമാകുന്നതിന്റെ പേരുമാണ് ഭൂത. വിധേയത്വത്തിന്റേയും വിനയത്തിന്റേയും അവസ്ഥ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടാകാതെ കേവലം ആചാരപരമായ നിലയിൽ കുറച്ചു വാക്കുകൾ ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടുപോകുകയും ഭൂത ചെയ്യുന്ന സമയത്ത് ഹൃദയവും മസ്തിഷ്കവും ശരീരത്തിന്റെ ഓരോ അണുവും സ്നേഹത്തിന്റെ ജ്യോതിസ്സുകൊണ്ടു് വിറയ്ക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വ്യക്തി ഭൂതയെ പരിഹസിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അയാൾ തന്റെ സമയം പാഴാക്കി അല്ലാഹുവിന്റെ കോപം വിലയ്ക്കു വാങ്ങുന്നു. അതുകൊണ്ടു്, നിങ്ങളുടെ നാവിൽനിന്നു് പുറത്തുവരുന്നതും എന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ തട്ടാതിരിക്കുന്നതുമായ ഭൂത നിങ്ങൾ ചെയ്യരുത്. അത് ഭൂത അല്ല; അല്ലാഹുവിന്റെ കോപത്തെ ജ്വലിപ്പിക്കുന്ന ഒരു സാത്താനിക ആയുധമാണ്. നിങ്ങൾ ഭൂത

ചെയ്യുമ്പോൾ ഓരോ അഞ്ചും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രഭാവത്തിന് സാക്ഷിയായിരിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ മസ്ജിദിൽ ഓരോ മൂലയും അവന്റെ കഴിവുകളെ പ്രതിഫലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഓരോ അവസ്ഥയും അവന്റെ ദാനങ്ങളുടെ രൂപം ആസ്വദിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും വേണം. അപ്പോഴാണ്, അപ്പോൾ മാത്രമാണ് നിങ്ങൾ ദുആ ചെയ്യുന്നവരായി മനസ്സിലാക്കപ്പെടുക.

ഈ അവസ്ഥ സംജാതമാവുക എന്നത് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ പ്രയാസകരമായി തോന്നാം. എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹത്തിനുമേൽ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ അടിത്തറ കെട്ടിപ്പടുത്തിട്ടുള്ളവന് ഇതിനേക്കാൾ എളുപ്പമായ മറ്റൊരു കാര്യവുമില്ല. എന്നു മാത്രമല്ല, അവന്റെ സ്വഭാവം വിശിഷ്ടതയായിത്തീരുകയും അവനെപ്പോഴും അതിൽനിന്ന് ആനന്ദം ആസ്വദിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതാണ്. അങ്ങനെയുള്ള മനുഷ്യന് ഒറ്റയ്ക്ക് മാറിനിന്നിട്ടോ മുസല്ലയിൽ ചെന്നിരുന്നിട്ടോ ദുആ ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടാകുന്നില്ല. പ്രത്യുത അദ്ദേഹം രഹസ്യത്തിലും പരസ്യത്തിലും ദുആ ചെയ്യുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാവിലൂടെ ഓരോ വാക്കുകൾ പുറപ്പെടുമ്പോഴും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ വിവിധതരം കാഴ്ചകൾ ഉദിച്ചുവരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മനസ്സ് തന്റെ ഉടമസ്ഥനും സ്രഷ്ടാവുമായ അല്ലാഹുവിന്റെ കാരുണ്യത്തിന്റെ പടിവാതിൽക്കൽ വീഴുന്നു. അദ്ദേഹം തന്റെയും മുഴുലോകത്തിന്റേയും മേൽ കാരുണ്യമുണ്ടാകുന്നതിനുവേണ്ടി യാചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു."

(തഫ്സീർകബീർ വാല്യം 5 ഭാഗം 2 പേജ് 182)

ഹസ്റത്ത് സാഹിബിന്റെ വിവരണം വായിച്ചപ്പോൾ മനോഹരവും എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അന്തർവേിച്ചിട്ടുള്ളതുമായ ഒരു ദുആ ഓർമ്മവന്നു. ആകർഷണ നിർഭരമായ ആ ദുആ രാവ്യം പകലും എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോഴും ഇരിക്കുമ്പോഴും നടക്കുമ്പോഴുമൊക്കെ ചെയ്യേണ്ടതാണ്. കാരണം ഹസ്രത്ത് മുസ്ലിം ലിഫ്തുമുഖ്(റ) ജമാഅത്തിനെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു പറയുകയുണ്ടായി.

"ചെറുപ്പക്കാരുടെ ഇടയിൽ ദൈവസ്മരണയുടെ പ്രാധാന്യത്തെ വിവരിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഇത്തരം ഉപദേശപ്രസംഗങ്ങൾ

ധാരാളം ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. പള്ളികളിൽ ഇരിക്കുന്നതും ദൈവസ്മരണ ചെയ്യുന്നതും ശീലമാക്കാത്തതിടത്തോളം അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹങ്ങളുടെ അടയാളങ്ങൾ അവർക്ക് കാണുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലെന്ന് അവരോട് പറയണം. ദൈവസ്മരണയിലേക്ക് ശ്രദ്ധ ചെലുത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ ഹസ്റത്ത് മുഹമ്മദ് മുസ്തഫാ (സ) തിരുമേനിയുടെ ദർശനവും സത്യമായ സ്വപ്നങ്ങളും കൗശലങ്ങളും ഇൽഹാമുകളും ലഭ്യമാവുന്നതല്ല."

(അൽഫസ്ൽ 1942 സപ്തമ്പർ 7)

ഹസ്റത്ത് നാഹ് ലയെ മൗജുദ് (റഹ്) പറയുന്നു:

"ജമാഅത്തിലുള്ളവരെല്ലാംതന്നെ അധികമധികമായി തസ്ബീഹും തഹ്മീദ് സ്വലാത്തും ചൊല്ലുന്നവരായിത്തീരണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു."

(അൽഫസ്ൽ 1968 മാർച്ച് 22)

"എല്ലാ വശത്തുടേയും അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയിൽ മുഴുകിയിരിക്കേണ്ടത് നമ്മുടെ കടമയാണ്. ഈ അർത്ഥത്തിൽ, അതായത് നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിലും നമ്മുടെ നാവുകളിലും അവന്റെ സ്മരണയുണ്ടാവണം. ഈ അർത്ഥത്തിൽ, അതായത്, നമ്മുടെ വ്യക്തിപരമായ ബന്ധം ഒരുദാര്യവാനായ നമ്മുടെ റബ്ബിനോടാവണം. ഈ അർത്ഥത്തിൽ, അതായത്, നാം നമ്മുടെ ബുദ്ധിയും ശക്തിയുമനുസരിച്ച് അവന്റെ ഉൽകൃഷ്ട ഗുണവിശേഷങ്ങളേയും അവന്റെ മനോഹരമായ നാമങ്ങളേയും തിരിച്ചറിയുന്നവരായിത്തീരണം; നമുക്ക് ആ നാമങ്ങളുടെ ജ്ഞാനം ലഭിക്കണം. അതനുസരിച്ച് നാം നമ്മുടെ ജീവിതം വാർത്തെടുക്കുന്നവരായി മാറണം. ആ നിറം നാം നമ്മുടെ കർമ്മങ്ങളുടെമേൽ പുശുന്നവരായിത്തീരണം. മനുഷ്യരോടു മാത്രമല്ല, അല്ലാഹുവിന്റെ മുഴുസൃഷ്ടികളുടെയും ക്ഷേമം ശപര്യങ്ങൾക്ക് ഏർപ്പാടു ചെയ്യുന്നവരായിത്തീരണം. അതുകൊണ്ട് ജമാഅത്ത് അധികമധികമായി ദൈവസ്മരണയിൽ, നാവുകൊണ്ടുള്ള സ്മരണയിലും ഹൃദയംകൊണ്ടുള്ള സ്മരണയിലും മുഴുകേണ്ടതാണ്."

(അൽഫസ്ൽ 1977 മെയ് 11)

"ഭൗതികമായി എന്താണോ നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നത് അതു തുടർന്നുകൊണ്ടേയിരിക്കുക. പക്ഷേ, അതു ചെയ്യുമ്പോഴും ദൈവസ്മരണയിൽ മുഴുകേണ്ടതാണ്. ദൈവസ്മരണ നിത്യ

ശീലമാക്കിയാൽ നിങ്ങളുടെ മേലും, നിങ്ങളുടെ വീട്ടുകാരുടെ മേലും, നിങ്ങളുടെ ബന്ധുക്കളുടെ മേലും, നിങ്ങളുടെ കട്ടികളുടെ മേലും അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് വലിയ വലിയ അനുഗ്രഹങ്ങൾ ഇറങ്ങുന്നതാണ്.” [അൽഫസ്ൽ 1980 ജൂൺ 15]

ധാരാളമായി അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുക. ആയിരക്കണക്കിന് പ്രാവശ്യം 'سُبْحَانَ اللَّهِ الْحَمْدُ لِلَّهِ أَكْبَرُ' എന്ന് ചൊല്ലുക. അല്ലാഹുവിന്റെ മറ്റു ഗുണവിശേഷങ്ങളും ഏറ്റുപറയുക.” (അൽഫസ്ൽ 1978 ഏപ്രിൽ 9)

അല്ലാഹു വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ ഒത്തു ചെയാൻ ഉപദേശിച്ചു കൊണ്ടു പറയുന്നു: فَادْكُرُونِي اذْكُرْكُمْ “അതുകൊണ്ട് എന്നെ സ്മരിക്കുവിൻ, ഞാൻ നിങ്ങളെ സഹായിക്കാം.” (2:153)

فَاذْكُرُوا اللَّهَ قِيَامًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ “നിന്നും ഇരുന്നും നിങ്ങളുടെ പാർശ്വങ്ങളിൽ കിടന്നും നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുവിൻ.” (4:104)

وَإِذْكُرْهُمْ رَبُّكَ وَتُبَّ عَلَيْهِمْ “എന്നാൽ, നിന്റെ നാമന്റെ നാമത്തെ സ്മരിക്കുക. (മറ്റു ശ്രദ്ധകൾ) വിട്ടൊഴിഞ്ഞ് സർവ്വാത്മനാ അവനിലേക്ക് മനസ്സർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുക.”

ഹസ്റത്ത് അബൂദർദാഅ് (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു.

“തിരുന്നബി (സ) ദൈവസരത്തിൽ സഹാബിമാരെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു പറഞ്ഞു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് ഏറ്റവും ഉത്തമവും പൊന്നും വെള്ളിയും ചെലവു ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ ഉന്നതവും ധർമയുദ്ധം ചെയ്ത് ശത്രുക്കളെ സംഹരിച്ച് സ്വയം രക്തസാക്ഷിയായിത്തീരുന്നതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ ഒരു കാര്യം പറഞ്ഞുതരട്ടെയോ. സഹാബത്ത് പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരേ പറഞ്ഞു തന്നാലും. അവിടന്ന് പറഞ്ഞു: فَادْكُرْكُمْ അത് അല്ലാഹുവിനെ ദീക്കർ ചെയ്യലാണ്.”

ഹസ്താത് ബുസ്തബ്നു അബ്ദില്ലാ (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു. "ഒരാൾ തിരുനബിയുടെ സന്നിധിയിൽ ഹാജരായി. അയാൾ പറഞ്ഞു: ബലഹീനതനിമിത്തം ഇസ്ലാമിന്റെ കല്പനകൾ പൂർണ്ണമായും നിരവേറാൻ എനിക്കു സാധിക്കുന്നില്ല. എനിക്കു കൂടുതൽ ഫലം ലഭ്യമാകുന്നതും ചെയ്യാൻ എളുപ്പമുള്ളതും എല്ലാം അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതും പ്രത്യേകമായ ഒരു കാലത്തും ദേശത്തും അവസ്ഥയിലും ഒതുങ്ങിനില്ക്കാത്തതും നിർബന്ധ കാര്യങ്ങൾ നിർവഹിച്ചതിനുശേഷം ഐച്ഛികമായ കാര്യങ്ങളിൽ നിന്ന് മാപ്പ് കിട്ടുന്നതുമായ എന്തെങ്കിലും കർമം പാഞ്ഞുതന്നാലും. അവിടന്ന് പറഞ്ഞു:

അല്ലാഹുവിന്റെ സ്മരണയാൽ നിന്റെ നാവ് എപ്പോഴും ശീതളമായിരിക്കട്ടെ. അതായത് നീ എപ്പോഴും ദൈവസ്മരണയിലിരിക്കുക."

ഹസ്താത് അബൂഹുറയ്ക്ക് (റ) നിവേദനം ചെയ്യുന്നു നബി (സ) തിരുമേനി അതൾ ചെയ്തു.

"ആരാണോ ദിവസത്തിൽ നൂറുപ്രാവശ്യം 'സുബ്ഹാ നല്ലാഹി വബിഹംദീഹി' എന്ന സ്തോത്രം ചൊല്ലുന്നത് അയാളുടെ പാപം ദൂരീകരിക്കപ്പെടുന്നു; അത് സമുദ്രത്തിലെ നരയുടെ അത്രയായാലും ശരി." ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. സഹാബിമാർ ഖരിക്കൽ പറഞ്ഞു:

"അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരെ ഇന്ന ഇന്ന ദൂതരുകൾ ഞങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ, ഒരു സഹാബി പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതരേ, ഞാനൊരു ദൂതരും ചെയ്യുന്നില്ല. അങ്ങയുടെ മേൽ സ്വലാത്തു് ചൊല്ലുകയും അങ്ങയ്ക്കുവേണ്ടി ദൂതരേ ചെയ്യുകയും മാത്രമാണ് ഞാൻ ചെയ്യുന്നത്. അപ്പോൾ നബി (സ) തിരുമേനി പറഞ്ഞു: നിനക്ക് മറ്റ് ദൂതരുകളൊന്നും ചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമില്ല. കാരണം, എനിക്കുവേണ്ടി ആരാണോ ദൂതരേ ചെയ്യുന്നത് അവന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തിയും അല്ലാഹുതന്നെ ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും.

ഇതേപോലെ മറ്റൊരവസരത്തിൽ നബി (സ) തിരുമേനി സദ്സ്സിലേക്ക് വന്നു. അവിടത്തെ പരിശുദ്ധവദനം സന്തോഷംകൊണ്ട് ചുവന്നിരുന്നു. അവിടന്ന് അരുളി:

അല്ലാഹു എന്നോടു പറഞ്ഞു. ആരാനോ നിന്റെമേൽ ഒരു പ്രാവശ്യം സ്വലാത്തു ചൊല്ലുന്നത് ഞാൻ അവന്റെ പത്തു പാപം പൊറുത്തു കൊടുക്കുന്നതാണ്. അവൻ പത്തു പുണ്യം എഴുതുകയും അവന്റെ പത്തു പദവികൾ ഉയർത്തുകയും ചെയ്യും.¹

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ

എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥന ധാരാളമായി ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കുക. കാരണം എല്ലാ കാര്യങ്ങളും അന്തർഭവിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ദത്താത്രിയാണ്.²

ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട മകൾ ഹസ്റത്ത് സയ്യിദാ നവാബ് മുബാറകാ ബേഗം സാഹിബ (റ) അരുൾ ചെയ്യുന്നു:³

“എന്റെ കട്ടിൽ ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദിന്റെ കട്ടി ലിന് വളരെ അടുത്തായിരുന്നു. ഞാൻ രാത്രിയിൽ ഉണരുമ്പോൾ, മസീഹ് മൗളാദ് (അ) കണ്ണടച്ചിട്ടുണ്ടാകുമെങ്കിലും അവിടത്തെ ചുണ്ടുകൾ ചലിക്കുന്നതായും.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ എന്ന ദത്ത അവിടന്ന് ഉരുവിടുന്നതായും എനിക്ക് മനസ്സിലാകാറുണ്ടായിരുന്നു. ഉണരുമ്പോഴും തിരിഞ്ഞും മറിഞ്ഞും കിടക്കുമ്പോഴുമൊക്കെ ദത്ത ചെയ്യണമെന്ന് ഞാൻ വളരെ ചെറുതായിരുന്നപ്പോഴും അവിടന്ന് എന്നെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.”

(അൽഫസ്ൽ 1972 നവംബർ 24)

¹ ഞാൻ അല്ലാഹുവിനെ സ്തുതിക്കുന്നതോടൊപ്പം അവന്റെ പരിശുദ്ധിയെ വാഴ്ത്തുന്നു. മഹിതസ്ഥാനീയനായ അല്ലാഹുവിന്റെ പരിശുദ്ധിയെ ഞാൻ പ്രകീർത്തിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവേ, മുഹമ്മദ് നബിയിലും അവിടത്തെ സന്തതികളിലും നീ അനുഗ്രഹം ചൊരിഞ്ഞാലും.

² മസീഹ് മൗളാദ് [അ] വഹാത്താകുമ്പോൾ അവർക്ക് സ്വേത് വയസ്സേയ്ക്കുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.

നാഫ്ലയെ മൗളാദ് ഫസ്ത് മിർസാ നാസിർഅഹ്മദ് സാഹിബ് (റഹ്) പറയുന്നു:

“ദിക്ർ ചെയ്യുന്ന ശീലം അല്ല. ഉണ്ടാക്കിയെടുക്കേണ്ടി വരും. വളരെയേറെയാളുകൾക്ക് ആ ശീലമുണ്ട്. എപ്പോഴും ദിക്ർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആളുകളേയും എനിക്കറിയാം. നടക്കുമ്പോഴും ഇരിക്കുമ്പോഴും എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോഴും ഉറങ്ങുമ്പോഴും ഉണരുമ്പോഴുമൊക്കെ അവർ ദിക്ർ ചെയ്യുന്നു.

- 1) ഉറങ്ങാൻ കിടക്കുമ്പോൾ ദിക്ർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നാൽ അയാളുടെ ഉറക്കം മുഴുവനും ദിക്റിൽ തന്നെയായി ഗണിക്കപ്പെടുന്നു. കാരണം അയാൾ ദിക്ർ ചെയ്യുന്നതിൽനിന്ന് മനഃപൂർവ്വം പിൻമാറിയതല്ല; നിർബന്ധിതനാവുകയായിരുന്നു ഉറക്കത്തിലേക്ക് പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അയാളുടെ നാവ് അല്ലാഹുവിന്റെ ദിക്റിൽനിന്നു താനേ ഒഴിഞ്ഞു നിന്നു. എങ്കിലും അയാളുടെ ഹൃദയം അല്ലാഹുവിനെ ദിക്ർ ചെയ്യുന്നു. ഹൃദയവും ശരീരവും ഒപ്പം ആരംഭിച്ച പ്രവർത്തനം അയാളുടെ ഹൃദയം നിർവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു അയാളുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ശബ്ദം അല്ലാഹുവിന്റെ ദിക്റിൽതന്നെയാണുള്ളത്. (1978 ഏപ്രിൽ 9 അൽഫസ്ത്)

സർവ്വലോകനാഥനായ അല്ലാഹുവിന്റെ സ്നേഹംതേടി ദാഹിച്ചു വലയുന്ന ആത്മാക്കളുടെശ്രദ്ധയെ സകല കാര്യങ്ങളും അന്തർവേിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ദുആയിലേക്ക് ക്ഷണിക്കണമെന്ന് ഞാൻ അതിയായി ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അത് ഉപര്യുക്ത നിദ്ദേശങ്ങളനുസരിച്ച്, അതിയായി സ്നേഹിക്കുന്ന നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ സ്നേഹനിർഭരമായ മടിത്തട്ടിൽ അതിവേഗം നമ്മെ ഇരുത്തുവാൻ പര്യാപ്തമായതാണ്. പിന്നീട്, മാതാവിനേക്കാൾ അധികം നമ്മെ സ്നേഹിക്കുന്ന അല്ലാഹു സ്വയംതന്നെ നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്നതായിരിക്കും. കാരണം ഫസ്ത് മസീഹ് മൗളാദ് (അ) പറയുന്നു:

“അല്ലാഹുവിന്റെ ഉദാരത അതുതകരമായ പ്രകാശത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ നബി (സ) യിലേക്ക് പോകുന്നതും, നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ നെഞ്ചിൽ ചെന്നെത്തുന്നതും

അവിടെനിന്ന് അസംഖ്യം ചാലുകളായി പിരിയുന്നതും ഓരോ അംശവും അതിന്റെ അവകാശികൾക്ക് ലഭിക്കുന്നതും ഞാൻ കാണുന്നു. നബി (സ) മുഖേനയല്ലാതെ ഒരു ഔദാര്യവും നിശ്ചയമായും മറ്റുള്ളവർക്ക് ലഭിക്കുകയില്ല. നബിയുടെമേൽ സ്വലാത്ത് ചൊല്ലുക എന്നാൽ എന്താണ്? അനുഗ്രഹജ്യോതിസ്സിന്റെ നിർദ്ദരിയായ റസൂൽ കരീം (സ) തിരുമേനിയുടെ സിംഹാസനത്തെ കലുക്കുകയാകുന്നു അത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ഔദാര്യവും അനുഗ്രഹവും ആർജിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വ്യക്തി, ആ ഉദാരതയിൽ സ്പന്ദനമുണ്ടാക്കുന്നതിനായി നബി (സ) തിരുമേനിയുടെ മേൽ അധികമധികമായി സ്വലാത്ത് ചൊല്ലുന്നത് ശീലമാക്കട്ടെ.

(അൽഹക്കം പത്രം വാല്യം 7 പേജ് 7)

വരുവിൻ! സർവ്വലോക പരിപാലകനായ അല്ലാഹുവിന്റെ തൃപ്തിയാർജിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവൻതന്നെ പഠിപ്പിച്ച വിശുദ്ധ സ്വലാത്ത് നമുക്കെപ്പോഴും ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കാം. ഈ ദുആ ചെയ്യുന്നതിനോടൊപ്പം നമ്മുടെ രക്ഷിതാവിന്റെ വിശേഷ ഗുണങ്ങളും ഓർമ്മിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും അപരിമേയമായ ആസ്വാദ്യത നമുക്കുണ്ടാകുന്നതാണ്. അല്ലാഹു വിശുദ്ധ പൂർത്തുനിൽ പറയുന്നു:

“പറയുക, എന്റെ നാമന്റെ വചനങ്ങൾ ഏഴുതുവാൻ വേണ്ടി ഒരു സമുദ്രം മഷിയാക്കുകയാണെങ്കിൽ നിശ്ചയമായും, എന്റെ നാമന്റെ വചനങ്ങൾ ഏഴുതിത്തീരുംമുമ്പേ സമുദ്രം വറ്റിപ്പോകുമായിരുന്നു; അതിനു സമാനമായി വേറൊന്ന് സഹായത്തിനായി നാം കൊണ്ടുവന്നാൽ പോലും.” (18:110)

അതുകൊണ്ട് ദുആ ചെയ്യുന്നതിനുമുമ്പേ ആരോടാണോ നാം ദുആ ചെയ്യുന്നത് അവന്റെ ശക്തിവിലാസങ്ങളുടെ ഒരു മിന്നലാട്ടം നമ്മുടെ കൺമുമ്പിൽ വരേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്. ഏകിൽ മാത്രമേ ദുആ സ്വീകാരത്തിന്റെ അവിഭാജ്യ ഘടകമായ നോവ് നൊമ്പരവും നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. അപ്പോൾ അല്ലാഹു നാം ചെയ്യുന്ന അർത്ഥനയെ അംഗീകരിക്കാൻ അതിവേഗമാകും.

മസീഹ് മൗളാദ് (അ) പറയുന്നു:

“എന്റെ വിശ്വകരറുവാൻ എന്റെ മാതാവ് കാണിച്ച ഉത്സാഹത്തേക്കാളധികം ആവേശത്തോടും ഉത്സാഹത്തോടും കൂടി അല്ലാഹു എന്റെ ഓരോ സ്വപ്നങ്ങളെപ്പറ്റി തയ്യാറാകുന്നു.

അങ്ങനെ നമ്മുടെ യജമാനരായ നബി (സ) തിരുമേനി യോടു പറഞ്ഞ അതേ വാക്കുകൾ വിനീതരായ നമ്മോടും സർവ്വ ലോക പരിപാലകൻ പറയുമാറാകും. “ഒരു പിടി മണ്ണായ ഈ മനുഷ്യന് ഞാൻ പൊറ്റത്തുകൊടുക്കേണ്ടതല്ലെന്ന് ചെയ്യും.” ഹസ്റത്തു മസീഹ് മൗളാദ് (അ) പറയുന്നു:

“അവന്റെ കഴിവുകൾ അപരിമിതങ്ങളാണ്. അവന്റെ അതുതകരമായ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്ക് അറമില്ല. ഇപ്പോൾ കായി അവൻ തന്റെ നിയമപോലും മാറ്റുന്നു; എന്നാൽ അതും അവന്റെ നിയമങ്ങളിൽപ്പെട്ടതല്ലെന്നാണ്. ഉള്ളിൽ പ്രത്യേകമായൊരു മാറ്റമുണ്ടാക്കി പുതിയൊരു ആത്മാവുമായി അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ ഒരാം ഹാജരാകുമ്പോൾ അല്ലാഹുവും ആ ആൾക്കുവേണ്ടി ഒരു മാറ്റമുണ്ടാക്കി പുതിയ രൂപത്തിൽ അവൻ ദർശനം നൽകുന്നു. ആ അല്ലാഹുവിനെ സാധാരണക്കാർക്ക് മനസ്സിലാക്കുകയില്ല. ബലഹീന വിശ്വാസികൾക്ക് ബലഹീനനായ നിലയിൽ അവൻ, തന്നെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. അവന്റെ തിരുമുമ്പിൽ ദൃഢവിശ്വാസത്തോടെ വരുന്നവർക്കൊക്കെ അവരെ സഹായിക്കാൻ താൻ ശക്തനാണെന്ന് അവൻ കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം മാനുഷികമായ മാറ്റങ്ങൾക്ക് സമാനമായി അല്ലാഹുവിന്റെ ഗുണ വിശേഷങ്ങളിലും മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കും വിശ്വാസപരമായി ജീവനില്ലാത്തവരുടെ കാര്യത്തിലാകട്ടെ, അവരെ സഹായിക്കുന്നതിൽ-നളുദ്ദബില്ലാഹ് - അല്ലാഹുവും ജീവനില്ലാത്തവനായിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ, അല്ലാഹു തന്റെ നിയമത്തിനുള്ളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് തന്റെ പരിശുദ്ധിക്കനുസൃതമായിതന്നെയാണ് ഈ എല്ലാ പരിവർത്തനങ്ങളും വരുത്തുന്നത്.”

(ചൗമയെ മഅ്റിഫ: 96, 97)

“സൂര്യചന്ദ്രനക്ഷത്രാദികളെക്കൊണ്ട് വിതാനിച്ചിരിക്കുന്ന ഈ ആകാശവും വിവിധതരം സൃഷ്ടികളെക്കൊണ്ട് നിറച്ചിരിക്കുന്ന മനോഹരമായ ഈ ഭൂമിയും ഒരു പ്രയാസവും കൂടാതെ

സൃഷ്ടിച്ചുപനായ അല്ലാഹുവിന്റെ ശക്തിപ്രഭാവത്തിന്റെ അതിൽ കണ്ടെത്തുവാൻ ആർക്കെങ്കിലും സാധിക്കുമോ”
(സൂർമചൾമയെ ആദ്യ പേജ് 55)

“യുസബ്ദിഹു ലില്ലാഹി മാ ഫിസ്സമാവാത്തി
വൽ അർളി വഹുവൽ അസീസുൽഹക്കീം.

അതായത് ആകാശത്തുള്ളവരും ഭൂമിയിലുള്ളവരും അവന്റെ പരിശുദ്ധ നാമത്തെ സ്മരിക്കുന്നു. ആകാശഗോളങ്ങളിലും പാർപ്പുകാരുണ്ടെന്നുള്ള സൂചനയാണ് ഇതിലുള്ളത്. അവരും അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗദർശനത്തിന് വിധേയരാണ്.”

(ഇസ്ലാമി ഉസൂൽ കീ ഫിലോസഫി പേജ് 58-62)

വീണ്ടും പറയുന്നു:

വലിയ വലിയ ആകാശഗോളങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും അവയുടെ മഹത്വത്തെയും അത്ഭുതങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചും ഞാൻ ചിന്തിച്ചപ്പോൾ ദൈവീകോദ്ദേശ്യത്തോടെ അവന്റെ കല്പനയനുസരിച്ചു തന്നെയാണ് ഇതെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതെന്ന് എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കുവാൻ കഴിഞ്ഞു. അപ്പോൾ ഞാനറിയാതെ എന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വാക്കുകൾ ഉയർന്നു: “ഞങ്ങളുടെ സർവശക്തനായ നാഥാ! നീ എത്രമാത്രം പ്രതാപവാൻ കഴിവുടയവനാണ്. നീന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എത്രയും അത്ഭുതകരവും വിവേകപൂർണ്ണവുമാണ്. നീന്റെ ശക്തിപ്രഭാവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവൻ വിവരമില്ലാത്തവനത്രെ. ‘ഏത് വസ്തുവിൽനിന്നാണ് അവൻ ഇവയൊക്കെ സൃഷ്ടിച്ചതെന്ന്’ ചോദിച്ചു നിന്നെ ആക്ഷേപിക്കുന്നവൻ വിഡ്ഢിയാണ്. വിശുദ്ധ ഖുർആൻ പറയുന്നു:

ആകാശങ്ങളുടെ നാഥനും ഭൂമിയുടെ നാഥനും പ്രപഞ്ചമഖിലത്തിന്റെയും നാഥനുമായ അല്ലാഹുവിനാകുന്നു സർവസ്രോത്രങ്ങളും.
(അൽജാസിയ 37)

ഓരോ അണുവിന്റേയും ഏറ്റവും താഴ്ന്ന അവസ്ഥയിൽ നിന്ന് ഏറ്റവും ഉന്നതമായ അവസ്ഥയിലേക്ക് ഘട്ടംഘട്ടമായി പരിപാലിച്ചു വളർത്തുകയും, താൻ ഇച്ഛിക്കുന്നവരെ നശിപ്പിക്കുകയും ശാരീരികവും ആത്മീയവുമായ ശക്തിയാർജ്ജിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അതു നല്കുകയും ചെയ്യുന്ന

വൻ എന്നാണ് റബ്ബ് എന്നതിന്റെ വിവക്ഷിതം. ഇപ്രകാരം റബ്ബിൽ ആലമിന്റെ ശക്തിപ്രഭാവങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ മനുഷ്യൻ വിറയൽ അനുഭവപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ ഹൃദയം എല്ലാത്തിനേയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് വിളിച്ചു പറയും: സർവ്വ ലോകങ്ങളുടേയും നാഥാ, നിന്റെ മഹത്ത്വത്തേയും പ്രതാപത്തേയും സംബന്ധിച്ച് ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഭയംകൊണ്ട് ഞാൻ വിറച്ച് പോകുന്നു. നിന്റെ അത്യുഗ്രമായ ശക്തികളെ ഭാവനയിൽപോലും എനിക്ക് പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ആ ശക്തിപ്രഭാവനിമിത്തം ഞാൻ നിന്നെ സ്തേഹിക്കുന്നു. പിന്നീട് എല്ലാം അല്ലാഹുവിൽ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അവൻ സുജ്ജിദ് വിഴുകുകയായി. അപ്പോൾ, ഏറ്റവുമധികം സ്തേഹിക്കുന്ന സർവ്വലോക നാഥൻ തന്റെ ദാസന്റെ അനുസരണശീലം കണ്ട്, അവനെ അന്ധ കാരങ്ങളുടെ കയത്തിൽനിന്നും, ഇരുളടഞ്ഞതും ആഴമുള്ളതുമായ കഴിയിൽ നിന്നും പുറത്തെടുത്ത് ആകാശത്തിന്റെ ഉന്നതങ്ങളിലേക്കുയർത്തി, തന്റെ സ്തേഹനിർഭരമായ മടിത്തട്ടിൽ ഇരുത്തുന്നു. പിന്നീട് ആ ഭക്തദാസന്റെ എല്ലാ പ്രവൃത്തിയും അല്ലാഹുതന്നെ ചെയ്യുകയായി.

കരയുന്ന മനസ്സോടും വേദന തിങ്ങുന്ന ഹൃദയത്തോടും കൂടി നാമൊരു ദുആ ചെയ്യുന്നു. വരുവിൻ! അതിന്റെ സാരത്തെ സംബന്ധിച്ച് ഒന്ന് ചിന്തിക്കാം.

സുബ്ഹാനല്ലാഹി വബ്ബിഹംദിഹീ
സുബ്ഹാനല്ലാ ഹിൽ അളീം.

അല്ലാഹുതന്നെ സ്വല്ലി അലാ മുഹമ്മദിൻ വ ആലി മുഹമ്മദ് അല്ലാഹു പരിശുദ്ധൻ. അല്ലാഹുവേ, എനിക്കെന്തെല്ലാം നഷ്ടമുണ്ടായോ അതെല്ലാം എന്റെ ബലഹീനത നിമിത്തമാണുണ്ടായത്. ഞാൻ തന്നെയാണ് അക്രമി. ആർക്കെങ്കിലും നഷ്ടം വരുത്തുന്നതിൽനിന്ന് നീ പരിശുദ്ധനാണ്. പിന്നീട് അവനറിയാതെ പറഞ്ഞുപോകും.

ലാഇലാഹ ഇല്ലാ അൻത സുബ്ഹാനക്ക
ഇന്നീ കൻതു മിനഇളാലിമീൻ

അല്ലാഹുവേ, നിന്നെ കൂടാതെ സഹായത്തിനപേക്ഷിക്കാൻഹനായ ഒരു ശക്തിയുമില്ലതന്നെ. കാരണം, അല്ലാഹു

വിന് പുറമെയുള്ളതെല്ലാം ബലഹീനമാണ്, ആരേയും സാഹ
യിക്കാൻ അവർക്കൊന്നും സാധ്യമല്ല. ഈ ഭൂതയെ സംബ
ന്ധിച്ച് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് സ്മരിക്കുക: “യൂനുസ് (അ) ഈ
ഭൂത ചെയ്തില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ വിയാമത്തുനാഠവരെ അദ്ദേഹം
മഹാമത്സ്യത്തിന്റെ വയറിനുള്ളിലിരിക്കുമായിരുന്നു.....”
ഇപ്രകാരം നമ്മെയും ഈ ഭൂത എല്ലാ ദിവസങ്ങളിൽനിന്നും അക
റ്റുന്നതാണ്.

വിണ്ടും മനുഷ്യഘൃദയം തന്റെ നാമനോടു വിളിച്ചോതും.

റബ്ബി ഇന്നീ ഉലംതു നഫ്സീ വ അഅ്തറഫ്തു
ബി ദൻബീ ഫഗ്ഫിർലീ ഭൂതബീ ഫഇന്നഹു ലാ
യഗ്ഫിറുദുനുബ ഇല്ലാ അൻത

എന്റെ നാഥാ, ഞാനെന്റെ ജീവനിൽ അക്രമം ചെയ്തു.
ഞാനെന്റെ പാപങ്ങൾ ഏറ്റു പറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. നീ എന്റെ
പാപം പൊറ്റത്തുതന്നാലും. പൊറ്റത്തു തരുവാൻ നീയല്ലാതെ
മറ്റാരുമില്ല. ‘വബിഹംദിഹി’ സർവസ്തുതിയും അല്ലാഹു
വിനാകുന്നു. കാരണം, ഞങ്ങൾചെയ്ത ഏതു പ്രവൃത്തിയാണോ
നല്ലതായിത്തീർന്നത് അത് നീന്റെ അനുഗ്രഹംകൊണ്ടു മാത്ര
മാണ്. മറ്റുള്ളതെല്ലാം ബലഹീനമായതിനാൽ അവയ്ക്കൊന്നും
ഒന്നിനേയും നല്ലതാക്കി തീർക്കാൻ സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ,
അല്ലാഹു കാരുണ്യം ചൊരിഞ്ഞ് ബലഹീനതയുടെ ദോഷഫ
ലങ്ങളിൽ നിന്ന് രക്ഷിക്കുമ്പോൾ നാം വിജയം പ്രാപിക്കുന്നു.
‘സുബ്ഹാനല്ലാഹിൽ അളീം’ സർവലോകങ്ങളുടേയും നാഥാ,
നീ സകല വസ്തുക്കളുടേയും ഉടമസ്ഥനാണ്. ഉടമസ്ഥനായതു
കൊണ്ടുതന്നെ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് നീ നല്കുന്നു. നീന്റെ
സൗന്ദര്യത്തിന്റെ ഒളി ഈ പ്രപഞ്ചം മുഴുവൻ നിറഞ്ഞു നിൽ
ക്കുന്നു. അത് നീന്റെ അത്യുഗ്രമായ കഴിവുകളെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.
ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗഊദ് (അ) കശ്മീരിൽ പര്യടനം നട
ത്തുമ്പോൾ ഒരിക്കൽ പറഞ്ഞു പച്ചപ്പട്ടവിരിച്ചിരിക്കുന്ന താഴ്
വരകളും ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അരുവികളും കാണുമ്പോൾ
അല്ലാഹുവിനോടുള്ള സ്തുതിയാൽ എന്റെ ഘൃദയം എല്ലാം
മറന്നു തുളച്ചിട്ടാണു.

‘ചാൻദ്കൊ കൽ ദേക് കർ മെ സഖ്ത്ത’ ബേകൽ ഹോഗയാ
ക്യംകെ ഉസ്മെ ത്ഥാ നിശാൻ കഹ്കഹ് ജമാലെ യാർകാ’.

ഇന്നലെ ചന്ദ്രനെ കണ്ടിട്ട് ഞാൻ അങ്ങേയറ്റം സംഭ്രമിച്ചു പോയി. കാരണം, അതിൽ സൗന്ദര്യമുടയവനായ അല്ലാഹുവിന്റെ അല്പം ചില അടയാളങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു.

പരിശുദ്ധനായ അല്ലാഹുവിന്റെ സൗന്ദര്യപൂരിതമായ ഇവിടത്തെ കാഴ്ചകൾ കാണുമ്പോൾ ഹൃദയത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്ന് വിളിച്ചു പറയുന്നു: ഈ പ്രകാശം ഇത്രമാത്രം സൗന്ദര്യമുള്ളതാകുമ്പോൾ ഇതിനെ സൃഷ്ടിച്ച ആ സ്രഷ്ടാവിന്റെ സൗന്ദര്യം എത്ര മനോഹരമായിരിക്കും.

നാഫിലയെ മുതൽ ഹാഫിദ് മിർസാ നാസിർ അഹ്മദ് സാഹിബ് (റഹ്) പറയുന്നു: “അല്ലാഹു മഹത്ത്വമുടയവനാണ്. എല്ലാറ്റിനേക്കാളും അതീതനാണ്. ഈ മഹാപ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഏതെങ്കിലും ചെറിയഭാഗം നാം നിരീക്ഷിക്കുക. ഉദാഹരണമായി ഒരു മരം തന്നെ എടുക്കാം. മരത്തിന്റെ ഇല കൊഴിയാറുണ്ട്. ചില മരങ്ങളുടെ ഇല കൊഴിയുന്നത് വർഷത്തിലൊരിക്കൽ ഒരേ സമയത്താണ്. ചില മരത്തിന്റെ ഇലകൾ ഹേമന്തത്തിൽ കൊഴിയുന്നു. ചിലതിന്റേത് വസന്തകാലത്ത് കൊഴിയുന്നു. വർഷം മുഴുവനും ഇലകൊഴിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന മരങ്ങളുമുണ്ട്. പഴയ ഇല കൊഴിയുകയും പുതിയ ഇല ഉണ്ടായിവരുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈ പ്രപഞ്ചത്തിലുള്ള ഇലകൾ എണ്ണിത്തിട്ടപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുമോ? പക്ഷേ, അല്ലാഹു പറയുന്നു: എന്റെ അസ്തിത്വം മഹത്ത്വമുടയതാകുന്നു. എന്റെ അറിവിൽപ്പെടാതെ, എന്റെ കല്പന കൂടാതെ മരത്തിൽനിന്ന് ഒരിലയും കൊഴിയുന്നില്ല. ചുരുക്കത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സത്ത മഹത്ത്വമുടയതാണ്. ഇസ്ലാമാകട്ടെ അവനെപ്പറ്റി നമുക്ക് ഉദ്ബോധനം നല്കി. അതായത്, അവനെ സംബന്ധിച്ച് അല്പമെങ്കിലും ജ്ഞാനം നമുക്കുണ്ടെങ്കിൽ ഒരു നിമിഷ നേരത്തേക്കുപോലും നാം അവനെ വിസ്മരിക്കാൻ പാടില്ല. കാരണം അവനാണ്, അവൻ തന്നെയാണ് നമ്മുടെ ഉടമസ്ഥൻ, ബാക്കിയുള്ളതെല്ലാം അവന്റെ മുമ്പിൽ നിഷ്പ്രഭമാണ്; നമ്മുടെ സ്വന്തം ആത്മാക്കൾപോലും.

(അൽഫസൽ 1978 ഏപ്രിൽ 19)

"അല്ലാഹുമ്മ സ്വല്ലി അലാ മുഹമ്മദിൻ വ ആലി മുഹമ്മദ്", അല്ലാഹുവേ, മുഹമ്മദ് (സ) ന്റെയും അവിടത്തെ കുടുംബാദികളുടേയും മേൽ നീ കാരുണ്യം ചൊരിഞ്ഞാലും. 'സ്വല്ലി' എന്നതിന്റെ വിവക്ഷിതം നരകത്തിന്റെ അഗ്നിയിൽനിന്നുള്ള അകൽച്ചയാണ്. അല്ലാഹുവിൽനിന്നുള്ള അകൽച്ചയുടേതായ അഗ്നി. ദുഃഖത്തിന്റേയും ക്ലേശത്തിന്റേയും ശിർക്കിന്റേയും അഗ്നിയിൽനിന്ന് മുഹമ്മദ് നബി (സ) തിരുമേനിയേയും നാം ഉൾപെടെയുള്ള അവിടത്തെ സന്തതികളേയും അകറ്റി നിർത്തേണമേ. അപ്രകാരം തന്നെ മുഹമ്മദ് നബി (സ) തിരുമേനിക്കും അവിടത്തെ സന്തതികൾക്കും ഓരോ നിമിഷവും ആത്മീയവും ഭൗതികവുമായ പുരോഗതി പ്രദാനം ചെയ്യേണമേ. 'ആല' എന്നതിൽ നാമെല്ലാം ഉൾപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്ന് ഓർക്കുക. നാം നമുക്കുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ദുആ ഒരുപക്ഷേ സ്വീകാര്യമല്ലാതാകാം. കാരണം ഹസ്റത്ത് ഉമർ (റ) പറയുകയുണ്ടായി: "നാം നബി (സ) യുടെ മേൽ സ്വലാത്ത് ചൊല്ലാത്തിടത്തോളം നമ്മുടെ ദുആ ആകാശത്തിന്റേയും ഭൂമിയുടേയുമിടയിൽ തങ്ങി നില്ക്കും. അതിലെ ഒരു ശവം അല്ലാഹുവിനോളം എത്തുകയില്ല." (തിർമിദി) ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു: ദുആ ചെയ്യുമ്പോൾ ആദ്യം അല്ലാഹുവിനെ സ്മരിക്കുകയും പ്രകീർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുകയും പിന്നെ സ്വലാത്ത് ചൊല്ലുകയും അതിനുശേഷം നമുക്കായി പ്രാർഥിക്കുകയും ചെയ്യേണ്ടതാണ്. ഇങ്ങനെ അതൊരു ദുആയുടെ കൂട്ടമായിത്തീരുന്നു.

വരിക, അല്ലാഹുവിന്റേയും അവന്റെ റസൂലിന്റേയും മസീഹ് മുഹൂദിന്റേയും അവിടത്തെ ഖലീഫമാരുടേയും വിളിക്ക് ലബ്ധയ്ക്ക് പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ഏറെ പതുക്കെയും അധികം ഉറക്കെയുമല്ലാത്ത ശബ്ദത്തിൽ നമുക്കെല്ലാവർക്കും എല്ലായിപ്പോഴും ഈ ഇൽഹാമിയായ സ്വലാത്ത് ചൊല്ലാം; സർവ്വലോകപരിപാലകനായ അല്ലാഹു അവന്റെ സ്നേഹ നിർഭരമായ മടിത്തട്ടിൽ നമ്മെ എടുത്തിരുത്തി തന്റെ ദർശനത്തിന്റേയും സ്നേഹപാൽപ്പിന്റേയും ആസ്വാദനം നമുക്ക് തന്നരുളുമാറാകട്ടെ. ഒരു നിമിഷം പോലും തന്റെ സ്നേഹഭരിതമായ ആ മടിത്തട്ടിൽനിന്ന് അവൻ നമ്മെ അകറ്റാതിരി

ക്കട്ടെ. കാരണം, നമുക്ക് ഓരോ നിമിഷവും അവനെ ആവശ്യമുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ നാം നഷ്ടപ്പെട്ടവരുടെ കൂട്ടത്തിലായിപ്പോകും.

രണ്ടാം ശക്തിപ്രഭാവത്തിന്റെ ഒന്നാം പ്രതീകമായ ഹസ്റത്ത് മൗലാനാ നൂറുദീൻ സാഹിബ് നവ്വറല്ലാഹ് മർഖൂമു പറയുന്നു:

“ഉദ്ദൗനീ അസ്തജിബ് ലക്കം”. ഇതൊരു ആയുധമാണ്. വളരെയേറെ പ്രയോജനപ്പെടുന്ന ആയുധം. പക്ഷേ, അത് പ്രയോഗിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ചിലപ്പോൾ ബലഹീനനായിരിക്കും. അതുകൊണ്ടാണ് അയാൾ ഈ യുദ്ധോപകരണത്തിന്റെ നിഷേധിയായിത്തീരുന്നത്. ദുആയുടേതായ ഈ യുദ്ധോപകരണത്തെ ഇന്ന് മുഴുലോകവും കൈവെടിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.....നമ്മുടെ ജമാഅത്ത് അതിനെ മുർച്ചയുള്ളതാക്കി തീർക്കണം. അതിനെ പ്രയോജനപ്രദമാക്കണം. കഴിയുന്നിടത്തോളം ദുആ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുക; തളർന്നു പോകരുത്. ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്’ എന്നതിനോടൊപ്പം ദുആയുടെ ആയുധത്തിന് മുർച്ച കൂട്ടുക എന്നതാണ് എന്റെ അവസാനത്തെ വസിയുത്ത്. ഞാൻ നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നു: നിങ്ങൾ അധികമധികമായി ദുആ ചെയ്യുക. വീണ്ടും പറയുന്നു: ധാരാളമായി നിങ്ങൾ ദുആകൾ ചെയ്യുക.” (ബദർ 1911 ജനു: 13)

ഇക്കാരണമെന്ന പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ച് ചിന്തിച്ച് വലിയവലിയ ധിഷണാശാലികൾ കഴിഞ്ഞു കടന്നുപോയി. പക്ഷേ, ശരിയായ മാർഗദർശനം താൻ നിയോഗിച്ചയച്ച ആളുകൾ മുഖേനയാണ് അല്ലാഹു വെളിപ്പെടുത്തിയത്.

ഒരു ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു, അല്ലാഹുവിന്റെ സുരണകളിൽവെച്ച് ഏറ്റവും ഉത്തമമായത് ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്’ എന്നു പറയുന്നതാണ്. ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്’ എന്നതിൽ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ അല്ലാഹു നിഗൂഢമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഹസ്റത്ത് ഖലീഫത്തുൽ മസീഹ് സാലിസ് (റഹ്) ‘ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്’ എപ്പോഴും ഉരുവിട്ടുകൊണ്ടിരിക്കാൻ നിർദ്ദേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. വത്ര, ഇന്ന് നമുക്ക് ലാ ഇലാഹ

ഇല്ലല്ലാഹ്" എന്നതിനെ മനനംചെയ്ത് പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെ മനസ്സിലാക്കാം.

ആരാധനയ്ക്കുർഹൻ അല്ലാഹു അല്ലാതെ മറ്റൊരുമില്ല. ഇതാണ് 'ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്' എന്നതിന്റെ അർത്ഥം. ആരാധനയിൽ ആദ്യം നമ്മുടെ മുമ്പിൽ വരുന്ന നാമമാണ് നമസ്കാരം. നമസ്കാരത്തിന്റെ അർത്ഥങ്ങളിൽ നാം ചിന്തിക്കുക. അല്ലാഹു, എല്ലാ സൂനതകളിൽനിന്നും പരിശുദ്ധനും സ്തുത്യർഹനും അനുഗ്രഹമുടയവനും അത്യുന്നതനും നിസ്സല്യനുമായ ഒന്നെന്നാക്കെ പറഞ്ഞ് നാം അവനെ പുകഴ്ത്തുന്നു. അപ്രകാരംതന്നെ അല്ലാഹുവിന്റെ റഹ്‌മാനിയ്യത്തും റഹീമിയ്യത്തും മറ്റു വിവിധ സിഫത്തുകളും എടുത്ത് പറഞ്ഞ്, ആ സവിശേഷ ഗുണങ്ങൾ മുഖേന അല്ലാഹുവിന്റെ റഹ്‌മത്തിനെ വിജ്ഞിതമാക്കി അവനോട് നാം നമ്മുടെ ആവശ്യങ്ങൾ തേടുന്നു. 'ലാ ഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്' എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ആർക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും നല്കുവാൻ അല്ലാഹു അല്ലാതെ മറ്റൊരു അസ്തിത്വമില്ലെന്നാണ്. അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേ ദാനം ചെയ്യാനുള്ള കഴിവുള്ളൂ. കാരണം സകലവസ്തുക്കളും ബലഹീനമാണ്; അല്ലാഹുവിനെ ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുന്നവയുമാണ്. ഫിർക്കനെപ്പോലുള്ള ആളുകൾക്കുപോലും ഈ ലോകത്ത് അല്ലാഹുവിനെ ആശ്രയിക്കേണ്ടിവന്നില്ലേ.

ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളൂദ് (അ) പറയുന്നു:

ഭരണാധികാരികളിൽ നിന്ന് അല്ലെങ്കിൽ മറ്റു വ്യക്തികളിൽ നിന്ന് എന്തെങ്കിലും കാര്യം നേടുവാൻ-അത് കിട്ടുമെന്നുള്ള ഭാവനാത്മകമായ ധാരണയിൽ-അവരെ സന്തോഷിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി മനുഷ്യൻ ഏതെല്ലാം തരത്തിലുള്ള മുഖസ്തുതി പറയുന്നു. അതിനുവേണ്ടി ശിപായിയെപ്പോലും പ്രീണിപ്പിക്കുന്നു. സത്യത്തിൽ, ആ ഭരണാധികാരി സംതൃപ്തനും സന്തോഷവാനും ആയാൽതന്നെ അയാളിൽനിന്ന് താത്ക്കാലികമായ, അല്ലെങ്കിൽ പ്രത്യേക കാലത്തിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്ന ഫലം മാത്രമേ പ്രതീക്ഷിക്കാൻ വകയുള്ളൂ. ഈ ഭാവനാത്മകമായ പ്രതീക്ഷയിൽ, ആരിൽനിന്നാണോ കാര്യം നേടേണ്ടത് അയാളുടെ സേവകരെപ്പോലും മനുഷ്യൻ പ്രീണിപ്പിച്ചു തുണയ്ക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ എന്റെ ശരീരം വിറകൊള്ളുന്നു അജ്ഞ

നായ മനുഷ്യൻ തന്നെപ്പോലുള്ള ഒരുവനിൽ നിന്ന് കാര്യം നേടുന്നതിനായി അവനെ സ്തുതിക്കുന്നതു കാണുമ്പോൾ എന്റെ ഹൃദയം വേദനകൊണ്ട് നിറയുന്നു. കാരണം, പ്രതിഫലമില്ലാത്തതും അർത്ഥമില്ലാത്തതും അവന്റെമേൽ സീമാതീതമായ അനുഗ്രഹം ചെയ്ത അല്ലാഹുവിനെ അവൻ ഗൗനിക്കുന്നില്ലല്ലോ. അഥവാ മനുഷ്യൻ, മനുഷ്യന് എന്തെങ്കിലും ഉപകാരം ചെയ്താൽതന്നെ അതിൽ അതുതമെന്താണുള്ളത്? ഞാൻ സത്യമായും പറയുന്നു: അല്ലാഹുവിന്റെ അനുവാദമില്ലാതെ ഒരു സഹായവും ചെയ്യുവാൻ ആർക്കും സാധ്യമല്ല ആവശ്യമുള്ളവന് സഹായം എത്തുന്നതിന്മുമ്പേ അത് എത്തിക്കാൻ തുനിഞ്ഞവനോ അല്ലെങ്കിൽ ആവശ്യക്കാരൻതന്നെയോ ഈ ലോകത്ത് നിന്ന് വിടപറയാറുണ്ട്. അല്ലെങ്കിൽ മാരകമായ രോഗത്തിനടിപ്പെട്ടതിനാൽ, കിട്ടിയഫലം അല്പംപോലും ആസ്വദിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത അവസ്ഥയും വന്നെത്താം. യഥാർത്ഥ്യമിതാണ്: അല്ലാഹുവിന്റെ അനുഗ്രഹവും കൗദാര്യവും മനുഷ്യനോടൊപ്പം ഉണ്ടാകാത്തതിടത്തോളം മനുഷ്യന് ആരിൽനിന്നും ഒരു ഫലവുമെടുക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. യഥാർത്ഥമായ ഫലം എത്തിക്കുന്നവൻ അല്ലാഹു മാത്രമാണ്. എന്നിരിക്കെ, മനുഷ്യൻ അന്യന്റെ പടിവാതുക്കൽ തന്റെ മുകൾ ഉറയ്ക്കുന്നത് എത്രമാത്രം ലജ്ജാഹീനമാണ്. ദൈവമേയുള്ള ഒരു സത്യവിശ്വാസിയുടെ അഭിമാനം തന്നെപ്പോലുള്ള ഒരു മനുഷ്യനെ മുഖസ്തുതി പറഞ്ഞത് - അതിന്നാണെങ്കിൽ അവൻ അർഹനല്ല-കാര്യം നേടിയെടുക്കുവാൻ അനുവദിക്കുകയില്ല. അല്ലാഹു, മുത്തവിധായ മനുഷ്യന് എല്ലാ വഴികളും സൗകര്യപ്പെടുത്തിക്കൊടുക്കുന്നു. മറ്റുള്ളവർ അറിയാത്ത വഴിയിലൂടെ അവന് ജീവിതവിഭവം ലഭിക്കുന്നു. മുത്തവിയുടെ സംരക്ഷണവും പരിപാലനവും അല്ലാഹു ഏറ്റെടുക്കുന്നു. ദുർയാവിനേക്കാൾ ദീനിയെ മുതിക്കുന്ന തന്റെ ദാസരോട് അല്ലാഹു കാരുണ്യവും സ്നേഹവും പ്രകടിപ്പിക്കുന്നു. അവൻ പറയുന്നു: 'വല്ലാഹു റഹ്മാൻ ബിൽ ഇബാദത്.' അല്ലാഹു തന്റെ ദാസന്മാരോട് വളരെയേറെ കാരുണ്യമുള്ളവനാകുന്നു.

വീണ്ടും പറയുന്നു :

യഥാർത്ഥത്തിലുള്ള നമസ്കാരം ഭക്തിയിലൂടെ മാത്രമേ ലഭ്യമാവുകയുള്ളൂവെന്ന കാര്യം സ്മരണീയമാണ്. അല്ലാഹു

അല്ലാത്തവരോട് ചോദിക്കുകയെന്നത് സത്യവിശ്വാസപരമായ ആത്മാഭിമാനത്തിന് കടകവിരുദ്ധമാണ്. കാരണം, ഓരോ അല്ലാഹുവിനുമൊരു അർഹതപ്പെട്ടതാണ്. മനുഷ്യൻ പരിപൂർണ്ണ വിനയത്തോടെ അല്ലാഹുവിനോട് ചോദിക്കുകയും അവനോടു ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ, യഥാർത്ഥ മുസ്ലീമും ശരിയായ മുഅ്മിനും എന്നു പറയപ്പെടുവാൻ അവൻ അർഹനല്ല. മനുഷ്യന്റെ അകവും പുറവുമെല്ലാം അല്ലാഹുവിന് കീഴ്വണങ്ങുക എന്നതാണ് ഇസ്‌ലാമിന്റെ യഥാർത്ഥ്യം. വലിയ എഞ്ചിൻ ധാരാളം ചക്രങ്ങളെ ചലിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ മനുഷ്യൻ തന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളെയും ചലനങ്ങളെയും ആ മഹത്തായ എഞ്ചിന്റെ ശക്തിയ്ക്കനുസൃതമായി ചലിപ്പിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവനങ്ങനെയൊണ് അല്ലാഹുവിന്റെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചതിനെ അംഗീകരിക്കുവാൻ സാധിക്കുക.

“ഇന്നി വജ്ജ്ഹത്തു വജ്ജ്ഹിയ ലില്ലദീ
ഫത്തറസ്സുമാവാത്തി വൽഅർള ഹനീഫൻ
വുമാ അനാ മിനൻമുശ്ശരിക്കീൻ”.

‘തീർച്ചയായും ഞാൻ ഋജുമാനസനായി ആകാശങ്ങളേയും ഭൂമിയേയും സൃഷ്ടിച്ചവന്റെ നേരെ എന്റെ ശ്രദ്ധ തിരിക്കുന്നു. ഞാൻ ബഹുദൈവ വിശ്വാസികളിൽപ്പെട്ടവനല്ല.’ എന്ന് പറയുവാൻ യഥാർത്ഥ ഹനീഫിനു മാത്രമേ സാധിക്കുകയുള്ളൂ. പറയുന്നതുപോലെതന്നെ അവിടേക്ക് ശ്രദ്ധ തിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിസ്സംശയം അയാൾ മുസ്‌ലിമായി. മാത്രമല്ല, അയാൾ ഹനീഫും മുഅ്മിനും ആയിത്തീരുന്നു. എന്നാൽ ആരാണ് അല്ലാഹുവിനെക്കൂടാതെ മറ്റുള്ളവരെ വിളിച്ചുപ്രാർഥിക്കുന്നത്, ഓർമ്മിച്ചുകൊള്ളുക! അവർ അങ്ങേയറ്റം പിന്തള്ളപ്പെട്ടവരും വലിയ നിർഭാഗ്യരുമാണ്. വാക്സാമർദ്ദവും ബാഹ്യപ്രകടനങ്ങളും അല്ലാഹുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ വിലപ്പോവാത്ത ഒരു സമയം നിശ്ചയമായും വരുന്നുണ്ട്..... ചുരുക്കത്തിൽ അല്ലാഹുവിനെ വിട്ട് മറ്റുള്ളവരോടു മനുഷ്യൻ സഹായാഭ്യർത്ഥന നടത്തുകയെന്നത് അങ്ങേയറ്റം യോനകവും ഹൃദയത്തെ വിറകൊള്ളിക്കുന്നതുമായ കാര്യമാണ്.”

(മൽഹൂസാത്ത)

വിണ്ടും വിശുദ്ധ മസീഹ് മൗളദ് (അ) പറയുന്നു:

കലിമയുടെ അർത്ഥത്തിലേക്ക് ചിന്തിക്കുക 'ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്'..... ഇത് മുസ്‌ലിംകൾക്ക് പഠിപ്പിക്കപ്പെട്ട വിശുദ്ധ ഖുർആന്റെ സംക്ഷിപ്തമാണ്..... ഹദീസിൽ വന്നിരിക്കുന്നു. 'ആരാണ് ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്' എന്നു പറഞ്ഞത് അവൻ സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. ഇതിന്റെ പൊരുൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതിൽ ജനങ്ങൾക്ക് തെറ്റു പററിയിട്ടുണ്ട്. നാവു കൊണ്ടു ഈ കലിമ ഉച്ചരിച്ചാൽ കാര്യം നേടാമെന്നാണ് അവർ ധരിക്കുന്നത്. അല്ലാഹുവിന്റെ ബന്ധം വാക്കുകളായിട്ടല്ല, ഹൃദയങ്ങളുമായിട്ടാണ്. പ്രസ്തുത കലിമയുടെ പൊരുൾ ഹൃദയത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കുകയും അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്വം ഹൃദയത്തിൽ പൂർണ്ണമായും നിലയുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളവർ നിശ്ചയമായും സ്വർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കും.... ശ്രേഷ്ഠമായ ഈ വചനം മറ്റു ആരാധ്യരെല്ലാം നിഷ്പ്രഭമാക്കുന്നു. പൊയ് ദൈവങ്ങളെയെല്ലാം ഹൃദയത്തിൽ നിന്ന് നിഷ്കാസനം ചെയ്ത് ഏകനായ അല്ലാഹുവിനുവേണ്ടി അതിനെ പരിശുദ്ധമാക്കണം. ചില വിഗ്രഹങ്ങൾ ഗോചരമാണ്. എന്നാൽ, അഗോചരമായ ചില വിഗ്രഹങ്ങളുമുണ്ട്. ഉദാഹരണമായി അല്ലാഹുവിനുപുറമെ മറ്റു മാർഗങ്ങളുടെമേൽ വിശ്വാസമർപ്പിക്കുന്നത് ഒരു വിഗ്രഹമാണ്; പുറത്തറിയാത്തതാണീ വിഗ്രഹം..... മനുഷ്യൻ തന്റെ കക്ഷത്തിൽ ഇടുക്കി പിടിച്ചിരിക്കുന്ന അതിസൂക്ഷ്മമായ ഈ വിഗ്രഹത്തെ നിർമാർജ്ജനം ചെയ്യുക ദുഷ്കരമാണ്. വലിയ വലിയ തത്ത്വചിന്തകർക്കും വൈദ്യന്മാർക്കുപോലും അവയെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യാനാവുന്നില്ല. അങ്ങേയറ്റം സൂക്ഷ്മമായ ഈ കീടത്തെ അല്ലാഹുവിന്റെ മഹത്തായ അനുഗ്രഹം ലഭിച്ച ക്രാന്തദർശികളല്ലാതെ കാണുകയില്ല. അതു മനുഷ്യന് വലിയ വിനയാണ്. ശരീരേച്ഛയുടേതായ ഈ വിഗ്രഹം മനുഷ്യനെ അല്ലാഹുവിനോടു സമസ്പഷ്ടികളോടുമുള്ള കടമ നിറവേറ്റുന്നതിൽ നിന്നു തടയുന്നു. കറേയൊക്കെ വായിക്കുകയും ലേഖനങ്ങൾ എഴുതുകയും ചെയ്ത വിദ്വാനെന്നു പറയുന്നവർ, ബിരുദം നേടിയവർ, മൗലവി എന്നു പറയുന്നവർ, ഹദീസ് പഠിച്ചിട്ടുള്ളവർ ഇവരാരും തങ്ങളിൽ കടികൊള്ളുന്ന വിഗ്രഹങ്ങളെപ്പറ്റി ബോധവാന്മാരാകുന്നില്ല; അവരതിനെ പൂജിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്!

ഹസ്താത് മസീഹ് മൗളദ് (അ) പറയുന്നു:

“രാപ്പകൽ പരിശുദ്ധ കലിമ ചൊല്ലുവാൻ മുസലിം കൽ താക്കീതു ചെയ്യപ്പെട്ടതിന്റെ കാരണം അതു കൂടാതെ ഒരു തരത്തിലുള്ള ധീരതയും ഉണ്ടാവുകയില്ല എന്നതാണ്. മനുഷ്യൻ ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ് എന്നു പറയുമ്പോൾ, അതിന്റെ അർത്ഥം എല്ലാ മനുഷ്യരുടേയും വസ്തുക്കളുടേയും ഭരണാധികാരികളുടേയും ഓഫീസർമാരുടേയും ശത്രുക്കളുടേയും സുഹൃത്തുക്കളുടേയുമെല്ലാം ശക്തിയും ബലവും അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പിൽ നിഷ്പ്രഭമായി എന്നാണ്. മനുഷ്യന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ, അല്ലാഹുവിനെ കൂടാതെ മറ്റൊല്ലാ വസ്തുക്കളും ഒന്നല്ലാതായിത്തീരുന്നു. ആ പെട്ടത്തിൽ മനുഷ്യൻ ധീരതയോടെയും തന്റേടത്തോടെയും പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ഭയപ്പെടുത്തുന്ന ഒരാൾക്കും അവനെ പേടിപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുകയില്ല.

(മൽഹുസാത്ത് വാള്യം 10 പേജ് 147)

വത്ര, ‘ലാഇലാഹ ഇല്ലല്ലാഹ്’ എന്ന പരിശുദ്ധ വചനത്തെക്കുറിച്ച് അഗാധമായി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ട് ഓരോ നിമിഷവും നമുക്കത് ചൊല്ലിക്കൊണ്ടിരിക്കാം. അപ്പോൾ നാം എല്ലായിടത്തും അല്ലാഹുവിനെത്തന്നെ ദർശിക്കും. സർവവും നശ്വരമാണ്. ആകാശങ്ങളും ഭൂമിയും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഓരോ അണവും സർവലോക പരിപാലകന്റെ മുമ്പിൽ പ്രണമിക്കുകയും അല്ലാഹുവിനെ ആശ്രയിച്ചു നില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആർക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും തന്നനുഗ്രഹിക്കുവാൻ അല്ലാഹു അല്ലാതെ മറ്റൊരാൾ അസ്തിത്വവുമില്ലെന്ന വിശ്വാസത്തോടെ, വേദനിച്ചും ഉത്സാഹം കാണിച്ചും ഏതു ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ ആ വേദന ഏതു സ്വീകാര്യത്തിന്റെ നിമിത്തമാവുകയും അല്ലാഹു തന്നെ നമ്മുടെ സകല പ്രവൃത്തികളും സ്വയം നിർവഹിക്കുമാറാവുകയും ചെയ്യും.

അല്ലയോ പരീക്ഷിക്കുന്നവരേ, ഈ മരുണകൂടി ഒന്നു പരീക്ഷിച്ചുനോക്കുക.

വരിക, നമ്മുടെ ഏതു ധാരാളമായി അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി, അവന്റെ കല്പനയനുസരിച്ചുതന്നെ നമ്മുടെ

ഭാര്യ മക്കളോടൊപ്പം ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദിന്റെ ജീവിതമാതൃകയെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ട് നമുക്ക് പ്രവർത്തിക്കാം.

ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദിന്റെ സൂശിക്ഷണം ലഭിച്ചു പുണ്യവാനായ ഹസ്രത്ത് മൗലാനാ അബ്ദുൽകരീം സാഹിബ് അരുൺ ചെയ്യുന്നു:

“വാതിലടച്ചു മുറിയ്ക്കുള്ളിൽ ഏകനായിരിക്കുക എന്നത് ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദിന്റെ ഒരു ശീലമായിരുന്നു. ഒരിക്കൽ അവിടത്തെ ഒരു കട്ടി വാതിലിൽ ശക്തിയായി മുട്ടിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു: ഉപ്പാ വാതിൽ തുറക്കൂ! അവിടന്ന് ഉടനെ എഴുന്നേറ്റു വാതിൽ തുറന്നു. കട്ടി ഉള്ളിൽ കടന്ന് തിരിഞ്ഞു മറിഞ്ഞൊന്നു നോക്കി ഇറങ്ങിപ്പോയി. ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദ് (അ) വാതിലടച്ചു. രണ്ടു മിനുട്ടിനുശേഷം വീണ്ടും ആ കട്ടി വന്നു വാതിലിൽ മുട്ടി. ഉപ്പാ വാതിൽ തുറക്കൂ! അവിടന്ന് വളരെ സമാധാനത്തോടും സന്തോഷത്തോടും കൂടി എഴുന്നേറ്റു വാതിൽ തുറന്നു. ഇപ്രാവശ്യം ആ കട്ടി ഉള്ളിൽ കടന്നില്ല. വെളിയിൽനിന്ന് എത്തിനോക്കി എന്തോ ചിലത് പതുക്കെ പറഞ്ഞശേഷം ഓടിപ്പോയി. ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദ് (അ) പൂർണ്ണ സംതൃപ്തിയോടെ വാതിലടച്ചു. തന്റെ പ്രധാന ജോലി തുടർന്നു. അഞ്ചു മിനിറ്റിനുശേഷം വീണ്ടും ആ കട്ടി ഉപ്പാ വാതിൽ തുറക്കൂ എന്ന് പറഞ്ഞു ചെവച്ചു; കട്ടി ബഹളം കൂട്ടുകയും വാതിൽ തുറക്കുവാൻ നിർബന്ധിക്കുകയുമായിരുന്നു. അവിടന്ന് പ്രസന്നതയോടെ കസാരയിൽ നിന്നെഴുന്നേറ്റു വാതിൽ തുറന്നു. മസീഹ് മൗളാദിന്റെ നാവിൽനിന്ന് അതൃപ്തിയുടെ ഒരു വാക്കുപോലും വീണില്ല. നീ എന്തിനു വന്നു വെന്നോ എന്താണ് നീ തെയ്യുന്നതെന്നോ അവിടന്ന് തിരക്കിയില്ല. കൂടെയുള്ളവർ വന്നു എന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യമെന്താണെന്നും അദ്ദേഹം ചോദിച്ചില്ല. തന്റെ ജോലി തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നതിന് കട്ടിയെ അവിടന്ന് ശാസിച്ചതേയില്ല. ഹസ്റത്ത് മൗലാനാ അബ്ദുൽകരീം സാഹിബ് (റ) പറയുന്നു: ഞാൻ എണ്ണി നോക്കിയപ്പോൾ ഒരു പ്രാവശ്യമല്ല, ഏതാണ്ട് ഇരുപത് പ്രാവശ്യം ആ കട്ടി ഇങ്ങനെ ചെയ്യുകയുണ്ടായി.

എങ്കിൽ കൂടി ഒരു പ്രാവശ്യംപോലും ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദിന്റെ വായിൽനിന്ന് ആട്ടിയോടിക്കുന്നതോ വെറുപ്പുളവാക്കുന്നതോ ആയ ഒരു വാക്കുപോലും പുറപ്പെട്ടില്ല."

(മൗലാനാ അബ്ദുൽകരീം സാഹിബ് സിയാൽകോട്ടി എഴുതിയ സിറത്ത് മസീഹ് മൗളാദ്)

ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദിന്റെ ജീവിതത്തിലെ മറ്റൊരു സംഭവത്തെ വിവരിച്ചുകൊണ്ട് ഹസ്റത്ത് മിർസാ ബശീർ അഹ്മദ് സാഹിബ് പറയുന്നതു കാണുക:

ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ കട്ടികൾ മസീഹ് മൗളാദിന് കഥകൾ കേൾപ്പിക്കാൻ തുടങ്ങും. അവിടന്നു ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം അതു കേൾക്കും. അതിൽ താല്പര്യമുണ്ടായിട്ടല്ല; കട്ടികളുടെ മനസ്സ് പ്രണപ്പെടാതിരിക്കാനും കട്ടികൾക്ക് അവിടന്ന് നൽകുന്ന ശിക്ഷണത്തിന് എതിരായി പ്രവർത്തിച്ചുവെന്നു വരുത്തിരിക്കാനുമാണ് അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നത്. കട്ടികളുടെ ശിക്ഷണത്തിന് അവരോടുള്ള ആദരവും സഹനവും അനിവാര്യമാണ്. (സിറത്തുൽ മഹ്മദി വാല്യം 1 പേജ് 156)

ഹസ്റത്ത് മൗലാനാ ഹക്കീം നൂറുദ്ദീൻ സാഹിബ് [നവു റല്ലാഹു മർക്കദഹു] ഇപ്രകാരം വിവരിക്കുന്നു.

തന്റേയും മറ്റുള്ളവരുടേയും കട്ടികൾ ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദിന്റെ കട്ടിലിൽ ഇരിക്കുന്നത് പല പ്രാവശ്യം ഞാൻ കണ്ടിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെ പായയിൽനിന്നു ഉന്തിത്തള്ളി അവർ അവിടെയിരിക്കുമായിരുന്നു. താൻ കട്ടിക്കാലത്ത് കേട്ടിട്ടുള്ള തവളയുടെയും കാക്കയുടെയും പക്ഷിയുടെയും കഥകൾ അവിടന്നു അവർക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കും. മണിക്കൂറുകളോളം ഇങ്ങനെ കേൾപ്പിക്കാറുണ്ട്. റുമിയുടെ 'മസ്നവി' കേൾപ്പിക്കുന്നതുപോലെ ഏറെ രസകരമായാണ് ഹസ്റത്ത് സാഹിബ് അവർക്ക് അത് പറഞ്ഞുകൊടുത്തിരുന്നത്.

ചില സന്ദർഭങ്ങളിൽ വീട്ടിൽവെച്ചും ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മൗളാദ് (അ) കട്ടികൾക്ക് കഥകൾ പറഞ്ഞു കൊടുക്കാറുണ്ട്. ഒരു നല്ല മനുഷ്യന്റെയും ഒരു ചീത്ത മനുഷ്യന്റെയും കഥ മിക്കപ്പോഴും അവിടന്നു കേൾപ്പിക്കുമായിരുന്നു. അതിന്റെ ചുരുക്കമിതാണ്. ഒരു നല്ല മനുഷ്യനും ഒരു ചീത്തമനുഷ്യനും

മുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടുപേരും അവരുടേതായ രീതിയിൽ പ്രവർത്തിച്ചു. ഒടുവിൽ ചീത്ത മനുഷ്യന്റെ പര്യവസാനം വളരെ മോശമായിത്തീരുകയും നല്ല മനുഷ്യന് നല്ല പര്യവസാനമുണ്ടായിവരുകയും ചെയ്തു. (സീറത്തുൽ മഹ്ദി ഭാഗം 1 പേജ്:54)

ഹസ്റത്ത് മൗലവി അബ്ദുൽകരീം സാഹിബ് ഒരു സംഭവം വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു: ഹസ്റത്ത് സാഹിബ് മക്കളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിന് അങ്ങേയറ്റം എതിരുള്ള ആളാണ്. അത്തരം ഒരു കാര്യത്തിലും ആ മഹാത്മാവ് കോപിക്കാറുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇവിടെ പ്രായമുള്ള ഒരു മനുഷ്യന് തന്റെ കുട്ടിയെ തല്ലുന്ന ശീലമുണ്ടായിരുന്നു. ഹസ്റത്ത് സാഹിബ് ഇതറിഞ്ഞപ്പോൾ വളരെ ദുഃഖിച്ചു. അയാളെ വിളിപ്പിച്ച് വേദനയോടെ ഉപദേശിച്ചു പറഞ്ഞു: എന്റെ പക്കൽ, ഇങ്ങനെ കുട്ടികളെ അടിക്കുന്നത് ശിർക്കിൽപ്പെട്ടതാണ്. അടിക്കുന്നവനായ ദുസ്വഭാവി നന്നാക്കുന്നതിലും സംരക്ഷിക്കുന്നതിലും തന്നെ സ്വയം പങ്കുചേർക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവനാണ്. രക്തത്തിളപ്പുള്ള ഒരു മനുഷ്യൻ ഏതെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ ശിക്ഷ കൊടുക്കുമ്പോൾ അരിശും മുത്ത് മുത്ത് ശത്രുവായി മാറുന്നു. അയാൾ കുറഞ്ഞിനുള്ള ശിക്ഷയുടെ പരിധി ലംഘിക്കുക മാത്രമല്ല മൈലുകളോളം അപ്പുറത്ത് കടക്കുന്നു. ഉത്തരവാദിത്വബോധമുള്ളവനും വികാരത്തിന്നധീനനാകാത്തവനും പൂർണ്ണമായും സഹിക്കുന്നവനും സൗശീലനും സമാധാന ചിത്തനും മേൽമയുള്ളവനുമായ ഒരാൾക്ക് തന്റെ കുട്ടിയെ ഉചിതമായ നിലയിൽ ശിക്ഷിക്കാനോ അല്ലെങ്കിൽ കണ്ണുരുട്ടി യേപ്പെടുത്താനോ അവകാശമുണ്ട്. എന്നാൽ കോപത്തിന്നടിപ്പെട്ടവനും നീചനും ബുദ്ധിക്രമം തെറ്റിയവനുമായ മനുഷ്യൻ ഒരിക്കലും തന്നെ, കുട്ടികൾക്ക് ശിക്ഷണം നൽകാൻ അർഹനല്ല. അഹോ കഷ്ടം! ആ ശിക്ഷ കൊടുക്കുവാൻ എടുക്കുന്ന താൽപര്യം ദുആയിൽ കാണിക്കുകയും ഉരുക്കുന്ന ഹൃദയത്തോടെ കുട്ടികൾക്കായി ദുആ ഇരക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നെങ്കിൽ എത്ര നന്നായേനെ! കാരണം, മാതാപിതാക്കൾ കുട്ടികൾക്കായി ചെയ്യുന്ന ദുആ പ്രത്യേകം സ്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതാണ്.”

(മൽഹുസാത്ത് വാഖ്യം 2 പേജ് 4)

“മാർഗദർശനം നല്ലപ്പം യഥാർത്ഥമായ ശിക്ഷണം കൊടുക്കലും അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രവൃത്തിയാണ്. കഠിനമായി കുട്ടി

കളെ ശിക്ഷിക്കുകയും തൊട്ടതിനും പിടിച്ചതിനുമൊക്കെ അവരെ ശകാരിക്കുകയും ചെയ്ത് നേരെയാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നതും തന്റെ ഇച്ഛാനുസാരമുള്ള ഒരു മാർഗത്തിൽ അവരെ കൊണ്ടു വരുവാൻ പ്രയത്നിക്കുന്നതും സന്മാർഗത്തിന്റെ ഉടമാവകാശം സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുന്നതുപോലെയാണ്. ഒരു തരത്തിലുള്ള ഗോപ്യമായ ശിർക്കാണിത്. നമ്മുടെ ജമാഅത്ത് ഇതിൽ നിന്ന് മോചനം നേടേണ്ടതാണ്. നാം നമ്മുടെ കട്ടികൾക്കായി ഭയപ്പെടുകയും സാധാരണ നിലയിൽ അടിസ്ഥാന തത്വങ്ങളും മര്യാദകളും അവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവല്ലോ. ഇതിനേക്കാൾ ഉപരിയായി ഒന്നുമില്ല. പിന്നീട് പൂർണ്ണമായും നാം അല്ലാഹുവിൽ ഭരമേല്പിക്കുന്നു. സൗഭാഗ്യത്തിന്റെ ബീജം ആരിലാണോ ഉള്ളത് അവർക്കായി സമയമാകുമ്പോൾ അത് മുളച്ച് പുറത്തുവരുകതന്നെ ചെയ്യും.

(മൽഫൂസാത്ത് വാല്യം 2 പേജ് 5)

വത്ര, നമുക്കെല്ലാം ഹസ്റത്ത് മസീഹ് മതളാദിന്റെ കാലടിപ്പാടുകളിലൂടെ സഞ്ചരിച്ച് നമ്മുടെ കട്ടികൾക്ക് ആത്മീയ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ മുന്നോട്ടു ഗമിക്കാനുള്ള സുശിക്ഷണം നല്ലതും ഭയപ്പെടാത്ത സഹായത്തോടെ എല്ലാ രംഗങ്ങളിലും മുഴുലോകത്തെയും മുന്നോട്ടു നയിക്കുകയും ചെയ്യും.

ON THIS BOOKLET

Acceptance of Prayer is the Malayalam Version of the Urdu original composed by Rasheedudheen Khan.

The treatise compiles the invaluable observations made by Hazrath Masih-e-Mauood (Peace be on him) and the Khalifas who followed him (May Allah be pleased with them all) on the nature, significance and place of true Prayer in our lives.

In an age that boasts of its advances in Science and Technology, man remains sad and baffled, besieged by the forces of violence and injustice. He has lost his inward peace to recover which this booklet gives him precious guidelines.

The Malayalam rendering is done by Maulvi Muhammad Ismail Sahib H.A Ahmadiyya Muslim Missionary now at Cochin.

- Publisher